

Kristus vår Överstepräst

av

Lennart Wiberg

Innehållsförteckning

Introduktion, s 3

Mer introduktion, s 5

Sanningen kan göra oss fria, s 5

Se på Jesus! s 7

Vi följer Gud på avstånd, s 8

En dödlig sjukdom och dess botemedel, del 1, s 10

En dödlig sjukdom och dess botemedel, del 2, s 11

Bibelläsning och bön kan vara utan effekt, s 12

Fullständig överlåtelse krävs, s 14

Genom tron på Jesus kan vi segra över synden, s 16

Om vi samarbetar med Gud kan vi sluta synda, s 16

Vad Kristus väntar på, s 18

När Kristi karaktär återspeglas fullkomligt i Hans folk, s 20

Vi kan vara fullkomliga i vår sfär, s 21

Vem behöver den undersökande domen? s 22

Jesus skall få kungavärdighet, s 24

Vi kan segra precis som Jesus segrade, s 25

Sambandet mellan den dagliga och den årliga tjänsten, s 26

Försoningen är ett verk av en präst, s 27

Försoningsdagens betydelse, s 28

Helgedomens rening på Försoningsdagen, s 29

Dyrbara sanningar, s 29

Kristi helgedomstjänst, s 30

Jehovas Vittnens första huvudkritik mot Jesu prästtjänst, s 32

Hazon och mareh i Dan 8 och 9, s 33

Vad olika bibelöversättningar säger om Dan 8:14, s 33

Vad hände efter de 2300 dagarna? s 34

Renas och återställas i Dan 8:14, s 35

Basunhögtiden i avbild och förebild, s

Lövhyddohögtiden i avbild och förebild, s

Kämpa trons kamp, s 36

Hur vi segrar över orena tankar, s 37

Antikrist, s 39

De som inte tar emot sanningen kan inte bli frälsta, s 40

Allt skall återupprättas igen, s 41

Kristus gestaltad i våra liv, s 42

Jehovas Vittnens andra huvudkritik mot Jesu prästtjänst, s 43

Hebr 1-13 och helgedomen, s 44

Nyteologerna förnekar att det finns två rum i den himmelska helgedomen, s 45

Jesus började sin tjänstgöring i ”det heliga”, s 46

Sammanfattning, s 48

Var Fadern och Sonen åtskilda i över 1800 år? s 50
Jesu översteprästerliga tjänst, s 52
Vi måste överge synden, s 53
Reningen av helgedomen och Guds folk, s 55
Beseglingen, s 56
Sabbaten är Guds sigill, s 58
Inte längre någon Medlare inför Fadern, s 59
Första gången i Bibelns historia, s 60
Gud skall krossa Satan under våra fötter, s 60
Jesu tro, s 61
Satans anklagelser mot Guds lag motbevisas slutgiltigt, s 62
Seger över synden, s 63
De tio jungfrurna, s 65
De två grupperna, s 66
Domen över de levande, s 67
Rätt utbildning, s 68
Faran med att lita på människor för att förstå Bibeln, s 68
I allt lik oss, s 69
Gemenskapen med Jesus, s 71
Bön, bibelläsning och fullständig överlåtelse, s 72
I syndigt köttets gestalt, s 73
"Gudsfruktans hemlighet" och "laglöshetens hemlighet", s 75
Att frestas är inte synd, s 76
"Jag kan inte göra något av mig själv", s 77

Innan ljuset kommer finns ingen synd, s 78
Fullkomlighet, s 79
Vi behöver inte förlora fullkomligheten, s 80
Helgelse är tillväxt i fullkomlighet, s 81
Fullkomlig genom lidande, s 82
Villkor för att få del av det sena regnet och Guds sigill, s 83
Sållningen, s 84
Den största bristen, s 85
Meros gjorde ingenting, s 86
Olämpliga för att ta emot det sena regnet, s 87
Tänk på sabbaten, s 88
Varje ögonblick på sabbaten är avskild, helig tid, s 90
Samtal om världsliga ting på sabbaten, s 91
Betalning på sabbaten, s 91
Sabbaten och den avslutande striden i världen, s 91
Risker med TV, radio, bio, teater, opera och liknande, s 92
Risker med böcker och tidningar, s 94
Modet, s 95
Vårt tal, s 95
Missbruka inte Guds namn, s 97
Häftighet, vrede, hat, otålighet, irritation mm, s 97
När Kristus bor i hjärtat, s 99
Föräldrars förhållande till sina barn, s 100
Barns förhållande till sina föräldrar, s 102

Det sjunde budet, s 102

Te, kaffe, tobak och alkohol, s 104

Kött och mjölkprodukter, s 105

Blod, fett och sötsaker, s 106

Musik, s 107

Idrott, s 108

Små saker prövar karaktären, s 110

Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas, s 110

Moralisk fullkomlighet krävs av alla, s 111

Uppträdande i Guds hus, s 112

I vilken ställning skall vi be? s 114

Evangeliet och teatraliska framställningar, s 115

Ett avskilt liv, s 116

Församlingen har vänt sig bort från att följa Kristus, s 117

Ekumenik och hemliga organisationer, s 118

Förvaltare, s 120

Satan lägger snaror, s 122

Jesus frälser sitt folk från deras synder, inte i dem, s 123

Guds varning till den sista församlingen, s 123

När stormen närmar sig, s 125

Kristus kan bevara oss från att synda, s 126

Missionsbefallningen, s 127

Introduktion

"Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod." (Upp 7:14).

"En dödlig sjukdom har drabbat församlingen. Dess medlemmar har sårats av Satan, men de vill inte se på Golgata kors, så som israeliterna såg på kopparormen, för att de skall få liv. Världen har så många krav på dem att de inte har tid att se på Golgata kors **tillräckligt länge** för att de skall kunna se dess härlighet eller erfara dess kraft." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 202).

"Vi har inget att frukta för framtiden, utom att vi glömmer den väg Herren har lett oss på och Hans undervisning i vår tidigare historia." (Ellen White, *Life Sketches*, s 196).

"Eftersom han (Jesus) lever för evigt, har han ett oföränderligt prästämbete. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att be för dem." (Hebr 7:24, 25).

"Den rätta förståelsen av tjänsten i den himmelska helgedomen är **grunden** för vår tro." (Ellen White, *Evangelism*, s 221).

"Detta ämne (helgedomen)...är den **centrala** pelaren som bär upp strukturen i vår ställning i denna tid." (Ellen White, *brev 126*, 1897).

"Offertjänsten i **helgedomen** skulle ge dem (judarna) ytterligare en lärdom - att deras synder kunde förlåtas och att de kunde få kraft från Frälsaren att leva i lydnad." (Ellen White, "*Vägen till mognad*", s 46).

Den 15 juli 1997 gav Jehovas Vittnen i sin officiella tidning *Vaktornet* en kommentar till det som SDA kallar den undersökande domen. I själva verket utgjorde detta ett helt avsnitt i denna utgåva. Det som gör detta nummer intressant är dels att man här citerar välkända teologer inom SDA som inte trodde på (de är döda nu) den undersökande domen, som började 1844. Men

det är framför allt intressant därför att dessa båda teologer använder argument som upprepats gång på gång genom åren och som säkerligen kommer att upprepas i framtiden. Har nu detta någon betydelse för SDA som lever idag? Ja, i hög grad. Den undersökande domen är en av hörnpelarna i SDA:s tro och i de tre änglarnas budskap i Upp 14:6-12 ("Stunden för hans dom har kommit" i v 7). Skulle det som står i *Vaktornet*, att det inte finns någon undersökande dom vara sant, upphör sjundedagsadventismens existensberättigande och SDA faller till marken som ett korthus.

"På ett särskilt sätt har sjundedagsadventister blivit satta som väktare och ljusbärare i världen. Den sista varningen för en döende värld har anförtratts dem. Ett underbart ljus från Guds Ord lyser på dem. De har fått i uppdrag att utföra ett arbete av allra största betydelse – **att förkunna den första, den andra och den tredje ängels budskap (Upp 14:6-12). Det finns inte något annat arbete som har så stor betydelse.** De får inte tillåta någonting annat att uppta deras uppmärksamhet. De största sanningar som någonsin anförtratts människor har getts till oss för att vi skall förkunna dem för världen. Att förkunna dessa sanningar skall vara vårt arbete. Världen skall varnas, och Guds folk skall vara trogna det förtroende som de fått." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 9, s 19).

Denna kritik mot den undersökande domen är inte den enda anledningen till varför argumenten som framförs i *Vaktornet* bör analyseras noggrant. I *Review & Herald* den 18 december 1888 skrev Ellen White: "Det verkar inte möjligt för oss nu att någon av oss skulle tvingas stå **ensam**. Men om Gud någonsin talat genom mig så kommer den tid när vi skall ställas inför rådsförsamlingar och inför tusentals människor för Guds namns skull, då var och en skall tvingas försvara vår tro. Då skall vi möta den mest allvarliga kritik mot **varje ståndpunkt** som vi påstår vara sanning. Vi behöver därför studera Guds ord så att vi vet varför vi tror på de läror som vi försvarar."

"Vårt folk (sjundedagsadventister) har ansetts som alltför betydelselöst för att uppmärksammas, men det skall ske en förändring. Den kristna världen är nu i verksamhet på ett sätt som av nödvändighet skall leda till att de som håller

Guds bud skall ställas i förgrunden...**Samtliga** av våra (SDA:s) tros punkter skall undersökas, och om vi inte studerat Bibeln grundligt och därigenom blivit stärkta och blivit fasta i tron kommer visheten hos världens stora män att leda oss vilse." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 546).

"Vi befinner oss i sällningstiden, den tid då **allting** som kan sällas bort skall sällas bort." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 332).

Om vi låter bli att skaffa oss en sann förståelse av till exempel den undersökande domen, och samtidigt också låter bli att tillämpa den i våra liv, finns ingen ursäkt om vi avfaller under den sista och stora förföljelsen mot Guds folk. "*Allting*" som kan sällas skall sällas bort, enligt ovan.

"En storm kommer, och den är obarmhärtig i sitt raseri. Är vi beredda att möta denna storm?" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 8, s 315).

"Mina trossyskon, inser ni att er egen såväl som andras frälsning beror på den förberedelse ni nu gör för den prövning som ligger framför oss? Har ni den intensiva iver, den fromhet och hängivenhet, som skall göra det möjligt för er att hålla ut när motstånd möter er?...Den tid som så många nu låter gå till spillo skulle ägnas åt den uppgift Gud gett oss att bereda oss för den kommande krisen." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 334).

"Då Petrus sade att han skulle följa sin Herre i fängelse och död, menade han varje ord han sade. Men han kände inte sig själv. Dolt i hans sinne fanns någonting ont, som förhållandena skulle blåsa liv i. Med mindre han blev medveten om den fara i vilken han befann sig, skulle detta komma att betyda hans eviga undergång. Frälsaren såg hos honom en kärlek till det egna jaget och en trygghet som skulle komma att dominera till och med över hans kärlek till Jesus. Hans erfarenhet hade avslöjat mycket svaghet, obese grad synd och andlig vårdslöshet. Han hade visat sig ha ett inte helgat temperament, han hade

tanklöst kastat sig in i frestelser. Jesu högtidliga varning var en uppmaning till självrannsakan. Petrus behövde bli misstrogen mot sig själv och få en djupare tro på Jesus. Om han i ödmjukhet hade tagit emot varningen, skulle han ha vädjat till hjordens herde att bevara sina får. På Galileiska sjön hade han, då han var på väg att sjunka, ropat: `Herre, hjälp mig.` (Matt 14:30). Då hade Jesu utsträckta hand gripit hans hand. Om han nu hade ropat till Jesus: Rädda mig från mig själv, skulle han ha blivit bevarad. Men Petrus tyckte att man misstrodde honom. Han tyckte att detta var grymt. Han kände sig redan stött och blev ännu mer hårdnackad i sitt självförtroende." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 676).

"Hur lite Israels barn visste om vad som hände alldeles i deras närhet! Hur lite de visste om den omsorg Gud gav dem dag och natt...Om de hade förstått hur Guds förunderliga makt ständigt var aktiv för deras skull, hade de då inte fyllts av tacksamhet över Hans kärlek och med vördnad vid tanke på Hans höghet och makt?" Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 444).

Mer introduktion

"Jesu, hans (Faderns) Sons, blod renar oss från all synd...Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:7,9).

Det handlar inte bara om att vi måste vara fasta i vår tro, eftersom vi under förföljelser kan tvingas stå ensamma inför domstolar och rådsförsamlingar för att försvara vår tro, utan bland annat också för att Satan skall utföra kraftiga bedrägerier inför våra ögon för att vilseleda oss, se Matt 24:24, 2 Tess 2:3-12, m fl.

"Endast de som flitigt studerat Bibeln och som älskar sanningen kommer att beskyddas från det kraftfulla bedrägeri som skall ta världen till fånga." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 625).

"När sällningen kommer, genom introduktionen av falska teorier, blir dessa ytliga läsare, som inte är förankrade någonstans, som om de befann sig

på hal is." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 112).

Men det finns ytterligare en anledning till varför den undersökande domen är mycket viktig för Guds folk att förstå och ta till sig:

"Så snart Guds folk fått sigillet på sina pannor – det är inte ett sigill eller märke som kan ses, utan **en förankring i sanningen, både intellektuellt och andligt, så att de inte kan rubbas** – så snart Guds folk fått sigillet och är förberedda för skakningen, (Fotnot) då skall den inträffa. Den har i själva verket redan börjat. Guds domar utgjuts nu i landet för att varna oss, så att vi kan veta vad som skall ske." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 4, s 1161).

Fotnot: Skakningen är de sju sista plågorna i Upp 16.

Att vara förankrad i sanningen "*både intellektuellt och andligt*" (så att de inte kan rubbas) innebär alltså dels att ha en klar förståelse av sanningen - där den undersökande domen är en hörnpelare. Det innebär också att ha en levande gemenskap med Jesus Kristus, där den undersökande domen tillämpas praktiskt i våra liv. När beseglingen av Guds folk är över, det vill säga när de är förankrade i sanningen både intellektuellt och andligt, stängs nådens dörr, de sju sista plågorna utgjuts och Jesus kommer tillbaka (se Upp 7, 15 och 16). Förankring i sanningen kan bara ske om den helige Ande får leda oss fram till hela sanningen (Joh 16:13) samt då också förvandla oss till Guds avbild, genom sanningen (Joh 8:31, 32, 34, **36**).

"*Vaka därför och be alltid` (Luk 21:36, Reformationsbibeln)*. En förening med den gudomliga makten varje ögonblick är nödvändig för att vi skall göra framsteg. Vi kan ha ett mått av Guds Ande, men genom tro och bön skall vi kontinuerligt söka mer av Anden. Vi får aldrig upphöra med detta." (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 508).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, o Gud." (Ps 51:19).

"Församlingen skall gå ut i sin sista kamp klädd i Kristus rättfärdighets vapenrustning...Den mörkaste timmen i församlingens kamp mot ondskans makter är timmen omedelbart före dagen för hennes slutliga befrielse" (Ellen White, *Från makt till maktlöshet*, s 492).

Sanningen kan göra oss fria

"Jesus sade till de judar som trodde på honom: `Om ni förblir i mitt Ord är ni verkligen mina lärjungar, och ni skall då förstå sanningen, och sanningen skall göra er fria...Var och en som gör synd är syndens slav...Om nu Sonen gör er fria, så blir ni verkligen fria.`" (Joh 8:31-36). Här framgår tydligt att Jesus kan befria oss från syndens slaveri (genom den helige Andes verk) om vi tar till oss sanningen i Guds Ord. Den undersökande domen är definitivt en del av "sanningen (som) skall göra er fria". Den undersökande domen är en viktig del av sanningen som skall förbereda oss för Jesus återkomst.

"Varje (moralisk) brist hos Guds barn beror på deras bristande tro." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 657).

"Den som inte har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"Ingen behöver förtvivla när det gäller att segra. Seger är säker när det egna jaget har överlåtits till Gud." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 1, s 1095).

Fotnot: För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Jes 59:2, Rom 6:15-16, Jer 3:10, 24:7, 29:13 och Joel 2:12. Om vi håller fast vid en enda synd är vi inte Guds barn.

"Många som bekänner sig vara Jesu efterföljare bär på ängslan och bekymmer, därför att de inte vågar överlämna sig till Gud. De överlåter sig inte fullständigt till honom, eftersom de ryggat tillbaka för de följder som en sådan överlåtelse kunde innebära. Om de inte överlämnar sig **fullständigt** till honom kan de inte få frid." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 330).

Det borde inte behöva påpekas, men bör ändå nämnas, att den som syndar medvetet inte kan bli frälst (om han inte slutar med det), se Matt 7:16-27, 2 Kor 2:9, Rom 14:22-23, Jak 2:10-12, 4:17, Hebr 10:26-27.

"Han (Gud) vårdar sig om var och en, som om det inte hade funnits någon annan människa på jorden." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 482).

"Ju mer vi uppnår av Guds gemenskap dess större kommer vår lycka att bli." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 329).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början. Varje känsla och önskan måste underordnas förnuft och samvete. Varje ohelig tanke måste **ögonblickligen** avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Varje ofullkomlighet i karaktären måste övervinnas, annars kommer den att övervinna oss." (Ellen White, *Review & Herald*, 3 juni, 1884).

"Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut." (1 Kor 10:13).

"Den allra starkaste frestelse är ingen ursäkt för synd. Oavsett hur starkt tryck själen är utsatt för, är överträdelse vår egen handling. Varken jord eller helvete har makt att tvinga någon till synd." (Ellen White, *Maranatha*, s 225).

Om vi trots allt skulle glömma att hämta kraft från Gud någon gång, och ger efter för någon frestelse, är det viktigt att inte dröja med att bekänna sin synd och förena sig med Kristus på nytt.

”Det kristnes liv är inte en förändring eller en förbättring av det gamla livet utan en livsförvandling. Det handlar om en död från jaget och synden och ett **helt igenom** nytt liv. Denna förändring kan endast ske genom den helige Andes effektiva verk.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 172).

"Om du kämpar trons kamp med **all din viljekraft**, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

”Det är genom falska teorier och traditioner som Satan får makt över sinnet. Genom att leda människor till falska normer, vanställer han karaktären.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 671).

Guds sista församling framställs i Upp 12:17 och 14:12 som de som "*håller Guds bud*" (genom Jesu tro). Den undersökande domen är en viktig del av det budskap i Upp 14:6-12 som kan göra oss "*fria*" (Joh 8: 32, 36) från synden - vilket innebär att vi "*håller Guds bud*" (genom Jesu tro). Detta är en avgörande anledning till att vi skall förstå den undersökande domen. Låt oss tillåta Gud att rena våra hjärtan genom bland annat den undersökande domen.

"När Guds Ande tar oss i besittning förvandlas hela livet. Syndiga tankar jagas på flykten, onda handlingar avvisas. Kärlek, ödmjukhet och frid intar vredens, avundsjukans och stridslystnadens plats. Sorg byts mot glädje och ansiktet återspeglar det himmelska ljuset. Ingen ser den hand som lyfter bördan eller iakttar det ljus som kommer ned från den eviga världen. Välsignelsen kommer när vi överlämnar oss åt Gud i tro." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 160, 161).

”Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv.” (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

”Är dina nöjen sådana att de ger moralisk och andlig kraft...? Många deltar med iver i världsliga, fördärliga nöjen som Guds Ord förbjuder. På så sätt hugger de av föreningen med Gud och räknas bland nöjesälskarna i världen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 217, 218).

”De som **steg för steg** har gett efter för världsliga krav och rättat sig efter världsliga vanor kommer att underordna sig de makter som då skall regera (Fotnot 1), snarare än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död.” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 188).
Fotnot 1: och påtvinga söndagshållande genom lagstiftning.

”Genom alla tider, och i varje nation, är Guds utvalda de som tror att Jesus **kan och skall** frälsa dem personligen från synden.” (Ellen White, *Review & Herald*, 1 augusti, 1893).

Se på Jesus!

”*Se Guds lamm som tar bort världens synd.*” (Joh 1:29).

”Kristus led ju i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa honom och vandra i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymfard när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på korsets trä, för att vi skulle vara döda från synderna och leva för rättfärdigheten.” (1 Petr 2:21-24).

"Guds förlåtelse är inte bara en juridisk handling, genom vilken Han befriar oss från fördömelse. Den innebär inte endast förlåtelse för synden, utan innebär också befrielse från synden. **Det är inflytandet av den återlösande kärleken som förvandlar hjärtat.**" (Ellen White, *Thoughts from the Mount of Blessing*, s 114).

*”Men om ni där söker Herren, din Gud, skall du finna honom, om du söker honom av **hela** ditt hjärta och av **hela** din själ.” (5 Mos 4:29).*

"Gud kräver att vi överlämnar **hela vårt hjärta** till Honom innan rättfärdiggörelse (förlåtelse) kan ske." (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 366).

"Därför, mina älskade, liksom ni alltid har varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävnan på er frälsning, inte bara som när jag var hos er, utan ännu mycket mer nu när jag inte är hos er. Ty Gud är ju den som verkar i er både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske." (Fil 2:12, 13).

Gud verkar i oss *"både vilja och gärning"*, dvs det är Gud som förvandlar vårt hjärta. Om vi uppriktigt *"bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet."* (1 Joh 1:9). Vi måste först uppriktigt bekänna våra synder inför Gud och **överlåta oss fullständigt** till honom för att han skall förlåta oss våra synder och verka i oss *"både vilja och gärning"* (*"renar oss från all orättfärdighet"*).

"Många frågar: **Hur** skall jag överlämna mig själv till Gud? Du vill överlämna dig själv till honom, men din moraliska kraft är svag, du sitter fast i tvivel och är bunden av ditt syndfulla livs vanor. Dina löften och beslut är som rep av sand. Du kan inte behärska dina tankar, dina ingivelser, dina känslor. Vetskapen om dina brutna löften och dina ouppfyllda beslut försvagar ditt förtroende för din egen uppriktighet och får dig att tro, att Gud inte kan ta emot dig, men du behöver inte bli förtvivlad. Vad du behöver förstå är viljans sanna kraft. Det är den som är den härskande kraften i människans natur och som ger kraft att fatta beslut och att välja. Allting beror på att man använder viljan på rätt sätt. Gud har gett människan kraft att välja. Denna kraft står under hennes förvaltning. Du kan inte förändra ditt eget hjärta. Du kan inte av dig själv älska Gud, men du kan **välja** att tjäna honom. Du kan **överlämna din vilja till honom**. Han kommer då att verka i dig både att vilja och att göra så som han finner bäst. På så sätt kommer hela din natur att behärskas av Kristi Ande. Du inriktas på att älska honom, dina tankar kommer

att stämma överens med hans vilja." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 47).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att **föreنا oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till fullkomligheten i hans karaktär.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"Så att han, den ogudaktige,...ersätter vad han stulit och vandrar efter livets stadgar, så att han undviker att göra orätt, då skall han förvisso leva och inte dö." (Hes 33:15).

*"I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och **Ordet var Gud**...Och Ordet blev kött och bodde bland oss."* (Joh 1:1, 14).

"Gud sträcker sig efter **vår tros hand** för att ge den ett fast grepp om **Kristi gudom** så att vår karaktär blir **fullkomnad**." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 112).

*"Och vi alla som med avtäckt ansikte **skådar** Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till hans avbilder, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herrens Ande."* (2 Kor 3:18).

"**Om blicken är fästad på Jesus** kommer Andens påverkan inte att upphöra, förrän vi helt har förvandlats till Kristi avbilder." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 298).

"Den som **ständigt** ser på Jesus kommer att se hans självförnekande kärlek och djupa ödmjukhet och kommer att avbilda hans exempel. **Stolthet, ärelystnad, bedrägeri, hat och själviskhet** måste rensas bort från hjärtat. Hos många är dessa onda karaktärsdrag **delvis underkuvade**, men inte grundligt utrotade från hjärtat. Under gynnsamma omständigheter dyker de upp på nytt och mognar till uppror mot Gud. Häri ligger en fruktansvärd fara. Att bevara

någon synd är att hålla fast vid en fiende som bara väntar på ett obehålligt tillfälle för att förorsaka vår undergång." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 174, 175).

"Om vi tillåter våra sinnen att uppehålla sig mer vid Kristus och den himmelska världen, skulle vi få stark uppmuntran och stöd när vi utkämpar Herrens strider. Stolthet och kärlek till världen skulle förlora sin makt när vi betraktar härligheten i det bättre land som snart skall bli vårt hem. Vid sidan av Kristi älskvardhet blir alla världsliga lockelser värda lite." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 113).

"Den som lever rättfärdigt och talar vad som är rätt, den som föraktar det som vinnas genom orätt och våld, och som avhåller sina händer från att ta mutor, den som stoppar till sina öron för att inte höra om blodgärningar och tillsluter sina ögon för att inte se det onda... dina ögon skall se en kung i hans härlighet..." (Jes 33:15-17).

"Vi förändras genom att betrakta. Genom att hysa orena tankar kan människan så grundligt fördärva sitt sinne att synden som hon en gång avskydde blir behaglig för henne... Man **hör och läser så mycket om brott** att det en gång känsliga samvetet, som med avsky skulle ha ryggar tillbaka från sådana scener, blir avtrubbat, och man diskuterar dessa saker med stort intresse." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 459).

"En fast blick på Frälsaren upphöjd på korset kommer att göra mer för att rena sinnet och hjärtat från **allt som är orent** än alla vetenskapliga förklaringar av den skickligaste tunga." (Ellen White, *Letter 102*, 1894).

Vi följer Gud på avstånd

"Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod." (Upp 7:14).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud." (Ps 51:19).

"Varför är så många av oss så svaga och ineffektiva? Det beror på att vi ser på oss själva, studerar vårt eget temperament och undrar hur vi skall kunna skapa en position för oss själva, vår individualitet och våra egna särdrag, i stället för att **studera Kristus och Hans väsen.**" (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 3, s 415).

"Min broder, gör Kristus till ditt sällskap för varje dag, varje timme, och du kommer inte att klaga över att du inte har någon tro. Betrakta Kristus! Se på hans karaktär! Tala om honom! (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 279).

"Vi följer Gud på avstånd och detta är orsaken till att vi inte ser hans makt uppenbarad." (samma källa).

"Namnet Jesus tändar ingen kärlek i hjärtat. En mekanisk, formell renlärighet har ersatt djup, innerlig kärlek och ömhet till varandra. Fall på Klippan och låt dig krossas. Låt sedan Herren Jesus förbereda dig och forma dig." (Ellen White, *Special Testimonies to Our Ministers*, No 2, s 27, 1892).

"Rättfärdighet inuti bevisas genom rättfärdighet utåt. Den som är rättfärdig inuti är inte hårdhärtad och osympatisk, utan växer från dag till dag till Kristi avbild och går från styrka till styrka. Den som helgas genom sanningen visar självbehärskning och följer i Kristi fotspår tills nåden övergår i härlighet." (Ellen White, *Review & Herald*, 4 juni, 1895).

"Vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus." (2 Kor 10:5).

"Om vi skall kunna bevara vår trohet mot Gud... måste vi ofta komma till Gud i bön och hålla varje känsla och varje lidelse i lugn underkastelse för förnuft och samvete. Vi skall då avlägsna alla oheliga fantasier och göra varje tanke till en lydig fånge hos Kristus. Genom allvarlig bön och en

levande tro kan vi stå emot Satans attacker och hålla våra hjärtan fläckfria från besmittelser." (Ellen White, *Signs of the Times*, 4 oktober, 1883).

"Oavbruten bön är den obrutna föreningen mellan oss och Gud, så att liv från Gud flyter in i vårt liv, och renhet och helighet flyter ut från vårt liv tillbaka till Gud." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 98).

"Det skulle vara välgörande för oss att använda **en timme varje dag till meditation över Jesu liv**. Vi skulle göra det så att vi tar händelse efter händelse och låter tankarna syssla med varje detalj och framför allt med de avslutande scenerna i hans liv. När vi dröjer inför hans stora offer för oss kommer vår tillit till honom att bli starkare, vår kärlek djupare, och vi kommer att allt mer bli uppfyllda av hans Ande. Om vi slutligen skall bli frälsta måste vi lära oss ånger och ödmjukhet vid korsets fot." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 72).

"Är vi villiga att ge upp det världsliga umgänge som vi själva valt?...Varje umgänge vi går in i, oavsett hur begränsat det är, utövar något slags inflytande på oss. Hur mycket vi ger efter för detta inflytande bestäms av graden av närhet, hur länge umgänget varar, och vår kärlek och vördnad för den vi umgås med. Det innebär att vi genom att umgås och förenas med Kristus kan bli lik Honom, det felfria Exemplet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 222, 223).

"Guds rike består...i rättfärdighet och frid och glädje i den helige Ande." (Rom 14:17).

"Ju mer vi uppnår av Guds gemenskap dess större kommer vår lycka att bli." (Ellen White, *Vändpunkten*, 329).

"Men många som bekänner sig följa honom bär på ångslan och bekymmer eftersom de inte vågar anförtro sig åt Gud. De överlämnar sig inte fullständigt till honom, därför att de ryggar tillbaka för de följder som en sådan överlåtelse kunde innebära. Om de inte överlåter sig själva

fullständigt till honom kan de inte få frid." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 330).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

"Herren låter oss ofta hamna i besvärliga situationer...för att testa vårt tålamod och vår tro. Gud ger oss lektioner i förtröstan på honom." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 116, 117).

"Om du har ett rätt förhållande med Gud idag, så är du redo om Kristus skulle komma idag. Vad vi behöver är Kristus gestaltad i våra liv, vårt härlighetshopp." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 227).

"Men du kommer att säga, `hur skall jag veta att Kristus är i mitt hjärta?' När du kritiseras eller tillrättavisas och saker och ting inte går som du önskar, om du då låter dina lidelser brusa upp i stället för att ta emot tillrättavisningen och vara tålig och vänlig, så finns inte Kristus i ditt hjärta." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 juli, 1887).

En dödlig sjukdom och dess botemedel, del 1

"...Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." (Gal 2:19,20).

"Jesus har sagt. `När jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig.'" (Joh 12:32)... Genom att dö för syndare har Kristus uppenbarat en kärlek som övergår allt förstånd. När syndaren betraktar denna kärlek mjukar den upp hjärtat, gör ett djupt intryck på sinnet och uppväcker ånger i själen. (Ellen White, *Steps to Christ*, s 26, 27).

"Men till Sonen säger han (Fadern): Din tron, o Gud, består i evigheters evighet, och rättvisans spira är din kungaspira." (Hebr 1:8).

"Gud sträcker sig efter **vår tros hand** för att ge den ett fast grepp om **Kristi gudom** så att vår karaktär blir **fullkomnad**." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 112).

"En dödlig sjukdom har drabbat församlingen. Dess medlemmar har sårats av Satan, men de vill inte se på Golgata kors, så som israeliterna såg på kopparormen, för att de skall få liv. Världen har så många krav på dem att de inte har tid att se på Golgata kors **tillräckligt länge** för att de skall kunna se dess härlighet eller erfara dess kraft." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 202).

"Endast ett litet antal av alla dem som bekänner sig tro på sanningen kommer att bli frälsta – inte därför att de inte kunde ha blivit frälsta, utan därför att de inte vill bli frälsta på det sätt Gud har bestämt. Den väg som vår Herre har utstakat är för smal och porten för trång för att släppa in dem, eftersom de **håller fast vid världen, omhuldar själviskhet eller synd av något slag**... Kristi ord är tydligt och klart: *`Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall försöka komma in men inte kunna det.`* (Luk 13:24)." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 445, 446).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början. Varje känsla och önskan måste underordnas förnuft och samvete. Varje ohelig tanke måste **ögonblickligen** avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Dag för dag, timme för timme, måste en mäktig process av självförnekelse och helgelse fortgå inom oss, och de yttre handlingarna kommer att vara ett bevis på att Jesus genom tron bor i hjärtat...Kämpa, men låt det ske i er uppståndne Frälsares kraft." (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 136, 137).

"Varje timmes arbete granskas av Gud och registreras antingen som trohet eller otrohet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 453).

"*Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning`* (Joh 17:17). Om man studerar och lyder Guds ord verkar det i hjärtat och undertrycker alla oheliga egenskaper." (Ellen White, *Christ Object Lessons*, s 100).

"*Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.*" (Matt 4:4).

"Det är viktigt att leva av varje ord från Gud, annars skall vår gamla natur åter igen kräva sin rätt." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 oktober, 1897).

"Så som blodet bildas i kroppen av den föda vi intar, så gestaltas Kristus inom oss genom det Guds Ord vi lever av...Guds skrivna Ord är för dem som studerar det Guds Sons liv, hans kött och blod, och genom lydnad för Ordet får han del av gudomlig natur." (Ellen White, *Review and Herald*, 23 november, 1897).

"*Min son, om du tar emot mina ord och gömmer mina bud inom dig, så att du låter ditt öra ta vara på visheten och böjer ditt hjärta till klokheten, ja, om du ropar efter insikt och höjer din röst för att kalla på klokheten, om du söker efter den som efter silver och letar efter den som efter en skatt, då skall du förstå Herrens fruktan och finna kunskapen om Gud. Ty det är Herren som ger vishet, från hans mun kommer kunskap och förstånd.*" (Ords 2:1-6).

"Men det gäller att lägga ner ett allvarligt och ingående studium av Ordet. Visar man lättja får man aldrig den klara iakttagelseförmåga som behövs. Man får heller inga världsliga välsignelser utan att lägga ner ett allvarligt, tålmodigt och ihärdigt arbete....Vi kan heller inte räkna med andlig kunskap utan tålmodigt arbete...Det räcker inte med en halvhjärtad, medelmåttig insats. Ska man leta efter sanningen som efter gömda skatter förstår var och en att Guds Ord måste studeras helhjärtat, med allvar och under bön. De som gör det kommer att få sin belöning i och med att Kristus ger ett ökat förstånd. Vår frälsning är beroende av kunskapen om sanningen som den framställs i Bibeln." (Ellen White, *Såningsmannen och andra berättelser*, s 81).

”När de (Guds folk) `äter` hans Ord kommer de att finna, att det är ande och liv. Ordet tillintetgör den naturliga, jordiska naturen i oss och ger oss ett nytt liv i Kristus Jesus. Den helige Ande kommer till oss som en hjälpare. Genom hans nåd, som det förvandlande medlet, återställs Guds avbild i oss och vi blir nya människor.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 391).

I vårt studium av Guds Ord måste vi be Gud om att den helige Ande ger oss sann kunskap om det vi läser och förankrar det i våra sinnen och hjärtan:

”Utan Guds Ande är kunskap om hans Ord meningslös. Teorin om sanningen kan inte, om den inte åtföljs av den helige Ande, stimulera själen eller helga hjärtat. Man kan känna till Bibelns befallningar och löften, men om inte Guds Ande förankrar sanningen i oss, kommer karaktären inte att förvandlas.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 408).

”Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv.” (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

En dödlig sjukdom och dess botemedel, del 2

”Tro att ni skall få allt det ni ber om i era böner, då skall det bli så.” (Mark 11:24).

”Vad vi än ber om får vi av honom, eftersom vi håller hans bud och gör det som behagar honom.” (1 Joh 3:22).

”Be oavbrutet” (1 Tess 5:17).

”**Oavbruten** bön är den **oavbrutna** föreningen mellan själen och Gud, så att liv från Gud flyter in i våra liv.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 98).

Naturligtvis kan oavbruten bön bli mekanisk och tom på verkligt andligt innehåll. Bönen handlar inte bara om ord. Bönen är hjärtats samtal med

Gud. Det handlar om en levande gemenskap med Gud genom en levande tro på Honom.. Då blir bönen "själens andedräkt". Då ber vi "oavbrutet" med verkligt innehåll. Men både bibelläsning och bön blir meningslös om vi inte först överlämnar oss **fullständigt** i Guds händer:

”Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta.” (Jer 29:13).

”Utan **oavbruten bön** och **ständig vaksamhet** riskerar vi att bli vårdslösa och avvika från den rätta stigen. Motståndaren (Satan) söker ständigt spärra vägen till nådens tron, så att vi inte genom **trons allvarliga bön** får nåd och kraft till att stå emot frestelsen.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 95).

”De som skall segra måste göra sitt yttersta. De måste kämpa med Gud i bön för att få kraft. Kristus visade att det är möjligt för en människa att bevara sig ren.” (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 5, s 1082).

”När vi är upptagna med vårt dagliga arbete bör vi lyfta själen till himlen i bön. Dessa tysta böner stiger upp som rökelse inför nådens tron, och fienden kommer på skam. Den kristne som på detta sätt håller fast vid Gud kan inte övervinnas. Ingen ond slughet kan ta bort hans frid. Alla Guds löften i Bibeln, all kraft genom gudomlig nåd, alla hjälpmedel som Jehova erbjuder, är högtidligt utlovade för att säkra hans seger. Det var på detta sätt Enok vandrade med Gud. Och Gud var med honom och hjälpte honom varje gång han behövde hjälp.” (Ellen White, *Gospel Workers*, s 254).

”Vi kan umgås med Gud i våra hjärtan. Vi kan vandra i sällskap med Kristus. När vi är upptagna med vårt dagliga arbete kan vi andas ut vårt hjärtas önskan, ohörbart för något mänskligt öra. Men vår bön kan inte dö bort i tystnad eller gå förlorad. Ingenting kan ta död på själens önskan. Den stiger upp över gatans buller, över maskiners oväsen. Det är Gud vi talar med, och vår bön blir hörd.” (samma källa, s 258).

"Endast genom konstant vaksamhet och uthållig och nästan **oavbruten** bön kan vi visa Kristi karaktär i våra liv." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 304).

"Kristus levde ett liv i bön. Eftersom han dagligen utsattes för frestelser och ständigt mötte opposition från folkets ledare, förstod han att det var nödvändigt att få styrka genom bön. För att kunna vara till välsignelse för människorna behövde han tala med Gud och få kraft av honom till att vara uthållig och ståndaktig." (Ellen White, *Signs of the Times*, 29 april, 1900).

"Jakob segrade, eftersom han var uthållig och beslutsam. **Hans erfarenhet är ett bevis på makten av uthållig bön.**" (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 203). Se 1 Mos 32:22-32.

"När en människa utandas en **intensivt innerlig bön** till Gud finns det i den intensiteten och innerligheten ett löfte från Gud att han skall besvara den bönen på ett överflödande sätt...bönen måste sändas upp med **fast tro**. Då skall den nå fram till nådatronen. **Håll ut i bönen** utan att förtröttnas. Gud säger inte `be en gång, så skall jag svara dig`. Han säger att vi skall be outtröttligt och tro att vi har det vi ber om. Då skall vi få det. Gud skall besvara vår bön." (Ellen White, *The Gospel Herald*, 28 maj, 1902).

"Himmelen har förts nära jorden genom den mystiska stege vars bas är fast grundad på jorden, medan dess översta stegpinnar når fram till den Oändliges tron. Änglar färdas ständigt upp och ner för denna stege av bländande klarhet och förmedlar de behövandes och nedtrycktas böner till Fadern däruppe, och för välsignelse, hopp, mod och hjälp till människorna." (Ellen White, *Löftestiden*, s 145).

"Han (Jesus) tar hand om var och en (av Guds barn) som om det inte fanns någon annan människa på jorden." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 480).

"Vår himmelske Fader har tusen vägar att ta hand om våra behov som vi inte vet någonting om." (Ellen White, *Special Testimonies*, 1 juli, 1886).

"Det är bara när självskheten är död och när kampen om att vara främst har fördrivits, när tacksamhet fyller hjärtat och kärleken gör livet till en väldoft – det är då och bara då som Kristus kan bo i själen och vi blir antagna som Guds medarbetare." (Ellen White, *Såningsmannen och andra berättelser*, s 335).

Bibelläsning och bön kan vara utan effekt

"Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en dog för alla, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som dog och uppstod för dem." (2 Kor 5:14, 15).

"De ord som jag har talat till er är Ande och liv." (Joh 6:63).

"När de (Guds folk) `äter` hans Ord kommer de att finna, att det är ande och liv. Ordet tillintetgör den naturliga, jordiska naturen i oss och ger oss ett nytt liv i Kristus Jesus. Den helige Ande kommer till oss som en hjälpare. Genom hans nåd, som det förvandlande medlet, återställs Guds avbild i oss och vi blir nya människor." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 391).

"Guds Ord måste läsas och studeras med en allvarlig önskan om att få andlig kraft från det. Himlens bröd måste ätas och smältas och bli en del av livet. Det är på detta sättet vi får evigt liv. Härigenom besvaras Kristi bön, `Helga dem genom sanningen, ditt Ord är sanning` (Joh 17:17). (Ellen White, *Review & Herald*, 28 jan, 1904).

"**Oavbruten bön är den obrutna föreningen mellan själen och Gud**, så att Guds liv strömmar in i vårt liv, och renhet och helighet flyter ut från vårt liv tillbaka till Gud." (Ellen White, *Steps To Christ*, s 98).

"Den ondes mörker omsluter den som försummar att be." (samma källa, s 94).

"Bönen är himlens föreskrivna medel till seger i striden mot synden och utvecklandet av en kristen karaktär." (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s 564).

Vi förlorar Jesus ur sikte om vi inte tillbringar tillräckligt med tid med Honom i innerlig bön och begrundande bibelläsning.

Såväl bibelläsning som bön till Gud blir emellertid utan effekt, trots att vi kan ta mycket tid till båda delarna, om vi håller fast vid någon synd:

"Om jag hade förehaft något orätt i mitt hjärta, så skulle Herren inte ha hört mig." (Ps 66:18).

En person kan ha begått äktenskapsbrott, stulit, mörda och ljugit. Om han kommer till Gud i bön med en äkta ånger, med ett förkrossat hjärta, då skall Gud förlåta honom, även om hans tidigare liv var fullt av synd.

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud." (Ps 51:19).

Om en person kommer till Gud med en förkrossad ande på grund av synd han begått, så innebär det också att han kommer att försöka förlika sig med de personer han har handlat illa mot, om detta har skett (se Matt 5:21-26). Han kommer då också att ersätta vad han har stulit (se Hes 33:15).

Att "be oavbrutet" innebär att be även om vi inte känner för det. Det är inte känslan som är det viktiga i sammanhanget - utan vårt behov av Gud. Vi behöver hela tiden hjälp från Gud. Därför behöver vi "be oavbrutet". Be i tro och i Jesu namn och gör anspråk på Bibelns stora löften om bönhörelse (se Mark 11:24, Joh 14:13). Bön innebär naturligtvis inte bara att be om något för egen del - förbön är ett sådant exempel. Men även att tacka Gud är en viktig orsak till bön. Hur mycket har vi inte att tacka Gud för, om vi verkligen tänker efter. Tackar vi Gud för allt det onda som Han bevarat oss från, som vi inte känner till?

Låt oss komma ihåg att det vi ber om inte får gå emot vad Gud vill. Låt oss efterlikna Jesu exempel i hans bön till sin himmelske Fader: *"Inte som jag vill utan som du vill." (Matt 26:39).*

Vi får inte bli nedslagna om vi ber Gud många gånger om något, men inte märker att något händer. Gud är klokare än oss. Han kanske dröjer med att ge oss det vi ber om, eftersom Han ser att det är bäst för oss. Han vet bättre än vi vad vi behöver. Kanske Gud, som svar på bön, ger oss något som är bättre än det vi ber om, eftersom Gud ser längre än vi gör. Vi kanske ber om att inte bli sjuka eller att inte förlora jobbet. Men kanske är det så att det vi ber Gud om att slippa drabbas av är just det vi behöver gå igenom för att bli frälsta. Det finns ytterligare en anledning till varför vi kanske inte blir bönhörda omedelbart:

"Gud besvarar inte alltid våra böner första gången vi ber till Honom. Skulle Han göra det kunde vi ta för givet att vi har rätt till alla de välsignelser och den hjälp Han kan ge oss. I stället för att rannsaka våra hjärtan för att se om vi håller fast vid något ont, och ger efter för synden, kunde vi bli vårdslösa och inte inse vårt beroende av Honom, och vårt behov av Hans hjälp." (Ellen White, *Review & Herald*, 9 juni, 1891).

En kristen som tillfälligt ge efter för till exempel avundsjuka, stolthet eller otålighet, eftersom han inte varit vaksam just då, kan naturligtvis få Guds förlåtelse efter uppriktig bekännelse. Följande ord är uppmuntrande, inte minst för nyligen omvända som kanske ännu inte fått en stark tro:

"Om en person som har daglig gemenskap med Gud avviker från stigen, om han ett ögonblick slutar att fästa blicken på Jesus, sker inte detta eftersom han väljer att synda. När han ser sitt misstag vänder han tillbaka till Gud och fäster blicken på Jesus. Det faktum att han har syndat gör honom inte mindre kär för Gud." (Ellen White, *Review & Herald*, 12 maj, 1896).

Men det är viktigt att veta att,

"om vi **väljer** att ge efter för en synd, som vi känner till, tystar detta Andens tillrättavisning och skiljer själen från Gud". (Ellen White, *The Sanctified Life*, s 92).

Följande ord är en varning till bekännande kristna som inte segrat över synden:

"Deras (bekännande kristnas) **ständiga snubblande och fallande** avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...**Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud.**" (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 dec, 1899).

I Jesu budskap till Laodicea, Guds sista församling, kan vi läsa att endast de "*som segrar skall få sitta hos mig (Jesus) på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron.*" (Upp 3:21).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Så skall du nu älska Herren, din Gud, och **alltid hålla vad han befäller dig hålla, hans stadgar och förordningar och bud.**" (5 Mos 11:1).

Om vi inte dagligen gör framsteg när det gäller att ge exempel på goda kristna egenskaper kommer vi inte att känna igen manifestationen av den helige Andes i det sena regnet. Det kanske faller på hjärtan runt omkring oss, men ändå skall vi inte märka det eller få ta emot det...Om vi inte gör framsteg, om vi inte inställer oss på att ta emot både det tidiga och det sena regnet, kommer vi att gå förlorade, och ansvaret för det är vårt eget. " (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 507, 508).

Fullständig överlåtelse krävs

"Människosonen har kommit...för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många." (Matt 20:28).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud." (Ps 51:19).

"Och vi alla som med avtäckt ansikte **skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma avbild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herrens Ande.**" (2 Kor 3:18).

"De som representeras av de oförståndiga jungfrurna (Matt 25:1-13)...har inte överlåtit sig själva till att låta den helige Ande verka i dem. De har inte fallit på Klippan Kristus Jesus och tillåtit sin gamla natur att brytas upp. Dessa representeras också av stenig mark (Matt 13:20-21). De tar villigt emot Ordet, men de misslyckas med att tillägna sig dess principer. Ordets inflytande stannar inte kvar hos dem. Anden verkar på människans hjärta och skapar med hennes önskan och medgivande en ny natur i henne. Men dessa som representeras av de oförståndiga jungfrurna har nöjt sig med ett ytligt verk. **De känner inte Gud. De har inte studerat hans karaktär. De har inte haft gemenskap med Gud. Därför vet de inte hur de skall lita på Gud, hur de skall se på honom och leva.** Deras tjänst för Gud förfaller till en formsak." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 411).

"Ingen behöver förtvivla när det gäller att segra. Seger är säker när det egna jaget har överlåtit till Gud." (Ellen White, *Seventh.day Adventist Bible Commentary*, del 1, s 1095).

För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Jes 59:2, Rom 6:15-16, Jer 3:10, 24:7, 29:13 och Joel 2:12. Om vi håller fast vid en enda synd är vi inte Guds barn. Det är emellertid viktigt att komma ihåg att Satan ständigt frestar oss alla med onda ingivelser:

"Om vi skall kunna bevara vår trohet mot Gud... måste vi ofta komma till Gud i bön och hålla varje känsla och varje lidelse i lugn underkastelse för förnuft och samvete. Vi skall då avlägsna alla oheliga fantasier och göra varje tanke till en lydlig fånge hos Kristus. Genom allvarlig bön och en levande tro kan vi stå emot Satans attacker och hålla våra hjärtan fläckfria från besmittelser." (Ellen White, *Signs of the Times*, 4 oktober, 1883).

"Tankarna och känslorna utgör tillsammans den moraliska **karaktären.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 310).

"Han (Satan) ger ständigt Guds folk ingivelser i deras sinnen." (Ellen White, *Early Writings*, s 267).

Men genom Guds kraft kan vi stå emot dessa onda ingivelser.

"Det finns tankar och känslor som inges och uppväcks av Satan, vilka plågar även de bästa människor. Men om dessa inte hålls vid liv, om de avvisas som hatiska, befläckas inte människan med skuld." (Ellen White, *Review & Herald*, 27 mars, 1888).

"Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda tankarna i sinnet." (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

"Vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus." (2 Kor 10:5).

"De som **steg för steg har gett efter för världsliga krav och rättat sig efter världsliga vanor** kommer att underordna sig de makter som då skall regera (Fotnot 1), snarare än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död." (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 188).

Fotnot 1: och påtvinga söndagshållande genom lagstiftning.

"**Gå bort från dem (de otroende) och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er och vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren...**" (2 Kor 6:17-18).

"**Alla** kommer att uppenbara den karaktär som de har vilka han förenar sig med." (Ellen White, *1888 Materials*, s 995).

"Verklig omvändelse innebär beslutsam förändring av känslor och motiv. Det innebär verkligt avståndstagande från världsliga förbindelser, att man snabbt kommer bort från deras andliga atmosfär, att man avlägsnar sig från den styrande kraften i deras tankar, åsikter och

påverkan. Detta avskiljande förorsakar lidande och bitterhet hos båda parter. Detta är den motsättning Kristus förklarar att Han kom för att skapa. Men den omvända kommer att ständigt längta efter att hans vänner skall överlämna sig helt och hållet till Kristus med vetskap om att det kommer att bli en slutlig och evig separation om de inte omvänder sig. En äkta kristen kan inte uppträda ytligt och lättsinnigt när han är tillsammans med otroende. Värdet av de människor som Kristus dog för är allt för stort för att han skulle kunna uppträda så" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 82, 83).

"Den kristnes liv är inte en förändring eller en förbättring av det gamla livet utan en livsförvandling. Det handlar om en död från jaget och synden och ett helt igenom nytt liv. Denna förändring kan endast ske genom den helige Andes effektiva verk." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 172).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

Genom tron på Jesus kan vi segra över synden

"Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade." (Jes 53:5).

"`Jesu tro` (Upp 14:12, Fotnot) har man talat om, men inte förstått. Vad innebär `Jesu tro`, som är en del av den tredje ängelns budskap? Jesus blev vår syndbärare för att Han skulle kunna bli vår syndförlåtande Frälsare. Han blev behandlad som vi förtjänar att behandlas. Han kom till vår värld och tog på sig våra synder för att vi skulle kunna ta på oss Hans rättfärdighet. `Jesu tro` är tron på Kristi förmåga att frälsa oss rikligt, helt och fullt och fullständigt." (Ellen White, *1888 Materials*, s 217; *Manuscript 24*, 1888).

Fotnot: Enligt den grekiska grundtexten kan de ord som översatts till "tron på Jesus" i Upp 14:12 även översättas till "Jesu tro".

"Honom som förmår styrka er genom det evangelium jag förkunnar, budskapet om Jesus Kristus...för att alla folk skall föras till trons lydnad." (Rom 16:25, 26).

"Min broder, **gör Kristus till ditt sällskap för varje dag, varje timme**, och du kommer inte att klaga över att du inte har någon tro. Betrakta Kristus! Se på hans karaktär! Tala om honom! (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 279).

"Den som inte har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att **föreنا oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till fullkomligheten i hans karaktär.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"Den som segrar skall jag (Jesus) låta sitta med mig på min tron, liksom jag själv har segrat och satt mig hos min Fader på hans tron." (Upp 3:21).

"Genom alla tider, och i varje nation, är Guds utvalda de som tror att Jesus **kan och skall** frälsa dem personligen från synden." (Ellen White, *Review & Herald*, 1 augusti, 1893).

"Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet

är ett nödvändigt villkor för liv." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

Om vi samarbetar med Gud kan vi sluta synda

"Må nu Gud själv, han som är fridens Gud, helga er till hela er varelse, och må er ande, själ och kropp bevaras hela så att ni är utan fläck vid vår Herre Jesu Kristi ankomst." (1 Tess 5:23).

*"Han som förmår bevara er från fall och ställa er inför sin härlighet, **fläckfria** och jublande." (Judias v 24).*

*"Vandra i Anden, så kommer ni **inte** att göra det som köttet har begär till...Köttets gärningar är lätta att känna igen: de är otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, svartkonst, fiendskap, kiv, avund, vredesutbrott, gräl, splittringar, villoläror, illvilja, fylleri, utsvävningar och annat sådant. Jag säger er i förväg vad jag redan har sagt: De som lever så skall inte ärva Guds rike. Andens frukt däremot är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet och återhållsamhet. Sådant är lagen **inte** emot. De som tillhör Kristus Jesus har korsfäst sitt kött med dess lidelser och begär. Om vi har liv genom Anden, låt oss då även vandra i Anden. Låt oss **inte** söka tom ära, **inte** utmana varandra och **inte** avundas varandra." (Gal 5:16, 19-26).*

*"**Synda inte mer**, så att det inte händer dig något värre." (Joh 5:14; jämför Joh 8:11).*

*"Ingen annan frestelse har drabbat er än vad andra människor får möta. Gud är trofast, han skall **inte** tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer visar han er en utväg så att ni kan härda ut." (1 Kor 10:13).*

*"Dåligt sällskap fördärvar goda seder. Nyktra till på allvar och **synda inte.**" (1 Kor 15:33, 34).*

*"Skall vi fortsätta att synda för att nåden skall bli större? Naturligtvis **inte!** Hur skulle vi som har dött bort från synden kunna fortsätta att leva i den? (Rom 6:1, 2).*

*"Ty hans (Jesu) död var en **död från synden en gång för alla.** Det liv han nu lever, det lever han*

för Gud. Så skall också ni se på er själva: **Ni är döda från synden** och lever för Gud i Kristus Jesus...Hur är det alltså? **Skall vi synda**, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? **Uteslutet!**" (Rom 6:10-15).

"Och lära känna Kristi kärlek som övergår all kunskap. Så skall ni bli **helt uppfyllda av all Guds fullhet**." (Ef 3:19).

"Ty han ville ställa fram församlingen inför sig i härlighet, **utan fläck eller skrynkla** eller något annat sådant. Helig och fullkomlig skulle den vara." (Ef 5:27).

"Kristus led i ert ställe och efterlämnade **ett exempel** åt er, för att ni skulle följa honom och vandra i hans fotspår. **Han hade inte begått någon synd**...Våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle vara döda från synderna och leva för rättfärdigheten." (1 Petr 2:21, 22, 24).

"Därför, mina älskade, medan ni väntar på detta, gör allt ni kan för att leva i frid, **utan fläck och fel** inför honom." (2 Petr 3:14).

"Men låt er uthållighet visa sig i fullbordad gärning, så att ni är **fullkomliga** och hela, **utan brist** i något avseende." (Jak 1:4).

"Om ni lever som köttet vill skall ni dö. Men om ni genom Anden **dödar** kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

"Må Herren ge er en allt större och mer överflödande kärlek till varandra och till alla människor, en sådan kärlek som vi har till er, så att han styrker era hjärtan och gör er **fläckfria i helighet** inför vår Gud och Fader, vid vår Herre Jesu Kristi återkomst med alla sina heliga." (1 Tess 3:12, 13, grundtexten enligt The Interlinear Bible, Baker Bookhouse).

"I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att föra krig mot återstoden av hennes barn, mot dem som **lyder Guds bud** och håller fast vid Jesu vittnesbörd." (Upp 12:17).

"Här visar sig de heligas uthållighet: de **lyder Guds bud** och **bevarar Jesu tro**." (Upp 14:12).

"Varför slutar ni inte synda? Ni kan övervinna, om ni samarbetar med Gud." (Ellen White, *Review and Herald*, 30 oktober, 1900).

"Exakt lydnad krävs och de som säger att det inte är möjligt att leva ett fullkomligt liv anklagar Gud för orättvisa och osanning." (Ellen White, *The Southern Review*, 5 december, 1889).

"Gud kräver i detta ögonblick precis vad Han krävde av Adam i paradiset innan han föll (i synd) - fullkomlig lydnad för Hans lag." (Ellen White, *Review & Herald*, 15 juli, 1890).

"Den lydnad som Kristus visade Gud krävs av människor idag." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 282).

"Den rättfärdighet genom vilken vi rättfärdiggörs (får förlåtelse) tillräknas oss. Den rättfärdighet genom vilken vi helgas tillägnas oss. Den första rättfärdigheten är vår **rätt** till himlen, den andra gör oss **passande** för himlen." (Ellen White, *Review & Herald*, 4 juni, 1895).

"Då Petrus sade att han skulle följa sin Herre i fångelse och död, menade han varje ord han sade. Men han kände inte sig själv. Dolt i hans sinne fanns någonting ont, som förhållandena skulle blåsa liv i. Med mindre han blev medveten om den fara i vilken han befann sig, skulle detta komma att betyda hans eviga undergång. Frälsaren såg hos honom en kärlek till det egna jaget och en trygghet som skulle komma att dominera till och med över hans kärlek till Jesus. Hans erfarenhet hade avslöjat mycket svaghet, obesegrad synd och andlig vårdslöshet. Han hade visat sig ha ett inte helgat temperament, han hade tanklöst kastat sig in i frestelser. Jesu högtidliga varning var en uppmaning till självrannsakan. Petrus behövde bli misstrogen mot sig själv och få en djupare tro på Jesus. Om han i ödmjukhet hade tagit emot varningen, skulle han ha vädjat till hjordens herde att bevara sina får. På Galileiska sjön hade han, då han var på väg att sjunka, ropat: `Herre, hjälp mig.` (Matt 14:30). Då hade Jesu utsträckta hand gripit hans hand. Om han nu hade ropat till Jesus: Rädda mig från mig själv, skulle han ha blivit bevarad. Men Petrus tyckte att man misstrodde honom. Han

tyckte att detta var grymt. Han kände sig redan stött och blev ännu mer hårdnackad i sitt självförtroende." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 676).

Vad Kristus väntar på

"Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig." (1 Joh 2:1).

Om vi någon gång överlistats av Satan och syndat behöver vi inte ge upp. Det viktigaste är då att omedelbart gå till Gud i bekännelse och få kraft av Honom till att bevaras från synd i fortsättningen.

"Ett ögonblicks oförsiktighet kan göra att själen störtas ner i obotlig ruin. En synd leder till en annan, den andra synden till en tredje och så vidare. Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft. Om vi avviker det minsta från vår plikt riskerar vi att följa en syndens väg som slutar med fördärv. Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att förena oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till fullkomligheten i hans karaktär." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"Hon (Maria) skall föda en son, och du (Josef) skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder" (Matt 1:21) - inte i dem.

"Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

"Jag (Jesus) har fått all makt i himlen och på jorden" (Matt 28:18).

"Vi har liten uppfattning om den kraft som vi skulle få om vi förenade oss med kraftens källa. **Vi faller i synd gång på gång och tror att det alltid måste vara så.** Vi håller fast vid våra svagheter som om de vore något att vara stolt över. Kristus lär oss att vi måste göra vårt ansikte hårt som sten om vi skall segra. Han har burit våra synder i sin egen kropp på korset, och genom den kraft han har gett oss kan vi stå emot

världen, köttet och djävulen." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 105).

Kommentar av Lennart Wiberg: I samtliga sju församlingar i Upp 2-3, som täcker hela den kristna tidsperioden från apostlarnas dagar, står det att de frälsta övervunnit synden - vilket inte betyder att falla i synd gång på gång.

"Varje (moralisk) brist hos Guds barn beror på deras bristande tro." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 657).

"Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut." (1 Kor 10:13).

"Den allra starkaste frestelse är ingen ursäkt för synd. Oavsett hur starkt tryck själen är utsatt för, är överträdelse vår egen handling. Varken jord eller helvete har makt att tvinga någon till synd." (Ellen White, *Maranatha*, s 225).

"Vaka därför och be alltid" (Luk 21:36, Reformationsbibeln). En förening med den gudomliga makten varje ögonblick är nödvändig för att vi skall göra framsteg. Vi kan ha ett mått av Guds Ande, men genom tro och bön skall vi kontinuerligt söka mer av Anden. Vi får aldrig upphöra med detta." (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 508).

"Det mått av den helige Ande vi tar emot kommer att vara proportionellt till måttet av vår önskan och den tro vi utövar för att få det och hur vi kommer att använda det ljus och den kunskap som skall ges till oss." (Ellen White, *Review & Herald*, 5 maj, 1896).

"Genom honom (Jesus) har vi fått nåd och apostlaämbete för att hans namn till ära föra människor till trons lydnad bland alla hednafolk." (Rom 1:5).

"Den som inte har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

”**Varje gång** en människa tar avstånd från synden, som är överträdelse av lagen, kommer hans liv att stämma överens med lagen, i **fullkomlig lydnad**. Detta är den helige Andes verk.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 6, s 92).

”Noggrann lydnad krävs, och de som säger att det inte är möjligt att leva **ett fullkomligt liv** anklagar Gud för orättvisa och osanning.” (Ellen White, *Manuscript 148*, 1899).

”**Villkoret för evigt liv** är detsamma nu, som det alltid har varit – detsamma som det var i paradiset, innan våra första föräldrar föll i synd – **fullkomlig lydnad** för Guds lag, fullkomlig rättfärdighet. Om evigt liv kunde ges på något annat villkor, så skulle hela universums lycka vara i fara. Dörren skulle vara öppen för att synden med alla dess följder av lidande och elände skulle bli förevigad.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 62).

”De som tar emot varje uppmaning från Gud och uthärdar varje prov, och övervinner, till vilket pris som helst, har tagit emot det sannfärdiga Vittnets råd och kommer att ta del av det sena regnet.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 187).

”Om du kämpar **trons kamp** med **all din viljekraft**, då kommer du att segra.” (Ellen White, *Messages to Young people*, s 152).

”Strävar vi med all kraft efter att som män och kvinnor uppnå Kristi egenskaper? Söker vi nå hans fullhet? Anstränger vi oss hela tiden för att nå det märke som framlagts för oss – **fullkommandet** av hans (Kristi) karaktär? När Herrens folk når upp till detta märke kommer de att beseglas (få Guds sigill) på sina pannor. Fyllda av Anden kommer de att vara fullkomliga i Kristus, och den antecknande ängeln kommer att förklara: ”Det är fullbordat.” (Ellen White, *Review & Herald*, 10 juni, 1902). Jämför **Upp 7:1-8, 14:1-5**.

”Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orene sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga

sig. Se, jag kommer snart och min lön har jag med mig för att ge åt var och en efter hans gärningar.” (Upp 22:11, 12).

”Kristus väntar med innerlig längtan efter att få uppenbara sig i sin församling. **När Kristi karaktär kommer att återspeglas fullkomligt i hans folk**, då skall han komma tillbaka för att göra anspråk på dem som sina egna.” (Ellen White, *Christ`s Object Lessons*, s 69).

”*Aldrig någonsin skall något orent komma in där (i det himmelsk Jerusalem), aldrig någon som handlar skändligt och lögnaktigt, bara de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet” (Upp 21:27).*

När Kristi karaktär återspeglas fullkomligt i Hans folk

Vad innebär det egentligen att "Kristi karaktär kommer att återspeglas fullkomligt i Hans folk" (Ellen White, *Christ`s Object Lessons*, s 69)?

I Matt 5:48 finner vi en parallelltext där Jesus uppmanar sina lärjungar att "var **alltså fullkomliga, såsom er Fader i himlen är fullkomlig**". Ordet "alltså" syftar tillbaka på verserna tidigare där Jesus uppmanar lärjungarna att "älska era ovänner och be för dem som förföljer er." (v 44). De som är "fullkomliga" står här som motsats till de oomvända som visserligen "älskar dem som älskar er" (v 46) men inte älskar sina ovänner.

Endast de som har den helige Ande i hjärtat kan älska sina ovänner av hjärtat och därmed vara "fullkomlig såsom er Fader i himlen är fullkomlig", Han som "låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga" (Matt 5:45).

I Matt 19:16-26 kan vi läsa om en ung man som kom till Jesus och frågade Honom: "Mästare, vad skall jag göra för gott för att få evigt liv?" Jesus svarade honom: "Vill du gå in i livet, så håll buden" (v 17) och räknade sedan upp ett antal av de tio buden (v 18, 19). Men den unge mannen avgudade sina rikedomar och därför sade Jesus rakt på sak: "Vill du vara **fullkomlig**, gå då bort

och sälj vad du äger och ge åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen." (v 21). Hade den unge mannen övervunnit avguden i sitt liv (genom Guds nåd) hade han blivit "fullkomlig". Att vara "fullkomlig" är alltså samma sak som att följa Jesu uppmaning "vill du gå in i livet, så håll buden" (v 17).

I Gal 5:22, 23 ges mer information om vad det innebär att vara fullkomlig:

"Köttets gärningar är uppenbara: de är otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, fiendskap, gräl, avund, vredesutbrott, strid, splittringar, villoläror, missunnsamhet, mord, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag. Jag säger er på förhand, som jag redan har sagt, att de som gör sådant skall inte få ärva Guds rike." (Gal 5:19-21).

"Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, mildhet, återhållsamhet." (Gal 5:22, 23).

Att vara fullkomlig innebär att man har "Andens frukt" som **helhet**, inte bara en del av "Andens frukt". Det handlar inte bara om att sluta göra dåliga saker, utan att göra det goda som Jesus gjorde. I Matt 25 framgår det tydligt att de som frikänns i domen mättat de hungriga, givit de törstiga att dricka, tagit emot främlingen, klätt de nakna, besökt de sjuka och dem som var i fängelse (se Matt 25:31-46).

Allt eftersom vi närmar oss tidens slut sänker sig mörkret mer och mer över världen. Då är det viktigare än någonsin att människor ser på oss att det är en glädje att vara kristen. Om vårt sinne är uppfyllt av sorg och våra tankar uppehåller sig vid mörkret och ondskan omkring oss kommer knappast människorna vi kommer i kontakt med att uppfatta att det är glädjefullt att tjäna den evige Guden.

"Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en dog för alla, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som dog och uppstod för dem." (2 Kor 5:14, 15).

"Det är utflödet av den återlösande kärleken som förvandlar hjärtat." (Ellen White, *Mount of Blessing*, s 114).

Matt 18:21-35 och Luk 7:36-50 beskriver den grundläggande betydelsen av Guds förlåtelse, genom Jesu blod, både för att visa hur mycket och hur många gånger vi skall förlåta dem som gjort oss illa och hur djup Guds kärlek är i deras hjärtan, genom den helige Ande, som erfarit Guds förlåtelse på djupet.

Matt 18:21-35 handlar om "en kung som ville ha redovisning av sina tjänare" (v 23). En av dessa tjänare var skyldig kungen 42 miljoner kronor (10 000 talenter), enligt v 24. Eftersom denne tjänare inte kunde betala efterskänkte kungen tjänarens hela skuld (v 25-27). När denne tjänare sedan träffade en av sina medtjänare som var skyldig den förste tjänaren 70 kronor (100 denarer) bad medtjänaren om tid så att han kunde betala sin skuld. Men "han (den förste tjänaren) gick inte med på det utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald" (v 30). När kungen fick veta detta kallade han den tjänare till sig som kungen hade efterskänkt 42 miljoner och sade till honom: "Borde inte du också ha förbarmat dig över din medtjänare liksom jag förbarmade mig över dig?" Följden blev att denne tjänare blev satt i fängelse tills hela hans skuld var betald (v 34). "På samma sätt skall min himmelske Fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder." (v 35).

Är vi medvetna om hur mycket vår himmelske Fader har förlåtit oss, genom Jesu blod? "Den som får litet förlåtet älskar litet" (Luk 7:47). På motsvarande sätt kommer den som fått mycket förlåtet att älska mycket (se v 40-50).

Vi kan vara fullkomliga i vår sfär

Ellen White kommenterar Jesu ord i Matt 5:48 - "var alltså fullkomliga så som er Fader i himlen är fullkomlig" - på följande sätt i *My Life Today*, s 38:

"Han (Gud) uppmanar oss att vara fullkomliga så som Han är fullkomlig - på samma sätt...**Vi kan vara fullkomliga i vår sfär, precis som Gud är fullkomlig i sin sfär.**"

Kommentar av Lennart Wiberg: Varken människan eller Guds änglar kan komma upp till samma moraliska nivå som Gud. Som skapade varelser kan Guds änglar aldrig nå upp till Guds moraliska nivå trots att de aldrig syndat. Trots att

människan aldrig kommer upp till samma moraliska nivå som Gud är det möjligt för henne att, genom Guds nåd, leva utan att synda. Precis som änglarna är fullkomliga i sin sfär kan människan vara ”fullkomlig i sin **mänskliga** sfär.” (Att vara fullkomlig innebär att leva upp till allt det ljus Gud har gett). Men ”Gud är fullkomlig i sin sfär”. Ju närmare Gud vi kommer, ju mindre blir vi i våra egna ögon (se Joh 3:30).

För att människan skall kunna vara fullkomlig i sin sfär måste hon först överlämna sig fullständigt i hans händer och uppriktigt bekänna sina synder inför Gud (Jer 29:13, 1 Joh 1:9). Då skall Han genom den helige Ande ”verka i oss både vilja och gärning, för att hans vilja skall ske.” (Fil 2:13). Han ger oss den helige Ande som gåva och genom den helige Andes kraft kan vi stå emot alla frestelser som ansätter oss (Fil 2:12).

Det bör tilläggas att när en människa blivit moralisk fullkomlig, genom Guds nåd, har hon fortfarande kvar möjligheten att synda. Om en människa är fullkomlig idag innebär inte det att hon automatiskt är fullkomlig i morgon. Valet att synda finns fortfarande kvar. Det är viktigt att känna till att Guds sanna barn känner en brist på helighet, eftersom de lever nära Gud och jämför den helgelsenivå de befinner sig på med Guds helighet, som är så mycket större. Troligtvis känner Guds änglar, som befinner sig i Guds närhet, också på liknande sätt en ovärdighet inför Gud (se Jes 6:1, 2).

"Ingen som påstår sig vara helig är i verkligheten helig. De som är registrerade som heliga i himlens böcker är inte medvetna om detta faktum och är de sista som skulle skyta med sin egen godhet." (Ellen White, *The Faith I Live By*, s 140).

"Honom som förmår styrka er genom det evangelium jag förkunnar, budskapet om Jesus Kristus...för att alla folk skall föras till trons lydnad." (Rom 16:25, 26).

"Ett kristet liv medförde en gång svårigheter och krävde självförnekelse. Allt har blivit mycket lätt

nu. Vad beror det på? Guds bekännande folk har kompromissat med mörkrets krafter. Det måste bli ett återupplivande av det rättframma vittnesbördet. Vägen till himlen är inte jämnare nu än under vår Frälsares dagar. Alla våra synder måste avlägsnas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 222).

"Den som är trogen i det minsta, han är också trogen i mycket, och den som är orättfärdig i det minsta, han är också orättfärdig i mycket." (Luk 16:10).

"Det är få som förstår vilket inflytande livets småsaker har på karaktärens utveckling. Ingenting som vi har att göra med är verkligen småsaker. De olika förhållanden som vi möter dag efter dag är avsedda att pröva vår trohet...Genom att vara trogna i det minsta får vi styrka att vara trogna i det som är större." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 222, 223).

"Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

"Ett helgat kristenliv utstrålar alltid ljus, tröst och frid omkring sig. Det kännetecknas av renhet, taktfullhet, enkelhet och flit och styrs av en osjälvisk kärlek, som helgar dess inflytande. Det är uppfyllt av Kristus och efterlämnar spår av ljus överallt på sin väg." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 667).

"Om du kämpar trons kamp med all din viljekraft, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

"Aposteln (Paulus) jämförde sig själv med en man som löper på en tävlingsbana och använder alla sina krafter för att segra. `För min del löper jag inte`, säger han, `utan att ha målet i sikte. Jag slår inte i tomma luften när jag boxas. I stället ger jag min kropp vad den tål och tvingar den till lydnad, för att jag inte själv skall komma till korta när jag predikar för andra.` (1 Kor

9:26, 27). För att Paulus inte skulle misslyckas i sitt lopp på den kristna tävlingsbanan eller bli orsak till att loppets utgång kunde ifrågasättas underkastade sig Paulus sträng disciplin. Orden *”i stället ger jag min kropp vad den tål”* betyder bokstavligen att genom sträng disciplin underkuva önskningsar, böjelser och lidelser.” (Ellen White, *Acts of the Apostles*, s 314).

Ellen White fick i en syn se hur "Satan håller intensiva överläggningar med sina änglar om den mest framgångsrika planen för att omkullkasta deras (Guds folks) tro... Vi skall få dem att dra slutsatsen att Kristi krav inte är så stränga som de en gång trodde och genom att rätta sig efter världen kan de utöva ett större inflytande på världsliga människor. På så vis kommer de att skiljas från Kristus." (Ellen White, *Testimonies for Ministers and Gospel Workers*, s 472-474).

"Hellre döden än att vanära eller överträda Guds lag skulle vara den gyllene regeln för varje kristen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"När vi når den standard som Gud vill att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedagsadventister som egendomliga, sällsynta, stränga extremister." (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 289).

"Tar vi **dagligen** emot mer ljus och mer kraft, så att vi kan stå upprätta genom Kristi rättfärdighet? Tömmer vi våra hjärtan på all själviskhet? (Ellen White, *Review & Herald*, 19 november, 1908).

"Det är viktigt att vi befinner oss på en högre nivå i dag än i går. Det är viktigt att vi **dagligen** lär oss att förtrösta mer på Jesus, att vi mer fullständigt litar på Honom." (Ellen White, *Selected Messages*, del 3, s 193).

Det är viktigt att förstå att vi antingen gör framsteg i det kristna livet eller går tillbaka. Om vi hela tiden går tillbaka kommer vi till slut att

avfalla från Gud. "Stillastående" innebär i praktiken att vi går tillbaka.

Vem behöver den undersökande domen?

"Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en dog för alla, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som dog och uppstod för dem." (2 Kor 5:14, 15).

"Jag (Jesus) har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

De syndfria änglarna och de himmelska världarna förlorade all sympati för Satan när Gud *"genom hans (Jesus Kristi) blod på korset... försona ...allt på jorden och allt i himlen"* (Kol 1:20). Se även Ef 1:10 och Upp 12:10-12.

"Satan såg att hans förklädnad hade rivits av honom (när han dödade Jesus på Golgata kors). Hans regeringssystem avslöjades för de syndfria änglarna och för det himmelska universum. Han hade avslöjat sig som en mördare. Genom att utgjuta Guds Sons blod hade han förlorat all sympati hos de himmelska väsendena...Satan blev emellertid inte utplånad. **Inte ens nu förstod änglarna allt som den stora konfrontationen omfattade. De principer som stod på spel måste bli mer fullständigt avslöjade.**" (Ellen White, *Vändpunkten*, s 767).

*"Nu går en dom över denna världen. Nu skall denna världens furste kastas ut. Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra **alla** till mig. Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö". (Joh 12:31-33). "Alla" (v 32) som skulle dras till Jesus när han dog på korset gäller inte bara människan utan även himlens syndfria invånare: När Satan dödade Jesus Kristus avslöjades Satan som en mördare samtidigt som Guds gränslösa kärlek på Golgata uppenbarades. Den stora striden mellan Gud och Satan gick in i en ny fas efter denna händelse.*

Trots att de himmelska världarna förlorade all sympati för Satan på Golgata kors var det så att

”inte ens nu förstod änglarna allt som den stora konfrontationen omfattade”.

"Det var denna frälsning som profeterna sökte och forskade efter... Detta har nu förkunnats för er genom dem som i den helige Ande, sänd från himlen, predikade evangeliet för er. Detta längtar änglarna att få blicka in i." (1 Petr 1:10-12). Se även, Ef 3:10, 1 Kor 4:9.

Petrus skriver här efter Golgata kors att änglarna fortfarande har frågor som måste besvaras mer fullständigt. Låt oss påminnas om att Satan bedrog en tredjedel av Guds syndfria änglar när den stora striden började i himlen (Upp 12:4). Satan har anklagat Gud när det gäller Guds handlande mot människor och syndiga änglar, och innan detta har granskats in i minsta detalj av det himmelska universums invånare (samt av Guds heliga folk) kan inte den stora striden avslutas. Det är därför som alla människor som någonsin levat samt de fallna änglarna måste få sina liv undersökta inför Guds domstol, se **Pred 12:14, 1 Kor 6:2-3, Rom 14:10, 2 Kor 5:9-10, Upp 20:11-15.**

"Låt det bli klart att Gud är sann även om varje människa är en lögnare - så som det står skrivet: För att du (Gud) skall få rätt i dina ord och blir den som vinner när man går till doms med dig." (Rom 3:4).

Satans anklagelser mot Gud måste motbevisas in i minsta detalj för att det inte skall finnas någon risk för nya uppror i himlen.

I 1 Kor 6:2-3 kan vi läsa att *"de heliga skall döma världen...vi skall döma änglar."* Här framgår tydligt att Guds barn ("de heliga") skall döma både de ogudaktiga ("världen") och de fallna änglarna ("änglar"). Det kan nämnas att tidpunkten för Guds folks undersökning av de ogudaktiga människorna och de fallna änglarna sker under de tusen åren omedelbart efter Jesu återkomst, se **Upp 19:11-20:4**. Därefter skall de ogudaktiga människorna uppväckas från de döda och få sitt rättvisa, verkställande, straff - tillsammans med de fallna änglarna, se **Upp 20:5-15**. Det är då logiskt att **undersökningen av Guds folk sker strax före Jesu återkomst,**

då Jesus skall uppväcka dem från de döda och ge dem evigt liv.

"Satan står vid vår högra sida för att anklaga oss, och vår Försvare står på Guds högra sida för att föra vår talan." (Ellen White, *Our High Calling*, s 49).

När Guds barn rentvås från Satans anklagelser i domen är det ytterst Gud som rentvås, eftersom Han kallar dem för sina barn och tar ansvar för att de kommer till himlen på ett lagenligt och riktigt sätt. På liknande sätt skall Gud rentvås från Satans anklagelser mot honom vad beträffar Guds handlande mot dem som förkastat honom. De kan inte komma till himlen, trots att Gud gjorde allt för att försöka frälsa dem.

De skapade väsen som aldrig ställde sig på Satans sida när den stora striden började, utan förblivit trogna mot sin Skapare, skall efter dessa två undersökande domar känna en fullständig tillit till Guds rättvisa och obegränsade kärlek genom evigheterna. Samma sak skall även gälla de människor som vunnit evigt liv eftersom *"de har tvättat sina kläder och gjort vita i Lammets blod"* (Upp 7:14).

De två undersökande domarna är **också** till för de återlösta. Även dessa har frågor som måste besvaras innan den stora striden är avslutad för evigt. Varför blev inte *den* släktingen eller *den* vännen frälst, trots sin kristna bekännelse? Hur kommer det sig att *den* personen blev frälst, som jag trodde var en ogudaktig människa. Den undersökande domen på Guds folk ger svaret på alla dessa frågor. Det är emellertid först efter Jesu återkomst som de återlösta kan få svaret på dessa frågor, trots att den undersökande domen på Guds folk äger rum före Jesus återkomst.

Sammanfattningsvis kan vi alltså säga att den yttersta domen har tre faser: **1)** Undersökningen av samtliga som bekänt sig tro på den levande Guden. Denna undersökning sker strax före Jesus återkomst. **2)** Undersökningen av de ogudaktiga människorna och de fallna änglarna. Denna undersökning sker under de tusen åren som följer på Jesus återkomst. **3)** Det

rättvisa, verkställande, straffet över de ogudaktiga, sedan de uppväckts från de döda efter de tusen åren, samt över de fallna änglarna. Det verkställande straffet sker alltså efter de tusen år som följer på Jesu återkomst.

Undersökningen av de som bekänt sig tro på den levande Guden samt undersökningen av de ogudaktiga har Tio Guds Bud som domsnorm, se Pred 12:13, 14; Rom 2:12; Jak 2:10-12.

"Vår tid tillhör Gud. Varje ögonblick är hans, och det är vår allvarliga förpliktelse att använda tiden till hans ära. Gud kommer att kräva en mer noggrann redovisning av vår tid än av någon annan gåva vi fått av honom." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 342).

Jesus skall få kungavärdighet

"Ty så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." (Joh 3:16).

Somliga påstår att den enda dom som Guds folk utsätts för skedde när Jesus dog på korset. Det är naturligtvis sant att det skedde en dom när Jesus dog på korset, eftersom han dog för Guds folks synder då och därmed dömdes i deras ställe. Men nedanstående bibeltexter från Romarbrevet och andra Korintierbrevet skrevs av Paulus årtionden efter Jesu död och visar att Guds folk skall dömas efter det att Paulus skrev dessa brev, det vill säga årtionden **efter** Golgata kors.

"Men varför dömer du din broder? Eller varför föraktar du din broder? Vi skall ju alla stå inför Kristi domstol." (Rom 14:10).

"Därför sätter vi vår ära i att vara honom till behag, vare sig vi är hemma eller borta. Ty vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen vad han har gjort under sitt jordiska liv, oavsett om han har gjort gott eller ont." (2 Kor 5:9,10).

"Människan kan inte bemöta fiendens (Satans) anklagelser i sin egen kraft. Han står inför Gud i sina synd-befläckade kläder och bekänner sin

skuld. Men Jesus, vår Försvare, framställer en effektiv vädjan för alla som genom omvändelse och tro har överlåtit till Honom att bevara dem. Han vädjar för dem, och besestrar anklagaren genom Golgatas starka argument. Hans (Jesus) fullkomliga lydnad för Guds lag har gett Honom all makt i himlen och på jorden, och Han gör anspråk på nåd och förlikning från sin Fader för den skyldiga människan. Han (Jesus) säger till sitt folks anklagare: `Herren skall straffa dig, Satan. Jag har köpt dessa med mitt blod. Var och en är en brand ryckt ur elden.` Och till dem som förtröstar på Honom genom tron, ger Han följande försäkran: `Se, jag har tagit din missgärning från dig, och jag skall klä dig i högtidskläder.` (Sak 3:4)." (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 586, 587).

"Satan står vid vår högra sida för att anklaga oss, och vår Försvare står på Guds högra sida för att föra vår talan." (Ellen White, *Our High Calling*, s 49).

Jesus bemöter Satans anklagelser mot Guds folk, eftersom de har syndat, genom att med sitt blod vädja för dem inför Fadern. Det är viktigt att veta att Fadern älskar oss precis lika mycket som Jesus, men hela universum måste se att Guds barn blir frälsta på ett lagenligt sätt.

I Luk 19: 11-27 framställer Jesus en liknelse om att han skall få "*kungavärdighet*" - när Guds folk blivit rentvådda från Satans anklagelser efter den undersökande domen, och därmed rentvås också Gud, så att han kan ta dem till himlen:

"...En man av förnäm släkt for till ett land långt borta för att få kungavärdighet och sedan komma tillbaka. Han kallade till sig tio av sina tjänare och gav dem ett pund var och sade till dem: Gör affärer med dessa tills jag kommer tillbaka...han fick sin kungavärdighet, och när han kom tillbaka lät han kalla till sig tjänarna som han hade gett pengarna åt..."

Ovanstående bibelverser lär oss att Jesus skulle fara upp till himlen och där "*få kungavärdighet*". När Jesus fått denna "*kungavärdighet*" skulle han komma tillbaka hit till jorden. Eftersom

Jesus ännu inte kommit tillbaka har han alltså ännu inte fått denna "kungavärdighet".

Det är visserligen sant att Jesus **nu** har "all makt i himlen och på jorden" (Matt 28:18), men Jesu övertagande av sitt rike sker i etapper. Övertagandet får sin **fullständiga** uppfyllelse först efter de tusen åren, när de ogudaktiga skall erkänna Guds rättvisa och kärlek, se Fil 2:10, Upp 5:13, 15:4, 20:1-10.

Men "kungavärdigheten" i liknelsen ovan handlar om att när Guds folk är rentvådda i den undersökande domen skall Jesus komma tillbaka och ta dem till himlen. Det är exakt samma händelse som beskrivs i Dan 7:13-14, där "makt, ära och rike" (v 14) ges till Jesus när den undersökande domen på Guds folk är över (den undersökande domen beskrivs i v 13 - samt i v 9-10).

Vi kan segra precis som Jesus segrade

"Människosonen har kommit...för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många." (Matt 20:28).

"Jag har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

"Satan tänker ut oräkneliga planer för att sysselsätta våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som **vi bör känna bäst till**. Den störste bedragaren hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **den allsmåttige medlaren**." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

Det fanns mer än en anledning till varför Jesus inte kom tillbaka till jorden år 1844, när den milleritiska rörelsen förväntade sig att Jesus skulle komma tillbaka (Ellen White skriver utförligt om detta i *The Great Controversy*, s 317- 491). En anledning är alltså att Guds barn - och därmed också Gud - först måste rentvås i den undersökande domen, som vi snart skall se började 1844. (Kristus skulle "få kungavärdighet" när denna dom är avslutad). En annan anledning är att Guds folk måste ha segrat över synden slutgiltigt när Jesu översteprästerliga tjänst upphör och de sju sista plågorna utgjuts

över världen, strax före Jesu återkomst (se Upp 15, 16). När Jesus översteprästerliga tjänst är över och de sju sista plågorna utgjuts kan ingen längre få syndernas förlåtelse (se Upp 15:8).

"(Guds) folk var (1844) ännu inte beredda att möta sin Herre. **Det fanns fortfarande ett förberedelseverk att utföras för dem**. De skulle få ljus som kunde leda deras tankar till Guds tempel i himlen. Och när de genom tron skulle följa sin Överstepräst i hans tjänst där skulle nya plikter uppenbaras. Ett nytt budskap med varning och undervisning skulle ges till församlingen. Profeten säger: *Men vem kan uthärda den dag då han kommer, och vem kan bestå när han visar sig? Ty han är som en guldsmeds eld och som en tvättares såpa. Som en guldsmed skall han sätta sig ner och smälta silvret och rena det. Han skall rena Levi söner, luttra dem som guld och silver, och sedan skall de bära fram åt Herren en offergåva i rättfärdighet.*" (Mal 3:2, 3). De som lever på jorden när Kristi tjänst i helgedomen i himlen avslutas kommer att stå inför en helig Guds ansikte utan någon medlare. Deras kläder måste vara fläckfria, deras karaktärer renade i Kristi blod. **Genom Guds nåd och genom egen målmedveten insats måste de segra i striden mot det onda**. Medan denna undersökning pågår i himlen ... skall det bland Guds folk på jorden utföras ett särskilt verk av rening, ett avlägsnande av synden. Detta beskrivs mer utförligt i de budskap som omtalas i Upp 14. När detta verk är färdigt kommer Kristi efterföljare att vara beredda för hans uppenbarelse." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 424, 425).

"Genom Guds nåd och genom egen målmedveten insats måste de (Guds folk) segra i striden mot det onda" - samtidigt som de är medvetna om att den undersökande domen pågår över Guds folk - för att vara förberedda för Jesu återkomst.

Gud väntar på att vi skall "segra" (över synden) och leva utan att synda, precis som "jag själv (Jesus) Har segrat" över synden (Upp 3:21).

"Vi har liten uppfattning om den kraft som vi skulle få om vi förenade oss med kraftens källa. Vi faller i synd gång på gång och tror att det alltid måste vara så. Vi håller fast vid våra svagheter

som om de vore något att vara stolt över. Kristus lär oss att vi måste göra vårt ansikte hårt som sten om vi skall segra. Han har burit våra synder i sin egen kropp på korset, och genom den kraft han har gett oss kan vi stå emot världen, köttet och djävulen." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 105).

"Namnet Jesus tänder ingen kärlek i hjärtat. En mekanisk, formell renlärighet har ersatt djup, innerlig kärlek och ömhet till varandra. Fall på Klippan och låt dig krossas. Låt sedan Herren Jesus förbereda dig och forma dig." (Ellen White, *Special Testimonies to Our Ministers*, No 2, s 27, 1892).

Sambandet mellan den dagliga och den årliga prästtjänsten

"Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig." (1 Joh 2:1).

I Hebreerbrevet 8:1-5 kan vi läsa: *"Huvudpunkten i vad jag har att säga är detta: Vi har en överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen och förrättar tjänst i helgedomen, det sanna tabernaklet, som är rest av Herren och inte av någon människa. En överstepräst tillsätts för att frambära offergåvor, och därför måste också vår ha något att bära fram. Om han nu vore här på jorden, skulle han inte ens vara präst, eftersom det finns andra som frambär gåvorna enligt lagen. Men vad de tjänar är en skuggbild av de himmelska tingen, så som det blev sagt av Gud till Mose då han skulle bygga tabernaklet: 'Se till att du gör allting efter den förebild som jag visade dig på berget'." (citrat från 2 Mos 25:40).*

Den helgedom som Paulus här hänvisar till var alltså det tabernakel som Gud befallde Mose att bygga där Gud ville uppenbara sig för sitt folk, se 2 Mos 25:8. Både "tabernaklet med alla dess tillbehör" skulle tillverkas "efter de mönsterbilder" som Gud visade Mose (2 Mos 25:9; Se verserna 10-40), det vill säga efter "de

himmelska tingen" (Hebr 8:5). "De himmelska tingen" är Guds helgedom i himlen – originalet.

I Hebreerbrevet 9:1 säger den grekiska grundtexten (enligt *The Interlinear Bible*, Baker Book House) att det förra förbundet "också hade sina gudstjänststadgar och sin jordiska helgedom" (jämför 1917 års översättning). Även det nya förbundet har alltså gudstjänststadgar, precis som det förra förbundet. Det är detta som sägs i de ovan citerade verserna (8:1-5).

Ordet "hypodeigma" som har översatts till "skuggbild" i Hebr 8:5 betyder egentligen "avbild", se Sjundedags Adventistsamfundets bibelkommentar, del 7, s 445 (jämför med 1917 års översättning). **Såväl helgedomen som prästtjänsten i det förra förbundet var alltså avbilder till den himmelska helgedomen och Jesu Kristi prästtjänst där i det nya förbundet.** Detta bekräftas av **2 Mos 25:9, 40, Apg 7:44, Hebr 9:23-24.**

I Hebreerbrevet 9:2-5 kan vi läsa att helgedomen i "det förra förbundet" (v 1) hade två rum med olika föremål. Rummen kallades, "det heliga" och "det allra heligaste". I verserna 6 och 7 kan vi läsa att prästerna **ständigt** går in och förrättar sin tjänst i "det heliga", medan endast översteprästen går in i "det allra heligaste" och förrättar tjänst där **en gång om året**. Tjänsten i "det allra heligaste" skedde som **avslutning** på den årliga tjänsten i helgedomen, det vill säga när tjänsten i "det heliga" hade avslutats. Vi skall snart se att tjänsten i "det allra heligaste" var en följd av tjänsten i "det heliga".

Vad vi kan lära av detta är följande: Jesus skulle (efter sin himmelsfärd) börja sin prästtjänst i "det heliga" i den himmelska helgedomen för att, strax före sin återkomst hit till jorden, **avsluta** sin prästtjänst i "det allra heligaste". Den översteprästerliga tjänsten i "det allra heligaste" skedde på **Försoningsdagen** i det förra förbundet (se 3 Mos 16 och 23). Detta avbildade Jesu översteprästerliga tjänst på den verkliga Försoningsdagen i det nya förbundet.

Försoningen är ett verk av en präst

"Eftersom han (Jesus) lever för evigt, har han ett oföränderligt prästämbete. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att be för dem." (Hebr 7:24, 25).

Översteprästens verksamhet i `det allra heligaste` på Försoningsdagen ("det förra förbundet") **var en följd av** prästtjänsten i `det heliga` under gudstjänstårets dagar **före** Försoningsdagen. Därför är det lämpligt att börja med att studera vad som hände i "det heliga" under den dagliga prästtjänsten.

Jesus Kristus är medlare mellan Fadern och människan. Det är ett faktum att *Jesus "genom sitt eget blod...gått in i helgedomen"* (Hebr 9:12, *Bibelkommissionens normalupplaga, 1883*). Detta lär oss att vår store Överstepräst åberopar sitt ställföreträdande offer på Golgata inför Faderns ansikte för ångerfulla syndare som uppriktigt bekänner sina synder inför Honom, se Hebr 7:25, 9:24 m fl.

En avbild till detta framställs i 3 Mos 4. Här beskrivs lagen om syndoffer under den dagliga, levitiska, prästtjänsten. Den viktigaste delen av denna tjänst utfördes för enskilda personers räkning. Den botfärdige syndaren förde sitt djuroffer till helgedomens ingång, lade sina händer på dess huvud och bekände sina synder över djuret (v 4). På detta sätt överfördes synden, bildligt talat, från honom själv till det oskyldiga djuret. Han slaktade sedan djuret (v 4). Därefter bar prästen djurets blod in i "det heliga" och stänkte blodet framför förlåten ("väggen" som skilde "det heliga" och "det allra heligaste" åt) **eftersom nådastolen samt arken med de tio budorden fanns bakom förlåten (v 5, 6, se även Hebr 9, 3, 4)**. Det var denna lag (se 2 Mos 20) som syndaren överträtt. Synd är överträdelse av Tio Guds Bud, se 1 Joh 3:4, Rom 3:20, 7:7-8.

Det var först när prästen stänkt blodet framför förlåten som *"prästen bringar försoning för dem, får de förlåtelse"*, se 3 Mos 4:20 (jmf v 31 och v 35). Det står inte att förlåtelse skedde när offerdjuret slaktades. Förutsättningen för att den botfärdige skulle få förlåtelse var alltså att det

fanns **såväl** ett offer som en präst. Prästen utförde försoning med offrets utgjutna blod. Somliga har förstått Jesu ord på korset i Joh 19:30 - *"det är fullbordat"* – som att frälsningsverket var fullbordat på korset. Men det var Jesu verk **på jorden** som var fullbordat, se Joh 17:4, Luk 24:44 (*"allt måste fullbordas som är skrivet om mig..., 1917*). Frälsningsverket är inte begränsat till Golgata kors, trots att Jesu offer på korset är absolut nödvändigt för frälsningen.

3 Mos 4 visar tydligt att frälsningsverket fortsätter efter Golgata. Detta bekräftas i Nya Testamentet, se till exempel Hebr 2:16-17, 4:15-16, 7:24-25, 8:6-12, 9:11-12.

"Det är ju inte änglar han tar sig an, utan vad han tar sig an är Abrahams. ättlingar. Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att kunna bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och försona folkets synder." (Hebr 2:16-17).

Försoningen är alltså alltid ett verk av en präst. När Kristus, som var det verkliga offret (Joh 1:29, 1 Petr 1:18-19), i egenskap av präst åberopar sitt offer för ångerfulla syndare inför Fadern på nådastolen och inför Tio Guds Bud i arken, under nådastolen (2 Mos 25:21), utverkar han rättfärdiggörelse (förlåtelse) för dem, genom tron. Satan har påstått att Guds barn, på grund av deras synder, inte kan bli frälsta, men nu visar Fadern att hans barns frälsning sker lagligt, genom tron, på grund av Lammets blod. Följande bibeltext bekräftar detta:

"Vem vill anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har uppstått och som sitter på Guds högra sida och ber för oss. Vem kan skilja oss från Kristi kärlek?...Jag är viss om att ...varken änglar eller furstendömen eller makter...eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre." (Rom 8:33-39).

Kristus tog på sig vårt straff när han dog på korset. Förutsättningen för att hans död skall räknas oss till godo är en levande tro på honom. Kristi fullständiga lydnad för den oföränderliga

lagen (i arken) räknas oss till godo när vi tror på honom, trots Satans anklagelser mot oss. Detta - rättfärdiggörelse (förlåtelse) genom tron - är vår rätt till himlen, som vi får del av om vi uppriktigt och ångerfullt bekänt våra synder inför Gud. Genom Kristi medling inför Fadern för vår skull får vi då förlåtelse. Men genom Kristi medling för oss inför Fadern får vi då även Guds kraft till att hålla Tio Guds Bud i arken. Detta gör oss passande för himlen.

"Satan står vid vår högra sida för att anklaga oss, och vår Försvare står på Guds högra sida för att föra vår talan." (Ellen White, *Our High Calling*, s 49).

Det finns bekännande kristna som påstår att Jesus var Medlare och Överstepräst när Han dog på korset och följaktligen inte tjänstgör som Medlare och Överstepräst i den himmelska helgedomen. Detta motsägs av till exempel följande bibeltexter:

"Detta är huvudpunkten i vad vi säger: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan om Majestetets tron i himlen och som tjänar i helgedomen, det sanna tabernaklet som Herren själv har rest och inte någon människa." (Hebr 8:1, 2).

"Om han nu levde på jorden vore han inte ens präst, eftersom det redan finns andra där som bär fram de gåvor som lagen föreskriver." (Hebr 8:4).

Försoningsdagens betydelse

"Och när jag har blivit upphöjd från jorden skall jag dra alla till mig. Detta sade han för att ange på vilket sätt han skulle dö." (Joh 12:32-33).

"En dödlig sjukdom har drabbat församlingen. Dess medlemmar har sårats av Satan, men de vill inte se på Golgata kors, så som israeliterna såg på kopparormen, för att de skall få liv. Världen har så många krav på dem att de inte har tid att se på Golgata kors tillräckligt länge för att de skall kunna se dess härlighet eller erfara dess kraft." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 202).

"Kristus måste uppenbaras för syndaren som Frälsaren vilken dött för världens synder. Och när vi ser Guds Lamm på Golgata kors börjar vi fatta återlösningens hemlighet, och förstår att det är Guds godhet som leder oss till ånger och omvändelse. Genom sin död har Kristus uppenbarat en kärlek som övergår allt förstånd. Och när vi ser denna kärlek mjuknar våra hjärtan. Hans kärlek gör ett djupt intryck på våra hjärtan och får oss att ångra våra synder." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 26, 27).

När den botfärdige syndaren under den dagliga prästtjänsten i 3 Mos 4: 1-21 bekänt sina synder över sitt syndoffer, dödat offret och låtit prästen stänka djurets blod framför förlåten till "det allra heligaste", skedde alltså försoning för den botfärdige - han fick förlåtelse. Genom denna ceremoni **överfördes synden, genom blodet, symboliskt till helgedomen.**

I några fall fördes blodet inte in i "det heliga", se 3 Mos 4:22-35. I stället skulle prästen äta syndoffrets kött på förgården, se 3 Mos 10:17-18, 6:26. På detta sätt tog han på sig den botfärdiges missgärningar. När prästen sedan gick in i "det heliga" under den dagliga tjänstgöringen avbildade han Guds Lamm som har gått in i "det heliga" i den himmelska helgedomen för att åstadkomma försoning för oss.

Båda dessa ceremonier - vilka beskrivs i 3 Mos 4 - beskriver hur synden överfördes från den botfärdige till helgedomen.

Helgedomens rening på Försoningsdagen

Varje dag under året fortsatte den dagliga prästtjänsten för enskilda personers räkning på det sätt som beskrivits ovan. Israels synder överfördes härigenom symboliskt till helgedomen. Det måste utföras ett särskilt verk för att avlägsna dem därifrån. Det skedde genom att Gud befälde att försoning skulle göras på Försoningsdagen för både "det heliga" och "det allra heligaste", genom översteprästens verk:

”Så skall han (översteprästen) bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och överträdelser, ja, från alla deras synder. På samma sätt skall han göra med uppenbarelsetältet, som har sin plats hos dem mitt ibland deras orenheter.” (se Fotnot) (3 Mos 16:16).

Fotnot: ”Helgedomen” i v 2, 3, 16, 17 och 20 skall vara ”det allra heligaste”, vilket framgår av v 14-16, v 2 och av v 33. ”Uppenbarelsetältet” i v 16, 17, 20 och 23 skall vara ”det heliga”, vilket förstås av v 7 och v 33 samt av 2 Mos 27:21.

Försoning skulle också utföras för brännoffersaltaret (ute på förgården) för att *”rena och helga det från Israels barns orenheter.”* (v 19).

Denna försoning på Försoningsdagen sammanfattas i **3 Mos 16:33, 34**. En gång om året, på Försoningsdagen, gick alltså översteprästen in i ”det allra heligaste” och ”det heliga” samt ut till brännoffersaltaret för att **rena** helgedomen. Detta skedde vid slutet av gudstjänståret. Syndproblemet försvann därmed från helgedomen.

Det är **viktigt** att notera det faktum att *”ingen människa får vara i uppenbarelsetältet (det heliga) från den stund då han (översteprästen) går in för att bringa försoning i helgedomen (det allra heligaste), ända till dess han går ut”*, enligt 3 Mos 16:17.

När prästtjänsten avslutades i ”det heliga” började översteprästen sin tjänst i ”det allra heligaste”. När översteprästen började sin tjänst i ”det allra heligaste” för att utföra den sista delen av försoningsverket i helgedomen på Försoningsdagen upphörde alltså den dagliga tjänsten i ”det heliga”.

Medan översteprästen utförde försoning i helgedomen för att rena den från Israels synder krävdes att hela Israel skulle tillbringa Försoningsdagen i bön, fasta och djup självrannsakan (och bekännelse inför Gud med åtföljande förlåtelse, om det behövdes), se **3 Mos**

16:29-31, 23:26-32. De skulle därför inte arbeta på den dagen. Såväl **helgedomen** som israeliternas **hjärtan** skulle alltså renas på Försoningsdagen.

De israeliter som höll fast vid sina synder på Försoningsdagen skulle utstötas från sitt folk, se 3 Mos 23:29. Försoningsdagen var alltså en domsdag.

Allt som skedde på Försoningsdagen var en avbild på vad som senare skulle ske på den verkliga Försoningsdagen.

Dyrbara sanningar

”Jesus Kristus...som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod.” (Upp 1:5).

Den symboliska tempeltjänsten i ”det heliga” (3 Mos 4) lär oss att en ställföreträdare antogs i den ångerfulla och botfärdiga syndarens ställe när han offrade syndoffret. Syndaren erkände lagens auktoritet. Han bekände sin överträdelse av lagen (dvs synden) och uttryckte sin önskan om Faderns förlåtelse genom tron på den kommande Frälsaren, Jesus Kristus. Men syndaren var ännu inte helt befriad från lagens fördömelse. Synden hade inte utplånats, utan överförts till helgedomen.

När översteprästen på Försoningsdagen hade tagit emot ett syndoffer från församlingen gick han in i ”det allraheligaste” med blodet från detta offer, sedan han slaktat det, se 3 Mos 16:5-9, 15. **Han stänkte blodet på nådstolen alldeles över lagtavlorna, som innehöll Tio Guds Bud, se 2 Mos 25:21; 31:18; 5 Mos 4:13.** På detta sätt tillfredsställdes lagens, och därmed också Faderns, krav. Som medlare tog sedan översteprästen på sig alla de synder som under året hade överförts till helgedomen och bar dem ut ur helgedomen. Han lade sina händer på en levande bocks huvud, en bock som israeliterna valt ut (16:5, 8, 10), och bekände över den **levande** bocken *”Israels barns alla missgärningar och överträdelser, ja, alla deras synder”* (3 Mos 16:21). På detta sätt överfördes symboliskt ”alla” dessa synder från översteprästen till bocken. Sedan bar bocken

synderna bort därifrån, ut i ödemarken (v 22). Synderna betraktades som avlägsnade från folket för alltid. Alla botfärdiga israeliter var nu fullständigt renade från **alla** sina synder (v 30).

Den levande bocken är en träffande symbol på Satan som skall få lida för alla de synder han förmått Guds sanna barn att begå. Denna "levande" bock - som alltså inte dödades (dvs inte offrades för vår skull) - står som motsats till den syndoffersbock som översteprästen slaktade tidigare under Försoningsdagen och som symboliserar Jesu offer på Golgata kors. Det bör understrykas att översteprästen "har fullbordat försoningen" (3 Mos 16:20) **innan** han bekände "Israels barns alla missgärningar och överträdelser" (v 21) över den levande bockens huvud. Försoningen var alltså fullbordad innan översteprästen bekände Israels synder över den levande bockens huvud. Denna bock kan helt enkelt inte symbolisera Jesus, som offrades för våra synder.

3 Mos 16 visar tydligt att frälsningsverket fortsätter efter Golgata kors, se v 16, 17, 18, 20, 30, 32, 33 och 34.

Reningen av den himmelska helgedomen

"Ni som var döda på grund av era synder och ert oomskurna sinne, också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla våra överträdelser." (Kol 2:13).

Som tidigare har visats var den tjänst som utfördes av (de levitiska) prästerna i den jordiska helgedomen en avbild av Kristi tjänst i den himmelska helgedomen (Hebr 8:5, 9:23-24). Efter sin himmelfärd började Jesus den "verkliga" översteprästerliga tjänsten för vår skull. År 65 e Kr (ungefär), när Hebreerbrevet skrevs, hade alltså denna tjänst redan börjat:

"Men vi önskar att ni alla ända till slutet skall visa samma iver att bevara full visshet i hoppet ... Detta hoppet äger vi som ett tryggt och säkert själens ankare som når innanför förhänget (förlåten, se Fotnot), dit Jesus gick in och öppnade vägen för oss och så blev en

överstepräst för evigt, en sådan som Melkisedek" (Hebr 6:11, 19, 20).

Fotnot: I Hebr 9:3 kallas det förhänge (förlåt) som skilde "det heliga" och "det allra heligaste" åt för "det **andra** förhänget". Det är då logiskt att "förhänget" (förlåten) i Hebr 6:19 är förhänget (ingångsdörren) som skilde "det heliga" från förgården, jämför 4 Mos 18:7.

I Hebr 6:12 varnar den helige Ande hebreerna för att bli "tröga", det vill säga förkasta eller försumma det "hopp" (v 19) som når in i helgedomen där Jesus tjänstgör som Överstepräst. Som motsats nämns den grupp "som genom tro och uthållighet får det utlovade livet" (v 12).

Prästens uppgift i den dagliga tjänsten i "det heliga" i den jordiska helgedomen var bland annat att frambära syndoffrets blod inför Gud **tillsammans med rökelse, som steg upp med Israels böner**. Detta avbildade den tjänst som Kristus i egenskap av medlare började "innanför förhänget" (förlåten) i "det heliga" i den himmelska helgedomen. Kristus hänvisar till sin dyrbara rättfärdighet - rökelsen - inför Fadern, vilken ångerfulla syndare tillsammans med Jesu död åberopar som sin enda räddning inför Fadern (jämför Luk 1:8-11, Upp 8:3-4, 4 Mos 16:46, 47). Kristi rättfärdighet (fullständiga lydning) och utgjutna blod (död) garanterade de botfärdiga troende syndernas förlåtelse och godkännande.

I den symboliska helgedomstjänsten utfördes, som tidigare visats, ett försoningsverk vid gudstjänstarets slut (på Försoningsdagen) för att rena helgedomen från de synder som hade överförts dit från den botfärdige, under den dagliga tjänsten. På samma sätt utför Kristus - innan Han har avslutat sitt återlösningsverk för människorna - ett försoningsverk för att avlägsna Guds barns synder från den himmelska helgedomen. Härigenom befrias Guds barn helt från Satans anklagelser och lagens fördömelse. Detta försoningsverk sker alltså strax före Jesu återkomst till jorden.

Under Gamla Testamentets tid lades botfärdiga israeliters synder på syndoffret, genom tron på

den kommande Frälsaren. Dessa synder överfördes sedan genom blodet till den jordiska helgedomen. På motsvarande sätt blir den botfärdiges synder, i förebilden, genom tron lagda på Kristus, det sanna Syndoffret, och i verkligheten överförda till den himmelska helgedomen. Dessa synder finns där nedtecknade i böcker (se Dan 7:10, 12:1). Domsnormen är Guds lag (se Rom 2:12, Jak 2:12).

Avbildsreningen av den jordiska helgedomen gjordes genom att de synder som orenat den avlägsnades av översteprästen, genom blodet som utgjöts på Försoningsdagen (se 3 Mos 16:11-15). På motsvarande sätt sker den verkliga reningen av den himmelska helgedomen genom Kristi medlartjänst, genom att de synder som finns antecknade där avlägsnas, dvs utplånas genom Jesu blod (om syndaren uppriktigt bekant och övergett alla sina synder). Innan detta kan ske måste det ske en undersökning av böckerna, där synderna är nedskrivna, för att man skall veta vilka som genom en levande tro på Kristus har rätt att få del av hans försoning (se Rom 14:10, 2 Kor 5:9, 10). De som bekant sig tro på Kristus men inte blivit verkligt omvända från synden kommer naturligtvis inte att få sina synder utplånade.

"Alla som verkligen har omvänt sig från synden och genom tron gjort anspråk på Kristi blod som sitt försoningsoffer har fått förlåtelse skrivet vid sina namn i de himmelska böckerna. Eftersom de har **fått del av Kristi rättfärdighet** och **deras karaktärer visat sig stämma överens med Guds lag**, kommer deras synder att utplånas och de själva kommer att aktas värdiga det eviga livet." (Ellen White, *Den stora striden*, s 419).

Helgedomens rening innebär därför ett undersökningsarbete – ett domsverk. Den undersökande domen inträffar naturligtvis innan Kristus kommer tillbaka, eftersom Han då skall *"ge var och en efter hans gärningar."* (Upp 22:12). När Kristus återkommer skall alla himlens invånare veta att Gud handlar rättvist mot varje människa som någonsin börjat tjäna honom. Satans alla anklagelser mot Guds sanna folk har då motbevisats, genom Jesu blod.

Någon kanske frågar sig om den **himmelska** helgedomen verkligen behöver renas. Hebr 9:23-24 bekräftar emellertid att den himmelska helgedomen behöver renas (från Guds sanna barns synder som finns antecknade där). Den himmelska helgedomen behöver renas - med den jordiska helgedomens rening som avbild:

"Alltså måste avbilderna av de himmelska tingen renas med sådana medel (med blod från djuroffer, enligt v 22), men de himmelska tingen själva renas med bättre offer än de medlen. Ty Kristus gick inte in i en helgedom som är byggd av människohand och som bara är en avbild av den verkliga helgedomen. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull."

"Helgedomen och den undersökande domen bör Guds folk tydligt förstå. Alla behöver personligen ha kunskap om sin store Översteprästs ställning och verk. Annars blir det omöjligt för dem att tillämpa den tro som är nödvändig i denna tid eller att fullgöra den uppgift som Gud har bestämt för dem...Var och en måste möta den store Domaren ansikte mot ansikte. Hur viktigt är det därför inte att var och en ofta tänker på den högtidliga händelse när domstolen samlas och böckerna öppnas...Helgedomen i himlen är själva medelpunkten i Kristi verk för människorna. Den angår varje enskild människa som lever på jorden...**Den medling som Kristus utför för människor i den himmelska helgedomen är lika nödvändig för frälsningsplanen som Hans död på korset.** Genom sin död började Han det verk som Han efter sin uppståndelse for upp till himlen för att fullborda. Vi måste därför genom tron gå innanför förhänget *"dit Jesus för vår skull gick in och öppnade vägen för oss"* (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488, 489).

"Det är genom falska teorier och traditioner som Satan får makt över sinnet. Genom att leda människor till falska normer, vanställer han karaktären." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 671).

"Om du kämpar trons kamp med all din viljekraft, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

"Aldrig någonsin skall något orent komma in där (i det himmelsk Jerusalem), aldrig någon som handlar skändligt och lögnaktigt, bara de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet" (Upp 21:27).

Jehovas Vittnens första huvudkritik mot Jesu prästtjänst

"Vi har ju inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som varit frestad i allt, på samma sätt som vi, men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid." (Hebr 4:15,16).

3 Mos 16:e kapitel är det kapitel i Gamla Testamentet där Försoningsdagen förklaras mest utförligt. Här talas om helgedomens rening (se v 16, 19, 30 och 34). *Vaktornet* påstår att det som i den engelska bibelöversättningen *King James Version* (utgiven år 1611) i Dan 8:14 översatts till *"Tvåtusentrehundra dagar, sedan skall helgedomen renas"* är en felöversättning, och enligt den hebreiska grundtexten borde *"renas"* här översättas till *"föras in i sitt rätta tillstånd"* (eller liknande). Om *Vaktornets* påstående är sant skulle det i så fall innebära att det inte finns någon koppling mellan de 2300 dagarna i Dan 8:14 och helgedomens rening på Försoningsdagen i 3 Mos 16:e kapitel. Det skulle i så fall omintetgöra den undersökande domen på Guds bekännande folk som skulle börja 1844 e Kr.

Innan vi går närmare in på detta påstående är det viktigt att besvara frågan om de 2300 dagarna är bokstavliga eller symboliska. För det första är det anmärkningsvärt att uttrycket 2300 dagar använts. Tolkar man det bokstavligt blir det sex år, tre månader och tjugodagar. Om dessa 2300 dagar skulle tolkas bokstavligt är det logiskt att denna tidsperiod uttrycks i år, månader och dagar i stället för bara dagar. Ingen skulle säga att hans barn eller hund är 2300 dagar, utan i stället

uttrycka åldern i år, månader och dagar. Det är också Bibelns uttryckssätt, när det handlar om "vanlig" tid. Som exempel kan nämnas 2 Sam 5:5: "I Hebron regerade han (kung David) i sju år och sex månader..."

Synen i Dan 8:1-14 framställs genom symboler. Det är då logiskt att tidsperioden i Dan 8:1-14 (de 2300 dagarna) också är symbolisk och inte bokstavlig.

Dessutom framgår det tydligt av texten i Dan 8 att de 2300 dagarna är symboliska och profetiska. En profetisk dag innebär ett verkligt år, enligt 4 Mos 14:34 och Hes 4:6. Synen i Dan 8 handlar om baggen (Mediens och Persiens kungar, enligt v 20), bocken (Grekland, enligt v 21) och det lilla hornet (det kejserliga Rom samt påvemakten). När ängeln frågade, *"Hur lång tid avser synen...?"* (v 13), frågade han hur lång tid det skulle gå från baggen (Medien-Persien) över bocken (Grekland) och fram till det lilla hornet (påvemakten). En annan ängel svarade: *"2300 aftnar och morgnar"* (dvs 2300 dagar), enligt v 14. Tidsperioden från Medien-Persien, via Grekland och det kejserliga Rom, till påvedömet var mycket mer än 2300 bokstavliga dagar. Det är bara när man tillämpar dessa dagar symboliskt som det går att förstå vad det här handlar om.

Eftersom 70-veckorsperioden i Dan 9 hör intimt samman med de 2300 dagarna i Dan 8 är det logiskt att se om även 70-veckorsperioden skall tolkas symboliskt. Tidsperioden 490 dagar skulle börja under Medien-Persiens tid när kung Artasastas dekret gick ut att Jerusalem skulle byggas upp igen, se Dan 9:25. Artasastas dekret, som talas om i Esra 7:1-11, 25-26, gick ut år 457 före Kristus.

Dessa 490 dagar skulle sträcka sig förbi Kristi korsfästelse, se Dan 9:26, 27. Endast om års-dag principen tillämpas här, dvs de 490 profetiska dagarna blir lika många verkliga år, går det att förstå denna profetia. Detta understryker att även de 2300 profetiska dagarna är symboliska. Den hebreiska grundtexten lär oss att det ord som ofta är översatt till *"bestämda"* i v 24 har som grundbetydelse *"avskurna ifrån"* (se t ex *Strong's Concordance*). De 490 åren i Dan 9 är

avskurna från de 2300 åren (som sträcker sig från 457 f Kr fram till 1844 e Kr) i Dan 8.

Hazon och mareh i Dan 8 och 9

"Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna." (1 Kor 15:3).

Det kan tilläggas att det finns två hebreiska ord som översatts till "syn" i Daniel 8 och 9. Det ena - "hazon" - finner vi i Daniel 8:1, 2, 13, 15, 17, 26 (*"Men göm du synen, ty den syftar på en avlägsen framtid"*) och 9:21. "Hazon" syftar på **hela** synen i Dan 8 med nationers uppgång och fall (Medien-Persien, Grekland och Rom). I Dan 8:13 ställs frågan: *"Hur lång tid avser synen?"*. "Synen" är här "hazon" och skulle, enligt svaret i v 14, vara de 2300 symboliska och profetiska dagarna som omfattar Medien-Persiens, Greklands och Roms uppgång och fall. Dessa 2300 verkliga år sträcker sig då från den persiske kungen Artasastas dekret om att bygga upp Jerusalem år 457 f Kr till 1844 e Kr.

I Dan 8:16, 26 (*"synen om kvällarna och morgnarna"*), 27 och 9:23 finner vi det andra ordet för "syn" - "mareh". I samtliga dessa verser handlar synen speciellt om de 2300 dagarna i samband med **helgedomen**. "Mareh" i Dan 8:16, 26, 27 och 9:23 syftar alltså specifikt på synen om helgedomen.

"Mareh" i 8:27 och 9:23 knyter samman kapitlen 8 och 9. Vad som står i 9:1-22 är en parentes. Dessa verser handlar om Daniels bön till Gud om förståelse av de 2300 kvällarna och morgnarna samt bönesvaret när ängeln Gabriel kommer för att förklara denna tidsperiod som Daniel syftade på när han sade att han inte *"förstod"* "synen" - mareh - i 8:27.

Eftersom "mareh" i 9:23 - *"Så ge akt på ordet och förstå synen (mareh)"* - introducerar 70-veckorsprofetian i Dan 9:24 (och framåt) inses det nära sambandet mellan de 2300 dagarna om helgedomen i Dan 8 och de 490 dagarna i Dan 9. Dan 8 avslutas ju med orden: *"Jag (Daniel) var häpen över synen (mareh), men ingen förstod*

den." (v 27). Första hälften av Dan 9 handlar om Daniels bön till Gud om att förstå synen om helgedomen i Dan 8. Sista hälften av Dan 9 handlar om Guds svar (genom ängeln Gabriel) på Daniels bön.

En av Bibelns mest grundläggande tolkningsprinciper innebär att bibelställe skall med bibelställe förklaras. Det är rimligt att ställa frågan var i Bibeln för övrigt vi finner stöd för att den undersökande domen på Guds bekännande folk började 1844. I Dan 12:12 finner vi ett sådant svar. De 1335 profetiska dagarna, som här talas om, sträcker sig fram till 1843/1844 (utan att här gå in på någon närmare utläggning). *"Efter två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras."* (2 Kor 13:1).

Vad olika bibelöversättningar säger om Dan 8:14

"Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig." (1 Joh 2:1).

I *Vaktornet* står det att "parallellen (mellan 3 Mos 16 och Dan 8:14) föreföll acceptabel tills översättare kom underfund med att ordet `renad` i Dan 8:14 i *King James Version* är en felöversättning av en form av det hebreiska verbet *nisdaq*" (som är härlett från sitt huvudord *sadaq*). Därmed sägs i *Vaktornet* att i moderna översättningar har man översatt *nisdaq* till någonting annat än `renad`, eftersom översättningen i *King James Version* är felaktig. Vi skall analysera detta påstående efter följande historiebeteckning.

Även om de senaste bibelöversättningarna ofta har översatt *nisdaq* i Dan 8:14 till något annat än "renad" har de **äldsta** bibelöversättningarna traditionellt översatt *nisdaq* till "renad" i Dan 8:14. Det gäller *Septuaginta* och *Theodotion*. Det gäller den latinska *Vulgata*, den syriska *Peshitta* och den *koptiska* bibelöversättningen. När det gäller *Septuaginta* - den första grekiska översättningen av Bibeln (Gamla Testamentet), som skedde på 200-talet **före** Kristus - användes

samma grekiska ord för "rena" (*katharizo*) i Daniel 8:14 som för "renad" i 3 Mos 16.

Clifford Goldstein skriver följande i *Vad hände i himlen 1844? (s 56)*: "Nisdaq har historiskt blivit översatt med `renad` i Dan 8:14. Följande översättningar har alla använt ordet `renad` i Dan 8:14: *The Bishop's Bible (1568)*, *Geneva Bible (1560)*, *Tavener Bible (1551)*, *Great Bible (1539)*, *Matthew Bible (1537)*, *Coverdale Bible (1537)* och *Wycliff Bible (1382)*."

Eftersom språket och dess innebörd kan förändras genom århundraden och årtusenden är det intressant att se alla dessa gamla översättningar ovan av *nisdaq* till "renad" i Dan 8:14. Det gäller framför allt de tidigaste översättningarna.

Vad hände efter de 2300 dagarna?

Men vad skall man då säga om *Vaktornets* påstående att vi idag har bättre kunskap om vad *nisdaq* i Dan 8:14 egentligen betyder? *Vaktornet* skriver:

"I Dan 8:9 beskrivs en angripare, ett litet horn. Verserna 10-12 visar att angriparen kommer att gå till attack mot helgedomen. I vers 13 ställs frågan: Hur länge kommer angreppet att vara? Och i vers 14 får vi svaret: *Intill två tusen tre hundra kvällar och morgnar; och den heliga platsen kommer sannerligen att föras in i sitt rätta tillstånd.* Det är tydligt att vers 13 ställer en fråga som besvaras i vers 14. Som (SDA) teologen Desmond Ford uttrycker det: `Att avskilja Dan 8:14 från detta utrop ("*Hur länge...?*") i vers 13) har ingen som helst exegetisk förankring.` Varför vill adventisterna avskilja vers 14 från sammanhanget?...Doktor Raymond F Cottrell, sjundedagsadventist och tidigare redaktör för SDA Bible Commentary, skriver: `Att låtsas att SDA:s tolkning tar upp Dan 8:14 i dess sammanhang är detsamma som att påstå att det lilla hornet är Kristus.` Doktor Cottrell erkänner öppet: `Vi kan inte godta både sammanhanget och adventisternas tolkning.` Adventistsamfundet måste därför välja – att godta läran om "den undersökande domen" eller Daniel 8:14 i dess sammanhang. Tyvärr gjorde

man det förstnämnda. Doktor Cottrell säger att det därför inte är så underligt att välinformerade bibelforskare kritiserar adventisterna för att de `läser in sådant i Skrifterna som inte kan härledas från Skrifterna`."

Så långt *Vaktornets* kommentar.

På en punkt vill jag ge både Desmond Ford och Raymond Cottrell rätt: Det är logiskt att frågan: Under "*hur lång tid... (kommer) både helgedom och härskara förtrampas?*" av det lilla hornet (v 13, enligt Svenska Folkbibeln) får sitt svar i v 14, dvs 2300 kvällar och morgnar. Men Dr Cottrell säger ovan att "vi kan inte godta **både** sammanhanget och adventisterna tolkning". En fråga man ställer sig som sjundedagsadventist är: Varför inte? Från och med 1844 e Kr förtrampades inte Guds helgedom i himlen längre, vilket fick följande betydelse: den kunskap om helgedomen som det lilla hornet - påvemakten - under medeltiden förvanskat genom att införa en jordisk prästtjänst med bland annat bikten och mässoffret kunde inte längre undanhållas människorna. Från och med 1844 e Kr blev alltså kunskapen om Jesu Kristi prästtjänst, som "förtrampats" av påvemakten under den långa medeltiden, genom Guds nåd känd bland människor, så att de kunde förberedas för Jesu återkomst. Kristi prästtjänst i den himmelska helgedomen, som förtrampats av påvemakten, skulle "*komma till sin rätt*" (Dan 8:14, 1917-års översättning) igen **efter** de 2300 dagarna, som når fram till 1844.

Renas och återställas i Dan 8:14

"Kristus led i ert ställe och gav er ett exempel, för att ni skulle följa i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymf när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten." (1 Petr 2:21, 22).

Men varför kan inte Dan 8:14 **också** handla om helgedomens rening? Finns det något bibliskt

bevis för att *nisdaq* i Dan 8:14 inte bara handlar om att det lilla hornet inte längre skulle "förtrampa" Guds helgedom i himlen. Finns det något bibliskt bevis för att *nisdaq* också handlar om helgedomens rening – med en direkt koppling till reningen av helgedomen på Försoningsdagen i 3 Mos 16? En intressant jämförelse kan göras med Dan 9:24.

70-veckorsprofetian i Dan 9 är intimt förknippad med profetian om de 2300 dagarna i Dan 8, eftersom Dan 9 (v 25) visar oss när profetian om de 490 dagarna - och därmed också de 2300 dagarna - skulle börja. Därför är det intressant att se närmare på det hebreiska ord (*chathak*) som ofta översatts till "bestämda" i Dan 9:24. Detta hebreiska ord kan även översättas till "avskurna från" (se *Daniel & Revelation Committee Series*, William H Shea, Vol 3, s 107 och *Strong's Concordance*). De 70 veckorna - de 490 profetiska dagarna - är "avskurna från" de 2300 profetiska dagarna i Dan 8.

Men "bestämda" i Dan 9:24 är också en rätt översättning av detta hebreiska ord (se *Strong's Concordance*). Gud gav den judiska nationen 490 år som Guds särskilda egendomsfolk. (490 profetiska dagar "är bestämda över ditt folk...").

Det bör tilläggas att de 490 profetiska dagarna började år 457 f Kr, då "ordet gick ut att Jerusalem skulle återställas och byggas upp" (Dan 9:25) efter judarnas befrielse från den babyloniska fångenskapen. Det var perserkungen Artasasta som utgav denna befallning år 457 f Kr, se Esra 7.

Precis som vi i Dan 9:24 har ett exempel på att ett och samma hebreiska ord har två olika betydelser, så är det rimligt att det hebreiska ordet *nisdaq* i Dan 8:14 kan ha två olika betydelser. Det är intressant att Svenska Folkbibeln översätter Dan 8:14 på följande sätt: "Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar, sedan skall helgedomen **renas och återställas**." Här finner vi en modern bibelöversättning som talar om att helgedomen "renas", och det var ju precis detta som skedde på Försoningsdagen enligt 3 Mos 16. Men denna moderna översättning säger

också att helgedomen skulle "återställas" (eller "komma till sin rätt", 1917) igen efter de 2300 dagarna, vilket skedde när påvemaktens förtrampande av Kristi prästtjänst i den himmelska helgedomen tagit slut. Efter de 2300 dagarna blev Kristi prästtjänst känd bland människor.

Det hebreiska ord som översatts till (helgedomen) "renas" i 3 Mos 16 är *taher*. Frågan är om det finns några bibliska bevis för att *taher* i 3 Mos 16 och *nisdaq* i Dan 8:14 har samma betydelse. Det finns sådana bevis, och vi skall se närmare på dem här. Poetisk parallellism i det hebreiska språket i Gamla Testamentet visar tydligt att *taher* och *nisdaq* har samma betydelse, vilket Colin och Russell Standish förklarar i 'Deceptions of the New Theology', s 114 - 116:

"Förståelse av hebreisk poesi är till stor hjälp för att förklara betydelsen av *nisdaq* i Dan 8:14. Ordet *nisdaq* förekommer inte någon annanstans i Bibeln, men detta ord är en härledning från dess rot *sadaq*, som förekommer ett antal gånger i Gamla Testamentet. Det är fascinerande att upptäcka att *taher* används några gånger i poetisk parallellism med *sadaq*. Hebreisk poetisk struktur upprepar samma tanke med olika ord. Denna form av parallellism är ett grundläggande element i hebreisk poesi. Som exempel på denna poetiska form kan nämnas:

"Lycklig är den som fått sin överträdelse förlåten, vilkens synd är övertäckt." (Ps 32:1).

"Då uppenbarade jag min synd för dig, jag dolde inte min missgärning." (Ps 32:5).

"Jag vill alltid lova Herren, hans pris skall ständigt vara i min mun." (Ps 34:2).

"Lova med mig Herren, låt oss tillsammans upphöja hans namn." (Ps 34:4).

Visserligen används inte *sadaq* eller *taher* i någon av dessa verser. Men i fyra bibeltexter med poesi förekommer de. Dessa båda hebreiska ord nämns i parentes i nedanstående bibelverser:

"Kan en människa stå rättfärdig (*sadaq*) inför Gud, kan en människa vara ren (*taher*) inför sin skapare?" (Job 4:17).

"Men den rättfärdige (sadaq) håller fast vid sin väg, och den som har rena (taher) händer blir starkare och starkare." (Job 17:9).

"Herrens fruktan är ren (taher) och består för evigt. Herrens domslut är sanna och helt igenom rättfärdiga (sadaq)" (Ps 19:10).

"Allt kan hända alla. Det går den rättfärdige (sadaq) som den orättfärdige, den gode och rene (taher) som den orene." (Predikaren 9:2).

Att ordet *nisdaq* användes av Daniel och *taher* av Mose för att uttrycka samma sak borde inte överraska oss. En undersökning stöder helt och fullt sambandet mellan reningen på Försoningsdagen i avbildstjänsten och dess förebild, det vill säga reningen av den himmelska helgedomen av Jesus Kristus, så som Daniel beskriver." (slut på citatet från "*Deceptions of the New Theology*").

"Återlösningens stora plan, såsom den uppenbaras i Kristi avslutande verk under denna sista tid, bör studeras noggrant. Händelserna i helgedomen i himlen borde göra ett sådant intryck på allas sinnen och hjärtan att de i sin tur kan göra intryck på andra. Alla behöver få en klarare förståelse av det försoningsverk som pågår i den himmelska helgedomen. När denna stora sanning förstås på ett riktigt sätt, kommer de som håller fast vid den att arbeta tillsammans med Kristus för att förbereda ett folk så att de består på Guds stora dag, och deras ansträngningar skall bli framgångsrika" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 575). "Det är genom falska teorier och traditioner som Satan får makt över sinnet. Genom att leda människor till falska normer, vanställer han karaktären." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 671).

"Om du kämpar trons kamp med all din viljekraft, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

Basunhögtiden i avbild och förebild

Basunhögtiden firades av Israels barn på den första dagen i den sjunde månaden – tio dagar före Försoningsdagen (3 Mos 23:23-27). Det fanns ett klart samband mellan dessa båda högtider. Syftet med Basunhögtiden var att förbereda Israels folk för Försoningsdagen. Det gick praktiskt till så att trumpeter ljöd överallt i

Israel under denna högtid som påminnelse och beredelsesignal för denna stora dag. I förebilden skulle vi vänta oss något världsomfattande budskap som förkunnade att tiden var nära då den verkliga Försoningsdagen, den undersökande domen, skulle börja. Historien visar att ett sådant budskap verkligen förkunnades i rätt tid.

Basunhögtiden inträffade alltså tio dagar före Försoningsdagen. Enligt Bibeln motsvarar en profetisk dag ett verkligt år (4 Mos 14:34, Hes 4:6). Från 1833-34 fram till 1844 trumpetedes följande budskap ut till varje civiliserad nation på jorden: "*Frukta Gud och ge honom äran., ty stunden för hans dom har kommit.*" (Upp 14:6, 7). Den som vill läsa om denna händelse i Sverige under denna tid hänvisas till "*Roparna*" av David Carlsson. När det gäller förkunnandet av detta budskap i USA (under samma tid) beskrivs detta noggrant av Francis D Nichol i "*The Midnight Cry*".

Lövhyddohögtiden i avbild och förebild

Försoningsdagen firades av Israels barn på den tionde dagen i den sjunde månaden (3 Mos 23:26-32). Fem dagar därefter firades Lövhyddohögtiden under sju dagar (3 Mos 23:33-43). Det fanns ett klart samband även mellan dessa båda högtider. När Försoningsdagen var över hade alla synder bekänts. Alla missförstånd hade klarats upp. Israeliterna var lyckliga och denna lycka visade sig på Lövhyddohögtiden.

Denna högtid var en glad tacksägelsefest för årets sista stora inbärgade avkastning, (5 Mos 16:13-15). Man gladdes över att höstskörden var över och att all frukt hade samlats in. Lövhyddohögtiden avbildade Guds folks glada fest i himlen efter den slutliga människoskördens inbärgning vid Jesu andra ankomst (Matt 13:24-30, Upp 14:14-16).

Guds egendomsfolk under Gamla Testamentets tid gladdes under denna högtid, i Kanaans land, åt Guds ledning och välsignelser under den påfrestande ökenvistelsen (3 Mos 23:40-43). På samma sätt kommer Guds barn i himlen, det

himmelska Kanaan, att glädjas åt Guds ledning och välsignelser under den svåra tiden här på denna syndens och sorgens planet.

Det faktum att Lövhyddohögtiden firades fem dagar efter Försoningsdagen visar att enligt Guds plan skulle Jesus ha kommit tillbaka bara några år efter 1844. Men på samma sätt som Guds folk kan påskynda Jesu återkomst genom att leva "heligt och gudfruktigt" kan de också försena Jesu återkomst om detta saknas, se 2Petr 3:10-12).

Kämpa trons kamp

"Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi har förstått att en dog för alla och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som dog och uppstod för dem." (2 Kor 5:14, 15).

"Men eftersom Jesus lever för evigt, har han ett prästämbete som varar för evigt. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem." (Hebr 7:24, 25).

"Satan tänker ut oräkneliga planer för att sysselsätta våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som **vi bör känna bäst till**. Den störste bedragaren hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **den allsmäktige medlaren**." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

"Vi måste kämpa för livets krona. Kämpa, för Satan har er i sitt grepp, och om ni inte kan komma ur hans grepp förlamas ni och är hjälplöst förlorade. Fienden omger er på alla sidor och ni måste slå ner honom. Kämpa, för ni har livets krona att vinna. Kämpa, för om ni inte vinner den förlorar ni allt både i detta livet och i det tillkommande livet. Kämpa, men gör det i den uppståndne Frälsarens kraft." (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 137).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar

sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att förena oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till fullkomligheten i hans karaktär." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"Karaktärens omvandling från gudsfientlighet till helgelse är en ständigt pågående process. Dag för dag verkar Gud för människans helgelse. Människan skall samarbeta med honom genom outtröttliga ansträngningar att tillägna sig goda livsvanor. Hon skall lägga dygd till dygd. Och då hon på detta sätt arbetar efter additionsprincipen, arbetar Gud för henne genom multiplikationsprincipen. Vår Frälsare står alltid beredd att lyssna till och besvara den ångerfulla människans böner. Nåd och frid mångfaldigas för hans trogna. Han tilldelar dem med glädje alla de välsignelser som de behöver i sin kamp mot det onda som ansätter dem." (Ellen White, *Löftestiden*, s 499).

"Då Petrus sade att han skulle följa sin Herre i fängelse och död, menade han varje ord han sade. Men han kände inte sig själv. Dolt i hans sinne fanns någonting ont, som förhållandena skulle blåsa liv i. Med mindre han blev medveten om den fara i vilken han befann sig, skulle detta komma att betyda hans eviga undergång. Frälsaren såg hos honom en kärlek till det egna jaget och en trygghet som skulle komma att dominera till och med över hans kärlek till Jesus. Hans erfarenhet hade avslöjat mycket svaghet, obesegrad synd och andlig vårdslöshet. Han hade visat sig ha ett inte helgat temperament, han hade tanklöst kastat sig in i frestelser. Jesu högtidliga varning var en uppmaning till självrannsakan. Petrus behövde bli misstrogen mot sig själv och få en djupare tro på Jesus. Om han i ödmjukhet hade tagit emot varningen, skulle han ha vädjat till hjordens herde att bevara sina får. På Galileiska sjön hade han, då han var på väg att sjunka, ropat: `Herre, hjälp mig.` (Matt 14:30). Då hade Jesu utsträckta hand gripit hans hand.

Om han nu hade ropat till Jesus: Rädda mig från mig själv, skulle han ha blivit bevarad. Men Petrus tyckte att man misstrodde honom. Han tyckte att detta var grymt. Han kände sig redan stött och blev ännu mer hårdnackad i sitt självförtroende." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 676).

"Är dina nöjen sådana att de ger moralisk och andlig kraft...? Många deltar med iver i världsliga, fördärliga nöjen som Guds Ord förbjuder. På så sätt huggar de av föreningen med Gud och räknas bland nöjesälskarna i världen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 217, 218).

"Ingen behöver förtvivla när det gäller att segra. Seger är säker när det egna jaget har överlåtits till Gud." (Ellen White, *Seventh day Adventist Bible Commentary*, del 1, s 1095).

Fotnot: För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Jes 59:2, Rom 6:15-16, Jer 3:10, 24:7, 29:13 och Joel 2:12. Om vi håller fast vid en enda synd är vi inte Guds barn.

"Om du kämpar trons kamp med all din viljekraft, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

"Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

Hur vi segrar över orena tankar

"Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun." (Matt 4:4).

"Det är viktigt att leva av varje ord från Gud, annars skall vår gamla natur åter igen kräva sin rätt." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 oktober, 1897).

"När de (Guds folk) `äter` hans Ord kommer de att finna, att det är ande och liv. Ordet tillintetgör den naturliga, jordiska naturen i oss och ger oss

ett nytt liv i Kristus Jesus. Den helige Ande kommer till oss som en hjälpare. Genom hans nåd, som det förvandlande medlet, återställs Guds avbild i oss och vi blir nya människor." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 391).

"Guds Ord måste läsas och studeras med en allvarlig önskan om att få andlig kraft från det. Himlens bröd måste ätas och smältas och bli en del av livet. Det är på detta sättet vi får evigt liv. Härigenom besvaras Kristi bön, `Helga dem genom sanningen, ditt Ord är sanning` (Joh 17:17). (Ellen White, *Review & Herald*, 28 jan, 1904).

"Det skulle vara välgörande för oss att använda **en timme varje dag** till meditation över Jesu liv. Vi skulle göra det så att vi tar händelse efter händelse och låter tankarna syssla med varje detalj och framför allt med de avslutande scenerna i hans liv. När vi dröjer inför hans stora offer för oss kommer vår tillit till honom att bli starkare, vår kärlek djupare, och vi kommer att allt mer bli uppfyllda av hans Ande. Om vi slutligen skall bli frälsta måste vi lära oss ånger och ödmjukhet vid korsets fot." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 72).

"Be oavbrutet" (1 Tess 5:17).

"Ingen seger vinnas utan mycket och allvarlig bön eller utan att vi ständigt ödmjukar oss själva." (Ellen White, *The Mount of Blessing*, s 142).

"Endast genom konstant vaksamhet och uthållig och nästan **oavbruten** bön kan vi visa Kristi karaktär i våra liv." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 304).

"Vi gör varje tanke till en lydlig fånge hos Kristus." (2 Kor 10:5).

"När det (sinnet) frestas att ge efter för en fördärvad fantasi, **fly då till nådens tron** och be om kraft från himlen. I Guds kraft kan tankarna tyglas." (Ellen White, *An Appeal to Mothers*, s 29).

"Du har en fördärvad föreställningsvärld och förtjänar medlidande. Men ingen kan hjälpa dig lika mycket som du själv...Om du tillåter Satan

att behärska dina tankar som du har gjort, kommer han att använda dig som ett särskilt objekt, och han kommer att fördärva din egen själ..." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 699).

"**Tankarna och känslorna** utgör tillsammans den moraliska **karaktären**." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 310).

"Jakob segrade, eftersom han var uthållig och beslutsam. **Hans erfarenhet är ett bevis på makten av uthållig bön.**" (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 203). Se 1 Mos 32:22-32.

"De som skall segra måste göra sitt yttersta. De måste kämpa med Gud i bön för att få kraft. Kristus visade att det är möjligt för en människa att bevara sig ren." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 5, s 1082).

"Utan **oavbruten bön** och **ständig vaksamhet** riskerar vi att bli vårdslösa och avvika från den rätta stigen. Motståndaren (Satan) söker ständigt spärra vägen till nådens tron, så att vi inte genom **trons allvarliga bön** får nåd och kraft till att stå emot frestelsen." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 95).

"Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda tankarna i sinnet." (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

"...genom den kraft Han har gett oss kan vi stå emot världen, köttet och djävulen." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 105).

"Den som är trogen i det minsta, han är också trogen i mycket, och den som är orättfärdig i det minsta, han är också orättfärdig i mycket." (Luk 16:10).

"Det är få som förstår vilket inflytande livets småsaker har på karaktärens utveckling. Ingenting som vi har att göra med är verkligen småsaker. De olika förhållanden som vi möter dag efter dag är avsedda att pröva vår trohet...Genom att vara trogna i det minsta får vi styrka att vara trogna i det som är större." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 222, 223).

"Om du har ett rätt förhållande med Gud idag, så är du redo om Kristus skulle komma idag. Vad vi behöver är Kristus gestaltad i våra liv, vårt härlighetshopp." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 227).

"Min broder, **gör Kristus till ditt sällskap för varje dag, varje timme**, och du kommer inte att klaga över att du inte har någon tro. Betrakta Kristus! Se på hans karaktär! Tala om honom! (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 279).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

Antikrist

"Människosonen har inte kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många." (Matt 20:28).

"Varje gång någon tar avstånd från synden, som är överträdelse av Guds lag, kommer hans liv att stämma överens med lagen, i **fullkomlig** lydnad. Detta är den helige Andes verk." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 92).

Det är en vanlig uppfattning i de bekännande kristna samfundet att den grekiske kungen Antiochus Epiphanes, som regerade från 175-163 **före** Kristus, uppfyllde profetian om det lilla hornet som skulle förtrampa helgedomen i Dan 8:9-14. Men det finns allvarliga problem med denna uppfattning. Antiochus invaderade det judiska templet omkring 170 f Kr och fick prästtjänsten där att upphöra. Från denna tid till dess att templet återställdes och prästtjänsten där började igen gick 1940 dagar. Det stämmer inte med profetian om de 2300 dagarna, även om man skulle tillämpa de 2300 dagarna bokstavligt. Det fattas alltså 360 dagar för att nå upp till 2300 dagar.

Det grekiska världsriket, som regerades av Alexander den store, delades i fyra riken - fyra

”horn” - efter Alexanders död, vilket framgår av Dan 8:8, 21 och 22. Ett av dessa fyra horn utgjordes av generalen Seleukus. Seleukus dynasti bestod av mer än 20 kungar som regerade efter varandra mellan 311 f Kr till 65 f Kr. Antiochus Epiphanes var den åttonde i ordningen.

Dan 8:9 lär oss att det lilla hornet ”*växte ofantligt*” (1917-års reviderade översättning, jämför King James Version). Jämför med världsriket Medien-Persien, som blev ”*mäktigt*”, enligt v 4, och Alexanders grekiska världsrrike som blev ”*mycket mäktigt*”, enligt v 8. Det stämmer helt enkelt inte med verkligheten att Antiochus Epiphanes rike ”*växte ofantligt*” enligt v 9 och därmed blev större än dessa världsriken. Antiochus var bara en av ca 20 kungar i Seleukus dynasti. Dessutom delades Alexanders rike i ytterligare tre riken (”*horn*”), förutom Seleukos rike.

I Dan 7 finns en parallellprofetia till Dan 8. Sedan världsriken Babylon, Medien-Persien, Grekland och det kejserliga Rom beskrivits i symboliska termer i Dan 7 talas om påvemakten (det lilla hornet). I Dan 7:26-27 framgår det tydligt att det lilla hornet - som är samma makt som ”*växte ofantligt*” enligt Dan 8:9 - skulle regera fram till Jesu återkomst. Jesus talar om samma makt i Matt 24:15, där han tillämnar profetian om ”*förödelsens styggelse, som profeten Daniel talar om*” (först det kejserliga Rom, sedan det påvliga Rom) på en tid som skulle komma **efter** det att Jesus uttalade dessa ord år 31 e Kr. Det lilla hornet i Dan 7 är samma som det lilla hornet i Dan 8.

Dessutom syftar synen om förtrampandet av helgedomen i Dan 8 ”*på ändens tid*” (v 17, 19). Antiochus vanhelgade den judiska helgedomen långt före ”*ändens tid*”.

Somliga påstår att det lilla hornet är en makt som fortfarande inte framträtt, utan skall träda fram först under den allra sista tiden, strax före Jesu återkomst. Detta motsägs bland annat av 2 Tess 2:3-12. ”*Laglöshetens människa*” i v 3 är samma makt som det lilla hornet i Dan 7 och 8 samt

vildjuret i Upp 13:1-10. I 2 Tess 2:7 står att denna makt ”*redan är...verksam*”. Den hade inlett sin verksamhet redan på Paulus tid.

”*Avfallet*” (2 Tess 2:3), som Paulus talade om, kan därför inte inträffa först strax före Jesu återkomst, ca 2000 år senare. ”*Laglöshetens människa*” syftar på påvemakten. Denna makt skulle gå under slutgiltigt först vid Jesu återkomst enligt 2 Tess 2:8. Då ”*kommer Herren Jesus att döda (denna makt) med sin muns anda och förinta honom, när han (Jesus) visar sig vid sin ankomst*”.

Det kan tilläggas att det lilla hornets (Dan 7:8, 8:9) - påvemaktens - **medeltida** förföljelse (förtrampande) av Guds folk (härskaran) i Dan 7:25 och Dan 8:13, 14 inte skulle sträcka sig längre än till 1798/1844. 1798 upphörde den fysiska förföljelsen av Guds folk, medan den andliga förföljelsen av Guds folk upphörde 1844 i den meningen att de sanningar som tidigare ”trampats ner” av påvemakten nu återupprättades av Guds folk. (Men i den sista tiden skulle det lilla hornet återfå sin förföljande makt, enligt Upp 13:3).

De som inte tar emot sanningen kan inte bli frälsta

”*Den laglöses ankomst är ett verk av Satan och sker med stor kraft, med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går i fördärvet, eftersom de **inte tog emot sanningen** och älskade den, så att de kunde bli frälsta. Därför låter Gud en kraftig villfarelse komma över dem, så att de tror på lögnen och blir dömda, alla dessa som inte har trott på sanningen utan funnit behag i orättfärdigheten.*” (2 Tess 2:9-12).

Vi såg tidigare att beseglingen av Guds sista församling ”på sina pannor – det är inte ett sigill eller märke som kan ses, utan en förankring i sanningen, både **intellektuellt och andligt**, så att de inte kan rubbas.” (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 4, s 1161).

Beseglingen av Guds sista församling innebär alltså inte bara en levande förening med Kristus

(hur viktigt detta än kan vara) utan också en tydlig förståelse av sanningen. Den undersökande domen, som är en viktig del av den första ängelns budskap - "stunden för hans dom har kommit" (Upp 14:7) - är definitivt en del av sanningen som Guds folk måste förstå för att inte bedras under den sista stora villfarelsen. Vi såg ovan att Satan skall uppträda "med lögnens alla tecken och under och med all slags orättfärdighet som bedrar dem som går i fördärvet, eftersom de inte tog emot **sanningen** och älskade den, så att de kunde bli frälsta".

Falska tecken och underverk är ett av Satans främsta redskap till att bedra människor. Vi måste vara beredda på att kunna försvara sanningen ensamma under svårast tänkbara förhållanden - när inte bara falska tecken och underverk utan även svåra förföljelser drabbar Guds folk som håller fast vid sanningen under slutstriden. Kan vi förklara den undersökande domen med endast Bibeln som hjälp? Även när vi inte har något trossyskon att rådfråga eller någon skrift (förutom Bibeln) som förklarar den undersökande domen?

"Satans makt att fresta och bedra nu (1860) är **tiofaldigt** större än på apostlarnas tid." (Ellen White, *Spiritual Gifts*, del 2, s 277).

"Den som **ständigt** ser på Jesus kommer att se hans självförnekande kärlek och djupa ödmjukhet och kommer att avbilda hans exempel. **Stolthet, ärelystnad, bedrägeri, hat och själviskhet** måste rensas bort från hjärtat. Hos många är dessa onda karaktärsdrag **delvis underkuvade**, men inte grundligt utrotade från hjärtat. Under gynnsamma omständigheter dyker de upp på nytt och mognar till uppror mot Gud. Häri ligger en fruktansvärd fara. Att bevara någon synd är att hålla fast vid en fiende som bara väntar på ett obevakat tillfälle för att förorsaka vår undergång." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 174, 175).

"Den rättfärdighet genom vilken vi rättfärdiggörs (får förlåtelse) tillräknas oss. Den rättfärdighet genom vilken vi helgas tillägnas oss. Den första rättfärdigheten är vår **rätt** till himlen, den andra

gör oss **passande** för himlen." (Ellen White, *Review & Herald*, 4 juni, 1895).

Allt skall återupprättas igen

"Jesu, hans (Faderns) Sons, blod renar oss från all synd...Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:7,9).

"Men Gud hade genom alla sina profeter förutsagt att hans Messias skulle lida, och nu lät han det gå i uppfyllelse. Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade och tider av vederkvickelse kommer från Herrens ansikte och han sänder Messias som är bestämd för er, nämligen Jesus. Honom måste himlen behålla tills de tider kommer då **allt skall återupprättas** som Gud har talat om genom sina heliga profeter från urminnes tid." (Apg 3:18-21).

Det är ett faktum att påvemakten är det "horn (som) slog ner sanningen till jorden" i Dan 8:12. Kristi översteprästerliga tjänst är en del av den sanning som slogs ner till jorden. Påvemakten ersatte Kristi översteprästerliga tjänst med bland annat bikten och mässoffret. Men i Apg 3:19-21 kan vi läsa att före Jesu återkomst skall "allt återupprättas som Gud har talat om genom sina heliga profeter från urminnes tid" (v 21).

Kristi översteprästerliga tjänst är en sådan sanning som skulle "återupprättas" före Jesu återkomst. Detta bekräftas av v 19 där det talas om att "era synder blir utplånade" i samma sammanhang. Detta - syndernas förlåtelse - fick en omedelbar uppfyllelse för dem som tog emot Petrus kallelse till omvändelse. Men det slutliga utplånandet av "era synder" sker under den undersökande domen på Guds sanna barn, strax före Jesu återkomst, när deras synder - uppriktigt bekända och förlättna - utplånas från livets bok (se 2 Mos 32:33, Upp 3:5, 20:12).

"Då Jesu tjänst var slut i det heliga och han gick in i det allra heligaste och trädde fram inför arken

som innehöll Guds lag, sände han en annan mäktig ängel med ett tredje budskap till jorden... Den tredje ängeln avslutade sitt budskap med att säga: *`Här behövs uthållighet hos de heliga, hos dem som bevarar Guds bud och tron på Jesus`* (Upp. 14:12). Medan han upprepade dessa ord hänvisade han till den himmelska helgedomen. Alla som tar emot detta budskap blir visade på det allra heligaste där Jesus står framför arken. Där utför han det avslutande medlarverket för alla vilka nåden ännu är tillgänglig, och för dem som omedvetet har brutit mot Guds lag." (Ellen White, *Early Writings*, s 254).

Som tidigare har visats finns arken med lagtavlor med Tio Guds Bud under nådastolen i det allra heligaste i den himmelska helgedomen, precis som i avbilden i den jordiska helgedomen, se 2 Mos 25:21, 31:18, 5 Mos 4:13, Hebr 8:5, 9:3-5, Upp 11:19. **Det innebär att sabbatsdagen (vår lördag) i det fjärde budet fortfarande är giltig, eftersom sabbaten kommer från skapelsen - inte från judarna**, se 1 Mos 2:1-3, 2 Mos 20:8-11, Luk 23:50-24:1. Sabbatsbudet existerade 2000 år innan det fanns någon jude.

"Att godkänna sanningen om den undersökande domen måste också innebära att de erkände kraven i Guds lag och **sabbatens** giltighet, så som den påbjuds i det fjärde budet (2 Mos 20:8-11). Detta förklarar det bittra och starka motståndet mot denna följdriktiga tolkning av Bibeln, som ledde fram till att Kristi tjänst i den himmelska helgedomen klarlades." (Ellen White, *Den Stora Striden*, s 379, 380).

Som vi såg visade den tredje ängeln Tio Guds Bud i det allra heligaste i den himmelska helgedomen. **Det fjärde budet**, som talar om sabbatsdagens (lördagens) giltighet, är **en viktig del** av den sanning som skulle återupprättas före Jesu återkomst.

Gud skall strax före Jesu återkomst ha ett helt folk - de 144 000 (Upp 7 och 14) - som tagit emot **hela** Guds återupprättade sanning. De skall erfara att *"sanningen skall göra er fria"* (Joh 8:32) från synden. *"Var och en som gör synd, han är syndens slav...Om nu Sonen gör er fria, så blir ni verkligen fria."* (Joh 8:34-36).

Detta folk som renats från all synd genom sanningen beskrivs också i följande vers:

"Ty han (Kristus) ville ställa fram församlingen inför sig i härlighet, utan fläck eller skrynkla eller något annat sådant. Helig och fullkomlig skulle den vara." (Ef 5:27).

"De som lever på jorden när Kristi tjänst i helgedomen i himlen avslutas kommer att stå inför en helig Guds ansikte utan någon medlare. Deras kläder måste vara fläckfria, deras karaktärer renade i Kristi blod. Genom **Guds nåd** och genom **egen målmedveten insats** måste de **vinna seger** i striden mot det onda. Medan denna undersökning pågår i himlen och de ångrande troendes synder blir avlägsnade från helgedomen, skall det bland Guds folk på jorden utföras ett särskilt verk av rening, ett avlägsnande av synden. Detta beskrivs mer utförligt i **de budskap som omtalas i Upp 14** (verserna 6-12). När detta verk är färdigt kommer Kristi efterföljare att vara beredda för hans uppenbarelse." (Ellen White, *Den stora striden*, s 372).

Gud väntar på att vi skall *"segra"* över synden, det vill säga leva utan att synda, precis som *"jag själv (Jesus) har segrat"* över synden (se Upp 3:21).

"Jag (Jesus) har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

"Satan tänker ut oräkneliga planer för att sysselsätta våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som **vi bör känna bäst till**. Den störste bedragaren hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **den allsmäktige medlaren**." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

"Min broder, **gör Kristus till ditt sällskap för varje dag, varje timme**, och du kommer inte att klaga över att du inte har någon tro. Betrakta Kristus! Se på hans karaktär! Tala om honom! (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 279).

”Vi följer Gud på avstånd och detta är orsaken till att vi inte ser hans makt uppenbarad.” (samma källa).

Kristus gestaltad i våra liv

”Liksom Mose upphöjde ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv.” (Joh 3:14, 15).

”Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud.” (Ps 51:19).

”En dödlig sjukdom har drabbat församlingen. Dess medlemmar har sårats av Satan, men de vill inte se på Golgata kors, så som israeliterna såg på kopparormen, för att de skall få liv. Världen har så många krav på dem att de inte har tid att se på Golgata kors tillräckligt länge för att de skall kunna se dess härlighet eller erfara dess kraft.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 202).

”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.” (Fil 4:13).

”Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.” (1 Kor 10:13).

”... det verk som vi bör **känna bäst till... försoningsoffret** och **den allsmåttige medlaren.**” (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

”Rusta er med frälsningens hjälm och Andens svärd som är Guds Ord. Gör detta under ständig åkallan, så att ni oavbrutet ber i Anden.” (Ef 6:18).

”När Guds Ande tar oss i besittning förvandlas hela livet. Syndiga tankar jagas på flykten, onda handlingar avvisas. Kärlek, ödmjukhet och frid intar vredens, avundsjukans och stridslystnadens plats. Sorg byts mot glädje och ansiktet återspeglar det himmelska ljuset. Ingen ser den hand som lyfter bördan eller iakttar det ljus som

kommer ned från den eviga världen. Välsignelsen kommer när vi överlämnar oss åt Gud i tro.” (Ellen White, *Vändpunkten*, s 160, 161).

Fotnot: För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Mat 7:21-27; 2 Kor 2:9; Jak 2:10 och Rom 14:21-23;

”Att vinna frälsning är ett samarbete, en gemensam verksamhet. Det måste till samverkan mellan Gud och den ångerfulle syndaren. Detta är nödvändigt för att rätta principer skall formas i karaktären. Människan måste göra allvarliga ansträngningar för att övervinna det som hindrar henne från att uppnå fullkomlighet. Men hon är helt beroende av Gud för att nå framgång. Enbart mänsklig strävan räcker inte. Utan hjälp av gudomlig kraft kan vi inte åstadkomma någonting. Gud verkar och människan verkar. Det är människan som står emot frestelsen. Men kraften att göra detta får hon från Gud.” (Ellen White, *The Acts of the Apostles*, s 482).

”Om du har ett rätt förhållande med Gud idag, så är du redo om Kristus skulle komma idag. Vad vi behöver är Kristus gestaltad i våra liv.” (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 227).

”Hellre döden än vanära över eller överträdelse av Guds lag borde vara rättesnöret för varje kristen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

”Namnet Jesus tändar ingen kärlek i hjärtat. En mekanisk, formell renlärighet har ersatt djup, innerlig kärlek och ömhet till varandra. Fall på Klippan och låt dig krossas. Låt sedan Herren Jesus förbereda dig och forma dig.” (Ellen White, *Special Testimonies to Our Ministers*, No 2, s 27, 1892).

”Är vi villiga att ge upp det världsliga umgänge vi själva valt?... Varje umgänge vi går in i, oavsett hur begränsat det är, utövar något slags inflytande på oss. Hur mycket vi ger efter för detta inflytande bestäms av graden av närhet, hur länge umgänget varar, och vår kärlek och

vördnad för den vi umgås med. Det innebär att vi genom att umgås och förenas med Kristus kan bli lik Honom, det felfria Exemplet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 222, 223).

"Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

"Om vi inte **dagligen** gör framsteg när det gäller att ge exempel på goda kristna egenskaper, kommer vi inte att känna igen manifestationen av den helige Ande i det sena regnet. Det kan falla på hjärtan runt omkring oss, men vi kommer inte att märka det eller ta emot det." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 507).

"Varje timmes arbete granskas av Gud och registreras antingen som trohet eller otrohet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 453).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Vi befinner oss nu i den stora Försoningsdagen, och Kristi heliga verk för Guds folk, som pågår i den himmelska helgedomen just nu, bör vara vårt **ständiga** studium. Vi bör undervisa våra barn om vad Försoningsdagen avbildade, och att det var en särskild tid för djup förödmjukelse och allvarlig syndabekännelse inför Gud. Försoningsdagen i förebilden måste ha samma innehåll" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 520).

"Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus." (1 Kor 15:57).

Jehovas Vittnens andra huvudkritik mot Jesu prästtjänst

"Hon (Maria) skall föda en son, och du (Josef) skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk **från** deras synder." (Matt 1:21) - inte i deras synder..

Den andra huvudkritiken som *Vaktornet* tog upp i sin artikel gäller sambandet mellan Dan 8:14 och Hebréerbrevet i Nya Testamentet. *Vaktornet* citerar Desmond Ford när han skriver i sin bok *Daniel 8:14, the Day of Atonement, and the Investigative Judgment*, där det står:

"Hebréerna, kapitel 9, är enligt adventisterna det kapitel i Nya Testamentet som förklarar den profetiska innebörden i Tredje Moseboken, kapitel 16. Men de hävdar också att Daniel 8:14 är den vers i Gamla Testamentet som gör detta (förklarar 3 Mos 16). Om båda dessa uttalanden är sanna, måste det alltså finnas en koppling mellan Hebréerna, kapitel 9, och Daniel, kapitel 8...Vår helgedomslära har inget stöd i den enda bok i Nya Testamentet som behandlar innebörden av tempeltjänsten. Detta faktum erkänns av kända adventistkribenter världen över."

Så långt Desmond Ford.

Vaktornet fortsätter: "Den andra hörnpelaren är följaktligen också för svag för att bära upp den omstridda läran (den första gällde alltså sambandet mellan Dan 8:14 och 3 Mos 16). Detta är emellertid inte någon ny slutsats. `I många år`, säger dr Cottrell, `har kyrkans teologer varit väl medvetna om detta exegetiska problem som vår traditionella tolkning av Dan 8:14 och Hebréerna, kapitel 9, för med sig`."

Finns det då någon hållbar koppling mellan Hebréerna, kapitel 9, och Dan 8:14 och 3 Mos 16? Låt oss undersöka det närmare. Först kan vi dra slutsatsen att det finns ett mycket intressant

språkligt samband mellan 3 Mos 16, Dan 8:14 och Hebréerbrevet.

Clifford Goldstein skriver i *Vad hände i himlen 1844?* s 57: "I *Septuaginta* - den första grekiska översättningen av Gamla Testamentet (från 200-talet före Kristus) - används samma grekiska rot för "rena" (*katharizo*) i Daniel 8:14 som för "rena" i 3 Mosebok 16. Uppenbarligen såg översättarna av *Septuaginta* ett samband mellan *sadaq* och *taher* (se sid 35, 36)! **Samma** grekiska rot används också i Hebréerbrevet, där det talas om ett behov att rena den himmelska helgedomen:

"Alltså var det nödvändigt att avbilderna av de himmelska tingens renades (roten är katharizo) genom sådana medel, men de himmelska tingens själva måste renas genom bättre offer än dessa." (Hebr 9:23)." (slut på Goldsteins` s citat).

Hebr 1-13 och helgedomen

Det som står under den här rubriken fram till sid 48 är, förutom bibeltexterna under underrubrikerna, en sammanfattning från **"Hebréerbrevet 1-13 och Helgedomen"** av Vance Ferrell:

"Felet hos den moderna protestantiska-katolska teologin, som nu accepteras av en del sjundedagsadventister, som låtit sig påverkas av denna, är i grunden detta: **1)** Ge Kristus en annan mänsklig natur än den människan har, så att Kristus inte kan hjälpa oss att övervinna synden eller ge oss ett exempel som vi kan följa (jämför med Hebr 2:16-18, 4:15-16). Detta är villfarelsen om `den icke-fallna naturen hos Kristus`. **2)** Ge sedan människan en natur som är helt och hållet fördärvad och totalt oförmögen att hålla Guds lag – med eller utan Guds hjälp (jämför med Joh 14:15, 1 Joh 5:3). Det är just detta som är villfarelsen om arvsyndens, som Augustinus, en katolik på 400-talet, är upphovsman till. **3)** Förvanska sedan Kristi återlösningsverk till enbart en `pappersprodukt-frälsning` på Golgata utan prästämbete, medling och hjälp till att övervinna synden före Jesu återkomst. Detta brukar kallas för `det fullbordade återlösningsverket på korset`. Dessa tre villfarelser medför att vi lever kvar i våra synder

utan möjlighet att avlägsna dem intill Kristi återkomst.

Enligt den `nya teologin` behöver inte Jesus vara vår överstepräst i någon himmelsk helgedom, eftersom Han har fullbordat försoningen för oss på korset. Men Hebr 2:17 tillsammans med 4:14 och 7:25 förklarar för oss att Jesus tjänstgör som vår Överstepräst i himlen inför Fadern. Han tjänstgör som *"överstepräst...till att försona folkets synder"* (2:17, enligt 1917). Genom Jesu tjänst som *"överstepräst"* inför Fadern kan vi *"få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid"* (4:15, 16), dvs få både förlåtelse och kraft till seger över synden. Genom sitt *"prästämbete"* kan Jesus *"därför...helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud"* (7:24, 25). Återlösningsverket är inte begränsat till Jesu offer på Golgata kors, utan även Jesu liv är av avgörande värde för oss.

En huvudpunkt i Hebréerbrevet är det faktum att Jesus är överstepräst idag. Han är vår präst. Han tjänstgör för att dag efter dag befria oss från synden. Temat i kapitlen sju och åtta är att Jesus övertog det prästämbete som tidigare innehades av de judiska prästerna. Läs kapitel 7 och 8:1-5. Påståendet att det enda prästämbete Jesus någonsin innehaft var på Golgata kors år 31 e Kr - och inte i himlen - motsägs av t ex 8:4: *"Om han nu levde på jorden vore han inte ens präst..."* Påståendet att Jesus inte gör något för oss efter år 31 e Kr, inte förrän Hans andra ankomst, motbevisas av t ex 7:24-25: *"...har han (Jesus) ett prästämbete som varar för evigt. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud."*

Nyteologerna förnekar att det finns två rum i den himmelska helgedomen

"Det är ju inte änglar han tar sig an, utan vad han tar sig an är Abrahams. ättlingar. Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att kunna bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud och försona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas." (Hebr 2:16-18).

"Vandra i Anden, så kommer ni inte att göra det som köttet har begär till." (Gal 5:16).

Det finns inte någon biblisk sanning som mer intensivt förnekas av nyteologerna än sanningen om den himmelska helgedomen med två rum (där Kristus tjänstgjorde i `det heliga` mellan år 31 e Kr fram till 1844, och sedan i `det allra heligaste` efter 1844 fram till dess att nådens dörr stängs och de sju sista plågorna utgjuts). Bibeln talar upprepade gånger om för oss, att den jordiska helgedomen var en avbild av den helgedom som finns i himlen. En av dessa bekräftelser finner vi i Hebr 8:5. I 8:1-2 talas om att Jesus är Översteprästen i "*det sanna tabernaklet*" i himlen. I vers 5 kan vi alltså läsa att den jordiska helgedomen - "*tabernaklet*" - är en "*avbild (1917)...av den himmelska helgedomen*".

Vad beträffar avbildstjänstgöringen i denna jordiska helgedom fanns ett brännoffersaltare på den inre förgården samt en helgedom med två avdelningar, `det heliga` och `det allra heligaste`. I den första avdelningen tjänstgjorde prästerna dagligen, medan tjänstgöringen i den andra avdelningen endast ägde rum på den tionde dagen i sjunde månaden (som avslutning på gudstjänståret), på den stora Försoningsdagen (se text 2 Mos 25-30 och Hebr 9:1-7). Det som ibland översatts till "*alltså*" i Hebr 9:1 skall enligt grundtexten i stället vara "*också*" (se *The Interlinear Bible*, Baker Book House, se också 1917-års översättning).

Alla är överens om att brännoffersaltaret på den inre förgården var tillräckligt för att `ta ansvar för` Jesu offer på Golgata kors. De flesta protestanter tror emellertid att försoningsverket fullbordades på Golgata och inser inte att det måste finnas en himmelsk helgedom som består av två avdelningar, vilka är förebilder till de två avdelningarna i den jordiska helgedomen. Om det inte funnes en himmelsk helgedom som består av två avdelningar skulle det inte ha behövts en jordisk helgedom vars båda avdelningar var avbilder till de förstnämnda. Om den enda förebilden till frälsningen i Jesus Kristus var korset på Golgata skulle vi bara ha behövt ett brännoffersaltare och lite till.

Men det fanns mer än ett blodbestänkt brännoffersaltare - det fanns en stig av blod. Denna stig ledde från den inre förgården in i den första avdelningen och slutligen in i den andra avdelningen. Inte förrän blodstigen var fullbordad var försoningen fullbordad. Försoningen var inte fullbordad förrän Försoningsdagen var fullbordad.

Att den jordiska helgedomen var en avbild till den himmelska helgedomen nämns redan första gången helgedomen nämns i Bibeln. Vi kan läsa om detta i 2 Mos 25:8-9. Sedan nämns det igen i slutet av kapitlet - i v 40. Se även 2 Mos 26:30, 27:8, 4 Mos 8:4, Apg 7:44, Hebr 8:1-5, 9:9 och 9:23-24. Det finns få bibliska befallningar som är äldre eller mer varaktiga.

Hebr 8 talar också om förbunden. För det första är det nya förbundet grundat på Kristi blodtjänstgöring - Guds förlåtelse - i den himmelska helgedomen som följde direkt efter hans offer här på jorden. Vi finner detta i 8:6-9:1, 9:13-24 och 10:16-24. För det andra är det nya förbundet grundat på hjärtats lydnad för Guds bud genom Guds nåd (som existerar samtidigt med Guds förlåtelse). Dessa tre nämnda avsnitt visar även denna andra sida av förbundet. Låt oss komma ihåg att problemet med det gamla förbundet var att israeliterna `vägrade` att lyda (8:7-9, 3:18-19) därför att de försökte hålla Guds lag i egen kraft. I stället skulle de ha tillägnat sig helgelsens gåva genom tron på den kommande Frälsaren (se 9:15).

Det fanns en orsak till att Hebréerbrevets författare inte nämner något om helgedomen och dess två avdelningar med dess prästtjänst förrän i 9:1-7 - trots att författaren redan i 8:5 förklarar att den jordiska helgedomen var en avbild av den himmelska helgedomen, precis som prästtjänsten i den jordiska helgedomen avbildade prästtjänsten i den himmelska helgedomen, enligt 8:1-6. Orsaken var den mycket bristfälliga kunskapen om detta hos brevets läsare. De första sju kapitlen utgör en viktig bakgrund till resten av brevet.

När vi jämför 9:1-7 med 8:1-6 ser vi klart att den jordiska helgedomens båda rum med dess levitiska prästtjänst avbildade den himmelska helgedomens två rum (eller avdelningar) och Jesu Kristi prästtjänst i dessa båda rum (eller avdelningar).

Jesus började sin tjänstgöring i ”det heliga”

”Men nu har Kristus fått ett bättre prästämbete, liksom han är medlare för ett bättre förbund, eftersom det är stadfäst med bättre löften... Detta är det förbund som jag skall sluta med Israels hus i kommande dagar, säger Herren: `Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen och skriva dem i deras hjärtan... Jag skall i nåd förlåta dem deras missgärningar, och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg.`” (Heb 8:6, 10, 12).

Eftersom många bibelversioner har felaktiga översättningar av det grekiska ordet HAGIA i Hebr 9:8 till 13:11 är det mycket viktigt att undersöka vad detta ord verkligen betyder. Det är denna plats Jesus befann sig i himlen fram till 1844, enligt Dan 8:14. Den nya teologin lägger stor vikt vid Hebr 9 och därför skall vi särskilt studera detta kapitel. Hebr 9:2 ger oss upplysning om den första avdelningen i helgedomen. Här använder Paulus (det grekiska) ordet HAGIA för att beteckna detta ”främre rum”, som kallas ”det heliga”. HAGIA är (genomgående) Paulus ord i Hebréerbrevet för den första avdelningen i helgedomen. Ordet används åtta gånger i detta brev, nämligen i 8:2, 9:2, 9:8, 9:12, 9:24, 9:25, 10:19 och 13:11.

I 9:3 kan vi läsa om den andra avdelningen, dvs ”det allra heligaste”, i denna helgedom. I vers tre används (det grekiska) ordet HAGIA HAGION för ”det allra heligaste”. HAGIA HAGION förekommer inte någon annanstans i Hebréerbrevet.

Kommentar av Lennart Wiberg: Eftersom många bekännande kristna, inte minst nyteologerna, hävdar att Jesus gick **direkt in i ”det allra heligaste”** i den himmelska helgedomen efter sin himmelsfärd är det inte

förvånande att flera bibelöversättningar översatt ordet HAGIA till ”det allra heligaste” i Hebréerbrevet. Men detta är fel, eftersom HAGIA HAGION - ”det allra heligaste” - endast förekommer en gång i Hebréerbrevet och det är i 9:3. Det är emellertid intressant att första gången HAGIA förekommer i Hebréerbrevet - i 8:2 - används ordet parallellt med ”*det sanna tabernaklet*”, dvs **hela** den himmelska helgedomen (*”Vi har en sådan överstepräst... som tjänar i HAGIA, det sanna tabernaklet som Herren själv har rest och inte någon människa”, v 1, 2*). ”*Det sanna tabernaklet*” förklarar alltså HAGIA i 8:2.

Det innebär att HAGIA kan översättas till **både** ”det heliga” och ”helgedomen” i Hebréerbrevet. Eftersom huvudpunkten i Hebréerbrevet är skillnaden mellan den jordiska, levitiska, prästtjänsten i den jordiska helgedomen och Jesu prästtjänst i den himmelska helgedomen är det logiskt att översätta HAGIA till ”helgedomen”. Hebréerbrevets mottagare behövde först och främst få veta att Jesus är präst i den himmelska helgedomen och att detta avbildades av den levitiska prästtjänsten i den jordiska helgedomen. Men ”det heliga” är alltså, enligt 9:2, **också** en rätt översättning av HAGIA. Däremot finns det **inget** bibliskt stöd för att översätta HAGIA till ”det allra heligaste”. (**Slut på Lennart Wibergs kommentar**).

Kommentar av Lennart Wiberg: I Hebr 9:1-7 förklaras den jordiska helgedomens båda rum med prästtjänsten i båda rummen. 9:8-10 är övergångsverserna till beskrivningen av Jesu prästtjänst i den himmelska helgedomen, som vi kan läsa om i 9:11-28. Tyvärr har det ofta skett en felaktig översättning i 9:8. Det som i till exempel Svenska Folkbibeln översatts till ”*det främre rummet*” i v 8 skall egentligen vara ”*det första tabernaklet*”.

I Bibelkommissionens normalutgåva för 1883 (svenska statens officiella utgåva) har 9:8 korrekt översatts till: ”*varmed den Helige Ande ger till känna, att vägen till helgedomen ännu inte är uppenbarad, så länge det första tabernaklet ännu har bestånd.*”

Här framgår det tydligt att Jesu prästtjänst i den himmelska "helgedomen" inte blir "uppenbarad", och inte får någon betydelse, förrän den levitiska prästtjänsten i det jordiska tabernaklet - "det första tabernaklet" - inte längre fyller någon funktion.

Huvudsyftet med Hebréerbrevet var alltså att upplysa brevet mottagare om att den jordiska, levitiska, prästtjänsten hade ersatts av dess förebild - Jesu prästtjänst i den himmelska helgedomen. Jesu prästtjänst i "det allra heligaste" låg långt fram i tiden när brevet skrevs och därför står det inte så mycket om det. Men Hebr 8 och 9 ger tillräcklig information för att vi skall förstå att Jesu prästtjänst i "det allra heligaste" skulle ske när Jesu prästtjänst i "det heliga" hade avslutats. **(Slut på Lennart Wibergs kommentar).**

I 9:3 får vi veta att "det allra heligaste" fanns "bakom det **andra** förhänget (förlåten)". Det är en mycket viktig upplysning av denna anledning:: Den "nya teologin" lär ut att det bara finns ett förhänge (förlåt) i helgedomen (mellan "det heliga" och "det allra heligaste"). Därför skulle - enligt denna uppfattning - Hebr 6:19 lära oss att **Jesus befann sig i "det allra heligaste" i den himmelska helgedomen när Hebréerbrevet skrevs.**

I Hebr 6:18-20 står emellertid att Jesus gick in "innanför förhänget" (v 19). Det står inte angivet i dessa verser i vilken avdelning Jesus befann sig vid denna tidpunkt. Nu vet vi emellertid att det enligt 9:3 fanns två förhängen i helgedomen - en framför den första avdelningen ("det heliga") och en annan framför den andra avdelningen ("det allra heligaste"). Eftersom Hebréerbrevet författare kallade det förhänge som fanns framför "det allra heligaste" för "det **andra** förhänget" kan vi veta två saker: 1) I Hebr 6:19 betyder "innanför förhänget" sannolikt "innanför det första förhänget (framför "det heliga") eftersom det här inte står "det andra förhänget". 2) Utan någon som helst tvekan kan vi vara säkra på att ingen kan påstå att 6:19 måste handla om "innanför det andra förhänget".

Kommentar av Lennart Wiberg: I 4 Mos 18:7 står det: "Men du (Aron) och dina söner med dig skall sköta vad som hör till ert prästämbete, i allt som avser altaret och det som är **innanför förhänget**. Så skall ni göra. Jag ger er prästämbetet som en gåva."

Det är ingen tvekan om att "förhänget" här avser det första förhänget. Prästerna skulle offra brännoffer på brännoffersaltaret på förgården. De skulle offra rökelseoffer, ordna skådebröd, tända lampor "innanför förhänget". Detta förhänge fanns alltså mellan förgården och den första avdelningen (även om prästämbetet också innefattade den tjänst som skulle utföras under Försoningsdagen, längre in i helgedomen). **(Slut på Lennart Wibergs kommentar).**

Sammanfattning

Sammanfattningsvis kan vi säga följande: Om Jesus har befunnit sig i "det allra heligaste" sedan år 31 e Kr, som nyteologerna påstår, borde vi finna det omnämnt överallt i Hebréerbrevet. Men "det allra heligaste" nämns bara en gång i brevet. Detta bevisar kraftfullt vår historiska tro att Jesus befann sig i "det heliga" i den himmelska helgedomen från år 31 e Kr fram till 1844. I Hebréerbrevet, som skrevs omkring år 65 e Kr, upprepas flera gånger att Kristus var i "det heliga" vid denna tidpunkt. I samband härmed förekommer ett intressant påpekande i Hebr 9:5: "..."Men om detta (föremålen i "det allra heligaste") skall jag inte nu gå in på i detalj". Genom den helige Andes inspiration visste Paulus att tiden ännu inte var inne för en diskussion om Kristi tjänstgöring i "det allra heligaste", eftersom denna tjänstgöring då tillhörde en avlägsen framtid. Han var sannolikt förtrogen med profetiorna i Dan 7, 8 och 9 som syftade på "en avlägsen framtid" (Dan 8:26), det vill säga profetiorna om den undersökande domen.

Anledningen att "det allra heligaste" nämns överhuvudtaget framgår av 8:1-5 och 9:1-7. I 9:1-5 beskrivs var och en av de två jordiska avdelningarna samt tillhörande "föremål". I verserna sex och sju nämns i korthet den tjänstgöring som utfördes inom var och en av

dessa avdelningar. Går vi sedan till vers åtta finner vi att denna vers är en övergångsvers i kapitlet. I 9:8-12 förklaras att Jesus påbörjat sin tjänstgöring i "det heliga" i den himmelska helgedomen (men inte "så länge det första tabernaklet ännu har bestånd", 9:8 enligt Bibelkommissionens normalupplaga, 1883).

Sedan Hebréerbrevets författare börjat diskutera Kristi tjänstgöring i helgedomen, återvänder han flera gånger till grundläggande begrepp. Efter en beskrivning av att Jesus börjat tjänstgöra i den himmelska helgedom (8:2), som den jordiska helgedomen var en **avbild** till (8:5), kommer en beskrivning av de två förbunden i resten av åttonde kapitlet. I 9:1-7 ges sedan en beskrivning av det som fanns i den jordiska helgedomens båda rum tillsammans med tjänstgöringen där (såväl de båda rummen med dess olika föremål samt prästtjänsten i de båda rummen avbildade de två rummen i himlen i den himmelska helgedomen, med vad som finns där, samt Kristi prästtjänst i dessa två rum). Fortsättningen av nionde kapitlet ger upplysning om att Jesus har börjat tjänstgöra i "det heliga" i den himmelska helgedomen. I 9:9-14 förklaras att blod av djur inte behövs under tjänstgöringen i den himmelska helgedomen. I 9:22 återvänder författaren till Kristi "blodtjänstgöring", vilket är ämnet fram till 10:12.

Låt oss avsluta med de ord i Hebr 13:20-21 som är en sammanfattning av Hebréerbrevet: "*Fridens Gud, han som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört den store herden för fåren, vår Herre Jesus Kristus, upp från de döda, han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Må han genom Jesus Kristus verka i oss det som är gott i hans ögon. Honom tillhör äran i evigheternas evigheter! Amen.*"

Detta är Hebréerbrevets goda nyheter. Förlåtelse av synd genom tron på Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare – och då även daglig korsfästelse av det egna jaget (1 Kor 15:31, 2 Kor 4:10-11) genom blodets kraft, genom Andens verk i hjärtat. (**Slut på Hebréerbrevet 1-13 och Helgedomen av Vance Ferrell**).

Var Fadern och Sonen åtskilda i över 1800 år?

Vi har visat att den levitiska prästtjänsten i den jordiska helgedomen skedde dagligen i "det heliga" och en gång om året i "det allra heligaste" – vid avslutningen av den årliga helgedomstjänsten. Detta avbildade Jesu prästtjänst i "det heliga" från hans himmelfärd fram till 1844 samt Jesu prästtjänst i "det allra heligaste" från 1844 fram till dess att nådens dörr stängs.

Men i den jordiska helgedomen stod nådastolen placerad i "det allra heligaste" under såväl den dagliga prästtjänsten som under prästtjänsten i "det allra heligaste" (se 2 Mos 25:21, 22; Hebr 9:3, 4). Eftersom den jordiska helgedomen avbildade den himmelska helgedomen kan man fråga sig om Fadern och Sonen var åtskilda under mer än 1800 år medan Jesus tjänstgjorde i "det heliga", om Fadern då befann sig på nådastolen i "det allra heligaste"? Det är inte rimligt. Det rimligaste är att nådastolen fanns i "det heliga" under den tid Jesus tjänstgjorde där och att nådastolen finns i "det allra heligaste" under den tid Jesus tjänstgör där. Vi skall nu visa detta.

I Upp 4:5 står att "**framför tronen brann sju facklor, det är Guds sju Andar**". Dessa sju facklor avbildades av den sjuarmade ljusstaken som stod i "det heliga" i den jordiska helgedomen, se 2 Mos 25:31-37, 3 Mos 24:1-4.

I Upp 8:3 står: "*Då kom en annan ängel, som hade ett rökelsekar av guld, och ställde sig vid altaret. Åt honom gavs mycket rökelse, som han skulle lägga till alla de heligas böner på guldaltaret framför tronen.*" Här beskrivs ett rökelsealtare av guld i den himmelska helgedomen. Detta altare avbildades av det förgyllda rökelsealtare som i den jordiska helgedomen stod i "det heliga", se 2 Mos 30:1-8, 37:25-29.

Av de båda beskrivningarna ovan framgår att "tronen" i himlen i dessa två exempel finns i "det heliga", eftersom såväl ljusstaken som

rökelsealtaret finns i ”det heliga” i den himmelska helgedomen (”tronen” och nådastolen är samma sak).

När fanns Guds tron (nådastolen) i ”det heliga” i den himmelska helgedomen? Det måste ha skett så länge Jesu prästtjänst pågick i ”det heliga”. När Jesu prästtjänst började i ”det allra heligaste” år 1844 flyttades också Guds tron (nådastolen) till ”det allraheligaste”.

Det bekräftas av Dan 7:9, 10. Här kan vi läsa om inledningen av den undersökande domen (som började 1844): *”Han (Fadern) satte sig ner för att döma och böcker öppnades.”* (v 10). I sammanhanget är det viktigt att förstå att **”Hans (Guds) tron var av eldslågor och hjulen på den var av flammande eld”** (v 9).

”Hjulen” på Guds *”tron”* visar att tronen kan förflyttas – och rimligtvis också gör det. Detta bekräftar att Guds *”tron”* förflyttades från *”det heliga”* till *”det allra heligaste”* i den himmelska helgedomen 1844.

Det är viktigt att förstå att avbilderna i den jordiska helgedomen inte är exakta kopior av det som hör till den himmelska helgedomen. Som exempel kan nämnas de årgamla lamm som offerades morgon och kväll på brännoffersaltaret. De är en träffande symbol på Jesus i sin mildhet och oskuld (2 Mos 29:38-42). Men lammen kunde varken tänka eller tala, de hade fyra ben osv. När det gäller den himmelska helgedom, så är den säkerligen mycket större, och har mycket större härlighet, än den jordiska helgedom som avbildade den.

Av samma skäl kan man tänka sig att Guds tron stod i *”det heliga”* i den himmelska helgedomen fram till 1844, trots att Guds tron fanns i *”det allra heligaste”* i den jordiska helgedomen under den tid de levitiska prästerna utförde sin dagliga tjänst där (fram till Försoningsdagen). Bibeln ger ingen förklaring till varför Guds tron stod i *”det allra heligaste”* under prästernas tjänstgöring i *”det heliga”*. Kanske en anledning är att Gud, som är så helig att till och med syndfria serafier täcker sina ansikten inför Gud på Hans tron, inte

kan tillåta syndiga människor att dagligen göra prästtjänst i det rum där Gud finns (Jes 6:2). Det var ju endast en gång om året som någon människa – och då Översteprästen (inte någon vanlig präst) - fick utföra tjänst där.

”Jag såg en tron och på den satt Fadern och Sonen. Jag betraktade Jesu ansikte och beundrade hans skönhet. Faderns skepnad kunde jag inte se, eftersom ett starkt ljus dolde honom. Jag frågade Jesus om hans Fader hade en skepnad som var lik hans egen. Han svarade att det hade han, men att jag inte kunde se på den. Han sade: ”Om du bara en enda gång skulle se hans persons härlighet skulle du upphöra att finnas till”. Framför tronen såg jag adventfolket – de trogna bekännarna och de som var världsliga. Den ena skaran böjde sig ned framför tronen och var djupt intresserad, medan den andra stod där ointresserad och ligkiltig. De som böjde sig ned framför tronen sände upp sina böner till Jesus och såg på honom. Jesus såg då på sin Fader och tyckte vädja för dem hos honom. Då gick ett ljus ut ifrån Fadern till Sonen och från Sonen till den bedjande skaran. Sedan såg jag att ett mycket starkt ljus gick ut från Fadern till Sonen, och från Sonen strömmade det vidare ut över folket framför tronen. Men det var bara några få som tog emot detta stora ljus. Många drog sig undan det och motarbetade det omedelbart, medan andra var ligkiltiga och satte inte värde på det, och då lämnade ljuset dem. Några tog emellertid emot det och gick bort till den lilla bedjande skaran och böjde sig ned tillsammans med dem. Hela denna skara tog emot ljuset och gladdes sig över det. Deras ansikten strålade av dess härlighet.

Jag såg Fadern resa sig från tronen och i en vagn av eld fara in i det allra heligaste innanför förlåten där han satte sig ned. Därefter reste sig Jesus upp från tronen, och de flesta av dem som låg nedböjda reste sig upp med honom. Efter att Jesus hade rest sig såg jag inte en enda ljusstråle gå ut ifrån honom till den stora ligkiltiga skaran. De lämnades kvar i ett fullständigt mörker. De som reste sig upp samtidigt med Jesus höll sina ögon stadigt fästade på honom medan han lämnade tronen och förde dem undan ett litet stycke. Sedan lyfte han upp sin högra arm, och vi hörde hans älskade röst säga: ”Vänta här. Jag går till min Fader för att ta

emot riket. Håll era kläder rena utan fläckar. Jag skall snart komma tillbaka från bröllopet och ta er till mig". Sedan kom en vagn av moln till den plats där Jesus stod. Den var omgiven av änglar och hade **hjul** som liknade flammande eld. **Jesus steg upp i vagnen och fördes in i det allra heligaste där Fadern satt. Där såg jag Jesus som en stor Översteprästs stå framför Fadern.** Nere vid bården av hans klädnad fanns bjällror och granatäpplen, en bjällra följdes omväxlande av ett granatäpple. De som hade rest sig upp samtidigt med Jesus, lät nu sin tro sträcka sig in till honom i det allra heligaste, och de bad: "Fader, ge oss din Ande!" Jesus andades då sin Helige Ande på dem. I denna utgjutelse fanns ljus, kraft, mycket kärlek, glädje och frid.

Jag vände mig om för att betrakta den skara som ännu låg nedböjd inför tronen, vilka inte visste att Jesus hade lämnat den. Satan såg ut att vara vid tronen och försökte efterlikna och fortsätta Guds verk. Jag såg den nedböjda skaran se upp mot tronen och be: "Fader, ge oss din Ande". Då andades Satan ut ett oheligt inflytande på dem. I detta fanns det ljus och mycket kraft, men ingen ren kärlek, glädje och frid. Satans avsikt var att dra bort och förföra Guds folk, och hålla dem kvar i ett bedrägeri." (Ellen White, *Early Writings*, s 54-56).

Jesu översteprästerliga tjänst

"Vi har ju inte en översteprästs tjänst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt på samma sätt som vi, men utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid." (Hebr 4:15, 16).

Som översteprästs tjänst kan Jesus, genom sitt utgjutna blod, skänka oss syndernas förlåtelse ("barmhärtighet") och ge oss kraft till seger över synden i våra liv ("nåd till hjälp i rätt tid."). Att Jesus blev "frestad i allt på samma sätt som vi" innebär att han tog på sig vår fallna mänskliga natur och av erfarenhet förstår våra svagheter.

"Det är ju inte änglar utan Abrahams barn han tar sig an. Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen översteprästs tjänst inför Gud för att försona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit

frestad, kan han hjälpa dem som frestas" (Hebr 2:16-18).

"Jag har fått brev där man bestämt påstår att Kristus inte kunde ha haft **samma** natur som människan, för om han hade det skulle han ha fallit då han utsattes för liknande frestelser som vi utsätts för. Om inte Kristus hade människans natur kunde han inte vara vår förebild. Om han inte tog del av vår natur kunde han inte ha frestats som människan har frestats." (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 408).

"Jesus gav inte uttryck för några egenskaper eller visade sig äga några krafter som människor inte skulle kunna få genom tro på honom" (Ellen White, *Vändpunkten*, s 667).

"Kristus... efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa honom och vandra i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd." (1 Petr 2:21, 22).

"Satan tänker ut oräknerliga planer för att sysselsätta våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som **vi bör känna bäst till.** Den störste bedragaren hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **den allsmäktige medlaren.**" (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

"Offertjänsten i helgedomen skulle ge dem (judarna) ytterligare en lärdom - att deras synder kunde förlätas och att de kunde få kraft från Frälsaren att leva i lydnad." (Ellen White, "Vägen till mognad", s 46).

"Han (Jesus) är församlingens Översteprästs tjänst, och han har ett verk att utföra som ingen annan kan utföra. Genom hans nåd kan han bevara varje människa från överträdelse." (Ellen White, *Signs of the Times*, 14 februari, 1900).

"Jesus blev Medlaren mellan Gud och människan, för att den ångerfulle människan skulle accepteras av Gud genom att ge honom nåd att hålla den Högstes lag." (Ellen White, *Signs of the Times*, 20 juni, 1895).

"Medan nu vår store Översteprästs tjänst bringar försoning för oss skulle vi söka bli **fullkomliga** i Kristus. Inte ens genom en tanke kunde vår Frälsare förmås att ge efter för frestelsens makt.

Satan finner någon punkt i människors hjärtan där han kan finna fotfäste. Något syndigt begär hålls vid liv, där hans frestelser kan få insteg. Men...han (Jesus) hade hållit sin Faders bud, och det fanns inte någon synd hos honom som Satan kunde använda till sin fördel. Så långt måste också de komma som skall kunna bestå under nödens tid." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 623).

"Aldrig någonsin skall något orent komma in där (i det himmelsk Jerusalem), aldrig någon som handlar skändligt och lögnaktigt, bara de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet" (Upp 21:27).

"Vaka därför och be alltid" (Luk 21:36, Reformationsbibeln). En förening med den gudomliga makten varje ögonblick är nödvändig för att vi skall göra framsteg. Vi kan ha ett mått av Guds Ande, men genom tro och bön skall vi kontinuerligt söka mer av Anden. Vi får aldrig upphöra med detta." (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 508).

"Det mått av den helige Ande vi tar emot kommer att vara proportionellt till måttet av vår önskan och den tro vi utövar för att få det och hur vi kommer att använda det ljus och den kunskap som skall ges till oss." (Ellen White, *Review & Herald*, 5 maj, 1896).

"Det finns en önskan (inom Sjundedagsadventistsamfundet) att efterlikna de andra samfunden... Nya tankar och planer i arbetet... Syndaren uppmanas allvarligt att tro på Kristus och ta emot Honom, utan att fästa avseende vid sitt tidigare syndiga och upproriska liv. Hjärtat är inte förkrossat och bedrövat. Det finns ingen ångerfull botfärdighet. Den så kallade omvända personen har inte fallit på Klippan, Jesus Kristus." (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 18,19).

Ellen White fick i en syn se hur "Satan håller intensiva överläggningar med sina änglar om den mest framgångsrika planen för att omkullkasta deras (Guds folks) tro... Vi skall få dem att dra slutsatsen att Kristi krav inte är så stränga som de en gång trodde och genom att rätta sig efter världen kan de utöva ett större inflytande på världsliga människor. På så vis kommer de att

skiljas från Kristus." (Ellen White, *Testimonies for Ministers and Gospel Workers*, s 472-474).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att förena oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till fullkomligheten i hans karaktär." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 540).

"Den som är trogen i det minsta, han är också trogen i mycket, och den som är orättfärdig i det minsta, han är också orättfärdig i mycket." (Luk 16:10).

"Det är få som förstår vilket inflytande livets småsaker har på karaktärens utveckling. Ingenting som vi har att göra med är verkligen småsaker. De olika förhållanden som vi möter dag efter dag är avsedda att pröva vår trohet...Genom att vara trogna i det minsta får vi styrka att vara trogna i det som är större." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 222, 223).

Det är viktigt att veta att trots att det egna jaget kan vara underkuvat i årtal, genom den helige Andes kraft, så finns det hela tiden där och försöker styra våra liv igen. Det är först när Jesus kommer tillbaka som det syndiga jaget slutligen förintas.

Vi måste överge synden

"Han (Jesus) som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod." (Upp 1:5).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud." (Ps 51:19).

"Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

"Ingen behöver förtvivla när det gäller att segra. Seger är säker när det egna jaget har överlåtits till Gud." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 1, s 1095).

För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Jes 59:2, Rom 6:15-16, Jer 3:10, 24:7, 29:13 och Joel 2:12. Om vi håller fast vid en enda synd är vi inte Guds barn.

"De ord jag (Jesus) har talat till er är ande och liv." (Joh 6:63).

"Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta för att jag inte skall synda mot dig." (Ps 119:11).

"Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning" (Joh 17:17). Om man studerar och lyder Guds ord verkar det i hjärtat och undertrycker alla oheliga egenskaper." (Ellen White, *Christ Object Lessons*, s 100).

"Så som blodet bildas i kroppen av den föda vi intar, så gestaltas Kristus inom oss genom det Guds Ord vi lever av...Guds skrivna Ord är för dem som studerar det Guds Sons liv, hans kött och blod, och genom lydnad för Ordet får han del av gudomlig natur." (Ellen White, *Review and Herald*, 23 november, 1897).

"Det är viktigt att leva av varje ord från Gud, annars skall vår gamla natur åter igen kräva sin rätt." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 oktober, 1897).

"Be oavbruten" (1 Tess 5:17).

"Ingen seger vinnas utan mycket och allvarlig bön eller utan att vi ständigt ödmjukar oss själva." (Ellen White, *The Mount of Blessing*, s 142).

"De som skall segra måste göra sitt yttersta. De måste kämpa med Gud i bön för att få kraft. Kristus visade att det är möjligt för en människa att bevara sig ren." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 5, s 1082).

"Vi gör varje tanke till en lydig fånge hos Kristus." (2 Kor 10:5).

"Vi kan stänga alla dörrar för orena föreställningar och oheliga tankar genom att i uppriktig bön lyfta sinnet till Gud." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 87).

"Du har en fördärvad föreställningsvärld och förtjänar medlidande. Men ingen kan hjälpa dig lika mycket som du själv...Om du tillåter Satan att behärska dina tankar som du har gjort, kommer han att använda dig som ett särskilt objekt, och han kommer att fördärva din egen själ..." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 699).

"Oavbruten bön är den obrutna föreningen mellan oss och Gud, så att liv från Gud strömmar in i vårt liv." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 98).

"Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda tankarna i sinnet." (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

"Varje gång en människa tar avstånd från synden, som är överträdelse av lagen, kommer hans liv att stämma överens med lagen, i **fullkomlig lydnad**. Detta är den helige Andes verk." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 6, s 92).

"Kristus väntar med innerlig längtan efter att få uppenbara sig i sin församling. När Kristi karaktär kommer att återspeglas **fullkomligt** i hans folk, då skall han komma tillbaka för att göra anspråk på dem som sina egna." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 69).

"Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud." (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

"Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

”Att driva ut synden är en handling som vi själva gör.” (Ellen White, *Maranatha*, s 91).

”Herren har alltid krävt av sitt folk att de i alla sina vanor visar en tydlig skillnad mellan sig själva och världsliga personer... I såväl Gamla som Nya Testamentet har Herren uttryckligen tillsagt sitt folk att vara tydligt åtskilt från världen när det gäller ande, strävan och handling, dvs att vara ett heligt, speciellt folk. Avståndet mellan öster och väster är inte längre än avståndet mellan ljusets barn och mörkets barn när det gäller vanor, handling och ande. Och denna skillnad kommer att bli tydligare, mer bestämd, allt eftersom vi närmar oss tidens slut. Det är inte beaktelsen av tron, eller ett namn som finns nedskrivet i kyrkböckerna som gör oss till Guds barn. Det är i stället en levande förening med Kristus. Vi måste vara ett med Honom, genomsyrade av Hans Ande, delaktiga av den gudomliga naturen, korsfästa för världen med dess känslor och begär, förnyade i kunskap och sann helighet.” (Ellen White, *Review & Herald*, 12 november, 1914).”

”Hellre döden än vanära över eller överträdelse av Guds lag borde vara rättesnöret för varje kristen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

”Räkenskap måste avläggas inför honom för varje stråle av ljus som han låtit lysa på vår väg.” (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 300).

Reningen av helgedomen och Guds folk

”Hur är det alltså? Skall vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden? Uteslutet! Vet ni inte att om ni gör er till slavar under någon och lyder honom, då är ni slavar under den ni lyder, antingen under synden, vilket leder till död, eller under lydnaden, vilket leder till rättfärdighet? (Rom 6:15, 16).

”Vilken synd som helst i deras (sjundedagsadventisternas) liv skiljer dem från Gud.” (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 287).

”Se Guds lamm som tar bort världens synd.” (Joh 1:29).

”Så att han, den ogudaktige,...**ersätter vad han stulit och vandrar efter livets stadgar, så att han inte gör det som är orätt, då skall han förvisso få leva och inte dö.**” (Hes 33:15).

”Offertjänsten i helgedomen skulle ge dem (judarna) ytterligare en lärdom - att deras synder kunde förlåtas och att de kunde få kraft från Frälsaren att leva i lydnad.” (Ellen White, *Vägen till mognad*, s 46).

”Vi befinner oss nu i den stora Försoningsdagen, och Kristi heliga verk för Guds folk i den himmelska helgedomen just nu **bör vara vårt ständiga studium**. Vi bör undervisa våra barn om vad Försoningsdagen avbildade, och att det var en särskild tid för djup förödmjukelse och allvarlig syndabekännelse inför Gud. Försoningsdagen i förebilden måste ha samma innehåll.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 520).

Försoningsdagen i det levitiska gudstjänstsystemet var en domsdag, eftersom det då var fråga om den **slutliga** försoningen för årets synder. Av alla årets högtider var det **endast** på Försoningsdagen som det varnades för förgörelse (vid arbete) och utrotning (för dem som inte fastade), vilket visade att det var en **domsdag**, se 3 Mos 23:29-30. Denna dag skulle israeliterna använda för djup hjärterannsakan, för att upptäcka synden i deras liv samt bekänna den inför Gud och överge den. Endast på denna dag påbjöd Gud en obligatorisk fasta (v 29). Guds syfte med denna fasta var att israeliterna skulle ha klara sinnen, så att de tydligare skulle kunna urskilja synden i sina liv när de rannsokade sina hjärtan. Under denna fasta på Försoningsdagen skulle alltså israeliterna rannsaka sina hjärtan, känna sorg över synden i sina liv samt bekänna den inför Gud och överge den, genom Guds nåd. Jämför Jes 58:5-10, Neh 1:3-11, Joel 1:12-15, Matt 6:16-18.

I 3 Mos 16:29-30 kan vi läsa att Guds folk på Försoningsdagen skulle fasta, rannsaka sina

hjärtan och renas från **"alla ... synder"** (v 30) i sina liv, genom Guds nåd. **Samtidigt** skulle helgedomen renas (se v 16-18, 33). Helgedomens rening från de heligas synder gällde då också de synder som bekändes och överfördes till helgedomen under själva Försoningsdagen. Vi såg tidigare att helgedomens rening skulle börja 1844.

I 3 Mos 23:29 kan vi läsa att de som inte fastade och rannsakade sina hjärtan på Försoningsdagen skulle **"utrotas"** ur sin släkt. Varför då? Jo, när prästen lämnade helgedomen kunde han inte längre medla för synden. Den levitiska prästtjänsten avbildade Kristi prästtjänst i den himmelska helgedomen (se Hebr 8:5 och 9:24). När Kristi prästtjänst är över kan han inte längre medla för synden. Det går då inte längre att få syndernas förlåtelse, (se Upp 15:8, där **"ingen kunde komma in i templet"**, dvs ingen människa kunde få tillträde till nådens tron). De sju sista plågorna börjar då (se Upp 16).

När Kristi prästtjänst är över måste Guds folk av hjärtat ha bekänt sina synder och genom Guds nåd och egen målmedveten ansträngning ha segrat över **"alla...synder"** (3 Mos 16:30). Då har den himmelska helgedomen, genom Jesu blod, fullständigt renats från Guds folks synder som finns antecknade där, och Jesus kommer tillbaka, efter de sju sista plågorna (även om reningen av helgedomen från enskilda personers antecknade synder började 1844). **Om Guds folk skulle synda efter att Jesu medlartjänst för synden upphör skulle det behövas en ny rening av den himmelska helgedomen.** Men det finns inte någon andra rening.

"Därför, mina älskade, ni som alltid har varit lydiga, var det också nu, inte bara så som ni var när jag var hos er, utan ännu mycket mer nu när jag inte är hos er. Arbeta med fruktan och bävan på er frälsning. Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske." (Fil 2:12, 13).

Gud verkar i oss **"både vilja och gärning"**. Det är Gud som förvandlar vårt hjärta. Förutsättningen för att han skall förvandla vårt hjärta är emellertid följande: **"Om vi bekänner**

våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:9). Vi måste först uppriktigt bekänna våra synder inför Gud och **överlåta oss fullständigt** till honom för att han skall räkna oss till sina barn och förvandla våra hjärtan till sin avbild (**"renar oss från all orättfärdighet"**):

"Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av hela ert hjärta." (Jer 29:13).

"Aldrig någonsin skall något orent komma in där (i det himmelsk Jerusalem), aldrig någon som handlar skändligt och lögnaktigt, bara de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet" (Upp 21:27).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

Beseglingen

"Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna." (1 Kor 15:3).

"Jag (Jesus) har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

"Sedan såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, så att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill. Han ropade med hög röst till de fyra änglarna som hade fått makt att skada jorden och havet: 'Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har märkt vår Guds tjänare med sigill på deras pannor.' Och jag fick höra antalet av dem som var märkta med sigill: etthundrafyrtiofyra tusen..." (Upp 7:1-4)..

I Upp 14:1 får vi mer information om vad det innebär att denna grupp får Guds sigill på sina pannor:

"Och jag fick se Lammet stå på Sions berg och tillsammans med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans Faders namn skrivna på sina pannor."

Denna grupp skall få Lammets och Faderns **namn** skrivna på sina pannor, vilket visar att de avbildar Guds karaktär. I 2 Mos 33:18-34:7 framgår att Guds namn förknippas med Hans karaktär (Fotnot 1). I Upp 14:5 kan vi läsa att:

"I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria."

Det faktum att de fått Guds sigill på sina pannor innebär alltså att de fått Jesu namn och Faderns namn skrivna på sina pannor - vilket visar att de segrat fullständigt och slutgiltigt över synden.

Fotnot 1: I Bibeln är det vanligt att namn beskriver karaktärsegenskaper, se till exempel 1 Mos 3:20; 17:5; 25:26, 30; 32:28.

Varför håller Gud i dag tillbaka dessa vindar med förstörelse enligt Upp 7:1-3? Jo, därför att Guds folk ännu inte är fullständigt förvandlade till Guds avbild. Men vad är det då för sigill som gör Satan så vred?

"Så snart Guds folk har fått **sigillet** på sina pannor - det är inte ett sigill eller märke som kan ses, utan **en förankring i sanningen, såväl intellektuellt som andligt**, så att de inte kan rubbas - så snart Guds folk har fått sigillet och därmed är förberedda för skakningen (Fotnot 2), då skall den komma." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 4, s 1161).

Fotnot 2: Skakningen är de sju sista plågorna i Upp 16.

Pannan symboliserar förståndet. Det är där våra tankar och förmågan att fatta beslut finns. För att beseglas krävs alltså en förståelse av sanningen ("intellektuellt"), men det krävs också en "andlig" förankring i sanningen - det vill säga fullständig överlåtelse till Gud, så att Han kan rena deras hjärtan helt och hållet genom sanningen. Beseglingen sker så snart den undersökande domen på Guds bekännande folk

är över. Denna dom rentvår ytterst Gud från Satans anklagelser för Guds folks synder, eftersom Guds folk - genom Jesu blod - av hjärtat ångrat, bekänt och fått förlåtelse för sina synder samt även segrat över dem alla. När denna dom är över kan Gud ta dem till himlen. Beseglingen innebär alltså att Guds sanna barn segrat fullständigt och slutgiltigt över synden - genom den helige Andes kraft:

"Strävar vi med all kraft efter att som män och kvinnor uppnå Kristi egenskaper? Söker vi nå hans fullhet? Anstränger vi oss hela tiden för att nå det märke som framlagts för oss - **fullkommandet** av hans (Kristi) karaktär? När Herrens folk når upp till detta märke kommer de att beseglas (få Guds sigill) på sina pannor. Fyllda av Anden kommer de att vara fullkomliga i Kristus, och den antecknande ängeln kommer att förklara: 'Det är fullbordat'." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 juni, 1902). Jämför Upp 7:1-8, 14:1-5.

Sammanfattningsvis kan alltså sägas att när den undersökande domen över Guds bekännande folk är över och de 144 000 fått Guds sigill på sina pannor - de har segrat över synden - då utgjuts de sju sista plågorna omedelbart därefter. Efter de sju sista plågorna kommer Jesus tillbaka.

Satan försöker förhindra såväl beseglingen av Guds sanna barn som Jesu återkomst genom att införa falska evangelier ibland oss.

Ett bedrägeri går ut på att Guds lag kräver så mycket av oss att ingen kan hålla den ens genom den helige Andes kraft.

Ett annat bedrägeri går ut på att vi är födda med synd (arvsynd), det vill säga att vår fallna natur **är** synd och därför är det omöjligt att övervinna synden helt och fullt före Jesu återkomst. (Men Bibeln lär oss att det är först när vi **ger efter för** begäret i vår fallna natur som vi syndar, se Jak 1:13-15). Man hävdar här att vår fallna natur är så ond att vi alla automatiskt är syndare ända till Jesu återkomst. Enligt denna teori räcker det med Guds förlåtelse för att vi skall komma till himlen, eftersom Jesus lydde lagen i vårt ställe. (Det bör

tilläggas att Bibeln lär oss att en omvänd kristen fortfarande har en fallen natur, men att han genom den helige Andes kraft kan underkuva den).

Ett tredje bedrägeri är att alla försök att fullkomligt lyda Guds lag (även genom Andens kraft) är legalism. Det räcker med ett nära förhållande till Jesus.

”Det är genom falska teorier och traditioner som Satan får makt över sinnet. Genom att leda människor till falska normer, vanställer han karaktären.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 671).

"Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

Sabbaten är Guds sigill

Vi såg tidigare i Upp 7:1-8 att de av Guds barn som lever strax före Jesu återkomst skall få Guds sigill på sina pannor. Låt oss undersöka lite närmare vad Guds sigill är för något. Både på Bibelns tid och senare har till exempel kungar satt sina sigill på de grundlagar de upprättat för sina regeringar. Ofta var sigillet någon slags stämpel. Då sigillet fanns på lagen hade den auktoritet. Även viktiga dokument måste ha kungen sigill för att bli giltiga.

I till exempel 1 Kungaboken 21:8, Ester 3:12 och 8:8 finner vi bibliska exempel på sådana kungliga sigill (*ej* att förväxla med den helige Ande, som alla får vid sin omvändelse, se Ef 1:13).

Ett lands ledare satte sitt sigill också på de mynt han gav ut. Därmed garanterades deras värde. Ett exempel på ett kungligt sigill från vår egen tid är *"Carl XVI Gustaf, Sveriges konung"* på en svensk enkrona.

Guds sigill finns i Hans lag - Tio Guds Bud. Vi kan inte förvänta oss att det finns ett sigill med en verklig stämpel på Tio Guds Bud. Men Tio Guds Bud måste innehålla Hans 1) namn, 2) beskrivande titel och 3) ange omfattningen av Hans rike.

Allt detta finner vi i ett - och endast ett - av Tio Guds Bud. Och det är i sabbatsbudet, det fjärde budet i 2 Mos 20:8-11:

"...Ty på sex dagar gjorde HERREN himlen och jorden och havet och allt vad som är i dem..."

1) Hans namn är HERREN, 2) Hans titel är SKAPAREN och 3) Hans rikets omfattning är HIMLEN OCH JORDEN, eftersom Han har skapat allting.

I Upp 14:7 står det följande: *"Frukta Gud och ge honom äran, ty stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har skapat himlen och jorden och havet och vattenkällorna."*

Här citeras praktiskt taget från det fjärde budet. Uppmaningen att tillbe Skaparen innebär alltså att hålla sabbatsdagen helig - skapelsens minnesmärke, genom den helige Andes kraft. Sabbaten (Fotnot) är alltså lika giltig i Bibelns sista bok som i dess första bok, det vill säga lika giltig idag som när den kom till i skapelsen. Det innebär att sabbaten fortfarande är Gud sigill.

Men tidigare såg vi att de som får Guds sigill i Upp 7 håller Guds lag fullkomligt. Vilket samband finns det då mellan fullkomlig lydnad av Guds lag och sabbatsdagen? Sambandet finner vi i till exempel 2 Mos 31:13 och Hes 20:12.

"Jag gav dem också mina sabbater som ett tecken mellan mig och dem, för att de skulle inse att jag är Herren som helgar dem." (Hes 20:12).

"Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er, från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är Herren som helgar er." (2 Mos 31:13). Den sabbat som gavs till världen såsom ett tecken på att Gud är Skaparen är också tecknet på att han är den som helgar oss. Den kraft som skapade allting är den kraft som återskapar själen till hans likhet...**sabbaten är tecknet på lydnad. Den som av hjärtat lyder det fjärde budet kommer att lyda hela lagen. Han är helgad genom lydnad.**" (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 3, s 17).

Sabbaten är alltså ett tecken på helgelsen och lydningen. Den som av hjärtat håller sabbatsbudet håller **hela** Guds lag - vilket skall karaktärisera Guds sista församling i slutstriden enligt Upp 14:12 (och Upp 12:17).

Fotnot: Sabbaten är vår lördag, fast då från solnedgången på fredagen till solnedgången på lördagen. Luk 23:54 - 24:1 visar tydligt att Jesus korsfästes på en fredag, tillredelsedagen, dagen före sabbatsdagen, då man förberedde sig för sabbaten. Långfredagen firas ju än i dag som ett minne av Jesu korsfästelse. Dessutom vet vi att några kvinnor som var Jesu efterföljare hade gjort i ordning välluktande kryddor och oljor för att smörja Jesus så fort sabbaten var över, på första veckodagen (se Matt 28:1) - på söndagen. Jesus själv hade förutsagt att han skulle uppstå på tredje dagen (se Matt 16:21), så graven var tom när kvinnorna kom dit på första veckodagen. Det kan tilläggas att eftersom sabbaten kom till på sjunde dagen i skapelseveckan (se 1 Mos 2:1-3) kan sabbaten inte vara judisk. Sabbaten kom till ett par tusen år innan det fanns någon jude.

Inte längre någon Medlare inför Fadern

*"Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd",
"Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:7, 9).*

"Satan tänker ut oräknerliga planer för att sysselsätta våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som vi bör känna bäst till. Den störste bedragaren hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **den allsmäktige medlaren**." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

"Satans makt att fresta och bedra nu (1860) är tiofaldigt större än på apostlarnas tid." (Ellen White, *Spiritual Gifts*, del 2, s 277).

"Jag såg vidare att många inte inser hur de måste bli för att kunna leva inför Herrens åsyn utan en översteprästs i helgedomen under nödens tid. De som tar emot den levande Gudens sigill och får

beskydd under nödens tid måste återspegla Jesu bild fullständigt.

Jag såg att många försummade förberedelsen som är så nödvändig. De såg i stället fram mot "vederkvickelsens tid" och "det sena regnet" och menade att detta skulle göra dem lämpliga att bestå på Herrens dag och leva inför hans åsyn. Åh, hur många såg jag inte som var utan beskydd under nödens tid! De hade försummat den nödvändiga förberedelsen, och kunde därför inte ta emot "vederkvickelsen" som alla måste ha för att kunna leva inför en helig Gud.

De människor som är villiga att tro att deras tillstånd är långt bättre än det verkligheten är, och som inte bryr sig om att bli omformade av profeterna och rena sig genom att lyda hela sanningen kommer när plågorna faller, att inse att de hade behövt bli tillhuggna och tillpassade för byggnaden. Men då finns det ingen tid till det och ingen Medlare ber för dem inför Fadern.

Före denna tid har det fruktansvärt allvarliga påbudet blivit utfärdat: *"Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att rena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig"* (Upp. 22:11).

Jag såg att ingen kunde få del av "vederkvickelsen" om de inte vinner seger över varje synd, över stolthet, själviskhet, kärlek till världen och över varje felaktigt ord eller handling. Vi måste därför komma allt närmare Herren och uppriktigt söka den förberedelse som är nödvändig för att kunna bestå i striden på Herrens dag. Må var och en komma ihåg att Gud är helig och att inga andra än heliga varelser kan bo i hans närhet." (Ellen White, *Early Writings*, s 71).

"Och templet fylldes med rök från Guds härlighet och makt, och ingen kunde komma in i templet, förrän de sju plågorna från de sju änglarna hade nått sitt slut." (Upp 15:8).

Ingen kan få tillträde till nådastolen ("*komma in i templet*") under de sju sista plågorna (Upp 16), eftersom Jesu medlartjänst då är avslutad. När den undersökande domen på Guds bekännande folk är slut går det inte längre att få syndernas förlåtelse. Om det vore möjligt att få syndernas förlåtelse under de sju sista plågorna skulle det behövas en **andra** undersökande dom före Jesu återkomst. (Jesu återkomst sker efter de sju sista plågorna). Men det kommer inte att finnas någon andra undersökande dom före Jesu återkomst.

Första gången i Bibelns historia

Det är anmärkningsvärt att ingen kan få syndernas förlåtelse under de sju sista plågorna, när Jesu medlartjänst är avslutad. Det är lätt att förstå att de som slutgiltigt förkastat den levande Guden genom att förkasta de tre änglarnas budskap i slutstriden, och tagit vilddjurets märke (Upp 14:6-11), inte kan få syndernas förlåtelse. Ingen av dessa kommer uppriktigt att be Gud om syndernas förlåtelse under de sju sista plågorna. De har slutligen stängt sina hjärtan för Gud. Men varför kan inte Guds folk då få syndernas förlåtelse? Mänskligt att döma borde Guds folk ha större behov av syndernas förlåtelse under denna tid, eftersom Satans makt, bedrägerier och frestelser då är som allra störst. Satans förföljelser mot Guds folk skall vara som allra störst under de sju sista plågorna (se Upp 13:15). Svaret på varför Guds folk inte får syndernas förlåtelse under de sju sista plågorna finner vi i Upp 14:12 (jämför Upp 12:17) - "*de håller Guds bud*". Detta är första gången i Bibelns historia som en hel grupp håller Guds bud. Tidigare har det bara gällt individer som Josef, Daniel, Johannes Döparen m fl.

Resultatet av förkunnelsen av de tre änglarnas budskap i Upp 14:6-12 blir de två fullmogna skördarna, säden (v 15) - Guds barn, som håller Guds bud enligt v 12 - och vinskörden (v 18) - de ogudaktiga - vilket framgår av v 14 - 20. Verserna 14 - 20 visar att Jesus kommer tillbaka hit till jorden först när säden och vinskörden är fullmogna.

Den första ängeln budskap (Upp 14:6, 7) innehåller bland annat sabbaten, skapelsens minnesmärke - "*tillbe honom som har skapat himlen och jorden...*" (v 7). Den första ängeln budskap talar också om "*stunden för hans dom har kommit*" (v 7). Här talas om en dom som är en del av ett "*evigt evangelium*" (v 6) som förkunnas medan nådens dörr fortfarande står öppen. Eftersom "*stunden för hans dom har kommit*" kan det här inte handla om den verkställande dom som kommer senare, i samband med Jesu återkomst i v 17-20. Det måste handla om den undersökande domen på Guds bekännande folk som började 1844 och som avslutas strax före Jesu återkomst.

Både sabbaten och den undersökande domen är viktiga redskap som Gud använder för att förbereda ett folk för Jesu återkomst - så att de genom "*tron på Jesus*" "*håller Guds bud*" (Upp 14:12). När det gäller den undersökande domen är det viktigt att ofta tänka på den stunden när

våra liv skall undersökas i den himmelska helgedomen:

"De som lever på jorden när Kristi tjänst i helgedomen i himlen avslutas kommer att stå inför en helig Guds ansikte utan någon medlare. Deras kläder måste vara fläckfria, deras karaktärer renade i Kristi blod. Genom **Guds nåd** och genom **egen målmedveten insats** måste de **vinna seger** i striden mot det onda. Medan denna undersökning pågår i himlen och de ångrande troendes synder blir avlägsnade från helgedomen, skall det bland Guds folk på jorden utföras ett särskilt verk av rening, ett avlägsnande av synden. Detta beskrivs mer utförligt i de budskap som omtalas i Upp 14 (verserna 6-12). När detta verk är färdigt kommer Kristi efterföljare att vara beredda för hans uppenbarelse." (Ellen White, *Den stora striden*, s 372).

Gud skall krossa Satan under våra fötter.

1 Mos 3:15 upplyser om att kvinnans avkomma "*skall krossa ditt (ormens = Satans, Upp12:9) huvud*". Vi vet att detta fick en uppfyllelse när Jesus dog på Golgata kors (se Joh 12:31-33). Men i Rom 16:19 skriver Paulus årtionden efter Golgata att han vill att kristna skall vara "*förståndiga när det gäller det goda och oskyldiga när det gäller det onda*". Han fortsätter med att i vers 20 skriva att "*fridens Gud skall snart krossa Satan under era fötter*". Detta är en direkt hänvisning till 1 Mos 3:15.

Guds sista församling på jorden skall vara Guds redskap när det gäller det **slutliga** krossandet av Satans huvud genom fullkomlig lydnad för Guds lag. Sedan den stora striden började i himlen en gång har Satan påstått att Guds lag inte kan hållas:

"När den stora konflikten började, hade Satan förklarat att Guds lag inte kunde lydas...När människorna bröt mot Guds lag och trotsade Guds vilja, triumferade Satan. Det blev bevisat, förklarade han, att lagen inte kunde åtlydas..." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 767).

Satan arbetade med att få Israels folk att överträda Guds lag. "Han hoppades kunna finna stöd för de anklagelser som han kommit med, då

han gjorde uppror i himmelen - att Guds krav var orättfärdiga och inte kunde uppfyllas. Inte ens Israel, förklarade han, höll lagen." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 27).

"Ända sedan den stora striden började i himlen har det varit Satans avsikt att göra Guds lag om intet. För att uppnå detta satte han igång sitt stora uppror mot Skaparen. Även om han kastades ut från himlen har han fortsatt samma strid på jorden...Den sista stora striden mellan sanning och villfarelse är bara slutfasen av den långvariga striden om Guds lag. Det är denna kamp vi nu går in i - en kamp mellan människors lagar och Guds föreskrifter." (Ellen White, *Den stora striden*, s 500, 501).

Satan medger att enskilda individer har hållit Guds lag, men säger också att de är undantag som bekräftar regeln att Guds lag inte kan hållas fullkomligt. Han påstår också att Jesus hade en annan mänsklig natur än den vi har och därför inte kan vara vårt exempel i lydnad. Dessutom säger han att eftersom Jesus var Gud när han gick här på jorden hade han fördelar som vi inte har. Satan kräver att få se **hela** Guds folk hålla Guds lag fullkomligt för att bli motbevisad - och det skall han få se.

I Upp 14:1-5 kan vi läsa om Guds sista, renade församling - de 144 000 (v 1) - som står med Lammet (Jesus) på "Sions berg", i det himmelska Jerusalem. De har, genom Guds nåd, segrat över vilddjuret, dess bild och märke i Upp 13:11-18. De har tagits levande till himlen vid Jesu återkomst, eftersom de blivit friköpta från jorden och människorna (se Upp 14: 3, 4). I Upp 14:5 kan vi läsa om de 144 000: "I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria." Detta är första gången i mänsklighetens historia som Gud har ett helt folk som lyder Honom fullständigt.

Det bör tilläggas att karaktären hos de 144 000 i Upp 14:1-5 är resultatet av förkunnelsen av de tre änglarnas budskap i v 6-12. Detta bekräftas av att den fullmogna sädesskörden (som symboliserar de rättfärdiga) i v 14-16 är följderna av förkunnelsen av de tre änglarnas budskap i verserna omedelbart innan.

Det är genom de 144 000 som Gud slutligen skall motbevisa den lögn som Satan framhållit ända sedan han avföll i himlen - att Guds lag inte kan hållas fullkomligt. Det är denna grupp som beskrivs i Rom 16:19, 20: De är "förståndiga när det gäller det goda och oskyldiga när det gäller

det onda...fridens Gud skall snart krossa Satan under era fötter". De 144 000 skall bli Guds redskap till att "krossa ditt (Satans) huvud" och därmed skall 1 Mos 3:15 fullständigt uppfyllas.

I sammanhanget kan man fråga sig om det är de 144 000 och inte Gud som skall avsluta den stora striden? Svaret är att de 144 000 är helt beroende av Gud i slutstriden. Även om valet är deras att inte synda under de sju sista plågorna, när Kristi medlartjänst är avslutad, så är det genom den helige Andes kraft de står emot alla Satans frestelser. De ger Gud all ära för att Han förvandlat deras hjärtan och för att Hans kraft håller dem uppe.

"Det måste vara fråga om ett kompanjonskap där **all kraft** kommer från Gud och **all ära** tillhör Gud...Kombinationen av Guds kraft och det mänskliga redskapet kommer att bli en fullständig framgång, för Kristi rättfärdighet åstadkommer **allt**." (Ellen White, *Faith and Works*, s 26, 26).

Jesu tro

"Se, jag (Jesus) står vid dörren och knackar..." (Upp 3:20).

"Då uppenbarade jag min synd för dig och överskyldde inte min missgärning. Jag sade: 'Jag vill bekänna för Herren mina överträdelser'. Då förlät du mig min synds missgärning." (Ps 32:5).

"Köttets gärningar är uppenbara: de är otukt, orenhet, lösaktighet, avgudadyrkan, trolldom, fiendskap, gräl, avund, vredesutbrott, strid, splittringar, villoläror, missunnksamhet, mord, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag. Jag säger er på förhand, som jag redan har sagt, att de som gör sådant skall inte få ärvä Guds rike." (Gal 5:19-21).

"Andens frukt är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, mildhet, återhållsamhet." (Gal 5:22, 23).

Den grupp som vägrar att "tillbe vilddjuret och dess bild och ta dess (vilddjurets) märke" i Upp 14:9 beskrivs som de som "håller Guds bud och bevarar tron på Jesus" i Upp 14:12. "Tron på Jesus" innebär en levande tro på att Jesus tog på sig våra synder när Han dog för oss på Golgata kors (se 1 Petr 2:24). Han blev behandlad på det sätt som vi förtjänar att bli behandlade för att vi skall kunna få syndernas förlåtelse, om vi

bekänner dem av hjärtat. Men samtidigt med syndernas förlåtelse skänker Gud oss kraft att lyda Honom. "Tron på Jesus" innefattar tron på att Gud kan ge oss kraft till seger över synden.

Det som i vissa biblar översatts till "tron på Jesus" i Upp 14:12 har i andra biblar översatts till "Jesu tro" (se till exempel Reformationsbibeln och King James Bible). Enligt den grekiska grundtexten är båda översättningarna korrekta. Och båda översättningarna skall tillämpas i denna vers. Det lär oss att Jesus segrade över synden genom tron på Faderns kraft och Guds sista församling skall ha samma tro - "Jesu tro" - om de skall segra över synden på samma sätt som Jesus gjorde. Upp 3:21 upprepar att denna församling "segrar liksom jag (Jesus) själv har segrat". Jesus kan frälsa oss från syndens makt, det vill säga ge oss kraft att hålla Guds bud helt och fullt.

Det bör understrykas att det inte står att Guds sista församling har Abrahams tro, trots att Abraham genom tron är en fader till alla som tror på Jesus (se Rom 4:9-12). Jesu tro ligger på en högre nivå. Vad innebär då Jesu tro? Två uttalanden när Jesus hängde på korset - Hans största prövning - visar det. "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt 27:46). Fadern dolde sig helt för Jesus. Mänskligt att döma kunde inte Jesus se bortanför graven. Men Hans tro tog över, trots att alla yttre omständigheter sade att Jesus aldrig mer skulle få se Fadern. Jesus dog med orden "det är fullbordat" (Joh 19:30). Dessa ord visar att Jesus dog i tro på att han uppfyllt profetior i Gamla Testamentet och skulle uppstå på tredje dagen.

Guds sista församling skall utsättas för förföljelse som till slut blir svårare än någon förföljelse Guds folk tidigare utsatts för (se Dan 12:1, Upp 13:7-8, 11-18). För att Guds sista församling skall kunna uthärda denna förföljelse, då allt jordiskt stöd slutligen skall ryckas bort från dem, måste de ha "Jesu tro". Under de sju sista plågorna (Upp 16) skall Satan helt behärska de ogudaktiga. De som har en svag tro nu kommer inte att automatiskt få denna starka tro när den svåra förföljelsen bryter ut. Gud uppmanar nu sitt folk att komma så nära Honom i Ordet och bönen, sedan de helt och hållet överlätit sig, att de får "Jesu tro", så att de inte avfaller. De som tillhör Guds församling och följer Honom i allt går på en stig som blir smalare och smalare medan deras tro i motsvarande grad

blir starkare och starkare (se Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 594-597).

I slutstriden skall Gud främst använda enkla redskap. De kommer att förberedas för slutstriden genom den helige Andes smörjelse snarare än genom universitetsutbildning. De har syndat "halva sitt liv" men har, genom den helige Ande, trots det övervunnit synden. De är trons och bönens människor. Det är genom dessa som Gud en gång för alla skall motbevisa Satans anklagelser mot Gud att Guds lag inte kan hållas fullkomligt. När Jesu prästtjänst upphör har de, genom Guds nåd, för alltid slutat synda (se Upp 14:1-5). Trots att många bland de 144 000 tidigare varit djupt sjunkna i synden har de segrat över synden för all framtid. Detta tystar Satans anklagelser att Guds lag inte kan hållas av alla människor, nu eller någon gång tidigare. De 144 000 har ärvt tendenser till det onda, som "lagts på hög", från tidigare generationer (se Luk 17:26-30). Om några lider av inneboende tendenser till det onda, så är det de 144 000. De skall utsättas för svårare förföljelser än Guds folk någonsin utsatts för. Om några skulle kunna ha någon ursäkt för synden är det dessa. (Att de icke-fallna änglarna, med en icke-fallen natur, kan hålla Guds lag fullkomligt blir då en självklarhet).

Satans anklagelser mot Guds lag motbevisas slutgiltigt

"Kristus led ju i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa honom och vandra i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymfard när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin egen kropp upp på korsets trä, för att vi skulle vara döda från synderna och leva för rättfärdigheten." (1 Petr 2:21-24).

Satans anklagelser i himlen mot Gud och Hans lag, som inledde den stora striden, har Satan fortsatt med senare på jorden:

"Satan förklarade att det var omöjligt för Adams söner och döttrar att lyda Guds lag (Adams söner och döttrar är Kain, Abel och de som följer därefter, det vill säga oss) och anklagade därför Gud för brist på vishet och kärlek. Om inte de kunde lyda lagen var det fel på den som utfärdat

lagen." (Ellen White, *Signs of the Times*, 16 januari, 1896).

"Medan (de sju sista) plågorna faller förs den levande bocken bort. Han (den levande bocken) kämpar våldsamt för att komma undan, men han hålls fast av den hand som leder honom. **Om han skulle lyckas komma undan, skulle hela Israel dö.** Jag såg att det skulle ta tid att leda bort bocken till glömskans land efter det att synderna placerats på hans huvud." (Ellen White, *Spalding and Magan Collection*, s 2).

Den man som leder bocken ut i öknen är en symbol på de 144 000, som vunnit fullständig seger över synden och aldrig mer kommer att synda. Satan "kämpar våldsamt för att komma undan" symboliserar Satans försök att få de 144 000 att synda efter det att nådens dörr stängts. Satans enda möjlighet att "komma undan" är att få dessa att synda. "Om han skulle lyckas komma undan, skulle hela Israel dö." Om Satan lyckas få en enda av de 144 000 att synda sedan nådens dörr stängts skulle Satan vinna den stora striden mot Gud.

"Israel" syftar här inte bara på de 144 000, utan på Guds barn under alla tider. De av Guds folk som ligger i sina gravar, genom alla tider, kan inte uppstå ur sina gravar om inte de 144 000, genom Guds kraft, hållit Guds lag fullkomlig. De har genom sin fullkomliga lydnad motbevisat Satans lögn att Guds lag inte kan hållas.

"Jag såg att det skulle ta tid att leda bort bocken till glömskans land efter det att synderna placerats på hans huvud" (samma källa). Det kommer att ta tid att visa om det är Satan eller Gud som har rätt när det gäller lydnaden för Guds lag.

"Herren vill motbevisa Satans anklagelser genom sitt folk, och det genom att visa vad resultatet blir av att lyda rätta normer." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 296).

"Hela himlen väntar på att vi skall försvara Guds lag." (Ellen White, *Review & Herald*, 16 april, 1901).

"Själva Guds avbild skulle återges i människan. **Guds ära, Kristi ära**, har knutits till **fullkommandet** av Hans folks karaktär." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 671).

"**Kristi ära** måste bli fullständig genom att Hans utvalda folks karaktär **fullkomnas**." (Ellen White, *Signs of the Times*, 25 november, 1897).

Segev över synden

"Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgett sig för mig." (Gal 2:19, 20).

I Dan 7:10 öppnades "böcker" när domen började 1844, medan de som lever och är frälsta strax före Jesu återkomst är uppskrivna i "boken" i Dan 12:1. Ett antal bekännande kristna har emellertid inte bestått i domen. Vilka är dessa?

"Den som segrar ... jag skall aldrig stryka ut hans namn ur livets bok..." (Upp 3:5).

"...Den som har syndat mot mig (Herren), honom skall jag utplåna ur min bok." (2 Mos 32:33).

Upp 3:5 och 2 Mos 32:33 understryker att endast de som, genom Guds nåd, segrade över synden ("alla ...synder", 3 Mos 16:30) inte fick sina namn utstrukna ur livets bok i den undersökande domen. De hade av hjärtat bekänt sina synder inför Gud, utan att dölja någon synd, och fick förlåtelse för dem. De övergav alla synder Gud visade dem, eftersom Han gav dem kraft till seger (se Ords 28:13, Jes 55:7, Rom 2:13 ("förklarar rättfärdiga" = får förlåtelse).

"Be oavbrutet." (1 Tess 5:17).

"Utan **oavbruten bön** och **ständig vaksamhet** riskerar vi att bli vårdslösa och avvika från den rätta stigen. Motståndaren söker ständigt spärra vägen till nådens tron, så att vi inte genom allvarlig bön och tro får nåd och kraft till att segra i frestelsens stund." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 95).

"Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning" (Joh 17:17). Om man studerar och lyder Guds ord verkar det i hjärtat och undertrycker alla oheliga egenskaper." (Ellen White, *Christ Object Lessons*, s 100).

Fortfarande står nådens dörr öppen för oss, men domen i det allra heligaste har pågått ända sedan 1844, vilket starkt tyder på att denna dörr snart stängs.

”De som lever på jorden när Kristi tjänst i helgedomen i himlen avslutas kommer att stå inför en helig Guds ansikte utan någon medlare. Deras kläder måste vara fläckfria, deras karaktärer renade i Kristi blod. Genom **Guds nåd** och genom **egen målmedveten insats** måste de **vinna seger** i striden mot det onda. Medan denna undersökning pågår i himlen och de ångrande troendes synder blir avlägsnade från helgedomen, skall det bland Guds folk på jorden utföras ett särskilt verk av rening, ett avlägsnande av synden. Detta beskrivs mer utförligt i de budskap som omtalas i Upp 14 (verserna 6-12). När detta verk är färdigt kommer Kristi efterföljare att vara beredda för hans uppenbarelse.” (Ellen White, *Den stora striden*, s 372).

Ett antal år tidigare hade Ellen White skrivit att SDA inte var redo för Jesu återkomst. Hon nämnde synder som ”**stolthet...mode...tomma samtal...själviskhet**”. (Ellen White, *Testimonies for the Church*. del 1, s 189).

Det krävdes, som vi såg ovan, uthållighet i ”**ett särskilt verk av rening**”, **ett ”avlägsnande av synden**”. De ”**måste...vinna seger i striden mot det onda**”. (Ellen White, *Den stora striden*, s 372).

Detta ville - och fortfarande vill - Gud åstadkomma genom sin nåd, genom den undersökande domen och de tre änglarnas budskap (som bland annat innehåller den undersökande domen).

När detta en gång blir verklighet bland Guds folk skall de leva under de sju sista plågorna utan medlare. Det innebär alltså att de då inte kan få – eller behöver få - syndernas förlåtelse. Genom Guds nåd har de **slutat att synda för all framtid** när Jesu medlartjänst är över. Ingen orättfärdig kommer under de sju sista plågorna att ångerfullt be om Guds förlåtelse, eftersom de orättfärdiga slutgiltigt stängt sina hjärtan för Gud. Jesu

medlartjänst fyller alltså ingen funktion under de sju sista plågorna. Upp 22:11, 12 beskriver denna tid:

”Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig. Se, jag kommer snart...”

”När vi når den standard som Gud vill att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedagsadventister som egendomliga, sällsynta, stränga extremister.” (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 289).

*”De vapen vi använder i striden är inte världsliga utan har makt inför Gud att bryta ner fästen. Ja, vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Och vi tar **varje tanke** till fånga i lydnad under Kristus. Och vi är beredda att straffa all olydnad, så snart ni blivit fullkomligt lydiga.”* (2 Kor 10:4-6).

”**När vi överlåter oss till Kristus** förenas vårt hjärta med hans hjärta, viljan uppgår i hans vilja, sinnet blir ett med hans sinne, och tankarna tas tillfånga av honom. Vi lever hans liv. Detta är vad det innebär att vara klädd i hans rättfärdighets kläder. När då Herren ser på oss, ser han inte fikonlövsklädnaden, inte heller syndens nakenhet och missbildning. Han ser i stället sin egen rättfärdighets klädnad, som är fullkomlig lydnad för Jehovas lag.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 312).

”Om vi skall kunna bevara vår trohet mot Gud...måste vi **ofta komma till Gud i bön** och hålla varje känsla och varje lidelse i lugn underkastelse för förnuft och samvete. Vi skall då avlägsna alla oheliga fantasier och göra varje tanke till en lydlig fånge hos Kristus. Genom **allvarlig bön och en levande tro** kan vi stå emot Satans attacker och hålla våra hjärtan fläckfria från besmittelser.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 4 oktober, 1883).

”Varje gång någon tar avstånd från synden, som är överträdelse av Guds lag, kommer hans liv att

stämma överens med lagen, i fullkomlig lydnad. Detta är den helige Andes verk." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 92).

"Hellre döden än att vanära eller överträda Guds lag skulle vara den gyllene regeln för varje kristen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

"Om vi inte **dagligen** gör framsteg när det gäller att ge exempel på goda kristna egenskaper, kommer vi inte att känna igen manifestationen av den helige Ande i det sena regnet. Det kan falla på hjärtan runt omkring oss, men vi kommer inte att märka det eller ta emot det." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 507).

De tio jungfrurna

"Hon (Maria) skall föda en son, och du (Josef) skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder." (Matt 1:21) - inte i deras synder.

I Matt 25:1-13 framställer Jesus liknelsen om de tio jungfrurna som i den yttersta tiden väntar på brudgummen för att gå *"in med honom till bröllopet"* (v 10, 1917 års översättning). Av de tio jungfrurna var det fem ("förståndiga") som var beredda på brudgummens, Jesu, ankomst medan de övriga fem ("oförståndiga") var oförberedda. Alla tio hade emellertid en kristen bekännelse.

Brudgummens (Jesu) ankomst sker före bröllopet. Bröllopet föreställer Kristi mottagande av sitt rike. Det himmelska Jerusalem, som är rikets huvudstad och representant, kallas *"bruden, Lammets hustru...den heliga staden Jerusalem"*. (Upp 21:9, 10). I liknelsen betecknar alltså bruden den heliga staden Jerusalem och jungfrurna som gick ut för att möta brudgummen symboliserar Guds församling som lever i den sista tiden. I Uppenbarelseboken sägs Guds folk vara **gäster** vid *"Lammets bröllopsmåltid"* (Upp 19:9), vilket innebär att de här inte kan symbolisera bruden. De kan inte samtidigt vara både bruden och bröllopsgästerna.

Kristi mottagande av sitt rike beskrivs i Dan 7:13, 14. I v 13 står att Jesus *"närmade sig den Gamle (Fadern) och fördes fram inför honom"*. Här inleds den domsprocess som beskrivs i v 10: *"Han (den Gamle, dvs Fadern, v 9) satte sig ner för att döma och böcker öppnades."* Fadern dömer ingen. Han överlämnar domen till Sonen - därför att Sonen levt under våra villkor: *"Fadern dömer inte någon, utan hela domen har han överlämnat åt Sonen."* (Joh 5:22).

Resultatet av domsprocessen i Dan 7:13 ser vi i v 14: *"Åt honom (Jesus) gavs makt och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom."*

När Guds folk blivit frikända från Satans anklagelser i denna dom kan Jesus komma tillbaka till jorden. Bröllopet inträffar alltså när den undersökande domen över Guds folk är **avslutad** och innebär att Kristus i himlen tar emot *"makt och ära och rike"* från Fadern.

Kristus, brudgummen, skall ta emot det himmelska Jerusalem, huvudstaden i hans rike, *"redo som en brud, som är smyckad för sin brudgum"* (Upp 21:2). När Kristus, brudgummen, har tagit emot riket - bruden - skall han återkomma hit till jorden i härlighet som kungarnas Kung och herrarnas Herre och föra sitt folk till himlen. Dessa skall då *"ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket"* (Matt 8:11, Luk 22:30) vid Lammets bröllopsmåltid (Upp 19:9).

Eftersom bröllopet sker i himlen kan inte Guds sanna folk personligen vara närvarande där, eftersom de då är på jorden (jämför Luk 19:11-27). De skall emellertid **genom tron** vara närvarande vid bröllopet: *"... de som var redo gick in med honom (Jesus) till bröllopet, och dörren stängdes igen"* (Matt 25:10, 1917).

Kristi efterföljare skall *"vänta på att deras Herre skall bryta upp från bröllopet"* (Luk 12:36, 1917).

Bröllopet inträffar alltså så snart den undersökande domen är avslutad. Genom tron tar

Guds sanna församling personligen emot den undersökande domen, som alltså hänger ihop med bröllopet och som är en viktig del av "sanningen (som) skall göra er fria" (Joh 8:32) - från synden.

"Vi befinner oss nu i den stora Försoningsdagen, och Kristi heliga verk för Guds folk i den himmelska helgedomen just nu **bör vara vårt ständiga studium**. Vi bör undervisa våra barn om vad Försoningsdagen avbildade, och att det var en särskild tid för djup förödmjukelse och allvarlig syndabekännelse inför Gud. Försoningsdagen i förebilden måste ha samma innehåll." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 520).

Det är ett faktum att de tio jungfrurnas väntan på brudgummen tar längre tid än vad de räknat med: "Då nu brudgummen **dröjde**, blev de alla sömniga och somnade." (Matt 25:5). Varför dröjer då brudgummen?

"Då nu allt detta ("himlakroppar...och jorden" i 2 Petr 3:10) går mot sin upplösning, hur **heligt och gudfruktigt** skall ni då inte leva medan ni väntar på Guds dag och **påskyndar** dess ankomst" (2 Petr 3:11, 12).

"Det är varje kristens privilegium att inte bara se fram emot utan också **påskynda** vår Herre Jesu Kristi återkomst. Om alla som bekänner Hans namn skulle **bära frukt** till Hans ära, hur snabbt skulle då inte hela världen sås med evangeliets säd. Den sista skörden skulle snabbt samlas in, och Kristus skulle då komma tillbaka för att samla ihop den dyrbara säden." (Ellen White, *Evangelism*, s 696, 697).

"Under 40 år utestängde **otro, klagan och uppror** det gamla Israel från Kanaans land. Samma synder har förseurat det nutida Israels intåg i det himmelska Kanaan. Inte i något av fallen var det något fel på Guds löften. Det är i stället **otro, strid, världslighet och brist på helgelse** bland Guds bekännande folk som har hållit oss kvar i denna syndens och sorgens värld i så många år." (samma källa, s 696).

"Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk, och sedan skall slutet komma." (Matt 24:14).

Det är först när Guds folk återspeglar Guds karaktär som det budskap de förkunnar i Upp 14:6-12 får full effekt. Deras uppgift att kalla Guds barn ut från det andliga Babylon med alla dess synder (Upp 18:1-5) kan inte slutföras förrän de själva segrat över synden. Detta är emellertid ingen ursäkt för att inte förkunna detta budskap i dag.

De två grupperna

"Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men om någon syndar har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig." (1 Joh 2:1).

Guds sanna folk som lever i den yttersta tiden skall alltså förstå Kristi försoningsverk, med den undersökande domen, i den himmelska helgedomen och genom tron följa honom i hans försoningsverk där. Eftersom bröllopet är en direkt **följd** av Kristi försoningsverk i "det allra heligaste" (Dan 8:14) innebär det att Guds sanna och sista församling på jorden bland annat kännetecknas av att de skall tro på Kristi försoningstjänst i den himmelska helgedomen. Det är dessa som "gick in med honom (Jesus) till bröllopet" (Matt 25:10, 1917). Dessa hade olja i sina lampor, i motsats till "de oförståndiga jungfrurna" som saknade olja (Matt 25:3, 4). Oljan symboliserar den helige Ande, som leder Guds sanna barn fram till hela sanningen, se Joh 16:13, 1 Joh 2:27. Den helige Ande renar också de fem förståndiga jungfrurnas sinnen och hjärtan så att de avbildar Guds karaktär (Rom 8:13).

De fem oförståndiga jungfrurna fick höra brudgummens fasansfulla ord: "Jag känner er inte" (Matt 25:12). De hade förkastat den helige Andes (oljans) upplysning och helgelseverk och var inte, genom tron, närvarande på bröllopet. Liknelsen lär oss att "dörren stängdes" (v 10) när de förståndiga jungfrurna hade gått in till bröllopet. Nådens tid var över för de oförståndiga jungfrurna, strax före Jesu återkomst (när de sju

sista plågorna började). De som förkastat ljuset om Kristi försoningstjänst, med bland annat den undersökande domen, i den himmelska helgedomen kunde inte tillgodogöra sig Kristi medlartjänst där. Detta innebar att de gick miste om det eviga livet.

De som först fick - och tog emot - ljuset över Kristi försoningstjänst i ”det allra heligaste”, när tjänsten i ”det heliga” var över, beskrivs i Upp 3:7, 8: ”Så säger den Helige och Sanne, han som har Davids nyckel, han som öppnar så att ingen kan stänga, och stänger som ingen kan öppna. Jag känner dina gärningar. Se, jag har ställt en dörr öppen för dig, en dörr som ingen kan stänga. Ty din kraft är ringa och **du har hållit fast vid mitt ord och inte förnekat mitt namn.**” (Upp 3:7, 8).

De fem förståndiga jungfrurna tog emot ljuset över Kristi helgedomstjänst och **förnekade därför inte Frälsarens namn.**

Vilken av de två grupperna tillhör vi? Kan vi förklara den undersökande domen med endast Bibeln i vår hand? Den undersökande domen är en viktig del av sanningen. Tillåter vi Guds Ande rena våra sinnen och hjärtan genom ”sanningen (som) skall göra er fria” (Joh 8:32), där den undersökande domen är en viktig del? Har vi en levande gemenskap med Jesus?

Profeten säger: `Men vem kan uthärda den dag då han kommer, och vem kan bestå när han visar sig? Ty han är som en guldsmeds eld och som en tvättares såpa. Han skall rena Levi söner, luttra dem som guld och silver, så att de kan bära fram åt Herren en offergåva i rättfärdighet.` (Mal 3:2, 3). De som lever på jorden när Kristi tjänst i helgedomen i himlen avslutas kommer att stå inför en helig Guds ansikte utan någon medlare. Deras kläder måste vara fläckfria, deras karaktärer renade i Kristi blod. **Genom Guds nåd och genom egen målmedveten insats måste de vinna seger i striden mot det onda.** Medan denna undersökning pågår i himlen ... skall det bland Guds folk på jorden utföras ett särskilt verk av rening, ett avlägsnande av synden. Detta beskrivs mer utförligt i de budskap som omtalas i Upp 14.

När detta verk är färdigt kommer Kristi efterföljare att vara beredda för hans uppenbarelse.” (Ellen White, *The Great Controversy*, s 424, 425).

Beseglingen är ”en förankring i sanningen, både **intellektuellt och andligt**, så att de inte kan rubbas.” (Ellen White, *SDA:s Bible Commentary*, del 4, s 1161).

”Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

”Varje ofullkomlighet i karaktären måste övervinnas, annars kommer den att övervinna oss.” (Ellen White, *Review & Herald*, 3 juni, 1884).

Domen över de levande

Eftersom den undersökande domen över Guds bekännande barn pågått sedan 1844 måste denna dom någon gång ske med dem som lever, och inte bara med dem som har dött. Men hur skall vi kunna veta **när** domen sker med de levande? Det av Anden inspirerade Ordet säger ingenting om detta, vilket naturligtvis manar till försiktighet i uttolkningen. Men låt oss göra ett tankeexperiment: Låt oss föreställa oss en person A som lever nu och som uppriktigt har bekänt sina synder inför Gud. Genom Guds nåd har han fått syndernas förlåtelse och segrat över synden i sitt liv. Domstolsbeslutet är: Personen A får evigt liv. Men åren går och till slut inträffar något dramatiskt. Den sista stora förföljelsen bryter ut, i samband med söndagslagstiftningen. Person A avfaller då.

Men person A som nu avfaller fick ju evigt liv enligt domstolsbeslutet tidigare. Vad händer nu? En ny undersökning? Nej, inte någonstans i det inspirerade Ordet talas om en andra undersökande dom över Guds bekännande barn. Det rimligaste är att den undersökande domen över **de levande** inträffar i samband med den sista stora förföljelsen. Då skall en del av Guds

bekännande barn avfalla från Gud, medan den andra delen skall förbli trogen mot Gud.

"Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra. Allt detta är början på födslovärkarna. Då skall man utlämna er till att misshandlas och dödas, och alla folk skall hata er för mitt namns skull. **Då skall många komma på fall**, och de skall förråda varandra och hata varandra." (Matt 24:7-10).

"I den mäktiga sällning som snart skall ske kommer vi på ett bättre sätt kunna mäta Israels styrka...Herren har trogna tjänare som i **sällningens och prövningens** tid skall uppenbara sig...Tiden är inte långt borta när prövningen skall komma till varje människa. Man kommer att kräva av oss att vi tar emot **vildjurets märke**. De som **steg för steg** gett efter för världsliga krav...kommer inte att finna det svårt att underordna sig den rådande makten, hellre än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse, och död. Striden står mellan Guds bud och människors bud. I denna tid skall guldet **skiljas** från slagget i församlingen...Många stjärnor som vi har beundrat för deras strålgans skall då försvinna ut i mörkret. Agnarna skall blåsa bort som ett moln, till och med från platser där vi nu bara ser äkta vete. Alla som bara har iklätt sig en yttre prydnad, men inte är klädda med Kristi rättfärdighet, skall visa sig i sin nakenhets skam." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 80, 81).

Rätt utbildning

"Så älskade Gud världen att han utgav sin ende Son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv." (Joh 3:16).

"Gud godkänner endast dem som bestämt sig för att sikta högt. Han förväntar sig att var och en skall göra sitt bästa i hans tjänst. **Moralisk fullkomlighet fordras av alla**. Vi borde aldrig sänka normen för rättfärdighet så att den anpassas till nedärvda eller tillägnade onda böjelser. Det är viktigt att vi förstår att **ofullkomligheter i karaktären är synd**. Alla rättfärdiga karaktäsegenskaper finns hos Gud som en fullkomlig, harmonisk enhet, och **var och en** som tar emot Kristus som sin personlige Frälsare har förmånen att äga dessa egenskaper.

Alla som vill samarbeta med Gud måste sträva efter att såväl varje organ i kroppen som själens egenskaper blir fullkomliga. Rätt utbildning innebär att utveckla de fysiska, intellektuella och moraliska krafterna för att kunna uppfylla varje plikt. Den består i att träna kropp, sinne och själ för gudomlig tjänst. Denna utbildning skall räcka i all evighet.

Herren fordrar av varje kristen att han växer till i effektivitet och förmåga på alla områden. Kristus har betalt vår lön, genom sitt eget lidande och blod, för att försäkra sig om vårt villiga tjänande...Men Kristus har inte gett oss någon försäkran om att det är en lätt sak att uppnå en fullkomlig karaktär. En ädel, allsidig karaktär är inte någonting som vi föds med. Vi får den inte av en slump. En ren karaktär uppnås endast under personliga ansträngningar, genom Kristi förtjänst och nåd. Gud ger talangerna och kraft att förvalta våra sinnesförmågor. Men det är vi som formar **karaktären**. Den **formas genom hård och allvarlig kamp mot det egna jaget**. **Strid efter strid måste utkämpas mot nedärvda böjelser**. Vå måste kritiskt och noggrant granska oss själva och inte tillåta ett enda ofördelaktigt karaktärsdrag förbli oförbättrat.

Må ingen säga att han inte kan avhjälpa sina karaktärsbrister. Den som kommer till den slutsatsen skall säkert gå miste om att få evigt liv. Omöjligheten ligger i den egna viljan. Om man inte vill kan man heller inte övervinna. Den verkliga svårigheten kommer från ett ohelgat hjärtas fördärv och från motviljan att underordna sig Guds makt.

Många av dem som Gud har gett förmågan att utföra ett stort verk utträttar mycket lite eftersom de inte försöker tillräckligt....

Kom ihåg att man aldrig når högre än den norm man själv har satt upp..." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 330, 331).

Faran med att lita på människor för att rätt förstå Bibeln

"Ty vad säger Skriften? `Abraham trodde Gud och därför räknades han som rättfärdig`...`Saliga är de, vilkas överträdelse är förlättna och vilkas synder är överskylda. Salig är den man som Herren inte tillräknar synd`" (Rom 4:3, 7).

"Men om nu vi, som vill bli rättfärdiga i Kristus, visar oss vara syndare, vi också, skulle då Kristus

stå i syndens tjänst? Naturligtvis inte!" (Gal 2:17).

"Och må Herren ge er en allt större och överflödande kärlek till varandra, ja, till alla människor, som vår kärlek till er, så att han styrker era hjärtan och gör er **fläckfria i helighet** inför vår Gud och Fader, när vår Herre Jesus kommer med alla sina heliga." (1 Tess 3:12, 13).

"Men i er förblir den smörjelse (den helige Ande) ni fått av honom, och ni behöver inte undervisas av någon. Ty vad hans smörjelse lär er om allting är sanning och inte lögn." (1 Joh 2:27).

"Men när han kommer, sanningens Ande, då skall han leda er fram till hela sanningen" (Joh 16:13).

"Så säger Herren: Förbannad är den man som förtröstar på människor och söker sin styrka i det som är kött och med sitt hjärta vänder sig bort från HERREN." (Jer 17:5).

Fotnot: "kött" är samma som "människor".

"Det är inte tillräckligt att ha goda avsikter. Det är inte tillräckligt för en man att göra vad han tror är rätt eller vad predikanten talar om för honom är rätt. Hans frälsning står på spel, och han bör undersöka Bibeln själv. Oavsett hur stark hans övertygelse är, oavsett hur säker han är på att predikanten vet vad som är sanning, så är detta inte den grund han skall stå på. Han har en karta som visar varje vägmärke på resan mot himlen. Han bör inte på någon punkt gissa sig fram." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 598).

"Det har visats för mig att det är felaktigt att anta att de män som innehar särskilt ansvarsfulla ställningar...besitter en visdom som övergår den vanliga människan" (Ellen White, *Review & Herald*, 18 mars 1884).

"Det är varje förnuftig människas första och högsta plikt att lära sig från Bibeln vad som är sanning, och sedan vandra i ljuset och uppmuntra andra att följa sitt exempel. Vi borde studera Bibeln flitigt dag efter dag, väga varje tanke och jämföra text med text. Med Guds hjälp skall vi själva bilda oss en uppfattning, eftersom vi skall svara för oss själva inför Gud." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 598).

"Endast de som **flitigt har studerat Bibeln** och har tagit emot kärleken till sanningen kommer att beskyddas från det kraftiga bedrägeri som skall fånga hela världen." (samma källa, s 625).

"Att vara beroende av människor har varit församlingens (sjundedagsadventisternas) stora svaghet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 249).

"Tag dig till vara så att du inte förkastar det som är sanning. Den stora faran med vårt folk (sjundedagsadventisterna) har varit att bli beroende av människor och göra dem till vår arm. De som inte har haft för vana att själva undersöka Bibeln, eller kräva bevis, förlitar sig på ledarna och accepterar deras beslut. På så sätt kommer många att förkasta de budskap Gud sänder till sitt folk, om dessa ledare inte accepterar dem." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 106, 107).

"Vi vill förstå den tid vi lever i. Vi förstår den inte till hälften. Vi tar inte till oss den till hälften. Jag darrar i mitt inre när jag tänker på vilken motståndare vi måste möta och hur dåligt förberedda vi är för att möta honom. **Israels prövningar och deras inställning** precis före Jesu första ankomst har gång på gång visats för mig **belysa Guds folks (sjundedagsadventisters) ställning** när det gäller deras erfarenhet före Kristi andra ankomst – hur fienden sökte efter varje tillfälle för att **behärska judarnas sinne**. Och i dag söker han att **förblinda Guds tjänares (sjundedagsadventisters) sinnen, så att de inte skall kunna urskilja den dyrbara sanningen**." (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 406).

I allt lik oss

"Det är ju inte änglar han tar sig an, utan vad han tar sig an är **Abrahams barn**. Därför måste han **i allt bli lik sina bröder** för att kunna bli en barmhärtig och trogen överstepräst i Guds tjänst för att försona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas." (Hebr 2:16-18).

Jesus "tar sig an Abrahams barn" (Hebr 2:16), eftersom Han tog på sig deras mänskliga natur.

Av erfarenhet vet Jesus vad det innebär för oss att frestas, så att han kan hjälpa oss i frestelsen. Jesus måste "**i allt bli lik sina bröder**" (Hebr

2:17), eftersom Han "blev frestad **i allt** på samma sätt som vi (men utan synd)" (Hebr 4:15). Jesus tog på sig **samma** mänskliga natur som du och jag för att kunna förstå våra frestelser, så att "han kan hjälpa dem som frestas" (Hebr 2:18).

"Han (Jesus) tog vår syndiga natur på sin syndfria natur, så att Han skulle kunna veta hur Han skulle hjälpa dem som frestas." (Ellen White, *Medical Ministry*, s 181).

"Trots att Han (Jesus) hade lidelsernas **fulla styrka** i sin mänskliga natur, gav Han aldrig efter för frestelsen att utföra en enda handling som inte var ren och upplyftande och förädlande." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 155).

"Evangeliet om hans (Faderns) Son, som till sin mänskliga natur föddes av **David**s släkt." (Rom 1:3).

Jesus "föddes av Davids släkt". Det innebär att han hade precis samma mänskliga natur som David, det vill säga precis samma mänskliga natur som du och jag (trots att han samtidigt var sann Gud).

Eftersom Jesus kom att "i **allt** bli lik sina bröder" (Hebr 2:17) blev han "frestad i **allt** på samma sätt som vi" (Hebr 4:15).

"Jag har fått brev där man bestämt påstår att Kristus inte kunde ha haft **samma** natur som människan, för om han hade det skulle han ha fallit då han utsattes för liknande frestelser som vi utsätts för. Om inte Kristus hade människans natur kunde han inte vara vår förebild. Om han inte tog del av vår natur kunde han inte ha frestats som människan har frestats." (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 408).

Jesus var människa helt och fullt samt Gud helt och fullt, men Han avstod från den allsmäktiga makt och kraft som Han hade i himlen innan Han kom hit till jorden i mänsklig gestalt:

"Han (Jesus) vilade inte i medvetande om sin allmakt (när han låg och sov i båten som vattenfylldes på grund av stormen, se Mark 4:35-41). Det var inte som `jordens, havens och himlarnas Herre`, som Han bevarade sitt lugn. **Den makten hade Han avstått från**. Han sade: `Jag kan inte göra något av mig själv` (Joh 5:30).

Han förtröstade på Faderns makt." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 333, 334).

"Det skulle ha varit en nästan ofattbar förödmjukelse för Guds Son att ikläda sig mänsklig natur, till och med då Adam befann sig i sitt syndfria tillstånd i Eden. Men Jesus iklädde sig mänsklig gestalt, då människosläktet hade blivit försvagat efter fyra tusen år i synd. I likhet med varje Adams barn tog Han på sig följderna av ärftlighetslagarna." (samma källa, s 40).
"Kristus... efterlämnade ett exempel åt er, för att ni skulle följa i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd..." (1 Petr 2:21, 22).

"Som Människosonen gav han oss ett exempel i lydnad. Som Guds Son ger han oss kraft att lyda." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 24).

Som vår Översteprästs idag har Han åter igen den Allsmäktiges makt och kraft:

"Jag (Jesus) har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

"Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

Jesus har all kraft som behövs för att vi skall kunna sluta synda.

"Den som säger: `Jag känner honom (Jesus)`, men inte håller hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom... Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som Jesus levde." (1 Joh 2:4, 6).

"En fast blick på Frälsaren upphöjd på korset kommer att göra mer för att rena sinnet och hjärtat från **allt som är orent** än alla vetenskapliga förklaringar av den skickligaste tunga." (Ellen White, *Letter 102*, 1894).

När vi förstår att Jesus hade samma mänskliga natur som du och jag och att Han behövde den helige Andes kraft för att segra över synden, precis som du och jag behöver den helige Andes kraft för att segra över synden, inser vi betydelsen av följande bibeltext:

"Den som segrar skall få sitta hos mig (Jesus) på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron." (Upp 3:21).

Gemenskapen med Jesus

”Jesu, hans (Faderns) Sons, blod renar oss från all synd...Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.” (1 Joh 1:7,9).

”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.” (Joh 15:5).

”Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

”Vaka därför och be alltid` (Luk 21:36, *Reformationsbibeln*). En förening med den gudomliga makten varje ögonblick är nödvändig för att vi skall göra framsteg. Vi kan ha ett mått av Guds Ande, men genom tro och bön skall vi kontinuerligt söka mer av Anden. Vi får aldrig upphöra med detta.” (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 508).

”Det mått av den helige Ande vi tar emot kommer att vara proportionellt till måttet av vår önskan och den tro vi utövar för att få det och hur vi kommer att använda det ljus och den kunskap som skall ges till oss.” (Ellen White, *Review & Herald*, 5 maj, 1896).

”Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning.” (Joh 17:17).

”Min broder, gör Kristus till ditt sällskap för varje dag, varje timme, och du kommer inte att klaga över att du inte har någon tro. Betrakta Kristus! Se på hans karaktär! Tala om honom!...Vi följer Gud på avstånd och detta är orsaken till att vi inte ser hans makt uppenbarad.” (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 279).

”Det enda sätt på vilket man kan tillväxa i nåden är genom att osjälviskt utföra just det arbete som Kristus ålagt oss, nämligen att efter bästa förmåga hjälpa dem som behöver den hjälp vi

kan ge. Vi får kraft genom övning. Verksamhet är ett nödvändigt villkor för liv.” (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 101).

”Och alla vi som utan slöja för ansiktet **skådar** Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till hans avbilder, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herrens Ande.” (2 Kor 3:18).

”Om blicken är **fästad** på Jesus kommer Andens påverkan inte att upphöra, förrän vi helt har förvandlats till Kristi avbilder.” (Ellen White, *Vändpunkten*, s 298).

”Det är genom att **betrakta** hans kärlek, genom att **dröja** vid den, genom att **dricka** den, som vi kan få del av hans natur.” (Ellen White, *Desire of Ages*, s 389).

”Den som **ständigt** ser på Jesus kommer att se hans självförnekande kärlek och djupa ödmjukhet och kommer att avbilda hans exempel. **Stolthet, ärelystnad, bedrägeri, hat och själviskhet** måste rensas bort från hjärtat. Hos många är dessa onda karaktärsdrag delvis underkuvade, men inte grundligt utrotade från hjärtat. Under gynnsamma omständigheter dyker de upp på nytt och mognar till uppror mot Gud. Häri ligger en fruktansvärd fara. Att bevara någon synd är att hålla fast vid en fiende som bara väntar på ett obehäkat tillfälle för att förorsaka vår undergång.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 174, 175).

”Den mycket begränsade bild som många har av Kristi upphöjda karaktär och tjänst har begränsat deras andliga erfarenhet och i stor utsträckning hindrat deras andliga framsteg. Den personliga andligheten hos oss som ett folk står på låg nivå. Det förekommer så mycket formalism, så många ceremonier, så mycket av läpparnas bekännelse. Någoting djupare och fastare måste införas i vår andliga erfarenhet.” (samma källa, s 743).

Det är alltså uppenbart att bristen på andlig kraft inom Guds folk beror på okunnighet om Jesu stora och osjälviska kärlek, som framför allt visade sig på Golgata kors, och på att de inte tar till sig den allsmåttiga kraft som Jesus utövar som Överstepräst på sin Faderns tron.

"Jag har fått **all** makt i himlen och på jorden. Gå därför ut..." (Matt 28:18, 19).

"Guds folk har vant sig vid att tänka som så, att de måste lita på sina egna ansträngningar, att det bara finns lite hjälp att få från himlen...Församlingen har länge nöjt sig med lite av Guds välsignelser...Guds kraft kan bli deras om de gör anspråk på den och tar emot den." (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 175).

"De som överlåter kropp, själ och ande till Gud kommer ständigt att få ta emot ny kroppslig, mental och andlig kraft från Gud. Himlens outtömliga förråd står till deras förfogande." (Ellen White, *Gospel Workers*, s 112).

"Ja, jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens **hela styrka**, och ingenting skall kunna skada er." (Luk 10:19).

"Jesus har omsorg om var och en av oss som om det inte fanns någon annan människa på jorden. Som Gud utövar han sin mäktiga kraft för vår räknning. Som vår broder har han medkänsla med våra sorger." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 5, s 346).

"Han lägger märke till varje tår som vi faller. Han har djup medkänsla med våra svagheter." (samma källa, s 742).

Bön, bibelläsning och fullständig överlåtelse

"Det är era missgärningar som skiljer er och er Gud från varandra" (Jes 59:2).

"Vilken synd som helst i deras (sjundedagsadventisters) liv skiljer dem från Gud." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 287).

"Han (Jesus) som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod." (Upp 1:5).

"Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att be för dem." (Hebr 7:25).
"Rusta er med frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds Ord. Gör detta under ständig

åkallan och bön och bed alltid i Anden." (Ef 6:18).

"Be oavbrutet" (1 Tess 5:17).

"Jakob segrade, eftersom han var uthållig och beslutsam. **Hans erfarenhet är ett bevis på makten av uthållig bön.**" (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 203). Se 1 Mos 32:22-32.

"**Oavbruten** bön är den oavbrutna föreningen mellan själen och Gud, så att liv från Gud flyter in i våra liv." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 98).

"Utan **oavbruten** bön och ständig vaksamhet riskerar vi att bli vårdslösa och avvika från den rätta stigen. Motståndaren (Satan) söker ständigt spärra vägen till nådens tron, så att vi inte genom trons allvarliga bön skall få nåd och kraft för att stå emot frestelsen." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 95).

"Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun." (Matt 4:4).

"Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta för att jag inte skall synda mot dig." (Ps 119:11).

"Helga dem i din sanning, ditt ord är sanning" (Joh 17:17). Om man studerar och lyder Guds ord verkar det i hjärtat och undertrycker alla oheliga egenskaper." (Ellen White, *Christ Object Lessons*, s 100).

"Det är viktigt att leva av varje ord från Gud, annars skall vår gamla natur åter igen kräva sin rätt." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 oktober, 1897)..

"Ty hans (Jesu) död var en **död från synden en gång för alla**, men det liv han lever, det lever han för Gud. Så skall också ni se på er själva: **ni är döda från synden** och lever för Gud i Kristus Jesus." (Rom 6:10. 11).

Uppmaningen här är att vi skall dö från synden **en gång för alla**, eftersom Jesus dog från synden "en gång för alla" (när Han dog för våra synders skull på korset och sedan uppstod).

"Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

"`Jesu tro` (Upp 14:12) har man talat om, men inte förstått (Fotnot). Vad innebär `Jesu tro`, som är en del av den tredje ängelns budskap? Jesus blev vår synd-bärare för att Han skulle kunna bli vår synd-förlåtande Frälsare. Han blev behandlad som vi förtjänar att behandlas. Han kom till vår värld och tog på sig våra synder för att vi skulle kunna ta på oss Hans rättfärdighet. `Jesu tro` är tron på Kristi förmåga att frälsa oss rikligt, helt och fullt och fullständigt." (Ellen G White, 1888 *Materials*, s 217; *Manuscript 24*, 1888).

Fotnot: I vissa bibelöversättningar står det "tron på Jesus" i Upp 14:12, medan det i andra bibelöversättningar står "Jesu tro" där. Enligt den grekiska grundtexten är båda översättningarna korrekta.

"Gud sträcker sig efter vår tros hand för att ge den ett fast grepp om Kristi Gudom så att vår karaktär blir **fullkomnad**." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 123).

"Den som **inte** har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har **inte** den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"Genom alla tider, och i varje nation, är Guds utvalda de som tror att Jesus **kan och skall** frälsa dem personligen från synden." (Ellen White, *Review & Herald*, 1 augusti, 1893).

"Alla som överlämnar sig helt och fullt till Gud får privilegiet att **leva utan synd**, i lydnad för himlens lag." (Ellen White, *Review and Herald*, vol 5, s 277).

"När Kristus regerar i själen är där renhet och **frihet från synd**." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 420).

"**Varför slutar du inte synda?** Du kan segra, om du samarbetar med Gud." (Ellen White, *Review & Herald*, 30 oktober, 1900).

I Joh 8:1-11 kom "de skriftlärda och fariseerna fram till honom (Jesus) med en kvinna som hade

ertappats med äktenskapsbrott" (v 3). De sade till Jesus att "i lagen föreskriver Mose att sådana kvinnor skall stenas. Vad säger du?" (v 5). Jesus svarade: "Den av er som är fri från synd må kasta första stenen på henne." (v 7). Somliga citerar dessa ord som "bevis" för att ingen kan leva utan att synda. Men sammanhanget visar bara att bland dessa skriftlärda och fariseer som här ville få Jesus på fall fanns ingen som var "utan synd". De var alla oomvända. I v 11 säger dessutom Jesus till äktenskapsbryterskan: "Gå, och synda inte mer!".

"Vi har liten uppfattning om den kraft som vi skulle få om vi förenade oss med kraftens källa. **Vi faller i synd gång på gång och tror att det alltid måste vara så.** Vi håller fast vid våra svagheter som om de vore något att vara stolt över. Kristus lär oss att vi måste göra vårt ansikte hårt som sten om vi skall segra. Han har burit våra synder i sin egen kropp på korset, och genom den kraft han har gett oss kan vi stå emot världen, köttet och djävulen." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 105).

I syndigt köttets gestalt

"...Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." (Gal 2:19,20).

"En dödlig sjukdom har drabbat församlingen. Dess medlemmar har sårats av Satan, men de vill inte se på Golgata kors, så som israeliterna såg på koppararmen, för att de skall få liv. Världen har så många krav på dem att de inte har tid att se på Golgata kors tillräckligt länge för att de skall kunna se dess härlighet eller erfara dess kraft." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 202).

"Och han (Fadern) har gett honom (Sonen) makt att hålla dom, eftersom han är Människoson." (Joh 5:27).

Hade Jesus haft **en annan** mänsklig natur än du och jag skulle han inte kunna döma oss. Satan

skulle då ha kunnat anklaga Jesus för att inte känna våra villkor i kampen mot synden och därför inte skulle kunna döma oss. Satan skulle i så fall ha kunnat anklaga både Fadern och Jesus för att vara orättfärdiga.

”Jag har fått brev där man bestämt påstår att Kristus inte kunde ha haft **samma** natur som människan, för om han hade det skulle han ha fallit då han utsattes för liknande frestelser som vi utsätts för. Om inte Kristus hade människans natur kunde han inte vara vår förebild. Om han inte tog del av vår natur kunde han inte ha frestats som människan har frestats.” (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 408).

”...Gud...för att ta bort synden sände sin Son i syndigt köttets gestalt och fördömde synden i köttet.” (Rom 8:3, 1917 års översättning).

”Han (Jesus) tog på sig själv **vår syndiga natur.**” (Ellen White, *Review & Herald*, 15 december, 1896).

”Han (Jesus) tog på sin syndfria natur **vår syndiga natur**, för att han skulle veta hur han skulle hjälpa dem som frestas.” (Ellen White, *Medical Ministry*, 181).

”Trots att Han (Jesus) hade lidelsernas **fulla styrka** i sin mänskliga natur, gav Han aldrig efter för frestelsen att utföra en enda handling som inte var ren och upplyftande och förädlande.” (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 155).

”...Gud...sände sin Son i syndigt köttets liknelse och för syndens skull, fördömde synden i köttet.” (Rom 8:3, Reformationsbibeln).

Colin och Russell Standish kommenterar uttrycket *”syndigt köttets likhet (liknelse)”* i Rom 8:3 i den engelska *King James Bible* på följande sätt: ”Somliga har poängterat att i Rom 8:3 (i *King James Bible*) används uttrycket *”i syndigt köttets likhet.”* När vi inser att det grekiska ord som här översatts till *”likhet”* är samma grekiska ord - **”homoiomo”** - från vilket vi härleder ordet **homogeneity** - av samma slag - behöver vi inte missförstå det. Paulus användning av **detta grekiska ord** framgår av följande vers:

*(Guds Son) utgav sig själv, och tog på sig en tjänares gestalt, och blev **lik** oss människor. (Fil 2:7, Reformationsbibeln. I King James Bible står det **”lik människor”** i denna vers).*

Ingen skulle använda denna bibeltext för att bevisa att Kristus var **olik** människor. Ändå används sådan dålig logik ofta för att förstå Rom 8:3. Sammanhang och god logik utesluter att *”lik”* i denna vers kan förstås som *”olik”*. (Colin och Russell Standish, *Deception of the New Theology*, s 53).

”Kristus kom i **syndigt köttets likhet**, genom att kläda sin gudomliga natur med mänsklig natur.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 11 april, 1895).

Kommentar av Lennart Wiberg: Augustinus arvsyndslära dominerar idag den bekännande kristna världen. Denna lära innebär att **vår fallna natur (med onda tankar och onda böjelser) är synd**, vilket i så fall skulle innebära att vi alla syndar automatiskt ända tills vi dör eller tills Jesus kommer tillbaka. Men Bibelns enda definition av synd är överträdelse av Guds lag, vilket framgår av 1 Joh 3:4:

”Var och en som gör synd överträder också Guds lag, eftersom synd är överträdelse av lagen.” (jämför också Rom 3:20).

”Den enda definition av synd som vi finner i Bibeln är: *’Synd är överträdelse av lagen.’*” (Ellen White, *The Great Controversy*, s 493).

Vi är alltså **inte** skyldiga på grund av vår syndiga natur. Synd är inte arvsynd. Synd är inte någonting vi **är**, som Augustinus påstod. Som vi såg ovan är synd själva **handlingen** att överträda Guds lag.

”Den som syndar, hans skall dö.” (Hes 18:20).

”...den som har syndat och därmed ådragit sig skuld...(3 Mos 6:4).

”Salig är den som inte måste döma sig själv för det som han har valt att göra...ty allt som inte sker av tro är synd.” (Rom 14:22, 23).

Det vi inte fått kunskap om kan aldrig bli orsak till synd, se Joh 9:41, 15:22-24.

Orden "*Gud...sände sin Son i syndigt köttets gestalt*" (Rom 8:3) har en parallell i Rom 1:3:

"hans (Faderns) Son, vilken i köttet är född av Davids släkt".

Här framgår tydligt att Jesus hade precis samma mänskliga natur som kung David, med böjelser till synden. Men Jesus gav aldrig efter för dessa böjelser till synden i sin mänskliga natur ("*i syndigt köttets gestalt*", "*i köttet*") och syndade därför aldrig.

"Det är ju inte änglar utan Abrahams barn han (Jesus) tar sig an. Därför måste han i allt bli lik sina bröder för att bli en barmhärtig och trogen överstepräst inför Gud för att försona folkets synder. Eftersom han själv har lidit och blivit frestad, kan han hjälpa dem som frestas." (Hebr 2:16-18).

Abraham hade samma mänskliga natur som David och Jesus - med böjelser till synden.

Jesus "*blev frestad i allt liksom vi, men utan synd.*" (Hebr 4:15).

Det finns ett viktigt samband mellan Rom 8:3 och 8:4. Kristus "*fördömde synden i köttet*" (v 3, 1917 års översättning). Det innebär att Kristus lydte Guds lag fullkomligt, trots att Han hade vår fallna natur ("*köttet*"). Genom sin fullkomliga lydnad och död för vår skull kan Kristus skänka oss sin Ande, så att vi genom Andens kraft kan hålla Guds lag fullkomligt, precis som Han gjorde (se Matt 5:48). Kristus gav oss sitt exempel på lydnad.

"Så skulle lagens krav uppfyllas i oss som inte lever efter köttet utan efter Anden." (Rom 8:4).

"Gud kräver fullkomlighet av sina barn." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 315).

"Ingen behöver misslyckas med att inom sin sfär uppnå en fullkomlig kristen karaktär. Genom Kristi offer har det gjorts möjligt för den troende att ta emot allt som hör till liv och gudaktighet.

Gud uppmanar oss att vara fullkomliga, och framställer för oss som exempel Kristi karaktär. I Kristi mänskliga natur, som fullkomnades genom ett liv med ständigt motstånd mot det onda, visade Frälsaren att människor som samarbetar med Gud här i livet kan uppnå en fullkomlig karaktär. Detta är Guds försäkran till oss, att vi också kan vinna en fullständig seger." (Ellen White, *Acts of the Apostles*, s 531).

"Gudsfruktans hemlighet" och "laglöshetens hemlighet"

"Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig när ni söker mig av hela ert hjärta." (Jer 29:13).

"Herren vet hur han skall frälsa de gudfruktiga ur frestelsen..." (2 Petr 2:9).

Det är viktigt att förstå att denna slutstrid om Guds lag är en del av kampen mellan "*laglöshetens hemlighet*" (2 Tess 2:7) och "*gudsfruktans hemlighet*" (1 Tim 3:16). "*Laglösheten*" i 2 Tess 2:7 är en översättning av det grekiska ordet **anomia** som betyder "*överträdelse av lagen*". Samma grekiska ord förekommer i 1 Joh 3:4, där det har översatts till "(synd är) *överträdelse av (Guds) lag*" (1917-års översättning).

I Dan 7:25 profeterades om att påvemakten skulle "*sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar.*" Det är denna makt som talas om i 2 Tess 2:a kapitel. Påvemakten "*sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud*" (v 4). "*Guds tempel*" syftar här på Guds församling, se Ef 2:20-22, 1 Kor 3:16, 1 Tim 3:15.

1 Tim 3:16 talas om Jesus som "*gudsfruktans hemlighet: Han som blev uppenbarad i köttet, bevisad rättfärdig genom Anden...predikad bland folken...*" Joh 3:6, 6:63, Rom 7:18, Gal 3:3 m fl visar att "*köttet*" syftar på den fallna natur som alla människor föds med. Jesus föddes med denna natur (se även Joh 1:14), men han syndade aldrig, eftersom han stod emot alla frestelser genom den helige Andes kraft. Rom 1:3, 8:3 (se 1917 som översatt grundtexten korrekt), Joh 5:27, Hebr 2:17-18 och 4:15 bekräftar att Jesus hade vår fallna mänskliga natur.

Eftersom "*gudsfruktans hemlighet*" talar om att Jesus kom "*i köttet*", så kan vi dra slutsatsen att "*laglöshetens hemlighet*" (påvemakten) - som alltså överträder Guds lag (se 2 Tess 2:7, ovan) -

säger oss att Jesus **inte** kom i "köttet", dvs **inte** blev oss helt lik i sin mänskliga natur, se **1 Joh 4:1-3, 2 Joh v 7**.

Påvemakten lär oss att vi inte kan hålla Guds lag, eftersom Jesus tog på sig Adams natur före syndafallet och därför inte kan vara vår förebild i lydnad. De allra flesta protestantiska samfund har ärvt samma uppfattning från påvemakten. **Väljer vi att tro på "laglöshetens hemlighet"** som lär oss att vi inte kan hålla Guds lag eftersom Jesus inte tog på sig vår fallna natur och därmed inte kan vara vår förebild i lydnad för Guds lag? **Eller tror vi på "gudsfruktans hemlighet"**, som lär oss att vi genom den helige Andes kraft kan hålla Guds lag, eftersom Jesus tog på sig **vår** fallna natur och därmed blev vår förebild i lydnad för Guds lag?

"Påvedömet är den mänskliga naturens religion, och den stora massan av människor älskar **en lära som tillåter dem att synda, men ändå befriar dem från syndens konsekvenser.**" (Ellen White, *Signs of the Times*, 19 februari, 1894).

"Jag har fått brev där man bestämt påstår att Kristus inte kunde ha haft samma natur som människan, för om han hade det skulle han ha fallit då han utsattes för liknande frestelser som vi utsätts för. Om inte Kristus hade människans natur kunde han inte vara vår förebild. Om han inte tog del av vår natur kunde han inte ha frestats som människan har frestats." (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 408).

"Vi har liten uppfattning om den kraft som vi skulle få om vi förenade oss med kraftens källa. Vi faller i synd gång på gång och tror att det alltid måste vara så. Vi håller fast vid våra svagheter som om de vore något att vara stolt över. Kristus lär oss att vi måste göra vårt ansikte hårt som sten om vi skall segra. Han har burit våra synder i sin egen kropp på korset, och genom den kraft han har gett oss kan vi stå emot världen, köttet och djävulen." (Ellen White, *Message to Young People*, s 105).

"Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud." (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

Att frestas är inte synd

"Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna." (1 Kor 15:3).

"Jag (Jesus) har fått **all** makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

Att Jesus tog på sig "vår syndiga natur" (jämför Rom 8:3) innebär alltså att han tog på sig vår fallna natur med **böjelser** till det onda. Men när onda tankar och böjelser ansatte honom höll han inte fast vid dessa, utan **avvisade** dem genom den helige Andes kraft och syndade därför aldrig.

Eftersom Jesus föddes av "Davids släkt" (Rom 1:3) kan det vara lämpligt att jämföra Davids egna ord i Ps 51:7: "Se, i synd är jag född, och i synd blev jag till i min moders liv." Detta innebär inte att David föddes som syndare, utan att han föddes med **böjelser** till synden – precis som Jesus. Genom den helige Andes kraft var det möjligt för David - precis som för Jesus - att stå emot de onda tankar och böjelser som ansatte honom. Att frestas till synd genom onda tankar och böjelser är inte synd. Vi syndar först när vi **håller fast vid** dessa, vilket framgår av följande vers:

"Var och en som frestas, dras och lockas av sitt eget begär. När så begäret har blivit **havande** föder det **synd**." (Jakob 1:14, 15).

"Honom som förmår styrka er genom det evangelium jag förkunnar, budskapet om Jesus Kristus...för att alla folk skall föras till **trons lydnad**." (Rom 16:25, 26).

"**Varje** (moralisk) brist hos Guds barn beror på deras **bristande tro**." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 657).

"Den som **inte** har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har **inte** den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan hårdna ut." (1 Kor 10:13).

"Den allra starkaste frestelse är ingen ursäkt för synd. Oavsett hur starkt tryck själen är utsatt för, är överträdelse vår egen handling. Varken jord eller helvete har makt att tvinga någon till synd." (Ellen White, *Maranatha*, s 225).

"Inte ens genom en tanke gav han (Jesus) efter för frestelsen. Detta kan också bli vår erfarenhet." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 112).

"Det finns tankar och känslor som inges och uppväcks av Satan, vilka plågar även de bästa människor. Men om dessa inte hålls vid liv, om de avvisas som hatiska, befläckas inte människan med skuld." (Ellen White, *Review & Herald*, 27 mars, 1888).

"En **tolererad** oren tanke, en ohelig önskan som **ges näring**, och själen är fördärvad." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

"När sinnet frestas att ge efter för en fördärvad fantasi, fly då till nådens tron och be om kraft från himlen. I Guds kraft kan tankarna tyglas." (Ellen White, *An Appeal to Mothers*, s 29).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Tankarna och känslorna utgör tillsammans den moraliska karaktären." (samma källa, s 310).

"Vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Vi gör **varje tanke till en lydig fånge hos Kristus.**" (2 Kor 10:5).

"Den som segrar skall få sitta hos mig (Jesus) på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron." (Upp 3:21).

De som tror på Augustinus arvsyndslära har ofta en obiblisk syn på helgelsen, som innebär att frälsningen endast innefattar syndernas förlåtelse, genom Jesu offer. Man menar att helgelsen är en följd av frälsningen i Jesus och inte ett villkor för frälsningen. Man tror här på frälsning i synden, inte på frälsning från synden. Men Bibeln lär oss tydligt att helgelsen är ett villkor för frälsningen (precis som syndernas förlåtelse), se **Fil 2:12-13, 2 Tess 2:13, Tit 3:5 och Hebr 5:9.**

Det finns **en uppenbar risk** att de som inte tror på att Jesus tog på sig samma mänskliga natur som Abraham, David, du och jag inte heller tror på att vi kan segra över synden "**liksom jag själv (Jesus) har segrat och sitter hos min Fader på hans tron**" (Upp 3:21). Det finns **en uppenbar risk** att dessa inte heller kommer att vara bland de 144 000 som "**är fläckfria**" (Upp 14:5) under de sju sista plågorna (och sedan i all evighet) när Jesus översteprästerliga tjänst är avslutad.

"**Jag kan inte göra något av mig själv**"

"Honom (Jesus) har Gud med sin högra hand upphöjt till hövding och frälsare, för att ge omvändelse och syndernas förlåtelse åt Israel." (Apg 5:31).

"Jesus kom i **syndigt köttets likhet**, för att genom ett rent och heligt liv **fördöma synden i köttet.**" (Ellen White, *Manuscript 1*, 1893, sid 8).

Kommentar av Lennart Wiberg: Ellen White citerar här från Rom 8:3 i den engelska bibeln *King James Version* ("**Gud sände sin egen Son i syndigt köttets likhet och fördömde synden i köttet**"), som är mycket lik 1917 års översättning av denna vers och som lyder: "...han (Fadern) sände sin Son i **syndigt köttets gestalt och fördömde synden i köttet.**"

"Det skulle ha varit en nästan ofattbar förödmjukelse för Guds Son att ikläda sig mänsklig natur, till och med då Adam befann sig i sitt syndfria tillstånd i Eden. Men Jesus iklädde sig mänsklig gestalt, då människosläktet hade blivit försvagat efter fyra tusen år i synd. **I likhet med varje Adams barn tog han på sig följderna av ärflihetstagarna. Vilka dessa följer var**

framgår av berättelsen om hans jordiska förfäder. Han fick del av detta arv för att kunna förstå våra sorger och frestelser, och för att ge oss exempel genom ett syndfritt liv.” (Ellen White, Vändpunkten, s 40).

”I våra slutsatser gör vi många misstag på grund av våra felaktiga uppfattningar om vår Herres mänskliga natur. När vi tillskriver Kristi mänskliga natur en kraft som det inte är möjligt för människan att ha i sina strider med Satan, förstör vi fullständigheten i hans mänskliga natur...**Kristi lydnad för sin Fader var samma lydnad som krävs av människan.** Människan kan inte övervinna Satans frestelser utan gudomlig kraft som kombineras med hennes medverkan. På samma sätt var det med Jesus Kristus. Han kunde gripa tag i gudomlig kraft. Han kom inte till vår värld för att en mindre Gud skulle lyda en större, utan för att lyda Guds heliga lag som en människa, och på detta sätt är han vårt exempel. Herren Jesus kom till vår värld, **inte för att uppenbara vad Gud kan göra, utan för att uppenbara vad en människa kan göra genom tron på Guds kraft, som hjälp i varje nödsituation.** Människan kan, genom tron, få del av den gudomliga naturen och övervinna varje frestelse som ansätter henne...Jesus, världens återlösare, kunde bara hålla Guds bud på samma sätt som människan kan hålla dem.” (Ellen White, *Manuscript 1*, 1892; *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 7, s 929).

Trots att Jesus var sann Gud var han också sann människa, i lika hög grad som du och jag, och var därför lika beroende av den helige Andes kraft i kampen mot synden som du och jag:

”När Jesus vaknade för att möta stormen hade han fullkomlig frid. Det fanns inte ett spår av fruktan i ord eller blick, eftersom det inte fanns någon fruktan i hans hjärta. *I sin vila stödde han sig inte på allsmäktig kraft.* Det var inte som ”jordens, havens och himlens Herre” som han bevarade sitt lugn. *Den makten hade han avstått från.* Han sade: **”Jag kan inte göra något av mig själv.” (Joh 5:30).** Han litade på Faderns makt. Det var genom tron – tron på Faderns kärlek och omsorg – som Jesus vilade. Och kraften i det ord

som stillade stormen, var Guds kraft. Så som Jesus vilade genom tron på Faderns omsorg, så skall vi vila i vår Frälsares omsorg.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 336).

”Sonen (Jesus) kan inte göra något av sig själv.” (Joh 5:19).

”Många når aldrig upp till den nivå som de skulle kunna nå upp till, eftersom **de väntar på att Gud skall göra det för dem som han har gett dem kraft att göra själva.** Alla som är dugliga till att användas måste tränas genom den strängaste mentala och moraliska disciplin, och Gud skall bistå dem genom att förena sin kraft med mänsklig ansträngning.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 248).

”Den som **inte** har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har **inte** den tro som skall ge honom inträde i Guds rike.” (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

”**Alla** som tror på Kristus som en personlig Frälsare kommer att **fullkomna** en karaktär efter Kristi likhet.” (Ellen White, *Manuscript Release*, # 911, 1894).

”**Vad kräver Gud? Fullkomlighet, ingenting mindre än fullkomlighet.** Men om vi skall vara fullkomliga får vi inte lita på oss själva. Varje dag måste vi vara medvetna om och förstå att vi inte får lita på oss själva. Vi behöver hålla fast vid Guds löften med stark tro.” (Ellen White, *Manuscript Release*, # 933, s 3).

Innan ljuset kommer finns ingen synd

*”Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men **om** någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig.” (1 Joh 2:1).*

”Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina älsklingssynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför

Gud." (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

"Varje ofullkomlighet i karaktären måste övervinnas, annars kommer den att övervinna oss." (Ellen White, *Review & Herald*, 3 juni, 1884).

"Gud kräver fullkomlighet av sina barn. Hans lag är en avskrift av hans egen karaktär, och den är normen för alla karaktärer." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 315).

"Han (Fadern) sände sin Son till denna värld för att bära syndens straff och **för att visa människan hur hon skulle leva ett syndfritt liv.**" (Ellen White, *Signs of the Times*, 30 mars, 1904).

"Han kom till denna värld och levde ett syndfritt liv, för att hans folk, genom hans kraft, **också skulle kunna leva syndfria liv.**" (Ellen White, *Review and Herald*, 1 april, 1902).

"Jesus sade: 'Om ni vore blinda skulle ni vara utan synd. Men nu säger ni att ni ser. Därför står er synd kvar.'" (Joh 9:41).

"Om jag inte hade kommit och talat till dem skulle de vara utan synd, men nu har de ingen ursäkt för sin synd..." (Joh 15:22-24).

"Den som vet att göra det goda men inte gör det, han syndar. (Jak 4:17).

"Ängeln sade till mig: 'Om ljus kommer, och det ljuset sätts åt sidan eller förkastas, då kommer fördömelse och Guds ogillande. Men **innan ljuset kommer finns det ingen synd**, eftersom det inte finns något ljus att förkasta.'" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 116).

Fullkomlighet

"Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (1 Joh 1:9).

"I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder - så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och förstånd flöda över oss." (Ef 1:7, 8).

*"Jag har fått **all** makt i himlen och på jorden."* (Matt 28:18).

*"Och låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och **fullkomnare**, som i stället för att ta den glädje som låg framför honom uthärdade korset utan att bry sig om skammen, och som nu sitter på högra sidan om Guds tron."* (Hebr 12:2).

*"Var alltså **fullkomliga**, såsom er Fader i himlen är fullkomlig."* (Matt 5:48). Precis som Gud är fullkomlig i sin höga sfär när det gäller handlingar, så kan människan vara fullkomlig i sin mänskliga sfär." (Ellen White, *Counsels to Parents, Teachers and Students*, s 365).

Kommentar av Lennart Wiberg: Människan kan aldrig komma upp till samma moraliska nivå som Gud. På samma sätt är det med Guds änglar. Som skapade varelser kan änglarna aldrig nå upp till Guds moraliska nivå trots att de aldrig syndat. Trots att människan aldrig kommer upp till samma moraliska nivå som Gud, är det möjligt för henne att, genom Guds nåd, leva utan att synda. Precis som änglarna är fullkomliga i sin sfär kan människan vara "fullkomlig i sin **mänskliga** sfär." Men "Gud är fullkomlig i sin höga sfär". Ju närmare Gud vi kommer, ju mindre blir vi i våra egna ögon (se Joh 3:30). För att människan skall kunna vara fullkomlig i sin sfär måste hon först överlämna sig fullständigt i hans händer och uppriktigt bekänna sina synder inför Gud (Jer 29:13, 1 Joh 1:9). Då skall Han genom den helige Ande "verka i oss både vilja och gärning, för att hans vilja skall ske." (Fil 2:13). Han ger oss den helige Ande som gåva och genom den helige Andes kraft kan vi stå emot alla frestelser som ansätter oss (Fil 2:12). Att vara moraliskt fullkomlig och att leva upp till allt det ljus man har fått är samma sak. Men människan har fortfarande kvar sin möjlighet att välja om hon skall lyda Gud eller inte, även om hon är fullkomlig i dag. Hon förlorar sin fullkomlighet om hon väljer att synda i morgon. Det är viktigt att vara medveten om, att även om det egna jaget, genom den helige Andes kraft, är underkuvat sedan länge strävar det hela tiden efter att åter igen ta herraväldet över vårt liv. Det är först vid

Jesu återkomst, när vi kommer att "bära den himmelska människans bild" (1 Kor 15:49), som det egna jaget slutligen förintas.

"Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut." (1 Kor 10:13).

De som tror att det är möjligt att leva syndfritt i en syndig natur kommer aldrig att påstå att de själva är syndfria:

"Ingen som påstår sig vara helig är i själva verket helig. De som är registrerade som heliga i himlens böcker är inte medvetna om detta faktum och är de sista som skulle skryta med sin egen godhet." (Ellen White, *The Faith I Live By*, s 140).

Guds sanna barn känner en brist på helighet, eftersom de lever nära Gud och jämför den helgelsenivå de befinner sig på med Guds helighet som är så mycket högre. (Jämför Joh 3:30). Troligtvis känner Guds änglar, som befinner sig i Guds närhet, också på liknande sätt en ovärdighet, eftersom de trots sin syndfrihet aldrig kan nå upp till Guds nivå i helighet (1 Jes 6:1-2 kan vi läsa att de änglar som stod inför Guds tron täckte sina ansikten med två av sina vingar i vördnad inför Gud).

"Han (Jesus) är en fullkomlig och en helig förebild, som vi kan efterlikna. Vi kan inte nå upp till **samma nivå** som förebilden, men vi kommer inte att godkännas av Gud om vi inte **avbildar** den" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 2, s 549).

"Som människa levde Jesus ett fullkomligt liv i helighet. Detta visade att människan kan nå upp till **fullkomlighet** i karaktären i den här världen genom samarbete med Gud." (Ellen White, *Review & Herald*, 4 juni, 1906).

"Vi uppmanas att sträva efter fullkomlighet i karaktären. Den gudomlige Läraren säger: "Var alltså **fullkomliga**, så som er Fader i himlen är

fullkomlig." (Matt 5:48). Skulle Kristus utsätta oss för smärta genom att kräva något av oss som är omöjligt? Aldrig, aldrig! Vilken ära han ger oss när han allvarligt uppmanar oss att vara heliga i vår sfär så som Fadern är helig i sin sfär! Han kan göra detta möjligt för oss, eftersom han säger: "Jag har fått **all** makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18). Denna obegränsade kraft är vårt privilegium att göra anspråk på." (Ellen White, *The Australasian Union Conference Record*, 20 maj, 1903).

Vi behöver inte förlora fullkomligheten

Om vi har övervunnit synden och är **moraliskt fullkomliga i dag innebär inte det att vi automatiskt är moraliskt fullkomliga i morgon**. Det finns en risk att vi förlorar gemenskapen med Jesus, och därmed också förlorar kraften att leva ett fullkomligt liv. Risken att vi syndar finns hela tiden. Vi måste hela tiden välja mellan Jesus och synden. Precis som ett litet barn är beroende av att hålla sin jordiska faders hand för att kunna gå utan att falla, är vi hela tiden beroende av att hålla vår himmelske Faders hand för att få den kraft vi behöver så att vi inte faller i synd.

"Den som **inte** har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har **inte** den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"**Varje gång** en människa tar avstånd från synden, som är överträdelse av lagen, kommer hans liv att stämma överens med lagen, i **fullkomlig lydnad**. Detta är den helige Andes verk." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 6, s 92).

"**Villkoret för evigt liv** är detsamma nu, som det alltid har varit – detsamma som det var i paradiset, innan våra första föräldrar föll i synd – **fullkomlig lydnad** för Guds lag, fullkomlig rättfärdighet. Om evigt liv kunde ges på något annat villkor, så skulle hela universums lycka vara i fara. Dörren skulle vara öppen för att

synden med alla dess följder av lidande och elände skulle bli förevigad.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 62).

”En kristen karaktärs ideal är likhet med Kristus. Liksom Människosonen var fullkomlig i sitt liv, så skall hans efterföljare vara **fullkomliga** i sina liv...Hans karaktär skall vara vår karaktär.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 311).

”Guds ideal för sina barn är högre än den högsta människas tanke kan nå. ”*Var alltså fullkomliga, så som er Fader i himlen är fullkomlig.*” (Matt 5:48). Denna uppmaning är ett löfte. Återlösningsplanen har som avsikt att befria oss fullständigt från Satans makt. Kristus skiljer alltid den botfärdige från synden. Han kom för att göra om intet djävulens gärningar, och han har ordnat så att den helige Ande skall ges till varje ångerfull människa för att bevara henne från att synda. Det går inte att skylla på Frestarens makt som ursäkt för en orätt handling...**Det finns ingen ursäkt för att synda.**

Idealet för den kristnes karaktär är likhet med Kristus. Precis som Människosonen var fullkomlig i sitt liv, så skall hans efterföljare vara fullkomliga i sitt liv. Jesus blev lik sina bröder i allt...Hans karaktär skall bli vår...

Han (Jesus) tog på sig vår natur och segrade för att vi, genom att få del av hans natur, skulle kunna segra. Han kom i `syndigt köttets likhet` (Rom 8:3, *King James Version*) och levde ett syndfritt liv. Med sin gudomliga natur håller han fast vid himlens tron, medan han med sin mänskliga natur når ned till oss. Han uppmanar oss att **genom tron på honom** tillägna oss Guds karaktärs härlighet. Därför skall vi **vara fullkomliga, liksom vår `Fader i himlen är fullkomlig` (Matt 5:48)**” (samma källa, s 311, 312).

Kommentar av Lennart Wiberg: Ellen White citerar här från Rom 8:3 i den engelska bibeln *King James Version*. Som tidigare påpekats är 1917 års översättning av denna vers mycket lik: ”...han (Fadern) sände sin Son i **syndigt köttets gestalt.**”

”Jesus svarade: `Vill du vara **fullkomlig**, så gå och sälj det du äger och ge åt de fattiga. Då skall du få en skatt i himlen.” (Matt 19:21).

Kommentar av Lennart Wiberg: För den här mannen var hans ägodelar hans avgud. Hade han gett bort till exempel hälften av sina ägodelar hade han troligtvis fortfarande haft kvar sin avgud. Men det fattades ”bara” en sak för honom för att bli moraliskt ”fullkomlig”.

Det bör emellertid tilläggas att det inte är någon synd att vara rik om man är givmild.

Helgelse är tillväxt i fullkomlighet

”I honom (Jesus) är vi friköpta och har fått förlåtelse för våra synder.” (Kol 1:14).

”Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.” (1 Kor 10:13).

”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.” (Fil 4:13).

”För dem (Guds heliga) ville Gud göra känt hur rik på härlighet den är bland hedningarna, denna hemlighet som heter Kristus i er, härlighetens hopp. Det är honom vi predikar genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, för att kunna ställa fram varje människa som **fullkomlig** i Kristus.” (Kol 1:27, 28).

”Fridens Gud...må **fullkomna** er i allt gott, så att ni gör hans vilja.” (Hebr 13:20, 21).

”Gud sträcker sig efter vår tros hand för att ge den ett fast grepp om Kristi Gudom så att vår karaktär blir **fullkomnad.**” (Ellen White, *Desire of Ages*, s 123).

”Herren kräver fullkomlighet av sin återlösta familj. **Han kräver fullkomlighet när det gäller karaktärsbyggnad.**” (Ellen White, *Message 34*, 1899).

"Jesus sade: 'Med Guds rike är det som när en man sår säd i jorden. Han sover och stiger upp, dagar och nätter går och säden gror och växer, han vet själv inte hur. Av sig själv ger jorden gröda, först strå, sedan ax och därefter moget vete i axet. Och när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne....Vad skall vi likna Guds rike vid, eller vilken liknelse skall vi använda för att beskriva det?'" (Mark 4:26-30).

"Vetet utvecklar 'först strå, sedan ax och därefter moget vete i axet'. Det är jordbrukarens uppgift att så säden och att arbeta med den växande plantan, så att han får säd...På samma sätt är det med den gudomliga Jordbrukaren. Han väntar på en skörd som belöning på sitt arbete och offer. Kristus försöker avbilda sig själv i människornas hjärtan, och han gör detta genom dem som tror på honom. Målet med den kristnes liv är att bära frukt, vilket innebär att Kristi karaktär avbildas i den troende, så att den kan avbildas i andra." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 67).

Kommentar av Lennart Wiberg: Såväl "strå" som "ax" som "moget vete" är **fullkomligt**, dvs utan brist. Men "strå" är **omoget i sin fullkomlighet**, medan "moget vete" är **moget i sin fullkomlighet**.

"Du kommer att växa och bära frukt när du tar emot Kristi Ande, vilket visar sig i osjälvisk kärlek och verksamhet för andra. De goda karaktärssegenskaper som kommit till under Andens inflytande kommer att mogna i din karaktär." (samma källa, s 68).

"...**helgelse** är ett framåtskridande verk, dvs **framsteg från ett tillstånd i fullkomlighet till ett annat tillstånd i fullkomlighet**." (Ellen White, *My Life Today*, s 250).

"Vårt liv kan vara **fullkomligt i varje utvecklingsstadium**. Men om Guds avsikt med oss förverkligas, kommer vårt liv att ständigt gå framåt. Helgelse är ett livsverk." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 65).

Fullkomlig genom lidande

Jesus hade varje ögonblick samma kamp mot "köttet" som vi har att utkämpa. Jesus var

fullkomlig under hela sitt jordeliv, men **växte hela tiden i fullkomlighet**. Genom att genomgå lidanden förstod han i djupaste mening hur han skulle bemöta frestelsen. Han blev 'moget fullkomlig':

*"När Gud, för vilken och genom vilken allting är till, skulle föra många söner till härlighet, måste han **fullkomna honom (Jesus) genom lidanden, han som för dem till frälsning.**" (Hebr 2:10). Jämför **Luk 2:52**.*

*"Fastän han var Son, lärde han sig lydnad **genom sitt lidande**. Och när han **hade fullkomnats**, blev han upphovet till evig frälsning för alla som lyder honom." (Hebr 5:8, 9).*

Jesus "hade fullkomnats" genom "lidande", vilket innebär att Han i djupaste mening förstod hur Han skulle stå emot frestelsen. Genom lidande kan vi också lära oss att stå emot frestelsen, så att vi då är "**fullkomliga såsom er Fader i himlen är fullkomlig.**" (Matt 5:43-48).

"Då nu Kristus har lidit för oss till köttet, så beväpna också ni er med samma sinne. Ty den som har lidit till köttet har slutat synda, så att han den tid som är kvar i köttet inte längre lever efter människors onda begär utan efter Guds vilja. (1Petr 4:1, 2).

Jesus var naturligtvis syndfri och fullkomlig under hela sitt jordeliv, se Hebr 4:15, 1 Petr 2:22. Men innan han var så som "moget vete" när han korsfästes var han "strå" och sedan "ax" i unga år (se Luk 2:52). Han var 'omoget fullkomlig' som barn. Vi kan jämföra med rövaren på korset, det vill säga den rövare som omvände sig strax innan han dog (se Matt 27:44, Luk 23:39-43). Han var 'omoget fullkomlig' när han omvänt sig, men blev frälst eftersom han segrade över synden. Han var "strå", men hans karaktär hann aldrig utvecklas till "moget vete".

Som barn var alltså Jesus också 'omoget fullkomlig'.

"Även under sin barndom talade Han (Jesus) tröstande och ömma ord till ung och gammal." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 5, s 1119).

När Jesus blev äldre mötte Han samma frestelser som vi möter:

"Han (Jesus) blev svårt prövad när det gäller häftigt och ilsket tal, men Han syndade aldrig med sina läppar. Med tålmodigt lugn mötte Han sina medarbetares hån, giftiga ord och förlöjliganden vid hyvelbänken." (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 7, s 936).

"Jesus var fullkomlig som människa, men växte ändå i välbehag. *Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.* (Luk 2:52). Även den mest fullkomlige kristen kan växa kontinuerligt i kunskap om Gud och i Guds kärlek...Det kristna livet är hela tiden en marsch framåt. Jesus sitter och förädlar och renar sitt folk, och när hans avbild återspeglas fullkomligt i dem, då är de **fullkomliga** och heliga, förberedda för förvandlingen. Det krävs ett stort verk av den kristne. Vi har uppmanats att rena oss från all orenhet i köttet eller anden och i gudsfruktan **fullkomna heligheten**." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 339, 340).

Joh 10:36 visar att Jesus helgades precis som vi:

"...honom (Jesus), som Fadern har helgat och sänt i världen."

Jesus är vårt föredöme både när det gäller fullkomlighet och **sättet** på vilket vi kan nå dit, i kampen mot synden (samtidigt som Han i egenskap av Översteprästs kan ge oss seger i kampen mot synden):

"Medan han (Jesus) levde här i köttet, ropade Han högt under tårar när Han bad och åkallade den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd och tagen ur sin ångest. Fastän han var Son lärde han sig lydande genom sitt lidande. Och när han hade fullkomnats, blev han upphovet till evig frälsning för alla som lyder honom, och han blev av Gud kallad översteprästs, en sådan präst som Melkisedek." (Hebr 5:7-10).

"Satan tänker ut otaliga metoder att lägga beslag på våra tankar, så att de inte blir upptagna med det verk som vi bör känna bäst till. Den störste av alla bedragare hatar de stora sanningar som uppenbarar **försoningsoffret** och **en allsmäktig medlare**." (Ellen White, *The Great Controversy*, s 488).

"**Gud kräver fullkomlighet av sina barn.** Hans lag är en avskrift av hans egen karaktär, och den är normen för alla karaktärer." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 315).

"Varje ofullkomlighet i karaktären måste övervinnas, annars kommer den att övervinna oss." (Ellen White, *Review & Herald*, 3 juni, 1884).

Villkor för att få del av det sena regnet och Guds sigill

"I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder - så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och förstånd flöda över oss." (Ef 1:7, 8).

"Jag har fått all makt i himlen och på jorden" (Matt 28:18).

"Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

"Strävar vi med all kraft efter att som män och kvinnor uppnå Kristi egenskaper? Söker vi nå hans fullhet? Anstränger vi oss hela tiden för att nå det märke som framlagts för oss – **fullkommandet** av hans (Kristi) karaktär? När Herrens folk når upp till detta märke kommer de att beseglas (få Guds sigill) på sina pannor. Fyllda av Anden kommer de att vara fullkomliga i Kristus, och den antecknande ängeln kommer att förklara: 'Det är fullbordat'." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 juni, 1902). Jämför **Upp 7:1-8, 14:1-5**.

"Jag såg att ingen kan få del av 'vederkvickelsen' (det sena regnet) som inte segrar över **varje** älsklingssynd, högmod, själviskhet, kärlek till världen och **alla** oriktiga ord och handlingar. Vi bör därför komma Herren närmare och närmare och allvarligt söka den förberedelse som är nödvändig för att vi skall kunna bestå i striden på Herrens dag." (Ellen White, *Early Writings*, s 71).

"Ingen av oss får Guds sigill så länge vår karaktär har en enda fläck. Vi måste övervinna våra karaktärsfel och renas från allt som befläcker vår själs tempel. Då skall såraregnet (senregnet) falla över oss liksom arlaregnet (det tidiga regnet) föll över lärjungarna på pingstdagen." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 70).

"Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

"Satans makt att fresta och bedra nu (1860) är tiofaldigt större än på apostlarnas tid." (Ellen White, *Spiritual Gifts*, del 2, s 277).

"Det är nu vi måste övervinna **stolthet, lustar och andlig lättja**. Det är nu vi måste vaka och göra medvetna ansträngningar att få en helgjuten god karaktär." (samma källa, s 71).

"Gud sätter aldrig sitt insegel (sigill) på en **oren** människa, inte på den som är **ärelysten och älskar världen**. Det ges heller aldrig åt människor med **falsk tunga och svekfullt hjärta**. Alla som får inseglet (sigillet) måste vara **utan fläck** inför Gud." (samma källa, s 72).

"Och när grödan är mogen låter han skäran gå, för skördetiden är inne." (Mark 4:29). Kristus väntar med innerlig längtan efter att få uppenbara sig i sin församling. När Kristi karaktär kommer att återspeglas **fullkomligt** i hans folk, då skall han komma tillbaka för att göra anspråk på dem som sina egna." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 69).

"Om du kämpar trons kamp med all din viljekraft skall du segra." (Ellen White, *Message to Young People*, s 152).

"De som tar emot varje uppmaning från Gud och uthärdar varje prov och **övervinner, till vilket pris som helst**, har tagit emot det sannfärdiga Vittnets råd och skall ta del av det sena regnet. På så sätt blir de lämpliga för förvandlingen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 187).

"...det sena regnet skall komma, och Guds välsignelse skall fylla varje människa som har renats från **allt** som är orent" (Ellen White, *Evangelism*, s 702).

"Ingen kommer någonsin att få ta emot Guds sigill som har någon som helst fläck på karaktären." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 214).

"Det sena regnet eller Guds kraft kommer endast över dem som har förberett sig för det genom att utföra det verk som Gud bjuder dem, nämligen

rena sig själva från all orenhet till kött och ande, det vill säga att **fullkomna helighet** i Guds fruktan" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 619).

Sållningen

I *Early Writings*, s 269-271 skriver Ellen White om sållningen:

"Jag såg några som med stark tro och kvalfyllda rop vädjade till Gud. Deras ansikten var bleka och märkta av djup själsångest som visade deras inre kamp. Orubblighet och stort allvar syntes i deras ansikten, och stora svettddroppar föll från deras pannor. Då och då sken deras ansikten upp, och bar tecken på Guds välbehag, men snart syntes samma allvar, ängslan och oro hos dem. Ona änglar trängdes runt dem och försökte inhöjla dem i mörker för att dölja Jesus för dem, och för att deras ögon skulle fixeras vid mörkret som omslöt dem. Syftet var att de skulle börja tvivla på Gud och knorra mot honom. Deras enda trygghet var att hålla sina blickar vända uppåt. Guds änglar vakade över hans folk, och då de onda änglarnas giftiga atmosfär omslöt de orostyngda troende, skingrade de himmelska änglarna oavbrutet det tjocka mörkret med sina vingar.

Medan de bedjande troende fortsatte sina enträgna rop, kom det emellanåt ljusstrålar från Jesus för att uppmuntra deras hjärtan och lysa upp deras ansikten. Jag såg att vissa inte deltog i detta kvalfulla och vädjande verk. De verkade likgiltiga och obekymrade. De stod inte emot mörkret runt dem och det inneslöt dem som i ett tjockt moln. Guds änglar lämnade dem då och vände sig med sin hjälp till dem som bad med allvar. Jag såg Guds änglar skynda sig för att bistå alla som med all sin kraft kämpade för att stå emot de onda änglarna genom att ståndaktigt åkalla Gud, och på så sätt försöka hjälpa sig själva. Men de som inte ansträngde sig för att hjälpa sig själva övergavs av Guds änglar, och jag förlorade dem ur sikte.

Jag frågade om betydelsen av sållningen som jag sett, och blev visad att den skulle orsakas av det uppriktiga vittnesbördet som tillkännagavs genom det sannfärdiga Vittnets råd till Laodicea. Det kommer att ha sin verkan på det hjärta som tar emot det, och kommer att leda honom till att upphöja rättfärdighetens principer och framhålla den oredigerade sanningen. Vissa står inte ut med det uppriktiga vittnesbördet. De kommer att resa sig upp mot det, och det är detta som kommer att försäkra sållningen bland Guds folk.

Jag såg att man inte ens till hälften har brytt sig om det sannfärdiga Vittnets vittnesbörd. Det allvarliga vittnesbörd som församlingens destination hänger på har ringaktats, om inte fullständigt nonchalerats. Detta vittnesbörd måste åstadkomma djup omvändelse. Alla som verkligen tar emot det kommer att lyda det och bli renade.

”Lyssna!” sade ängeln. Strax hörde jag en röst, likt många musikinstrument, alla med perfekt, behagligt och harmoniskt ljud. Rösten överträffade all musik jag någonsin hört förut, och den tycktes vara fylld av barmhärtighet, medlidande och upplyftande helig glädje. Den sände behagliga rysningar genom hela min varelse. ”Se ditåt!” sade ängeln. Min uppmärksamhet riktades då mot den skara som jag sett genomgå en mäktig sällning. Den skara som jag tidigare sett gråta och be under själsångest, bar nu en rustning som skyddade dem från topp till tå, och de omslöt av en dubbel skara skyddande änglar. De förflyttade sig i perfekt ordning som en trupp soldater. Deras ansikten bar spår efter den hårda strid de hade utstått, av den själskamp de hade genomgått. Men trots att de bar märken efter svår inre själsångest, strålade deras ansikten nu av himmelskt ljus och härlighet. De hade vunnit seger och det framkallade hos dem den djupaste tacksamhet och helig glädje.

Antalet i skaran hade minskat. Några hade blivit bortsållade och lämnade längs vägen. De likgiltiga och bekymmerslösa som inte anslöt sig till dem som satte tillräckligt värde på seger och frälsning för att träget under själskval be om den, erhöll den heller inte och blev lämnade efter i mörker. Deras platser blev genast upptagna av andra som tog emot sanningen och ställde in sig i leden. Onda änglar trängdes fortfarande omkring dem, men de kunde inte få makt över dem.

Jag hörde de som var klädda i rustningen förkunna sanningen med stor kraft. Den hade effekt. Många hade varit bundna, några hustrur av sina män, och några barn av sina föräldrar. De uppriktiga som tidigare hindrats från att höra sanningen tog nu ivrigt emot den. All rädsla för sina anhöriga var nu försvunnen, och bara sanningen var upphöjd för dem. De hade hungrat och törstat efter sanningen. Den var kärare och dyrbarare för dem än livet. Jag frågade vad det var som förorsakat denna stora förändring. En ängel svarade: ”Det är senregnet, en förnyande kraft genom Guds närvaro, den tredje ängels höga rop.”

Den största bristen

”Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han i vårt ställe tog på sig förbannelsen. Det står ju skrivet: `Förbannad är var och en som är upphängd på trä.’” (Gal 3:13).

”Om ni lever efter köttet kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva.” (Rom 8:13).

”Du människobarn (Hesekiel), jag har satt dig till en väktare för Israels hus för att du på mina vägnar skall varna dem, när du hör ett ord från min mun. När jag säger till den ogudaktige: `Du ogudaktige, du måste dö!`, och du då inte varnar den ogudaktige för hans väg, så skall den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand. Men om du varnar den ogudaktige för hans väg, för att han skall vända om från den, och han likväl inte vänder om från sin väg, då skall han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat ditt liv.” (Hes 33:7-9).

”Den största bristen i världen är bristen på människor som inte låter sig köpas, människor som i sitt innersta är sanna och uppriktiga, människor som inte är rädda för att **kalla synden vid dess rätta namn**...Människor som kommer att **stå upp för det rätta även om himlarna faller**.” (Ellen White, *Education*, s 57).

”När sällningen kommer, genom introduktionen av falska teorier, blir dessa ytliga läsare, som inte är förankrade någonstans, som om de befann sig på hal is.” (Ellen White, *Testimonies to Ministers*, s 112).

”I det sista högtidliga verket kommer få framstående män att vara engagerade. Dessa är självtillräckliga, oberoende av Gud, och han kan därför inte använda dem...Vilddjurets märke kommer att tvingas på oss. Sann gudsfruktan kommer tydligt att urskiljas från det som bara verkar vara sann gudsfruktan. Många stjärnor som vi har beundrat för sin lyskraft skall då gå ut i mörkret.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 80, 81).

”Idag finns behov av allvarliga tillrättavisningar, eftersom **svåra synder har skilt församlingen från Gud.**” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 140).

”För det onda vi kunde ha förhindrat är vi precis lika ansvariga som om vi själva var skyldiga till dessa handlingar.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 441).

”Om **Gud avskyr en synd mer än någon annan**, som hans folk gjort sig skyldiga till, så är det att **inte göra någonting** när en fara har uppstått. Likgiltighet och neutralitet i en andlig kris betraktas av Gud som ett allvarligt brott och är lika allvarligt som **den allra värsta sortens fiendskap mot Gud.**” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 281).

”...Församlingen är i stor utsträckning ansvarig för sina medlemmars synder. Hon ger sitt stöd till det onda om hon inte protesterar mot det.” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 651).

”Guds missnöje vilar över hans folk, och Han kommer inte att uppenbara sin kraft ibland dem medan det existerar synder ibland dem och som accepteras av dessa i ansvarsfulla positioner.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 270).

”De fördomar som uppstått emot oss eftersom vi har tillrättaviserat de fel som Gud visat mig existerar, och det rop som därför uppstått om hårdhet och stränghet, är orättvisa. Gud befaller oss att tala och därför kommer vi inte att vara tysta. **Om fel är uppenbara bland Hans folk** och om Guds tjänare likgiltigt låter dessa passera, försvarar de i själva verket och rättfärdigar syndaren **och är lika skyldiga som syndaren** och kommer lika säkert att få del av Guds missnöje. De kommer att göras ansvariga för de skyldigas synder. I syner har jag uppmärksamats på många händelser där Guds missnöje har uppstått genom Hans tjänares försummelse, eftersom de inte tagit itu med de fel och synder som existerade bland dem. De som har ursäktat dessa fel har av församlingen betraktats som mycket vänliga och älskvärda personer, helt enkelt därför att de undvikit att uppfylla Bibelns tydliga plikt. Uppgiften (att tillrättavisa)* stämde inte överens med deras

känslor (att undvika obehag)* och därför undvek de den.” (samma källa, s 265, 266).

* Parenteserna är tillägg av översättaren.

”Församlingen var bristfällig och i behov av sträng tillrättavisning och bestraffning...Men de ord av tillrättavisning som Gud finner det nödvändigt att ge uttalas **alltid med ömsint kärlek** och med **löftet om frid** till varje ångerfull troende. `Se, jag står vid dörren och klappar på`, förklarar Herren, `om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.`” (Upp 3:20). (Ellen White, *Acts of Apostles*, s 587).

”Många verkar vara orubbliga i sanningen, fasta och bestämda på varje läropunkt i vår tro. Ändå finns det en stor brist hos dem. De saknar den **ömhet** och **kärlek** som utmärkte den store Förebildens karaktär. Om en broder avviker från sanningen, om han ger efter för frestelse, gör de inga ansträngningar att återupprätta honom i mildhet...De tycks se det som deras speciella uppgift att sätta sig på domarsätet och fördöma och utesluta. De lyder inte Guds Ord som säger, `Ni som är andliga människor skall upprätta en sådan **i mildhet**` (Gal 6:1).” (Ellen White, *Review & Herald*, 16 december, 1884)

Meros gjorde ingenting

”De som har alltför lite mod för att tillrättavisa fel, eller som genom slöhet eller brist på intresse inte gör några allvarliga ansträngningar för att rena familjen eller Guds församling, hålls ansvariga för det onda som kan uppstå på grund av deras pliktförsummelse. Vi är precis lika ansvariga för det onda som vi kunde ha stoppat hos andra genom att utöva föräldra- eller pastorsauktoritet, som om vi hade utfört handlingarna själva.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 578).

”I denna fruktansvärda tid, precis före Kristi återkomst, skall Guds trogna predikanter framföra **ett ännu skarpare vittnesbörd** än vad Johannes Döparen framförde. Ett ansvarsfullt, viktigt arbete ligger framför dem. Och dessa som talar inställsamma saker kommer Gud inte att erkänna som sina herdor. Ett fruktansvärt ve vilar över dem.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 321).

”Guds sanna folk, som är hängivna Herrens verk och människors frälsning kommer alltid att

betrakta synden till sin sanna, syndiga karaktär. De kommer alltid att troget och tydligt ta itu med synder som ansätter Guds folk. Och församlingen kommer framför allt under sitt avslutande arbete, under beseglingstiden för **de 144 000 som skall stå fläckfria inför Guds tron, att på djupaste sätt förnimma feLEN hos Guds bekännande folk.**" (Ellen White, samma källa, del 3, s 266). "Eli var mild, älskvärd och vänlig och hade ett verkligt intresse för att tjäna Gud och för att Hans verk skulle ha framgång. Han var en man som bad med kraft. Han gjorde aldrig uppror mot Guds ord. Men han hade en brist. Han hade inte den fasthet i karaktären som krävdes för att tillrättvisa synden och verkställa rättvisa mot syndaren, så att Gud kunde använda honom för att hålla Israel rent. **Han lade inte till sin tro modet och kraften att säga nej vid rätt tidpunkt och på rätt ställe.** Synd är synd. Rättfärdighet är rättfärdighet. Trumpetens varningssignal måste ljuda. Vi lever i en fruktansvärt ogudaktig tid. Tillbedjan av Gud kommer att fördärvas om det inte finns klarvakna personer på varje pliktens post." (samma källa, del 4, s 517).

"Som en illustration på hur du misslyckats med att utföra ditt uppdrag i Guds verk, som var ditt privilegium, blev jag (av en ängel i en syn) hänvisad till dessa ord: *`Förbanna Meros, säger Herrens ängel, ja, förbanna dess inbyggare, därför att de inte kom Herren till hjälp, Herren till hjälp bland hjältarna`* (Domarboken 5:23). **Vad hade Meros gjort? Ingenting. Och det var detta som var deras synd.** De kom inte Herren till hjälp mot de starka." (samma källa, del 2, s 247).

"Tystnad ger bifall" (Ellen White, 1888 *Materials*, 1298).

"Församlingen (under slutet av det första århundradet) var bristfällig och i behov av sträng tillrättavising och aga...Men de **skarpa tillrättavisingar** som Gud finner det nödvändigt att ge **sägs alltid med ömsint kärlek** samt **med löfte om frid** till varje Jesu lärjunge som ångrar sin synd." (Ellen White, *Acts of the Apostles*, s 587).

"Jesus höll aldrig tillbaka ett enda ord av sanning, men han sade det alltid i kärlek...Han fördömde hyckleri, otro och orättfärdighet. **Men det fanns sorg i hans röst** när han framförde sina skarpa tillrättavisingar." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 12).

Olämpliga för att ta emot det sena regnet

"Låt oss ha blicken fäst vid Jesu, trons upphovsman och fullkomnare, som i stället för att ta den glädje som låg framför honom uthärdade korsets lidande utan att bry sig om skammen och som nu sitter på högra sidan om Guds tron." (Hebr 12:2).

"Många har i stor utsträckning försummat att ta emot det tidiga regnet. De har inte tagit emot alla välsignelser som Gud har berett för dem. **De förväntar sig att deras brister skall försvinna genom det sena regnet.** När det rikaste överflödet av nåd skall utgjutas planerar de att öppna sina hjärtan och ta emot det. Men de begär ett fruktansvärt misstag. Det verk som Gud har börjat i människohjärtat genom att ge ljus och kunskap måste ständigt gå framåt. Varje individ måste förstå sitt eget behov. Hjärtat måste tömmas på allt som befläcker det och renas så att den helige Ande kan bo där. Det var genom att bekänna synden och överge den, genom allvarlig bön och överlåtelse till Gud som de första lärjungarna förbereddes för utgjutelsen av den helige Ande på Pingstdagen. Samma verk, fast bara i större utsträckning, måste ske nu. Under Pingstdagen bad lärjungarna om välsignelsen och väntade på att Herren skulle fullkomna verket för dem. Det är Gud som började verket, och han skall avsluta det och göra människan fullkomlig i Jesus Kristus. Men nåden, representerad i det tidiga regnet, får inte försummas. Endast de som lever upp till det ljus som de fått kan ta emot större ljus. **Om vi inte dagligen gör framsteg när det gäller att ge exempel på goda kristna egenskaper,** kommer vi inte att känna igen manifestationen av den helige Ande i det sena regnet. Det kanske faller på hjärtan runt omkring oss, men ändå skall vi inte märka det eller få ta emot det...Om vi inte gör framsteg, om vi inte inställer oss på att ta emot både det tidiga och det sena regnet, kommer vi att gå förlorade, och ansvaret för det är vårt eget." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 507, 508).

”När vi överlåter oss till Kristus förenas vårt hjärta med hans hjärta, viljan uppgår i hans vilja, sinnet blir ett med hans sinne, och tankarna tas tillfånga av honom. Vi lever hans liv. Detta är vad det innebär att vara klädd i hans rättfärdighets kläder. När då Herren ser på oss ser han inte kläder av fikonlöv, inte syndens nakenhet och missbildningar, utan sin egen rättfärdighets kläder, som innebär **fullkomlig** lydnad för Jehovas lag.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 312).

”Be oavbrutet.” (1 Tess 5:17).

”Om vi skall kunna bevara vår trohet mot Gud...måste vi **ofta komma till Gud i bön** och hålla varje känsla och varje lidelse i lugn underkastelse för förnuft och samvete. Vi skall då avlägsna alla oheliga fantasier och göra varje tanke till en lydig fånge hos Kristus. Genom **allvarlig bön och en levande tro** kan vi stå emot Satans attacker och hålla våra hjärtan fläckfria från besmittelser.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 4 oktober, 1883).

”Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun.” (Matt 4:4).

”När de (Guds folk) `äter` hans Ord kommer de att finna, att det är ande och liv. Ordet tillintetgör den naturliga, jordiska naturen i oss och ger oss ett nytt liv i Kristus Jesus. Den helige Ande kommer till oss som en hjälpare. Genom hans nåd, som det förvandlande medlet, återställs Guds avbild i oss och vi blir nya människor.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 391).

”En del pastorer och församlingar är så ivriga att säkra en ökning i medlemsantalet, att de inte bär fram ett troget vittnesbörd emot okristliga vanor och handlingar.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 172).

”Pastorer och församlingsmedlemmar behöver en ny omvändelse. **Otro, stolthet, girighet och kärlek till världen**, som har existerat i Guds bekännande folks hjärtan, har orsakat sorg hos de syndfria änglarna.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 124).

”Pastorer och församlingar är oförberedda för den tid de lever i, och nästan alla som bekänner sig tro på sanningen för vår tid är oförberedda att förstå förberedelseverket för denna tid. I deras nuvarande tillstånd med världsliga ambitioner, brist på överlåtelse till Gud och självupphöjelse är de fullständigt olämpliga för att ta emot det sena regnet...Pastorer och församlingsmedlemmar måste göra större framsteg när det gäller reformationsarbete. De bör omedelbart ändra sina felaktiga vanor när det gäller **mat, dryck, kläder och arbete**. Jag såg att ett stort antal pastorer inte är vakna när det gäller detta.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 466).

”Sjundedagsadventistkyrkan skall dömas i himlens vågskål. De skall dömas efter de privilegier och fördelar som de haft. Om deras andliga erfarenhet inte motsvarar de fördelar som Kristus, till oändlig kostnad, har gett dem, om de välsignelser som de fått inte har gjort dem skickliga till att utföra det verk som anförtrotts dem, då skall domen uttalas: `Befunnits för lätt`. De skall dömas efter det ljus de fått och efter de möjligheter som getts till dem.” (Ellen White, *Last Day Events*, s 59, 60).

Tänk på sabbaten

”Ty så älskade Gud världen, att han gav den sin ende Son, för att var och en som tror på honom inte skall förgås, utan äga evigt liv.” (Joh 3:16).

”Genom honom (Jesus) har vi friköpts och fått förlåtelse för våra synder.” (Kol 1:14).

*”För dem (Guds barn) ville Gud göra känt hur rik på härlighet den är bland hedningarna, denna hemlighet som heter **Kristus i er**, härlighetens hopp” (Kol 1:27).*

”...genom tron renade (Gud) deras hjärtan” (Apg 15:9).

*”Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den. Sex dagar skall du arbeta och förrätta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är Herrens, din Guds, sabbat. Då skall du inte utföra någon syssla, ej heller din son eller din dotter, ej heller din tjänare eller din tjänarinna eller din dragare, ej heller främlingen som är hos dig inom dina portar. **Ty på sex dagar gjorde Herren himlen***

och jorden och havet och allt vad som är i dem, men han vilade på sjunde dagen. Därför har Herren välsignat sabbatsdagen och helgat den.” (2 Mos 20:8-11).

”Och Israels barn skall hålla sabbaten, så att de firar den släkte efter släkte, såsom ett evigt förbund. Den skall vara ett evigt tecken mellan mig och Israels barn. Ty på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen vilade han och tog sig ro.” (2 Mos 31:16, 17).

”Från molnstoden sade Kristus om sabbaten: *”Mina sabbater skall ni hålla, ty de är ett tecken mellan mig och er, från släkte till släkte, för att ni skall veta att jag är Herren, som helgar eder” (2 Mos 31:13)...*Och sabbaten är tecknet på lydnad. Den som av hjärtat lyder det fjärde budet kommer att lyda **hela** lagen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 350; jämför med Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 3, s 17).

”Stora välsignelser åtföljer firandet av sabbatsdagen, och Gud önskar att sabbatsdagen skall vara en glädjedag för oss...Vår himmelske Fader önskar genom sabbatsfirandet bevara kännedomen om sig själv bland människorna. Han önskar att sabbaten skall rikta våra sinnen mot Honom som den sanne och levande Guden och att vi genom att känna Honom kan få liv och frid.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 349; jämför med *Vägledning för församlingen*, del 3, s 16).

”Han avskilde denna speciella dag för människan att vila från sitt arbete, så att, när hon skulle se på jorden under henne och himlarna ovan, skulle hon tänka på att Gud gjorde allt detta på sex dagar och vilade på den sjunde dagen. När hon skulle se de påtagliga bevisen på Guds oändliga vishet, kunde hennes hjärta fyllas av kärlek och vördnad för sin Skapare.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 583; jämför med *Vägledning för församlingen*, del 1, s 300).

”Alla som älskar Gud borde göra vad de kan för att göra sabbaten till en glädjedag, helig, ärad...Sabbaten borde göras så intressant för våra familjer att dess återkomst varje vecka hälsas med glädje. Föräldrar kan inte på något bättre sätt upphöja och ära sabbaten än genom att fundera ut hur de kan ge lämplig undervisning till sina familjer och intressera dem för andliga ting, ge dem en rätt uppfattning om Guds karaktär och vad Han fordrar av oss för att **fullkomna en**

kristen karaktär, så att vi skall få evigt liv... Föräldrar, varför inte använda den dyrbara undervisning som Gud har gett oss i naturens bok för att ge era barn en rätt uppfattning om Hans karaktär?...gör sabbaten till en glädjedag, så att era barn kan se fram mot den och ha ett välkommen för den i sina hjärtan.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 584, 585; jämför med *Vägledning för församlingen*, del 1, s 302).

”Det framhölls för mig att på sabbaten ser och följer hela himlen dem som erkänner det fjärde budets krav och helgar sabbatsdagen. Änglarna lade märke till deras intresse och höga aktning för denna gudomliga institution. De som höll Herren Gud helig i sina hjärtan genom att noggrant hysa andliga tankar och som sökte utnyttja de heliga timmarna genom att hålla sabbaten på det bästa sätt de förmådde, och ärade Gud genom att kalla sabbaten en glädjedag – dessa välsignade änglarna särskilt med ljus och hälsa och en särskild kraft gavs till dem. Men å andra sidan vände sig änglarna bort från dem som misslyckades med att uppskatta heligheten i Guds helgade dag och tog bort från dem deras ljus och kraft. Jag såg dem överskuggade av ett mörker, modfälda och ofta sorgsna. De kände bristen på Guds Ande.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 704, 705; jämför med *Vägledning för församlingen*, del 1, s 313, 314).

”Även om förberedelse för sabbatsdagen skall göras under hela veckan, skall fredagen vara den särskilda tillredelsedagen. Genom Mose sade Herren till Israels barn: *”I morgon är sabbatsvila, en Herrens heliga sabbat. Baka nu vad ni vill baka, och koka vad ni vill koka, men allt som är över skall ni ställa i förvar hos eder till i morgon.” 2 Mos 16:23...* Det var någonting som Israels barn måste göra för att förbereda det bröd som sänts ner till dem från himlen. Herren talade om för dem att detta arbete måste göras på fredagen, tillredelsedagen. Detta var ett test för dem. Gud ville se om de ville eller inte ville hålla sabbaten helig. Denna föreskrift från Herren är en undervisning för oss...Förberedelserna för sabbaten skall avslutas på fredagen. Se till att alla kläder är i ordning och att all matlagning är utförd. Se till att skorna är putsade och att alla har badat. Det är möjligt att göra detta. Om ni gör detta till en regel så kan ni klara av det. Vi har inte fått sabbaten för att vi skall laga våra kläder eller koka vår mat, eller för att söka nöjen eller utföra någon annan världslig sysselsättning.

Innan solen går ned skall all världslig verksamhet läggas åt sidan, och alla världsliga tidningar läggas undan.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 354, 355; jämför med *’Vägledning för församlingen’*, del 3, s 21, 22).

”Även om matlagning bör undvikas på sabbatsdagen, är det inte nödvändigt att äta kall mat. Om vädret är kallt, värm då upp den mat som förbereddes dagen innan.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 357).

”Många behöver undervisning om hur de skall vara klädda när de samlas till gudstjänst på sabbatsdagen. De skall inte komma inför Guds närvaro i de vanliga kläder som de har på sig under veckan. Alla bör ha på sig särskilda sabbatskläder när de besöker gudstjänsten i Guds hus. Även om vi inte skall rätta oss efter världens mode, skall vi inte vara likgiltiga när det gäller vårt yttre utseende. Vi skall vara rena och prydliga, trots att vi inte har några smycken på oss. Guds barn skall vara rena inuti och utanpå.” (sammakälla, s 355).

”Och så snart det började bli mörkt i Jerusalems portar före sabbaten, sade jag till att man skulle stänga dörrarna. Jag sade också att man inte skulle öppna dem förrän efter sabbaten. Och jag ställde några av mina tjänare på vakt vid portarna, för att inget lastgods skulle kunna föras in på sabbatsdagen.” (Neh 13:19; Jämför 3 Mos 23:32; Mark 1:21; 32; Mark 16:1).

”Innan solen går ned (på fredagen), så låt familjens medlemmar samlas för att läsa Guds Ord, sjunga och be...När solen går ned (på lördagen), låt då bön och lovsång markera avslutningen på de heliga timmarna och inbjud Guds närvaro genom arbetsveckans omsorger.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 356, 359; jämför med *’Vägledning för församlingen’*, del 3, s 23-26).

”Men han (Jesus) sa till dem: ’Om någon av er har ett får och det faller ner i en grop på sabbaten, griper han då inte tag i det och drar upp det? Hur mycket mer är inte en människa värd än ett får! Alltså är det tillåtet att göra gott på sabbaten.” (Matt 12:12).

”Gudomlig nåd har bestämt att man skall se till sjuka och lidande och göra det arbete som behövs för att göra det angenämt för dem – det är en nödvändighet och inte en kränkning av sabbatsbudet. Men allt onödigt arbete skall

undvikas.” (Ellen White, *’Vägledning för församlingen’*, del 2, s 192, 193).

Varje ögonblick på sabbaten är avskild, helig tid

*”Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd”,
”Om vi bekänner våra synder är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet”* (1 Joh 1:7, 9).

”Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda föreställningarna i sinnet.” (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

”Var och en som gör synd, han överträder också lagen, ty synd är överträdelse av lagen.” (1 Joh 3:4).

”Om du är varsam med din fot på sabbaten, så att du inte på min heliga dag utför dina sysslor. Om du kallar sabbaten en fröjd och Herrens heliga dag en äredag, ja, om du ärar den, så att du inte går dina egna vägar eller sköter dina sysslor eller talar tomma ord, då skall du få fröjdas i Herren...” (Jes 58:13, 14).

”Mycket mer helighet har knutits till sabbaten än vad många som bekänner sig vara sabbatsfirare har gjort. Herren har blivit starkt vanhedrad av dem som inte hållit sabbaten helig i överensstämmelse med budet, vare sig till bokstaven eller till andan. Han manar till **reform** när det gäller sabbatsfirandet...Vi borde omsorgsfullt vaka över sabbatens ingång och utgång. Kom ihåg att **varje ögonblick är avskild, helig tid**.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 353, 356).

”Alla som tror att de sparar lite tid eller erhåller fördelar genom att göra intrång på Herrens tid (dvs sabbatsdagen) kommer att göra förluster förr eller senare...Guds förbannelse kommer att vila över dem, och de förlorar tio eller tjugogång mer än de vinner” (samma källa, del 1, s 532).

”Kära barn, håller ni sabbaten så noggrant som ni borde göra? Ni har någonting att göra förutom att avstå från ert arbete och era nöjen på den dagen. Om ni på sabbaten planerar vad ni skall göra när denna dag är över, eller pratar om ert arbete, nöjen eller kläder, då orenar ni sabbaten.” (Ellen White, *Youth’s Instructor*, februari, 1853).

Samtal om världsliga ting på sabbaten

”När sabbaten börjar, bör vi sätta en vakt för oss själva, för våra handlingar och våra ord, annars stjäls vi från Gud genom att använda för vårt eget nyttjande den tid som helt och hållet är Herrens tid... **Det fjärde budet överträds i själva verket genom att samtala om världsliga ting eller genom att inlåta sig på ett lättsinnigt och ytligt samtal.**” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2., s 702, 703; jämför med *”Vägledning för församlingen”*, del 1, s 311).

”Om vi verkligen vill helga sabbaten skulle vi **inte ens tillåta våra sinnen att dröja vid ting av världslig karaktär.**” (*Vägledning för församlingen*, del 2, s 193).

Betalning (till exempel för mat på restaurang) på sabbaten

”Och tyrierna, som vistades där, förde in fisk och alla slags varor och sålde dem på sabbaten till judarna, och detta i Jerusalem. Då förebrädde jag Judas högt ansedda män detta och sade till dem: *”Hur kan ni handla så illa och med det ohelga sabbatsdagen? Var det inte därför att era fäder gjorde sådant som vår Gud lät all denna olycka komma över oss och över denna stad? Och nu drar ni ännu större vrede över Israel genom att så ohelga sabbaten.”* (Nehemja 13:16-18).

”Nehemja använde inte sin auktoritet denna gång, i motsats till senare, för att hindra hedniska köpmän från att komma in i Jerusalem. Men i en ansträngning för att rädda folket från att ge efter för frestelsen förpliktigade han dem (folket), genom ett högtidligt förbund, att **inte överträda sabbatsdagen genom att köpa** från dessa försäljare...” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 667). Läs också Nehemja 10:31 och 13:15-22.

”För att nå de församlingar som behöver vår hjälp och ge dem det budskap som Gud önskar att de skall få höra, kan det bli nödvändigt för oss att resa på sabbaten, men så långt det är möjligt skulle vi **skaffa våra biljetter** och göra alla nödvändiga förberedelser **någon annan dag.**” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 360; jämför med *”Vägledning för församlingen”*, del 3, s 26).

Sabbaten och den avslutande striden i världen

”Och *”våra synder bar han i sin kropp upp på korssets trä, för att vi skulle dö bort från synderna*

och leva för rättfärdigheten. Och genom hans sår har ni blivit botade.” (1 Petr 2:24).

”*”...synda inte härefter, så att inte något värre drabbar dig.”* (Joh 5:14; jämför Joh 8:11).

”*Jag skall ge er ett nytt hjärta och låta en ny ande komma in i er. Jag skall ta bort stenhjärtat ur er kropp och ge er ett hjärta av kött. Jag skall låta min Ande komma in i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina lagar och lever efter dem.*” (Hes 36:26, 27).

”Många når aldrig upp till den nivå som de skulle kunna nå upp till, eftersom de väntar på att Gud skall göra det för dem som han har gett dem kraft att göra själva. Alla som är dugliga till att användas måste tränas genom den strängaste mentala och moraliska disciplin, och Gud skall bistå dem genom att förena sin kraft med mänsklig ansträngning.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 248).

”*Och efter dem följde en tredje ängel som sade med hög röst: ”Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar dess märke på sin panna eller på sin hand, så skall han få dricka av Guds vredes vin, som hållts upp oblandat i Guds vredes bägare. Och han skall bli plågad med eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. Och röken från deras plåga stiger upp i evigheters evigheter. De har ingen ro, vare sig dag eller natt, dessa som tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket med dess namn. Här gäller det för de heliga att vara ståndaktiga, dessa som håller Guds bud och bevarar tron på Jesus.”* (Upp 14:9-12).

”Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har **Guds sigill** (Upp 7) och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer skall det tydligt visa sig vad **vilddjurets märke** (Upp 14) är. Det är söndagsfirande.” (Ellen White, *brev 12, år 1900, 7 SDA BC*, s 980).

”*Och jag såg vilddjuret och kungarna på jorden med deras härar, samlade för att utkämpa sin strid mot honom som satt på hästen och mot hans här. Och vilddjuret greps tillsammans med den falske profeten, som i dess åsyn hade gjort de tecken, med vilka han hade förvillat dem som hade tagit emot vilddjurets märke...”* (Upp 19:19, 20).

”**Sabbaten** skall bli stridsfrågan i den stora avslutande striden i vilken **hela världen** skall ta

del.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 6, s 352; jämför med sdel 3, s 19).

”**Jordens makter, som förenar sig** för att föra krig mot Guds bud, kommer att utfärda ett dekret om att ”*alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och slavar*” (Upp 13:16) skall rätta sig efter kyrkans seder och efterleva den falska sabbaten. Alla som vägrar att lyda dekretet kommer att dömas efter borgerlig lag. Slutligen kommer man att utfärda en förklaring att de förtjänar döden” (Ellen White, *The Great Controversy*, s 604).

”Vad gör ni, bröder och systrar, i det stora förberedelsearbetet? De som förenas med världen formas efter världen och förbereder sig för vilddjurets märke. De som inte litar på sig själva, utan ödmjukar sig inför Gud och renar sina själar genom att lyda sanningen – dessa formas efter himlens mönster och förbereder sig för Guds sigill på sina pannor. När påbudet går ut och beseglingen skett kommer deras karaktär att förbli ren och fläckfri för evigt.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 216).

”När stormen närmar sig kommer många av dem som har bekänt sig tro på den tredje ängelns budskap, **men som inte blivit helgade genom lydnad för sanningen**, att överge sin tro och förena sig med motståndarna. Genom att förena sig med världen och påverkas av dess anda har de kommit att betrakta saker och ting i nästan samma ljus som den. Och när prövningen kommer är de förberedda på att välja att stå på den lätta, populära sidan.” (Ellen White, *The Great Controversy*, s 608).

”De som **steg för steg har gett efter för världsliga krav och rättat sig efter världsliga vanor** kommer att underordna sig de makter som då skall regera (Fotnot), snarare än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död.” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 188).

Fotnot: och påtvinga söndagshållande genom lagstiftning.

”**Gud kräver fullkomlighet av sina barn.** Hans lag är en avskrift av hans egen karaktär, och den är normen för alla karaktärer.” (Ellen White, *Christ’s Object Lessons*, s 315).

”**Varje ofullkomlighet i karaktären måste övervinnas, annars kommer den att övervinna**

oss.” (Ellen White, *Review & Herald*, 3 juni, 1884).

Risker med TV, radio, bio, teater, opera och liknande

”...*Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig.*” (Gal 2:19, 20).

”...*genom tron renade (Gud) deras hjärtan*” (Apg 15:9).

”Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda föreställningarna i sinnet.” (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

”För övrigt, mina bröder, allt som är sant och värdigt, allt rätt, allt rent, allt som är värt att älska och akta, ja, allt som kallas dygd och allt som förtjänar att prisas – **tänk** på allt sådant” (Fil 4:8).

”*Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar det som vinnas genom orätt och våld och den som avhåller sina händer från att ta mutor, den som stoppar till sina öron för att inte höra om blodsgärningar och sluter sina ögon för att inte se det som är ont...dina ögon skall se kungen i hans härlighet...*” (Jes 33:15-17).

”Aposteln försökte undervisa de troende hur viktigt det är att hålla **sinnet** borta från det som är förbjudet eller slösa bort dess krafter på sådant som är värdelöst. Om vi inte skall bli ett byte för Satans planer måste vi noga bevaka alla tillfartsvägar till själen. **Vi måste undvika att läsa, se och höra sådant som kan uppväcka orena tankar.** Sinnet får inte tillåtas att uppehålla sig vid allt det som fienden ingiver oss. Hjärtats portar måste troget bevakas, annars kommer ont inflytande utifrån att väcka orena tankar och själen kommer då att irra omkring i mörker.” (Ellen White, *Acts of the Apostles*, s 518).

”Det tar tid att göra dem brutala eller sataniska som skapats till Guds avbild. **Vi förändras genom att se. Genom att ge efter för orena tankar kan människan fördärva sitt sinne** så mycket, att synden som hon en gång avskydde blir behaglig för henne.

Satan använder alla medel för att göra brott och förnedrande laster omtyckta. Vi kan inte gå på

gatorna i våra städer utan att se skrikande rubriker om brott som beskrivs i någon roman, eller som skall spelas på någon teater. Sinnet uppfostas till att bli förtroget med synden...**Man hör och läser så mycket om brott att det en gång känsliga samvetet**, som med förskräckelse borde ha ryggat tillbaka för sådana skådespel, **blir förhärdat** och man uppehåller sig vid dessa saker med stort intresse." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 459). Se Fotnot.

Fotnot: Eftersom "vi förändras genom att se" innebär det att denna skadliga påverkan också gäller t ex **våldsinslag i dataspel och pornografiska bilder på internet mm.**

"**En av de allra farligaste nöjesställena är teatern.** Denna är ett drivhus för omoral i stället för att vara en skola för moral och dygd, som så ofta hävdas. Fördärvade vanor och onda böjelser styrks och befästs genom denna underhållning. Vulgära sånger, oanständiga gester, uttryck och attityder fördärvar fantasin och försämrar moralen... Det finns inget inflytande i vårt land som på ett mera kraftfullt sätt förgiftar fantasin, förstör religiösa intryck samt avtrubbar smaken för stilla nöjen och livets nyktra realiteter än teater. Kärleken till dessa skådespel ökar med varje eftergivenhet, precis som begäret efter rusdrycker ökar med dess användning. **Det enda säkra är att hålla sig undan från teatern, cirkusen och varje annat tvivelaktigt nöjesställe.**" (Ellen White, *Messages to Young People*, s 380).

"Han (Satan) använder **operan** med sin förtjusande ståt och förledande musik, **maskeradbalen, dansen och kortspelet** till att bryta ned den goda karaktärens skyddsmur och inge böjelser för sinnliga njutningar." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 459, 460).

"Guds välsignelse nedkallas inte på **teatern** eller på **dansstället**. Ingen kristen vill dö på sådana ställen eller befinna sig där när Kristus kommer" (Ellen White, *Messages to Young People*, s 398).

"De enda nöjen som är ofarliga är sådana som inte avlägsnar allvarliga och religiösa tankar. De enda säkra ställen man kan besöka är sådana dit vi kan ta med oss Jesus." (Ellen White, *Our High Calling*, s 284).

"Den sanne kristne vill inte gå till något nöjesställe eller delta i någon förströelse där han inte kan be om Guds välsignelse. **Han kommer**

inte att vara närvarande på teatern, biljardhallen eller bowlinghallen. Han kommer inte att förena sig med de muntra dansörerna, eller ge efter för något annat förhållande nöje som avlägsnar Kristus från sinnet. Till alla som talar för dessa förströelser svarar vi: Vi kan inte tillåta oss något av detta i Jesu, nasaréns, namn." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 398).

"**Varje timmes arbete** granskas av Gud och registreras antingen som trohet eller otrohet" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 453).

"*Dessa är de som...har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod.*" (Upp 7:14).

"*Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni frågar efter mig av hela ert hjärta.*" (Jer 29:13)

"*Var så till sinnes som Kristus Jesus var*", "*Allt som är sant och ädelt, rätt och rent, allt som är värt att älska och ära, allt som kan kallas dygd och förtjänar beröm – tänk på allt sådant.*" (Fil 2:5, 4:8).

"*Och alla vi som utan slöja för ansiktet skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till hans avbilder, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herrens Ande.*" (2 Kor 3:18).

"Det är genom att **betrakta** hans kärlek, genom att **dröja vid** den, genom att **dricka** den, som vi kan få del av hans natur." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 389).

"De som inte vill bli fångade i Satans snaror måste noga bevaka alla tillfartsvägar till sinnet. De måste undvika att **läsa, se och höra** sådant som kan uppväcka orena tankar." (Ellen White, *Löftestiden*, s 486).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...**Varje ohelig tanke** måste **ögonblickligen** avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"**Tankarna och känslorna** utgör tillsammans den moraliska **karaktären.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 310).

”Gud har ombesörjt ett nöje för alla som kan glädja rik och fattig lika mycket. Det nöje som består i att **hysa rena tankar** och **handla osjälviskt**, det nöje som kommer av att **tala medkännande ord och utföra goda gärningar**. Kristi ljus skiner från dem som utför sådan tjänst för att lysa upp deras liv som förmörkats av många skuggor.” (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 198).

”Den som **ständigt ser på Jesus** kommer att se hans **självförnekande kärlek och djupa ödmjukhet** och kommer att avbilda hans exempel. **Stolthet, ärelystnad, bedrägeri, hat och själviskhet** måste rensas bort från hjärtat. Hos många är dessa onda karaktärsdrag **delvis underkuvade**, men inte grundligt utrotade från hjärtat. Under gynnsamma omständigheter dyker de upp på nytt och mognar till uppror mot Gud. Häri ligger en fruktansvärd fara. Att bevara någon synd är att hålla fast vid en fiende som bara väntar på ett obehäkat tillfälle för att förorsaka vår undergång.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 174, 175).

”Därefter sade Jesus till sina lärjungar: 'Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig. Ty den som vill bevara sitt liv, han skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall finna det.' (Matt 16:24,25).

Risker med böcker och tidningar

”Då uppenbarade jag min synd för dig och överskydde inte min missgärning. Jag sade: 'Jag vill bekänna för Herren mina överträdelse'. Då förlät du mig min synds missgärning.' (Psaltaren 32:5).

”Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta, och ge mig på nytt en frimodig ande.” (Psaltaren 51:12).

”Som Människosonen gav han (Jesus) oss ett **exempel** på lydnad. Som Guds Son ger han oss **kraft** till att lyda.” (Ellen White, *Desire of Ages*, s 24).

”Strävar vi med **all vår kraft** efter att som män och kvinnor avbilda Jesu liv? Försöker vi uppnå Hans fullhet? Strävar vi hela tiden ivrigt efter att nå det märke som förelagts oss – **fullkommandet av Hans karaktär**? När Herrens folk når detta märke skall de beseglas på sina pannor. Fyllda av Anden skall de vara fullkomliga i Kristus.”

(Ellen White, *6:e bandet av SDA:s bibelkommentar*, s 1118).

”De ord som jag har talat till er är ande och är liv' (Joh 6:63)...När Hans (Jesu) synliga närvaro skulle upphöra, måste ordet vara deras kraftkälla. Precis som deras Mästare skulle de leva 'av varje ord som utgår ur Guds mun' (Matt 4:4).” (Ellen White, *Desire of Ages*, s 390, 391).

”Guds Ord måste läsas och studeras med en innerlig önskan om att få andlig kraft därifrån. Himlens bröd måste ätas och upptas, dvs bli en del av livet. På så sätt kan vi få evigt liv. På så sätt besvaras Kristi bön: 'Helga dem i sanningen; ditt ord är sanning.' (Johannes 17:17)”. (Ellen White, *Review & Herald*, 28 januari, 1904).

”Att äta Kristi kött och dricka Kristi blod är att ta emot Honom som en personlig Frälsare i tron att Han förlåter oss våra synder och att vi är fullkomliga i Honom. Det är genom att betrakta Hans kärlek, genom att dröja vid den, genom att dricka den, som vi får del av Hans natur. Vad maten är för kroppen, måste Kristus vara för själen...Håller din iver på att mattas av? Har din första kärlek kallnat? Ta på nytt emot den kärlek som Kristus erbjuder dig.” (Ellen White, *Desire of Ages*, s 389, 390).

”För övrigt, mina bröder, allt som är sant och värdigt, allt rätt, allt rent, allt som är värt att älska och akta, ja, allt som kallas dygd och allt som förtjänar att prisas – tänk på allt sådant” (Fil 4:8).

”Vi måste undvika att **läsa, se och höra** sådant som kan uppväcka **orena tankar**. Sinnet får inte tillåtas att uppehålla sig vid allt det som fienden inger oss.” (Ellen White, *Acts of the Apostles*, s 518).

”**Vi förändras genom att se**. Genom att ge efter för orena tankar kan människan fördärva sitt sinne så mycket, att synden som hon en gång avskydde blir behaglig för henne... **Man hör och läser så mycket om brott att det en gång känsliga samvetet**, som med förskräckelse borde ha ryggat tillbaka för sådana skådespel, **blir förhärdat** och man uppehåller sig vid dessa saker med stort intresse.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 459).

”Kunde en stor del av de böcker som ges ut brännas upp skulle en hemsökelse hejdas, som åstadkommer ett fruktansvärt fördärv i sinne och

hjärta. **Kärleksberättelser, lättsinniga och spännande berättelser**, och till och med de böcker som kallas **religiösa romaner** – böcker i vilka författaren låter sina berättelser åtföljas av en moralisk undervisning – **är till förbannelse för läsaren**. Religiösa känslor kan vävas in i berättelsen, i hela boken, men i de flesta fall är det Satan som iklätt sig en [Guds] ängels skepnad för att så mycket effektivare kunna bedra och fångsla. Ingen är så förankrad i rätta principer, och ingen är så skyddad från frestelse, att han kan vara trygg när han läser sådana berättelser. De som läser denna sortens böcker ger efter för något ont som fördärvar andligheten och fördunklar Bibelns skönhet." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 272).

Modet

"Det är era missgärningar som skiljer er och er Gud från varandra." (Jes 59:2).

"Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod." (Upp 7:14).

"På samma sätt skall kvinnorna uppträda i **anständig klädedräkt**, blygsamt och återhållsamt, och smycka sig, inte med **frisyrer som väcker uppseende**, inte med **guld eller pärlor eller dyra kläder**, utan med goda gärningar, som det anstår kvinnor som bekänner sig vara gudfruktiga." (1 Tim 2:9, 10).

"Er prydnad skall inte vara något utvärtes: **konstfulla frisyrer, påhängda guldsmycken eller fina kläder**, utan den inre, dolda människan med sitt oförgängliga smycke, **ett mildt och stilla sinnelag**. Det är mycket dyrbart i Guds ögon." (1 Petr 3:3, 4).

"**Modet** försämrar förståndet och förtär andligheten hos vårt folk. Lydnad för modet genomströmmar våra sjundedagsadventistförsamlingar och **gör mer än någon annan kraft för att skilja vårt folk från Gud**." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 647, 648).

"Att klä sig enkelt och avstå från att lysa med smycken och annan yttre prydnad av **alla slag** är

i enlighet med vår tro." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 366).

"Herren...vanhedras för att Hans folk följer de **ohälsosamma, oanständiga och dyra moden** som kännetecknar denna fördärvade tid." (Ellen White, *Councils on Health*, 598).

"En kvinna skall inte bära manskläder, och en man skall inte klä sig i kvinnokläder. Ty var och en som gör så är avskyvärd för Herren, din Gud." (5 Mos 22:5).

"Jag blev hänvisad till 5 Mos 22:5: `En kvinna skall inte bära manskläder, och en man skall inte klä sig i kvinnokläder. Ty var och en som gör så är avskyvärd för Herren, din Gud.`...Det finns en tilltagande trend att kvinnor i klädedräkt och utseende försöker komma så nära det andra könet som möjligt, och att forma sina kläder mycket likt männen, men Gud säger att detta är avskyvärt." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 421).

"Min granskning var avsedd att tillrättavisa det nuvarande (år 1867) modet, de extremt långa kläder som släpar på marken, men också att tillrättavisa de extremt korta kläder som når ungefär till knäna, vilket en viss grupp har på sig. Jag fick se att vi borde undvika båda extremfallen. Genom att bära kläder som når ungefär till **överkanten av en kvinnas kortare stövlar** kommer vi att undgå det onda som hänger samman med extremt långa kläder, men vi undgår också det onda och det ökända som hänger samman med de extremt korta kläderna" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 464).

"Man bedömer ofta en människas karaktär efter det sätt hon klär sig. God smak och bildning märks i valet av enkla och lämpliga kläder. **Sträng enkelhet i klädedräkten** tillsammans med **ett försynt uppträdande** gör mycket för att ge en ung kvinna det fina, reserverade sätt som skyddar henne från tusentals faror." (Ellen White, *Vägen till mognad*, s 268, 269).

Vårt tal

"Därför kan han (Jesus) också **helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud**,

eftersom han alltid lever för att be för dem." (Hebr 7:25).

"Lova Herren, min själ, och glöm inte vad gott han har gjort, han som förlåter dig alla dina missgärningar och helar alla dina brister." (Ps 103:2, 3).

"Tacka Gud i alla livets förhållanden. Det är Guds vilja att ni gör detta, i Kristus Jesus." (1 Tess 5:18).

"Välj era ord så att de alltid är vänliga, kryddade med salt, så att ni vet hur ni bör svara var och en." (Kol 4:6).

"Men jag säger er att för varje onyttigt ord som människorna talar, skall de stå till svars på domens dag. Efter dina ord skall du frias, och efter dina ord skall du fällas." (Matt 12:36, 37).

"...Vem får bo på ditt heliga berg? Den som lever fullkomligt och gör vad som är rätt, den som talar sanning av hjärtat, den som inte går med förtal..." (Ps 15:1-3).

"Jag är rädd att jag, när jag kommer...får möta strid, avund, vrede, självhävdelse, förtal, skvaller, högmod och oordning bland er." (2 Kor 12:20).

"Jag ber att människorna till sitt väsen skall bli helgade, att anklagelse och kritik skall upphöra. Detta är synd som korsfäster Guds Son en andra gång och utsätter Honom för öppet hån." (Ellen White, Review and Herald, 17 oktober, 1899).

"Alla skapades till Guds avbild, och till och med den mest fördärvade skall behandlas med respekt och ömsinnet. Gud kommer till och med att hålla oss ansvariga för ett enda ord som uttalas i förakt för en själ som Kristus har dött för." (Ellen White, Mount of Blessings, s 57).

"Den som är verkligt omvänd har ingen benägenhet att tänka eller tala om andras fel. Hans läppar är helgade, och som Guds vittne vittnar han om att Guds nåd har förvandlat hans hjärta...Endast de som övervunnit frestelsen att

tänka och tala ont skall komma in i himlen." (Ellen White, Sons and Daughters of God, s 348).

"Satan har vunnit många segrar över Jesu bekännande efterföljare genom deras okristliga anda och uppträdande mot bröder som inte är överens med dem och mot otroende.

Diskussion om läropunkter har inte åstadkommit enighet utan oenighet. Man har hyst en bitter anda och man har talat bittra ord. Det sannfärdiga vittnets ord borde studeras noggrant av samtliga: `Men jag har det emot dig, att du har övergett din första kärlek` och blivit kall och osympatisk. Ett hårt hjärta har ersatt broderlig kärlek, kristuslik kärlek. `Tänk därför på varifrån du har fallit, och omvänd dig och gör dina första gärningar. Annars skall jag snart komma över dig och flytta din ljusstake från dess plats, om du inte omvänder dig.`

*Denna varning borde uppmärksammas av varje församling i våra led. Det måste införas nya inslag av Kristi liv i församlingen. Kärleken till Kristus betyder en öppen och vidsträckt kärlek till var och en, en kärlek som nu fattas i så sorgligt hög grad. Bristen på kärlek leder till brist på respekt för varandra och till försummelse av äkta vänlighet. **Det förekommer kritik, felsökande och meddelanden i all förtrolighet.** Dessa ord understödjer Satans anklagelser. Han är alltid i verksamhet för att skapa misstro, avund och bitterhet. Varför har medlemmar i församlingen så lätt för att medverka i detta onda verk och därmed förbise de dyrbara tingen? Varför talar de inte gillande och uppmuntrande ord till varandra och därmed också vattnar kärlekens dyrbara växt, så att inte kärleken dör ut i hjärtat?" (Ellen White, Review & Herald, 9 februari, 1892).*

"Om du bär fram din gåva till altaret och där kommer att tänka på att din broder har något emot dig, så lämna din gåva framför altaret och gå först bort och förlik dig med din broder, och kom sedan och bär fram din gåva. Skynda dig att göra upp med din motpart medan du ännu är med honom på vägen, så att din motpart inte överlämnar dig åt domaren och domaren överlämnar dig åt fångvaktaren och du sätts i fängelse. Sannerligen säger jag dig: Du slipper inte ut därifrån förrän du har betalat till sista öret." (Matt 5:23-26).

"`Låt bli att döma, så blir ni inte dömda` (Matt 7:1). Tro inte att du är bättre än andra människor, så att du sätter dig till doms över dem. Eftersom

du inte kan förstå deras motiv kan du inte heller döma dem. Genom att kritisera din nästa dömer du dig själv, eftersom du då visar att du står i förbund med Satan, brödernas åklagare." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 314).

Missbruka inte Guds namn

De allra flesta bekännande kristna har uppfattningen att det är överträdelse av det tredje budet att åkalla den Ondes namn. Ord som Djävulen, Fan och Satan är alla synonymer för den Onde och används flitigt av många oomvända människor i sitt vardagliga språk. Men att åkalla den Onde är oförenligt med att tillbe den levande Guden. "*Ingen kan tjäna två herrar.*" (Matt 6:24).

Tyvärr finns det emellertid kristna som i sitt vardagliga språk obetänksamt använder uttryck som har med Guds namn att göra och därmed överträder det tredje budet. Några exempel: "Gud, vad det smakar gott", "Herre Gud, hur kör du?", "För Guds skull, ta inga stora risker". "Gode Gud, vad häftigt det regnar."

Uttrycket "jösses (jisses)!" (vad det regnade) syftar på Jesus och är ett missbruk av Hans namn.

Men det finns uttryck som förknippas med Gud och som därför också är överträdelse av det tredje budet när de används obetänksamt i vardagligt tal. Sådana exempel är "kors!" (vilka stora hagel som föll), som naturligtvis syftar på Golgata kors. "Himla bra" och "himmelskt gott" syftar på den himmel där Gud finns, där allt är gott.

Men att använda Guds namn utan vördnad i **andliga** sammanhang är också synd:

"Jag såg att Guds namn skulle användas med vördnad och respekt. Orden **Allsmäktige Gud** sätts samman och används av somliga på ett likgiltigt och tanklöst sätt i bön, vilket misshagar Gud. De som gör det har varken en riktig uppfattning av Gud eller sanningen. Annars skulle de inte tala så respektlöst om den store och fruktansvärde Guden som snart, på den yttersta dagen, skall döma dem. Ängeln sade: "Sätt inte ihop dem, ty Hans namn är fruktansvärt." De som

har insett Guds storhet och majestät tar Hans namn på sina läppar med helig vördnad. Gud bor i ett ljus dit ingen kan komma. Ingen människa kan se honom och leva. Jag såg att detta missbruk måste förstås och rättas till innan församlingen kan få framgång." (Ellen White, *Early Writings*, s 122).

Häftighet, vrede, hat, irritation, otålighet mm

"...*Våra synder bar han i sin egen kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten.*" (1 Petr 2:21-24).

"Guds förlåtelse är inte bara en juridisk handling, genom vilken Han befriar oss från fördömmelse. Den innebär inte endast förlåtelse för synden, utan innebär också befrielse från synden. **Det är inflytandet av den återlösande kärleken som förvandlar hjärtat.**" (Ellen White, *Thoughts from the Mount of Blessing*, s 114).

"*Utan mig (Jesus) kan ni ingenting göra.*" (Joh 15:5).

"*Ett mjukt svar stillar vrede, ord som sårar väcker harm.*" (Ords 15:1).

"*Låt det bli slut på all bitterhet och häftighet, vrede och gräl och smädelser och all annan ondska.*" (Ef 4:31).

"*Därför, mina älskade, liksom ni alltid har varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävan på er frälsning, inte bara som när jag var hos er, utan ännu mycket mer nu när jag är långt borta. Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.*" (Fil 2:12, 13).

"Många frågar: **Hur** skall jag överlämna mig själv till Gud? Du vill överlämna dig själv till honom, men din moraliska kraft är svag, du sitter fast i tvivel och är bunden av ditt syndfulla livs vanor. Dina löften och beslut är som rep av sand. Du kan inte behärska dina tankar, dina ingivelser, dina känslor. Vetskapen om dina brutna löften och dina ouppfyllda beslut försvagar ditt

förtroende för din egen uppriktighet och får dig att tro, att Gud inte kan ta emot dig, men du behöver inte bli förtvivlad. Vad du behöver förstå är viljans sanna kraft. Det är den som är den härskande kraften i människans natur och som ger kraft att fatta beslut och att välja. Allting beror på att man använder viljan på rätt sätt. Gud har gett människan kraft att välja. Denna kraft står under hennes förvaltning. Du kan inte förändra ditt eget hjärta. Du kan inte av dig själv älska Gud, men du kan **välja** att tjäna honom. Du kan **överlämna din vilja till honom**. Han kommer då att verka i dig både att vilja och att göra så som han finner bäst. På så sätt kommer hela din natur att behärras av Kristi Ande. Du inriktas på att älska honom, dina tankar kommer att stämma överens med hans vilja." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 47).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi **ständigt be ivrigt till Gud** för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att **föreنا oss med Kristus och använda all energi** för att nå upp till **fullkomligheten** i hans karaktär." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"Ingen form av ondska har en skadligare inverkan på karaktären än mänskliga lidelser utan den hämmande påverkan av den helige Ande. Ingen annan seger vi kan vinna är så värdefull som segern vi vunnit över jaget." (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 485).

"*Hon (Maria) skall föda en son, och du (Josef) skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.*" (Matt 1:21).

"Jesus kom inte för att frälsa människorna **i** deras synder, utan **från** deras synder. Om Hans Ande förblir i hjärtat kan inte synden vistas där." (Ellen White, *Review and Herald*, 16 mars, 1886).

"*Till sist: Hämta styrka i Herren och i hans väldiga kraft. Ta på er hela Guds vapenrustning,*

så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa utan mot furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. Ta därför på er hela Guds vapenrustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och behålla fältet efter att ha fullgjort allt. Stå alltså fasta, spänn på er sanningen som bälte kring era höfter och kläd er i rättfärdighetens pansar och sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger. Ta framför allt trons sköld. Med den kan ni släcka den ondes alla brinnande pilar. Rusta er med frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds Ord. Gör det under ständig åkallan och bön och be alltid i Anden. Vaka därför och håll ut i bön för alla de heliga." (Ef 6:10-18).

"Men du kommer att säga, 'hur skall jag veta att Kristus är i mitt hjärta?' När du kritiseras eller tillrättavisas och saker och ting inte går som du önskar, om du då låter dina lidelser brusa upp i stället för att ta emot tillrättavisningen och vara tålig och vänlig, så finns inte Kristus i ditt hjärta." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 juli, 1887).

"**En grupp saknar självbehärskning. De har inte tyglat sitt temperament eller sina ord.** Och en del av dem påstår att de är Kristi efterföljare, men det är de inte. Jesus har inte gett dem något sådant exempel...Det finns bara ett botemedel för denna grupp - bestämd självbehärskning under alla omständigheter. Ansträngningar för att hamna i gynnsamma situationer, där vi inte blir uppretade, kan fungera ett tag. Men Satan vet hur han skall finna dessa arma själar och kommer att attackera dem upprepade gånger på deras svaga punkter. Så länge de tänker på sig själva fortsätter han att vara till besvär för dem...Men det finns hopp för dem. Låt dem sammanföra detta turbulenta liv med konflikter och bekymmer med Kristus. Då kommer inte jaget längre att högljutt kräva att stå i centrum...De borde ödmjuka sig själva och uppriktigt erkänna: "Jag gjorde fel. Förlåt mig. För Gud sade till oss att vi inte får låta solen gå ner över vår vrede." Detta är den enda säkra vägen mot seger. Många ger näring åt sin vrede och är fulla av hämndlystna, hatfulla känslor...Men motstå dessa onda känslor, och då

kommer du att märka en stor förändring i ditt förhållande med dina medmänniskor." (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 142).

"Honom som förmår styrka er genom det evangelium jag förkunnar, budskapet om Jesus Kristus...för att alla folk skall föras till trons lydnad." (Rom 16:25, 26).

"Den som **inte** har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har **inte** den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review & Herald*, 10 mars, 1904).

"Om du kämpar trons kamp med **all din viljekraft**, då kommer du att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

"Kiv och strid kan inte uppstå bland dem som behärskas av Guds Ande." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 227).

"När vi ger efter för otålighet driver vi Guds Ande ut ur hjärtat och ger plats för Satans egenskaper." (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 236).

När Kristus bor i hjärtat

"...Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." (Gal 2:19,20).

"Ingen kan tjäna två herrar." (Matt 6:24).

"På deras frukt skall ni känna igen dem." (Matt 7:16).

"När Kristus bor i hjärtat är Hans närvaro uppenbar. Goda, trevliga ord och handlingar uppenbarar Guds Ande. Ett mildt temperament visar sig. Där finns ingen vrede, ingen envishet, inga onda antaganden. Det finns heller inget hat i hjärtat." (Ellen White, *This Day With God*, s 357).

"När Guds Ande tar hjärtat i besittning förvandlas hela livet. Syndiga tankar jagas på

flykten, onda gärningar avvisas. Kärlek, ödmjukhet och frid ersätter vrede, avundsjuka och strid. Glädje ersätter sorg och ansiktet återspeglar det himmelska ljuset." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 173).

"Gud förlorar inte hoppet om oss på grund av våra synder. Vi kan göra misstag och bedröva Hans Ande, men när vi ångrar oss och kommer till Honom med ångerfulla hjärtan kommer Han inte att avvisa oss. Det finns hinder som skall avlägsnas. Felaktiga känslor har omhuldats. Det har funnits stolthet, självgodhet, otålighet och klagan. Allt detta skiljer oss från Gud. Synder måste bekännas. Det måste bli ett mer djupgående verk i hjärtat." (Ellen White, *Faith and Works*, s 35).

"Knappast någon av oss förstår att änglar omger oss. Och dessa dyrbara änglar, som tjänstgör för dessa som skall få frälsning till arvedel, räddar oss från många, många frestelser och svårigheter...Änglar hör otåliga och ovänliga ord som uttalas i våra hem. Vill du finna en uppteckning i de himmelska böckerna av otåliga ord och hetsiga ord som du har uttalat i din familj? Otålighet för Guds och människans fiende in i din familj och driver ut Guds änglar. Om du förblir i Kristus, och Kristus förblir i dig, så kan du inte tala argsinta ord." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 99).

"Om Hans Ande förblir i hjärtat kan inte synden vistas där." (Ellen White, *Review and Herald*, 16 mars, 1886).

"Det finns en underbar styrka i tystnaden. När du får höra otåliga ord ska du inte hämnas. När man ger en som är arg svar på tal, brukar orden vara som slag, som piskar upp humöret till raseri. Men ilska som möts av tystnad dör fort bort. Må den kristne tygla sin tunga och vara fast besluten att inte tala hårda, otåliga ord. Med en tyglad tunga kan han vinna seger över varje prövning av tålmodet som han får möta.

Människan kan inte styra sitt sinne med sin egen kraft. Men genom Kristus kan hon behärska sig. Genom Hans styrka kan tankar och ord underordnas Guds vilja. Genom Kristi religion kan känslorna behärskas av förståndet och tungan styras. Under dess inflytande kuvas det

häftiga temperamentet och hjärtat fylls med tålmod och vänlighet.

Håll fast vid den Ende som har all makt i himlen och på jorden. Trots att du så ofta misslyckas med att uppenbara tålmod och lugn ska du inte ge upp kampen. Bestäm dig igen - fatta denna gång ett mera fast beslut - att visa tålmod, hur du än blir provocerad. Ta aldrig bort blicken från ditt gudomliga Exempel." (Ellen White, *Review and Herald*, den 31 oktober 1907, *Messages to Young People*, s 135, 136).

"Frestarens medel och makt kan inte anföras som ursäkt för en orätt handling. Satan jublar när han hör, att de som säger sig vara Kristi efterföljare ursäktar sina karaktärsvagheter. Det är dessa ursäkter som leder till synd. **Det finns ingen ursäkt för att synda.** Ett helgat sinne och ett kristuslikt liv är något som varje ångrande, troende Guds barn kan uppnå." (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 311).

"Sann helgelse är varken mer eller mindre än att älska Gud av hela sitt hjärta, att vandra felfritt efter hans bud och föreskrifter. Helgelse är inte en känslöstämning, utan en princip med himmelskt ursprung som medför att alla lidelser och önsknings behärskas av Guds Ande. (Ellen White, *Faith and Works*, s 87).

"`...om ni gör er till slavar under någon och lyder honom, då är ni hans slavar och det är honom ni lyder...` (Rom 6:16). Om vi ger efter för vrede, lusta, girighet, hat, själviskhet, eller varje annan synd, blir vi syndens slavar. `Ingen kan tjäna två herrar.` (Matt 6:24). Om vi tjänar synden kan vi inte tjäna Kristus. Den kristne kommer att känna ingivelser till att synda, eftersom `köttet har begär mot Anden`. (Gal 5:17). Men Anden kämpar mot köttet och utkämpar en ständig strid. Det är här som Kristi hjälp behövs. Mänsklig svaghet förenas med Guds kraft, och tron utropar: `Men Gud vare tack, som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus.` (1 Kor 15:57)" (Ellen White, *Messages to Young People*, s 114).

"Å, kanske du säger, `jag håller buden`. Gör du verkligen det?...Förverkligar du principerna i Guds bud i ditt hem, i din familj. Uppvisar du

aldrig ohövlighet, ovänlighet och oartighet i familjekretsen? Om du uppenbarar ovänlighet i ditt hem, oavsett hur hög din trosbekännelse är, så överträder du Guds bud. Det spelar ingen roll hur mycket du förkunnar buden för andra, om du misslyckas med att visa Kristi kärlek i ditt liv hemma. Då överträder du lagen." (Ellen White, *Review & Herald*, vol 2, s 556).

"Män och kvinnor, barn och ungdomar, vägs på himlens väg enligt vad de uppenbarar i sitt hemliv. En person som är kristen i hemmet är kristen överallt." (Ellen White, *SDA Bible Commentary*, del 5, s 1085).

"Om du har ett rätt förhållande med Gud idag, så är du redo om Kristus skulle komma idag. Vad vi behöver är Kristus gestaltad i våra liv, vårt härlighetshopp." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 227).

Föräldars förhållande till sina barn

"...ty du (Jesus) har blivit slaktad, och med ditt blod har du friköpt åt Gud människor av alla stammar och språk, folk och nationer." (Upp 5:9).

"Om ni lever som köttet vill, då kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva." (Rom 8:13).

"Se, jag skall sända till er profeten Elia, förrän Herrens stora och fruktansvärda dag kommer. Och han skall vända fädernas hjärtan till barnen, och barnens hjärtan till deras fäder, för att jag inte, när jag kommer, skall slå landet med tillspillogivning." (Malaki 4:6).

"Vänj den unge vid den väg han bör vandra, så viker han inte därifrån när han blir gammal." (Ords 22:6).

"Låt mödrarna komma till Jesus med sina bryderier...Till och med spädbarnet i sin moders armar kan vila under den Allsmäktiges skugga genom den bedjande moderns tro. Johannes Döparen var fylld med den helige Ande allt ifrån sin födelse. Om vi lever i gemenskap med Gud, kan vi också förvänta oss att Guds Ande formar våra små barn, till och med från deras tidigaste ögonblick." (Ellen White, *Desire of Ages*, s 512).

”Hans `arm är inte för kort, så att Han inte kan frälsa, och Hans öra är inte tillslutet, så att Han inte kan höra` (Jes 59:1). Och om kristna föräldrar söker Honom på allvar, skall Han lägga argument i deras mun. Han skall då verka mäktigt för sitt eget namns skull, för deras räkning, när det gäller deras barns omvändelse.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 323). “Fadern skall, i egenskap av präst i hemmet, uppträda mildt och tålmodigt mot sina barn. Han bör vara försiktig så att han inte skapar en stridslysten benägenhet i dem. Han får inte tillåta att överträdelsen passerar utan tillrättavising, men ändå finns det ett sätt att tillrättavisa på utan att uppväcka de värsta lidelserna i människohjärtat. Han bör tala med sina barn i kärlek, och berätta för dem hur **bedrövad deras Frälsare är** över deras uppträdande. Och han bör **knäböja med dem inför nådastolen** och föra dem fram inför Kristus med bön om att Han skall ha medlidande med dem och leda dem till att be om förlåtelse och omvända sig. Sådan disciplinering kommer nästan alltid att smälta det mest hårdnackade hjärta.” (Ellen White, *Child Guidance*, s 286, 287).

”Föräldrarnas arbete utförs sällan som det borde...Föräldrar, har ni studerat föräldrars auktoritet, så att ni på ett klokt sätt kan träna era barns vilja och impulser? Lär era små barn att förena sig med Gud för att få Hans hjälp. Det räcker inte att ni säger: `gör detta` eller `gör det`, och sedan inte alls bryr er om och glömmer vad ni fordrade, och barnen därför inte är noگا med att lyda era befallningar. Förbered era barn, så att de lyder era befallningar med glädje. Lär era små barn att förena sig med Jesus...Lär dem att be Herren om hjälp i livets småsaker och att vara vakna så att de ser de små plikter som behöver göras och att vara hjälpsamma i hemmet. Om ni inte undervisar dem, så finns det en som kommer att göra det, för Satan iakttar dem för att vid lämpligt tillfälle försöka så ogräs i deras hjärta.” (samma källa, s 31).

”Föräldrar får **aldrig** någonsin förorsaka sina barn smärta genom att **visa hårdhet eller ställa orimliga krav**. Hårdhet driver människor in i Satans nät.” (Ellen White, *Adventist Home*, s 308).

”Din trohet mot Kristus kan uttryckas bättre i dina barns symmetriska karaktärer än på något annat sätt.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 40).

”Det är få föräldrar som inser hur viktigt det är att ge sina barn det inflytande som ett gudfruktigt exempel innebär.” (Ellen White, *Review & Herald*, 12 okt, 1911).

”Mödrar, försäkra er om att ni fostrar era barn på ett lämpligt sätt under de tre första åren av deras liv. Tillåt dem inte att utforma sina egna önskningar och begär...under denna period...läggs grunden.” (Ellen White, *Child Guidance*, s 194).

”När ni troget har gjort er plikt mot barnen, för dem då till Gud och be Honom om hjälp. Säg till Honom att ni har gjort vad ni kan, och be Gud i tro att Han gör sin del, det som ni inte kan göra. Be Honom att Han dämpar deras böjelser, så att Han gör dem milda och vänliga genom sin helige Ande.” (Ellen White, *Review & Herald*, 28 mars 1893).

”När föräldrar misslyckas med att fordra omedelbar och fullständig lydnad hos sina barn, misslyckas de också med att lägga den rätta karaktärsgrunden hos sina barn. De förbereder sina barn till att vanära dem när de blir gamla och förorsaka sorg i deras hjärtan när de närmar sig graven.” (Ellen White, *Child Guidance*, s 86).

”Barnen bör lära sig underdånighet och lydnad. Olydnad får inte tillåtas. Synden lurar vid de föräldrars dörr som tillåter sina barn att vara olydiga.” (samma källa, s 85, 86).

”När barnen förlorar sin självbehärskning och talar lidelsefulla ord bör föräldrarna vara tysta ett tag och varken tillrättavisa eller fördöma. Vid sådana tillfällen är tystnad guld värd och gör mer för att åstadkomma omvändelse än vad några talade ord kan göra. Satan är mycket nöjd när föräldrar irriterar sina barn genom att tala hårda, arga ord.” (Ellen White, *Review & Herald*, 24 jan 1907).

”Fäder och mödrar, jag ber er enträget, för Kristi skull, att vara vänliga, ömsinta och tålmodiga i era hem.” (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 99).

”Om vresiga ord faller från dina läppar, lär du dina barn att tala på samma sätt.” (Ellen White, *Child Guidance*, s 219).

”Föräldrar, varje gång ni förlorar självbehärskningen och talar och handlar otåligt syndar ni mot Gud.” (samma källa, s 217).

”Mödrar, bli inte otåliga mot era barn, oavsett hur provocerande de kan vara i sin okunnighet. Undervisa dem tålmodigt och med kärlek.” (samma källa, s 245).

”Gräla aldrig i hemmet. Ge aldrig ditt barn ett hetsigt slag, om du inte vill lära det att slåss. Som förälder står du i Guds ställe inför dina barn, och du måste vara på din vakt. Tillrättavisa aldrig ditt barn när du är arg. Gör du det, formar du honom till din avbild till att bli impulsiv, lidelsefull och omedgörlig. Du kan vara bestämd utan våld, hot eller gräl.” (Ellen White, *Review & Herald*, 28 juni 1910).

”De (kristna föräldrar) har inte lagt band på dem (sina barn) eller flitigt undervisat dem om Herrens väg. De har tillåtit dem att gå ut och komma hem när de själva vill, och tillåtit dem att umgås med världsliga människor. Denna världsliga påverkan... förekommer till stor del i så kallade goda sällskap. Genom deras klädsel, utseende och nöjen omger de sig med en atmosfär som står i strid med Kristus.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 78).

Barns förhållande till sina föräldrar

”Ni vet ju att det inte är med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni friköptes från det meningslösa liv ni övertagit från era fäder, utan med Kristi dyrbara blod, som blodet av ett lamm utan fel och fläck.” (1 Petr 1:18, 19).

”Hedra din far och din mor, som Herren, din Gud, har befällt dig, för att du må länge leva och det må gå dig väl i det land som Herren, din Gud, vill ge dig.” (5 Mos 5:16).

”Det skall du veta, att i de sista dagarna skall det komma svåra tider. Då kommer människorna att bli...olydiga mot sina föräldrar...” (2 Tim 3:1, 2).

”Hedra din far och din mor”. Förpliktelsen som vilar över barn att hedra sina föräldrar finns kvar hela livet. Om föräldrarna är gamla och svaga bör den tillgivenhet och den uppmärksamhet som barnen visar far och mor stå i proportion till deras behov. På ett fint sätt och med beslutsamhet bör barnen handla på ett sätt som, även om det kräver självförnekelse, avlägsnar alla bekymmer och all villrådighet från föräldrarnas sinnen...

Barnen bör undervisas om att älska och på ett ömsint sätt ta hand om sin far och mor. Ta hand

om dem själva, barn! Ingen annan kan utföra de små vänliga handlingar som skänker sådant gensvar som när ni utför dem. Ta vara på era dyrbara möjligheter att sprida frön av vänlighet. Vår förpliktelse mot våra föräldrar upphör aldrig. Vår kärlek till dem, samt deras kärlek till oss, kan inte begränsas till år eller avstånd, och vårt ansvar kan aldrig läggas åt sidan. Barnen bör noggrant tänka på att i bästa fall upplever de åldriga föräldrarna endast lite glädje och välbefinnande. Vad kan förorsaka större sorg i deras hjärtan än att deras barn visar försumlighet. Kan ett barn begå en svårare synd än att förorsaka sorg hos en åldrad, hjälplös far eller mor?” (Ellen White, *Adventist Home*, s 360).

”Fader, moder, fru, barn, hus, landområden, allt måste komma **i andra hand** efter Guds verk och sak. Man måste vara villig att med tålmod och glädje uthärda allting som man enligt Guds försyn kan bli kallad att lida för. Den slutliga belöningen kommer att bli att med Kristus få dela odödlighetens tron.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 30 juni, 1881).

”Den som älskar sin far eller mor mer än mig är mig inte värdig, och den som älskar sin son eller dotter mer än mig är mig inte värdig.” (Matt 10:37).

”Den som håller hela lagen, men bryter mot ett av buden, är skyldig till allt” (Jak 2:10).

Det sjunde budet,

”Jesus Kristus...som älskar oss och har friköpt oss från våra synder med sitt blod.” (Upp 1:5).

”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft.” (Fil 4:13).

”Du skall inte begå äktenskapsbrott.” (2 Mos 20:14).

”Var och en som skiljer sig från sin hustru av något annat skäl än otukt, han blir orsak till att äktenskapsbrott begås med henne, och den som gifter sig med en frånskild kvinna begår äktenskapsbrott.” (Matt 5:32).

”Gud gjorde en kvinna av mannen för att kvinnan skulle vara hans följeslagare och medhjälpare, för att vara ett med honom, glädja, uppmuntra

och göra honom lycklig. Han, i sin tur, skulle vara hennes starke medhjälpare. Alla som ingår äktenskap med ett heligt syfte - maken för att få ren kärlek från en kvinnas hjärta, hustrun för att uppmjuka och utveckla sin makes karaktär och göra den fullständig - uppfyller Guds syfte med dem." (Ellen White, *Adventist home*, s 99).

(Råd från Ellen White till ett nyligen gift par) "...Min broder, din hustrus tid och styrka och lycka är nu förenad med din. **Ditt inflytande över henne kan bli en lukt av liv till liv eller av död till död.** Var mycket försiktig så att du inte förstör hennes liv.

Min syster, du kommer nu att lära dig dina första praktiska lektioner när det gäller förpliktelse som gift. Förvissa dig om att du troget lär dig dessa lektioner dag efter dag...Var ständigt på din vakt så att du inte ger efter för själviskhet. I er livslånga förening kommer era känslor att påverka varandras lycka. Ni skall båda bidra till den andres lycka. Detta är Guds vilja beträffande er. Men trots att ni förenas till ett **skall ingen av er förlora sin individualitet i den andre. Det är Gud som äger er individualitet. Det är Honom ni skall fråga:** Vad är rätt? Vad är fel? Hur kan jag på bästa sätt uppfylla syftet som skapad varelse?" (Ellen White, *Adventist Home*, s 102, 103).

"Han (Satan) frestar människan till att bryta det sjunde budet genom världslig vänskap, skönhetens behag, längtan efter nöjen, uppsluppen stämning, festande eller genom vindrickande...Och genom att förmå Kristi efterföljare nu för tiden **att umgås med de ogudaktiga och delta i deras nöjen kan Satan lättast locka dem till att synda.**" (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 458).

"Detta (det sjunde) budet förbjuder inte bara orena handlingar utan även sensuella tankar och önskningsar eller allt som kan hetsa upp dem." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 308).

"Många föräldrar förstår inte att Gud fordrar av dem att de behärskar sina äktenskapliga liv, så att de bevaras från alla överdrifter. Mycket få förstår att det är en religiös plikt att behärska sina passioner. De har förenat sig med den som de själva valt i äktenskapet och menar därför att äktenskapet helgar eftergivenhet för de lägre

passionerna." (Ellen White, *Adventist Home*, s 122).

"*Köttets gärningar är uppenbara: de är otukt, orenhet, lösaktighet (grundtexten: `otyglad lusta')...de som gör sådant skall inte ärva Guds rike"* (Gal 5:19-21). Jämför 2 Kor 12:21. Se Fotnot.

Fotnot: eftersom både "otukt" - sex utanför äktenskapet - och "lösaktighet" - otyglad lusta - handlar om passioner måste "orenhet" - som nämns däremellan - också göra det. "Orenhet" innebär orena sexuella handlingar som inte är i överensstämmelse med Guds ursprungliga plan. Denna plan innebär ren kärlek och sexualitet - med måttfullhet - mellan man och kvinna inom äktenskapet (Matt 19:3-6). Onani (1 Mos 38:1-10), homosexualitet (Rom 1:25-28, 1 Kor 6:9) eller annan sexuell urartning tillhör således inte denna plan. Allt som inte tillhör denna plan är synd.

"Det finns till och med en del som bekänner sig hålla alla Guds bud, som gjort sig skyldiga till synden att ha sexuella förbindelser utanför äktenskapet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 352).

"En del som har hög bekännelse förstår inte att det är synd att onanera och dess säkra resultat. Vana som varit grundlagd sedan länge har förblindat deras förstånd. De inser inte den oerhörda syndfullheten i denna förnedrande synd." (Ellen White, *Child Guidance*, s 441).

"Jag har blivit visad att personer som tycks vara anständiga, och som inte tar sig oberättigade friheter med det andra könet, har gjort sig skyldiga till att praktisera onani nästan varje dag i sina liv. De har inte avhållit sig från denna fruktansvärda synd ens medan det har pågått de mest högtidliga möten." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 469).

"Jag har nämnt dessa fall (med onani) för att förtydliga kraften i denna kropp och själsförstörande last. Hela sinnet hänger sig åt en låg passion. **De moraliska och intellektuella förmågorna har besegrats av de lägre krafterna. Kroppen har försvagats och hjärnan förslappats.** De ämnen som förvarats där för att ge näring åt systemet har slösats bort. Avtappningen från systemet är omfattande. **Hjärnans känsliga nerver**, som blivit retade till onaturlig handling, görs känslolösa och **blir till**

en viss grad förlamade. De moraliska och intellektuella krafterna försvagas medan de djuriska passionerna i hög grad utvecklas genom övning. Begäret efter ohälsosam föda leder till starka krav på eftergivenhet. När människor ägnar sig åt vanan att **onanera**, är det omöjligt att väcka deras moraliska känslighet för uppskattning av de eviga tingen eller att glädjas åt andliga aktiviteter. Orena tankar tar tag i och behärskar fantasin och fångslar sinnet, och sedan följer ett nästan okontrollerbart begär efter att utföra orena handlingar. Om sinnet blir undervisat i att begrunda upphöjda ämnen och fantasin tränades att tänka på rena och heliga saker, skulle sinnet bli stärkt till att stå emot denna fruktansvärda, förnedrande kropp- och själsförstörande eftergivenhet. Sinnet skulle, genom träning, vänja sig vid att uppehålla sig vid det höga, det himmelska, det rena, och det heliga, och kunde då inte dras till denna låga, fördärvade och avskyvärda eftergivenhet." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 470).

Te, kaffe, tobak och alkohol

"Människosonen har kommit...för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många." (Matt 20:28).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande, ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, o Gud." (Ps 51:19).

*"Må fridens Gud helga er helt och fullt, och må hela er ande, själ och **kropp** bevaras fläckfria när vår Herre Jesus Kristus återkommer." (1 Tess 5:23).*

"Frisk luft, solljus, avhållsamhet, vila, motion, rätt kost, vatten, förtröstan på gudomlig kraft - dessa är de verkliga botemedlen." (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 127).

"Det är lika mycket synd att bryta mot kroppens lagar som det är att överträda ett av de tio buden, eftersom vi i båda fallen överträder Guds lag." (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 45).

"Genom att missbruka våra fysiska krafter förkortas den tid som våra liv skulle kunna användas till Herrens ära. Det gör oss oförmögna att utföra det verk som Gud har satt oss att fullgöra. Genom att tillåta oss dåliga vanor, som till exempel att ha sena vanor, låta matlusten

styra på bekostnad av vårt välbefinnande, lägger vi grunden till dålig hälsa. Likadant blir det om vi försummar nödvändigt motionerande eller när vi går till överdrift i arbetet. Om vi inte motionerar regelbundet hamnar vårt nervsystem i obalans. De som på det sättet förkortar sina liv och gör sig själva odugliga att tjäna genom att ådidosätta naturlagarna, är skyldiga till stöld från Gud och även från sina medmänniskor...Överträdelse av naturens lagar är detsamma som överträdelse av morallagen, eftersom Gud är lika mycket upphovsman till båda." (Ellen White, *Såningsmannen och andra berättelser*, s 284).

"Allt som är skadligt för hälsan minskar inte bara den fysiska kraften utan har också en tendens att försvaga de mentala och moraliska krafterna. Eftergivenhet för en ohälsosam vana gör det svårare för oss att skilja mellan rätt och fel, och därför också svårare för oss att stå emot det onda." (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 128).

"Kroppen är det enda medlet genom vilket sinnet och själen kan utvecklas så att karaktären byggs upp. Det är därför själaafienden inriktar sina frestelser på att försvaga och bryta ner de fysiska krafterna...Kroppen skall hållas i en underordnad ställning. Människans ädlare krafter skall råda. Lidelserna skall styras av viljan, som i sin tur skall styras av Gud." (samma källa, s 130).

"Och när vi närmar oss tiden slut kommer Satans frestelse, att förmå oss att ge efter för våra böjelser, att bli **starkare och mycket svårare** att övervinna." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 1, s 457).

"...te, tobak och köttmat...är...skadliga stimulantia... Bruket av onaturliga stimulantia fördärvar hälsan och har en **förlamande påverkan på hjärnan**, och gör det omöjligt att uppskatta de eviga tingen. De som håller fast vid dessa **avgudar** kan inte på ett rätt sätt värdera den frälsning Kristus har åstadkommit för dem genom ett liv i självförsakelse, kontinuerligt lidande, förebräelser, och slutligen genom att ge sitt eget syndfria liv för att frälsa den förlorade människan från döden." (samma källa, s 431).

”Att dricka **te** eller **kaffe** är synd.” (samma källa, s 425).

”Varför talar inte dessa som har ett utmärkt förstånd om orsak och verkan? Varför försvarar de inte reformer genom att ställa sina fötter stabilt på principer, beslutna att inte smaka **alkoholhaltiga drycker** eller att använda **tobak**? Allt detta är gifter, och bruket av dem är **överträdelse av Guds lag**.” (Ellen White, *Temperance*, s 103).

”Förgiftning orsakas precis lika säkert av **vin, öl och cider** som av starkare drycker.” (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 436).

Kött och mjölkprodukter

”Se Guds Lamm, som tar bort världens synd!” (Joh 1:29).

”Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte skall synda. Men **om** någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern - Jesus Kristus som är rättfärdig.” (1 Joh 2:1).

”Satan arbetar hela tiden för att kunna behärska mänskligheten helt och fullt. Hans **starkaste hållhake** på människan är genom **aptiten**, och den försöker han stimulera på varje tänkbart sätt.” (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 150).

”Ty som det var på Noas tid, så skall det vara vid Människosonens återkomst. Som människorna levde dagarna före floden: de **åt och drack**, de gifte sig och blev bortgifta...” (Matt 24:37, 38).

”Synden hos dem som levde före syndafloden var att de fördärvade det som i sig självt är lagligt... eftergivenhet för **aptiten och låga böjelser** gjorde deras fantasivärld helt och hållet fördärvad.” (Ellen White, *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, del 1, s 1090).

”**Aptitens** behärskande makt kommer att bli till undergång för tusenden, när de skulle ha haft moralisk kraft att segra över **varje annan frestelse** från Satan om de hade segrat över aptiten.” (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 59).

”**Att äta obehärskat är den rådande synden** hos denna generation. Obehärskad aptit gör män och kvinnor till slavar och förmörkar deras förstånd samt förlamar deras moraliska uppfattningsförmåga i en sådan omfattning att Guds Ords heliga och upphöjda sanningar inte uppskattas. De lägre böjelserna har behärskat män och kvinnor.” (samma källa, s 32).

”Aptiten är den förhärskande faktorn hos den större delen av folket. Den som ger efter för aptiten, och äter för ofta av dessutom ohälsosam mat, försvagar sin förmåga att motstå begär och böjelser även i andra avseenden i **samma proportion** som han stärker sina böjelser till oriktiga matvanor.” (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 1, s 458).

”Kristus väntar med innerlig längtan efter att få uppenbara sig i sin församling. När Kristi karaktär kommer att återspeglas **fullkomligt** i hans folk, då skall han komma tillbaka för att göra anspråk på dem som sina egna.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 69).

”Det är omöjligt för dem som ger efter för **aptiten** att uppnå kristen **fullkomlighet**.” (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 22).

”Gud fordrar att Hans folk kontinuerligt skall gå framåt. Vi behöver lära oss att eftergift för aptiten är **det största hindret** för intellektuella framsteg och **helgelse av själen**. Trots all vår bekännelse till hälsoreform, så äter många av oss felaktigt.” (Ellen White, samma källa, s 45)

”**Brödsäd, frukter, nötter och grönsaker** är den föda som vår Skapare valt ut åt oss. Dessa födoämnen, som tillagats på ett så enkelt och naturligt sätt som möjligt, är den föda som är mest hälsosam och näringsrik. De ger styrka, uthållighet och intellektuell vitalitet som inte fås genom en mer komplicerad och stimulerande diet.” (Ellen White, samma källa, s 81).

”**Inte den minsta lilla bit köttmat** bör komma i våra magar. Det är onaturligt att äta kött. Vi skall gå tillbaka till Guds ursprungliga plan när Han skapade människan.” (samma källa, s 389).

"Smör och kött är stimulantia. Dessa födoämnen skadar magen och fördärvar aptiten. Hjärnans känsliga nerver görs känslolösa och de sinnliga begären stärks på bekostnad av de moraliska och intellektuella förmågorna." (samma källa), s 48).

"Man fann (under Noas tid) nöje i att döda djuren, och att äta kött gjorde folket ännu grymmare och blodtörstigare, så att det till slut satte förvånansvärt lite värde på en människas liv." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 92).

"Jag har blivit undervisad om att kött har en benägenhet att förråa sinnet och att beröva människorna den kärlek och medkänsla som de borde känna inför andra, och att kött ger de lägre drifterna dominans över de högre krafterna i vårt väsen. Om kött någon gång har varit hälsosamt så är det inte ofarligt nu (1909). Kräfta (cancer), svulster (tumörer) och lungsjukdomar beror i stor utsträckning på köttmat." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 3, s 388).

"Sjukdomar i djuren ökar i proportion till ökningen i syndighet bland människorna." (samma källa, s 349).

"Faran att drabbas av sjukdom ökas tiofaldigt när man äter kött." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 2, s 64).

"De som väntar på Herrens återkomst kommer att upphöra med att äta kött till slut." (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 450).

"Det har tydligt framställts för mig att Guds folk skall inta en bestämd standpunkt emot köttätande. Skulle Gud under 30 års tid ge sitt folk budskapet att om de önskar få rent blod och klara sinnen, måste de sluta att äta kött, om Han inte ville att de skulle ta emot detta budskap? Genom att äta kött stärks den djuriska naturen i oss samtidigt som den andliga naturen försvagas." (samma källa, s 383).

"...Det finns sådana som fortfarande äter kött av djur och som borde vara medvetna om faran med att äta kött, eftersom detta är en fara för den

fysiska, den mentala och den andliga hälsan. Många som nu bara är till hälften omvända när det gäller köttätande kommer att lämna Guds folk och aldrig mer vandra med dem." (samma källa, s 382).

"Det moraliska onda som hänger samman med att äta kött är inte mindre uppenbart än fysiska skador, som kommer därav. Kött är skadligt för hälsan, och allt som påverkar kroppen har en motsvarande påverkan på sinnet och själen. Tänk på den grymhet mot djuren som är förknippad med köttätande, och vilken påverkan detta har på dem som äter det samt på dem som ser på. Hur mycket förstör inte köttätande den ömsinhet vi borde visa mot dessa Guds skapelser." (samma källa, 383).

"Ost är fullständigt oduglig som föda." (samma källa, s 368).

"Säg till dem (människorna) att den tid snart skall komma när det inte på något sätt skall vara säkert att använda ägg, mjölk, grädde eller smör, eftersom sjukdomar i djur ökar i förhållande till ökningen av ogudaktighet bland människor. Den tid är nära när hela djursläktet skall digna under de sjukdomar som förbannar vår jord." (samma källa, s 359; skrivet år 1901).

Blod, fett och sötsaker

"Men nu har Kristus fått ett prästämbete som står mycket högre, liksom han är medlare för ett bättre förbund, ett som är stadfäst med starkare löften...Jag skall lägga mina lagar i deras sinnen och skriva dem i deras hjärtan. Jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk...Jag skall förlåta dem deras missgärningar och deras synder skall jag aldrig mer komma ihåg." (Hebr 8:6-12).

"Både blod från djur och fett från djur konsumeras som delikatesser. Men Herren har gett speciella föreskrifter om att dessa inte skall ätas. Varför? Jo, därför att om de konsumeras bildas en sjuk blodström i människokroppen." (samma källa, s 393-394). Jämför 3 Mos 3:17 och 3 Mos 7:22-27.

”När magen är klar med sitt arbete vid en måltid, lägg då inte mer arbete på magen innan den fått en möjlighet att vila och innan tillräckligt med magsaft har tillkommit på ett naturligt sätt så att mer mat kan tas omhand. Det bör gå **minst 5 timmar** mellan varje måltid.” (Ellen White, *Counsels on Diet and Foods*, s 173).

”Vi borde **inte** låta oss övertalas till att äta **någonting** som kommer att försätta kroppen i ett ohälsosamt tillstånd...därför att vi är Guds egendom. Ni har en krona att vinna, en himmel att nå och ett helvete att undvika...Det är bäst att **helt** avstå från **sötsaker**. Avstå helt från de söta maträtter som ställs fram på bordet. Du behöver dem inte. Du behöver **ett klart sinne**, så att du kan tänka i enlighet med Guds föreskrifter.” (samma källa, s 328).

”**Socket** är inte bra för magen. Det förorsakar jäsning, och detta **omtöcknar hjärnan** och kan göra att man **lätt blir retlig** till sitt sätt.” (samma källa, s 327).

”I allmänhet används alldeles för mycket socker i maten. Kakor, tårter, söta efterrätter, bakelser, geléer och syltor ger **matsmältningsbesvär**. **Särskilt** skadliga är vaniljsåser och efterrätter där mjölk, ägg och socker är huvudingredienserna. Man bör undvika att använda mjölk och socker tillsammans i rikliga mängder.” (Fotnot). (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 301, 302).

Fotnot: Mjölk och socker är huvudingredienserna i till exempel (vanlig) glass och choklad. I detta citat syftas på traditionella produkter. Idag kan man emellertid tillverka hälsosamma varianter av dessa.

Musik

”...*Dessa är de som kommer ur den stora bedrövelsen och som har tvätt sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod*” (Upp 7:14).

”*För dem (Guds barn) ville Gud göra känt hur rik på härlighet den är bland hedningarna, denna hemlighet som heter Kristus i er, härlighetens hopp*” (Kol 1:27).

”*Men om ni visar tålmod när ni får lida för att ni handlat rätt, då är det något gott i Guds ögon. Detta har ni blivit kallade till, eftersom Kristus själv led i ert ställe och efterlämnade åt er ett exempel, för att ni skulle följa i hans fotspår. Han hade inte begått någon synd, och något svek fanns inte i hans mun.*” (1 Petr 2:20-22).

”*Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet, jag vill låta min mun förkunna din trofasthet, från släkte till släkte.*” (Ps 89:2).

”*Sjung till Guds ära, prisa hans namn! Bered väg för honom som drar fram genom öknarna. Hans namn är Herren, fröjda er inför honom, de faderlösas fader och änkors försvarare, Gud i sin heliga boning, en Gud som ger de ensamma ett hem och de fångna frihet och lycka. Men de upproriska bor i en öken.*” (Ps 68:5-7).

”Musik utgör en del av Gudstillbedjan i himlen, och i våra lovsånger bör vi sträva efter att så mycket som möjligt efterlikna de himmelska körernas lovsång...**Sången, när den är en del av gudstjänsten, är i lika stor utsträckning som bönen en del av tillbedjan.**” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 594).

”Precis som när Israels barn uppmuntrades av heliga sånger när de vandrade genom öknen, ber Gud idag sina barn att på samma sätt glädjas under sin pilgrimsfärd. Det finns få medel som är mer effektiva när det gäller att inpräglade Hans ord i minnet än att upprepa dem i sång. Och sådan sång har underbar kraft. Den har kraft som kan tygla råa och ohyfsade människor. Den har kraft som kan skärpa tankarna och uppväcka medkänsla. Den kan göra så att vi handlar på ett rätt sätt, och kan också ta bort den dysterhet och de onda aningar som gör oss modlösa och försvagar våra ansträngningar.” (Ellen White, *Education*, s 167, 168).

”Musik skapades för att tjäna ett heligt syfte, för att lyfta upp tankarna till det som är rent, ädelt och upphöjande, och för att uppväcka hängivenhet och tacksamhet till Gud i hjärtat... **Kärlek till musik** leder den oförsiktige till att på nöjesställen som Gud har förbjudit sina barn att besöka **förena sig med dem som älskar världen.**” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 594).

”Musik fördärvas ofta så att den tjänar det onda. På så sätt blir den **ett av de mest förförande redskapen** till frestelse... Den [musiken] är en v

de mest effektiva redskapen när det gäller att **inpräglade andliga sanningar i hjärtat.**” (Ellen White, *Child Guidance*, s 523).

”Många av de nöjen som är populära i världen i denna tid, och då även hos en del som kallar sig kristna, får samma följder som hedningarnas tillställningar förr i tiden. Det är i sanning få bland dessa nöjen som Satan inte drar nytta av i sina strävanden att fördärva själar. Genom skådespel har Satan i århundraden arbetat för att uppväcka passionerna och förhålliga lasten. Han använder **operan** med sin fängslade ståt och förledande musik, maskeraden, dansen och kortspelet för att bryta ner goda principers skyddsmurar och öppna dörren för sinnlig eftergivenhet. I varje nöjessamling där stoltheten uppmuntras eller begären tillfredsställs och där man förleds att glömma Gud och det eviga livet, där fångar Satan själen i sina bojor.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 459, 460).

”Änglar svävade omkring en viss bostad. Ungdomar är församlade där, och man hör ljudet av sång och musik. Det är kristna som är församlade där, men vad är det man hör? Det är en sång, en lättsinnig visa, som lämpar sig för dansbanan. Se, de rena änglarna hindrar sitt ljus från att lysa, och mörker omger dem som är i rummet. Änglarna lämnar platsen. Sorg präglar deras ansikten. Se, de gråter! Detta såg jag upprepas ett antal gånger bland olika sabbatshållare, och särskilt i... **Musiken** är den **avgud**, som många dyrkar, vilka bekänner sig vara **sabbatshållande kristna**. Satan har ingenting att invända mot musik, om han genom den kan vinna tillträde till de ungas sinnen.” (Ellen White, *Messages to Young People*, s 295).

”De saker som du har beskrivit, som ägt rum i Indiana, **skall äga rum precis innan nådens dörr stängs**, har Herren visat mig. Varje besynnerlig sak kommer att framvisas. Det kommer att bli **rop, med trummor, musik och dans**. **Sinnena** hos förnuftiga människor skall bli så **förvirrade** att man inte kan lita på att de kan fatta riktiga beslut. Och detta kallas den helige Andes verksamhet.

Den helige Ande uppenbarar sig aldrig på detta sätt, **genom sådant tumultartat oväsen**. Detta är någonting Satan har hittat på för att omintetgöra den rena, uppriktiga, upplyftande, förädlade, helgande sanningen för denna tid.” (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 36).

Idrott

”Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står ju skrivet: `Förbannad är var och en som är upphängd på trä`” (Gal 3:13).

”Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har det och ni skall få det” (Mark 11:24)

”Allt förmår den som tror” (Mark 9:23).

”Så är också tron i sig själv död, om den inte har gärningar med sig. Nu säger kanske någon : `Du har ju tro?` - `Ja, men jag har också gärningar. Visa mig din tro utan gärningar, så skall jag med mina gärningar visa dig min tro`” (Jak 2:17, 18).

”(Var) fria från all självhävdelse och lust att briljera. Var i stället ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte på ert eget bästa, utan också på andras. Var så till sinnes, som Kristus Jesus var.” (Fil 2:3-5). Se Fotnot.

Fotnot. Eftersom tävlingsidrott går ut på att hela tiden försöka besegra motståndaren, går sådan verksamhet emot Bibelns lära (vilket bland annat denna bibeltext visar).

”Gläd dig inte, när din fiende faller, fröjdas inte i ditt hjärta när han störtar omkull.” (Ords 24:17).

”Det är kristnas privilegium och plikt att försöka liva upp sin ande och stärka sina kroppar genom oskyldiga, uppfriskande aktiviteter med avsikt att använda sina fysiska och mentala krafter till Guds ära” (Ellen White, *Messages to Young People*, s 364).

”De djuriska lidelserna får ett hälsosamt utlopp genom energisk fysisk träning och hålls därmed inom rätta gränser. Hälsosam träning i den öppna luften stärker musklerna, stimulerar blodcirkulationen, hjälper till att bevara kroppen från sjukdom, och är till stor hjälp för det andliga livet.” (Ellen White, *Medical Ministry*, s 81).

”Det är en livets lag att vår kropp behöver vara i rörelse. Varje organ i kroppen har sitt speciella arbete att utföra, och dess utveckling och styrka beror på hur väl detta arbete utförs. Normal verksamhet i alla organ ger styrka och spänst, medan överksamhet har en benägenhet att leda till försvagning och död. Bind upp en arm, bara under några få veckor. Ta sedan bort förbandet, och du skall se att den är svagare än den arm som

varit i rörelse under samma tid. Brist på rörelse har samma inverkan på hela muskelsystemet. Inaktivitet orsakar ofta sjukdom. Motion ökar blodcirkulationen och får blodet att strömma jämt i hela kroppen. Men vid inaktivitet cirkulerar inte blodet fritt, och de ändringar i blodet som är så nödvändiga för liv och hälsa äger inte rum. Huden blir också överksam. Orenheter utsöndras inte på samma sätt som de skulle göra om blodcirkulationen hade förbättrats genom kraftfull motion, huden hållits frisk och lungorna försetts med en riklig mängd ren, frisk luft. När kroppen befinner sig i ett sådant tillstånd, läggs en dubbel börda på de kroppsorgan som har till uppgift att avsöndra avfallsämnen och resultatet blir sjukdom.” (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 237, 238).

”Kristna har till sitt förfogande källor av lycka, och de kan med ofelbar noggrannhet tala om vilka nöjen som är lagliga och rätta. De kan finna glädje i sådana vederkvickelser som inte splittrar sinnet eller skadar själen, sådana som inte lämnar besvikelse efter sig och ett sorgligt inflytande som kan fördärva självaktningen eller spärra vägen till användbarhet. Om de kan ta Jesus med sig och bevara en bönefylld anda är de fullkomligt säkra.” (Ellen White, *Messages to Young People*, s 38).

”I april 1900 bestämdes en fridag för kristna arbetare vid Avondale-skolan [Australien]. Programmet för denna dag bestod bl a av ett möte i kapellet på morgonen, då jag och andra vände oss till eleverna och fäste deras uppmärksamhet på vad Gud hade gjort genom att bygga upp denna skola, samt på deras privilegium och möjligheter som elever.

Efter mötet tillbringade eleverna resten av dagen med olika spel och idrotter, varav en del var tomma, råa och groteska...

Under natten blev jag vittne till vad som inträffade på skolgården [på eftermiddagen]. Eleverna var sysselsatta med den groteska efterapning som kunde ses – de visade upp Fiendens sinne – somliga på ett mycket opassande sätt. Det presenterades för mig en överblick över vad som skedde där. **Eleverna spelade tennis och cricket.** Sedan blev jag instruerad om egenskapen hos dessa nöjen. De presenterades för mig som **ett slags avguderi, lik nationernas avgudar.** (Ellen White, *Counsels to Parents, Teachers and Students*, s 349, 350).

”Vilken energi du lägger ner på ditt **fotbollsspel** och på andra uppfinningar – efter hedningarnas

sätt – övningar som inte välsignar någon!” (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 229).

”Är dina nöjen sådana att de ger moralisk och andlig kraft...? Många deltar med iver i världsiga, fördärliga nöjen som Guds Ord förbjuder. På så sätt hugger de av föreningen med Gud och räknas bland nöjesälskarna i världen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 217, 218).

”När eleverna på skolan började med sina **matcher och fotbollspel**, när de blev helt upptagna av nöjen, såg Satan att det var rätt tidpunkt att träda in och göra om intet den helige Andes verk att forma och använda människan. Hade lärarna gjort sin plikt som en man, om de hade förstått sitt ansvar, om de stått moraliskt oberoende inför Gud, om de använt sig av den förmåga som Gud gett dem i enlighet med Andens helgelse, genom kärlek till sanningen, skulle de ha haft andlig styrka och gudomlig upplysning till att arbeta ivrigt framåt och uppåt på den stegen som sträcker sig till himlen. Det är uppenbart att de inte satte värde på eller vandrade i ljuset eller följde världens Ljus. (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 131).

”En del av de populäraste nöjena som till exempel **fotboll och boxning** har blivit utbildningar i råhet.” (Ellen White, *Education*, s 210).

”Andra idrottsgrenar, trots att de inte är så förråande (som fotboll och boxning), är knappast mindre förkastliga eftersom de går till överdrift. De stimulerar kärleken till nöjen och spänning, och skapar en avsmak för nyttigt arbete och en vilja att undvika praktiska plikter och ansvar. De förstör intresset för livets verklighet med dess lugna nöjen. På så sätt öppnas dörren för utsvävningar och laglöshet med deras fruktansvärda följder.” (samma källa, s 210, 211).

”Och kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er. Var nyktra och vaksamma’ – **inte genom att spela fotboll och genom att undervisa er själva i de anstötliga spel som borde göra att varje kristen rodnar av blygsel** vid eftertanke. *’Var nyktra och vaksamma. Er fiende, djävulen, går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka.’ (1 Petr 5:8).* Ja, han finns på er skolgård [Battle Creek College] och iakttar era nöjen och tar varje själ

till fånga som han ser inte är på sin vakt. Han sår sin säd i människornas sinnen och behärskar det mänskliga intellektet.” (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 225).

”När eleverna började med **tävlings- och fotbollspel** på skolan [Battle Creek College], när de gick upp i dessa nöjen, såg Satan att det fanns tillfälle att inskrida och göra om intet den helige Andes verk när det gällde att forma och använda sig av den mänskliga undersåten” (Ellen White, *Selected Messages*, del 1, s 131).

”Den sanne kristne vill inte gå till något nöjesställe eller delta i någon förströelse där han inte kan be om Guds välsignelse. Han kommer inte att vara närvarande vid...**biljardhallen eller bowlinghallen.**” (Ellen White, *Messages to Young People*, s 398).

Lennart Wibergs kommentar: Alla idrotter, sporter och lekar som innebär **tävlan** mot någon eller några går emot det som Kristus står för. Att försöka vinna över en motståndare är **motsatsen** till att döda det egna jaget. Oavsett om det är fråga om tävling eller träning utvecklas själviskhet av att försöka vinna över motståndaren. Vi får emellertid inte glömma att vår kropp behöver motion för att fungera tillfredsställande.

Småsaker prövar karaktären

”Han (Jesus) hade inte begått någon synd, och svek fanns inte i hans mun. Han svarade inte med skymfard när han skymfades. Han svarade inte med hotelser när han fick lida. Han överlät sin sak åt honom som dömer rättvist. Våra synder bar han i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.” (1 Petr 2:22-24).

”Den som är trogen i det minsta är också trogen i det som är stort, och den som är orättfärdig i det minsta är också orättfärdig i det som är stort.” (Luk 16:10).

”Salig är den som inte måste döma sig själv för det som han har valt att göra. Men den som äter och samtidigt hyser betänkligheter är dömd, eftersom det inte sker av tro. Ty allt som inte sker av tro är synd.” (Rom 14:22, 23).

”Det var ju också därför jag skrev till er, för att få veta om ni skulle bestå provet och vara lydiga i allt.” (2 Kor 2:9).

”Ty den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt.” (Jakob 2:10).

”Småsaker prövar karaktären.” (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 158).

”Det är överträdelse i **de små sakerna** som först leder själen bort från Gud.” (Ellen White, *Review & Herald*, vol 4, s 233).

”På domens dag kommer många att utestängas från Guds stad på grund av synder som de antog vara **för oansenliga** för att bry sig om.” (Ellen White, *Signs of the Times Articles*, vol 3, s 348).

”Sök att genom studiet av Bibeln och genom allvarlig bön få en klar uppfattning om er plikt, och utför den sedan troget...**Vardagslivets små händelser** går ofta förbi utan att ni observerar dem, men det är dessa ting som **formar karaktären. Varje händelse i livet är betydelsefull för det goda eller det onda.** Sinnet behöver fostras genom dagliga prövningar för att det skall få kraft att stå fast i svåra situationer. I dagar av prövningar och faror kommer ni att behöva styrka för att kunna stå orubbligt fasta för det rätta, oberoende av varje motsatt inflytande.” (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 1, s 626).

”Den kristnes liv är inte en mindre förändring eller förbättring av det gamla livet, utan en livsförvandling. Den kristnes liv innebär död från själviskhet och synd och ett helt och hållet nytt liv.” (Ellen White, *The Desire of Ages*, s 172).

Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas

*”Därför kan han (Jesus) också **helt och fullt** frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att be för dem.” (Hebr 7:25).*

”Jag (Jesus) är vinträdet, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik

frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." (Joh 15:5).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

"Till sist, mina bröder: allt som är sant och värdigt, allt rätt, allt rent, allt som är värt att älska och akta, allt som kan kallas dygd och allt som förtjänar beröm, tänk på allt sådant." (Fil 4:8).

"Vi bryter ner tankebyggnader och allt högt som reser sig upp mot kunskapen om Gud. Vi gör varje tanke till en lydiga fånge hos Kristus." (2 Kor 10:5).

"När sinnet frestas att ge efter för en fördärvad fantasi, fly då till nådens tron och be om kraft från himlen. I Guds kraft kan tankarna tyglas." (Ellen White, *An Appeal to Mothers*, s 29).

"Jakob segrade, eftersom han var uthållig och beslutsam. **Hans erfarenhet är ett bevis på makten av uthållig bön.**" (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 203). Se 1 Mos 32:22-32.

"Vi kan stänga alla dörrar för orena föreställningar och oheliga tankar genom att i uppriktig bön lyfta sinnet till Gud." (Ellen White, *Vägen till Kristus*, s 87).

"Vi måste ständigt och allvarligt kämpa mot de onda tankarna i sinnet." (Ellen White, *Sons and Daughters of God*, s 109).

"Tankarna och känslorna utgör tillsammans den moraliska karaktären." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 310).

"Det finns tankar och känslor som inges och uppväcks av Satan, vilka plågar även de bästa människor. Men om dessa inte hålls vid liv, om de avvisas som hatiska, befleckas inte människan

med skuld." (Ellen White, *Review and Herald*, 27 mars, 1888).

"En **tolererad** oren tanke, en ohelig önskan som **ges näring**, och själen är fördärvad." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177). "**Varje** oren tanke, **varje** vällustig lidelse skiljer själen från Gud." (Ellen White, *Our High Calling*, s 214).

"Om vi inte skall synda måste vi undvika dess början...Varje ohelig tanke måste ögonblickligen avvisas." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 177).

"Det är få som inser nödvändigheten av att ständigt sträva efter att övervinna. De minskar sin flit och, som ett resultat, blir själviska och ger efter för det egna jaget...Mänskliga ansträngningar blir inte en del av det kristna livet...Som Guds trogna budbärare måste vi ständigt be ivrigt till Gud för att bevaras genom hans kraft...Det finns hopp för oss alla, men endast på ett sätt, och det är att förena oss med Kristus och använda all energi för att nå upp till **fullkomligheten** i hans karaktär." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 540).

"**Villkoret för evigt liv** är detsamma nu, som det alltid har varit – detsamma som det var i paradiset, innan våra första föräldrar föll i synd – **fullkomlig lydnad** för Guds lag, fullkomlig rättfärdighet. Om evigt liv kunde ges på något annat villkor, så skulle hela universums lycka vara i fara. Dörren skulle vara öppen för att synden med alla dess följder av lidande och elände skulle bli förevigad." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 62).

Moralisk fullkomlighet krävs av alla

"Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgett sig för mig." (Gal 2:19, 20).

"Jag har fått all makt i himlen och på jorden." (Matt 28:18).

”Gud godkänner bara dem som bestämt sig för att sikta högt. Han förväntar sig att var och en skall göra sitt bästa. **Moralisk fullkomlighet krävs av alla.** Vi bör aldrig sänka normen för rättfärdighet genom att anpassa oss till nedärvda eller utvecklade böjelser till att göra det onda. Vi behöver förstå att **ofullkomlighet i karaktären är synd.** Alla rättfärdiga karaktärsegenskaper finns hos Gud som en fullkomlig, samstämmig helhet, och **alla** som tar emot Kristus som en personlig Frälsare **har förmånen att äga dessa egenskaper.**

De som vill samarbeta med Gud måste sträva efter fullkomlighet i varje organ i kroppen såväl som i renheten i tankarna. Sann utbildning innebär att utveckla de fysiska, mentala och moraliska krafterna för att kunna uppfylla varje plikt. Den innebär att träna kroppen, sinnena och själen för gudomlig tjänst. Det är denna utbildning som kommer att räcka i all evighet... Men Kristus har inte gett oss någon försäkran om att det är en lätt sak att uppnå en fullkomlig karaktär. En ren och allsidig karaktär är inte något man föds med. Man får den inte av en slump. Vi kan få en ren karaktär under personliga ansträngningar genom Kristi förtjänst och nåd. Gud ger förmågorna och sinneskrafterna. Det är vi som formar karaktären. Den formas genom hårda och stränga strider mot det egna jaget. Strid efter strid måste utkämpas mot nedärvda böjelser. Vi måste göra en grundlig granskning av oss själva och inte tillåta ett enda ofördelaktigt karaktärsdrag att förbli oförbättrat.

Må ingen säga: jag kan inte avhjälpa mina karaktärsbrister. Om du kommer till denna slutsats skall du utan tvivel gå miste om att få evigt liv. Det omöjliga ligger i din egen vilja. Om du inte vill kan du inte heller övervinna. Den verkliga svårigheten kommer från fördärvet i ett ohelgat hjärta och från motviljan för att underordna sig Guds ledning... Kom ihåg att du aldrig når en högre norm än du själv har satt upp. Så sätt ditt mål högt och klättra steg för steg hela vägen uppför stegen, även om detta måste ske genom plågsamma ansträngningar, genom självförnekelse och uppoffring.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 330, 331).

”Aldrig någonsin skall något orent komma in där” (i det nya Jerusalem). (Upp 21:27).

”Hellre döden än att vanära eller överträda Guds lag skulle vara den gyllene regeln för varje kristen.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

”Deras ständiga snubblande och fallande avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina synder som de håller fast vid.. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder... Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud.” (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

”**När** vi överlåter oss till Kristus förenas vårt hjärta med hans hjärta, viljan uppgår i hans vilja, sinnet blir ett med hans sinne, och tankarna tas tillfånga av honom. Vi lever hans liv. Detta är vad det innebär att vara klädd i hans rättfärdighets kläder. När då Herren ser på oss ser han inte kläder av fikonlöv, inte syndens nakenhet och missbildningar, utan sin egen rättfärdighets kläder, som innebär **fullkomlig lydnad** för Jehovas lag.” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 312).

”**Varje gång** en människa tar avstånd från synden, som är överträdelse av lagen, kommer hans liv att stämma överens med lagen, i **fullkomlig lydnad.** Detta är den helige Andes verk.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, vol 6, s 92).

”**När** Kristus regerar i själen, är där renhet och **frihet från synd.**” (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 420).

”När vi når den standard som Gud vill att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedagsadventister som egendomliga, sällsynta, stränga extremister.” (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 289).

Uppträdande i Guds hus

”Människosonen (Jesus) har ju inte kommit för att bli tjänad, utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många.” (Matt 20:28).

”Om ni lever som köttet vill, då kommer ni att dö. Men om ni genom Anden dödar kroppens gärningar skall ni leva.” (Rom 8:13).

”Men jag får gå in i ditt hus genom din stora nåd. Jag får tillbe i din fruktan, vänd mot ditt heliga tempel.” (Ps 5:8).

”Han (Jesus) sade till dem. Det är skrivet: Mitt hus skall kallas **ett bödens hus**...” (Matt 21:13).
”Vem får gå upp på Herrens berg, vem får gå in i hans helgedom? Den som har oskyldiga händer och rent hjärta, den som inte vänder sin själ till lögn och inte svär falskt. Han skall få välsignelse av Herren och rättfärdighet av sin frälsnings Gud.” (Ps 24:3-5).

”För den ödmjuka, troende människan är Guds hus här på jorden himmelens port. **Lovsången, bönen och de ord** som talas av Kristi representanter är Guds utvalda medel för att förbereda ett folk för församlingen där ovan, för den högre gudstjänst där inget orent kan komma in.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 491).

”När tillbedjarna kommer in i möteslokalen bör de göra det med **värdighet** och **tyst gå till sina platser**.” (samma källa, s 492).

”**Småprat, viskningar och skratt** bör inte tillåtas i gudstjänstlokalen, varken före eller efter mötet. **Varm, levande fromhet** bör utmärka gudstjänstbesökarna.

Om en del måste vänta några minuter innan mötet börjar, bör de använda denna tid till **andaktsfull, tyst meditation**, och bevara hjärtat upplyft till Gud med bön om att gudstjänsten skall bli till särskild nytta för deras eget hjärta och leda andra till överbevisning och omvändelse. De bör komma ihåg, att himmelska budbärare är närvarande i gudstjänstlokalen.” (samma källa, s 492).

”När predikanten kommer in bör det ske på **ett värdigt och högtidligt sätt**. Han bör böja sig i **tyst bön**, så snart han gått upp i talarstolen och allvarligt be Gud om hjälp. Detta kommer att göra ett starkt intryck! Högtidlighet och vördnad kommer att vila över de närvarande. Deras predikant samtalar med Gud. Han överläter sig själv åt Gud, innan han vågar träda fram inför folket. Högtidlighet vilar över alla och Guds änglar är mycket nära. Alla i församlingen som fruktar Gud bör också **med böjda huvuden förena sig i tyst bön med honom**, så att Gud kan

välsigna mötet med sin närvaro och ge kraft åt sin sanning, förkunnad av människor.” (samma källa, s 492, 493).

”**När mötet öppnas med bön, bör varje knä böjas i närvaro av den Helige**, och varje hjärta bör upplyftas till Gud i tyst andakt. De trogna gudstjänstbesökarnas böner kommer att besvaras, och Ordets förkunnelse kommer att verka. Gudstjänstbesökarnas likgiltighet är en viktig anledning till att gudstjänsten inte frambringar mera gott. Sångens toner som klart och tydligt strömmar från mångas hjärtan är ett av Guds medel att väcka människor. Hela gudstjänsten bör genomföras med **allvar och vördnad**, som om Mästaren vore där i synlig gestalt.” (samma källa, s 493).

”När välsignelsen framförts (vid slutet av gudstjänsten) bör alla fortfarande vara **tysta**, som om de fruktade att förlora Kristi frid. Alla går ut utan att knuffas eller prata högt, medvetna om Guds närvaro, att hans ögon vilar på dem och att de måste **uppföra sig som om han vore synligt närvarande**...Gud och änglarna har vanärats genom vårdslöshet, högljudda skratt och oväsen...Detta är den plats där Gud möter sitt folk och välsignar det.” (samma källa, s 493, 494).

”När jag kommer till Guds hus lider jag ofta av att se hur **slarvigt klädda** både män och kvinnor är. Om deras hjärta och karaktär skulle bedömas efter deras yttre, skulle det utan tvivel inte finnas något himmelskt hos dem. De har ingen rätt uppfattning om den **ordning**, den **prydighet** och det förfinade uppträdande som Gud kräver av dem som kommer för att tillbe honom...På grund av vanvördnad i attityd, kläder och uppförande och bristande andakt har Gud ofta vänt sig från dem som samlats till gudstjänst.

Alla bör lära sig vara **vårdade, rena och ordentliga i sin klädedräkt** utan att tillåta sig yttre prydnad som är helt olämpligt i helgedomen. Man bör inte framhäva sina kläder, för det uppmuntrar till vanvördnad. Församlingsmedlemmars uppmärksamhet dras ofta till det eller det fina klädesplagget, och på så sätt tränger sig tankar på som inte bör finnas hos gudstjänstbesökarna. Det är Gud som skall vara föremålet för våra tankar och vår tillbedjan.

Allt som drar sinnet bort från gudstjänsten är en förolämpning mot Gud. Förekomsten av rosetter, band, volanger, fjädrar, guld- och silversmycken är ett slags avgudadyrkan och är helt opassande under den heliga gudstjänsten, där

varje tillbedjare bör se endast Hans härlighet...`Er prydnad skall inte vara något utvärtes: konstfulla frisyrier, påhängda guldsmycken eller fina kläder, utan den inre, dolda människan med sitt oförgängliga smycke, ett milt och stilla sinnelag. Det är mycket dyrbart i Guds ögon (1 Petr 3:3, 4).`” (samma källa, s 498, 499).

”Det har skett en stor förändring, inte till det bättre utan till det sämre, vad beträffar vanor och seder bland Guds folk i samband med religiös tillbedjan. De dyrbara, heliga ting som förenar oss med Gud håller snabbt på att förlora sitt grepp över våra sinnen och hjärtan och är på väg att dras ner till samma nivå som det vardagliga. Den vördnad som folket hade för Guds hus i gamla tider, där de mötte Gud i helig tjänst, **har i stor utsträckning försvunnit**”. (samma källa, s 491).

”Våra nuvarande vanor och seder, som vanärar Gud och **för ner det heliga och himmelska till det vardagligas nivå**, står emot oss. Vi har fått en helig, prövande och helgande sanning, och om våra vanor och vårt handlande inte överensstämmer med sanningen syndar vi mot stort ljus och är i motsvarande grad skyldiga. Det kommer då att bli mycket mer uthärdligt för hedningarna än för oss på den dag då Gud skipar rättvisa straff” (samma källa, s 495).

Kommentar: Ibland förekommer applåder i Guds hus under gudstjänsten, till exempel efter en sång eller ett musikstycke. Men vem är det man då applåderar? Jo, människor. Men i Guds hus är det endast Gud som skall upphöjas. Att upphöja människor genom applåder under gudstjänsten är att vanhelga Guds hus. Dessutom finns en annan anledning att inte applådera människor:

"Jag vill varna mina bröder och systrar för att aldrig smickra människor på grund av deras förmåga, eftersom de inte klarar smicker. Det egna jaget har lätt för att upphöja sig självt, och som en följd av detta förlorar människor sin balans. Åter igen säger jag till mina bröder och systrar: Om ni vill ha era själar rena från människors blod, smickra då aldrig någon människa, prisa aldrig stackars dödliga personer, för detta kan bli deras undergång. Det finns risker om vi upphöjer en broder eller syster, genom våra ord och handlingar, oavsett hur ödmjuk han eller hon kan verka vara. Om de verkligen har den milda och ödmjuka anda som Gud uppskattar så mycket, hjälp dem då att behålla denna anda. Detta kommer inte att ske genom att klandra dem

eller genom att försumma att uppskatta deras sanna värde på ett lämpligt sätt. Men det är få som kan utsättas för smicker utan att ta skada." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 185).

I vilken ställning skall vi be?

”Jag har fått brev med frågor om vilken som är den rätta ställningen när vi ber till den Högste i universum. Varifrån har våra bröder fått den uppfattningen att de bör stå på sina fötter när de ber till Gud? En som har undervisats under ungefär fem år på Battle Creek blev ombedd att leda i bön innan syster (Ellen) White skulle tala till folket. Men när jag såg honom stående upprätt på sina fötter medan han just skulle öppna sin mun i bön till Gud, kände jag en inre drivkraft att öppet tillrättvisa honom. Jag tilltalade honom med hans namn och sade: **gå ner på dina knän**. Detta är **alltid** den rätta ställningen.” (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 311).

”Sedan gick han bort ifrån dem, ungefär ett stenkast, och **föll ner på sina knän och bad**” (Lukas 22:41).

”**Petrus** sade åt alla att gå ut och **föll sedan ner på sina knän och bad**; Därefter vände han sig mot den döda och sade: *Tabita, stå upp. Då öppnade hon ögonen, och när hon såg Petrus satte hon sig upp*” (Apostlagärningarna 9:40).

”Så stenade de **Stefanus**, medan han åkallade Gud och sade: *Herre Jesus, ta emot min ande. Och han föll ner på sina knän och ropade högt: Herre, tillräkna dem inte denna synd. Och när han hade sagt detta, insomnade han.*” (Apostlagärningarna 7:59, 60).

”När han (**Paulus**) hade sagt detta, **föll han ner på sina knän och bad med dem alla.**” (Apostlagärningarna 20:36).

”Men när dagarna i Tyrus var till ända, bröt vi upp för att fortsätta resan. **Alla**, också kvinnor och barn, följde oss ut ur staden. Och på stranden **föll vi ner på våra knän och bad.**” (Apostlagärningarna 21:5).

”Men vid tiden för aftonoffret steg jag upp från min bedrövelse och rev sönder min livrock och min kåpa. Därefter **föll jag ner på mina knän** och räckte ut mina händer till Herren, min Gud, och sade: *Min Gud, jag skäms och blygs för att upplyfta mitt ansikte till dig, min Gud, ty våra missgärningar har växt oss över huvudet, och vår skuld är stor ända upp till himlen.*” (Esra 9:5, 6).

”**Kom, låt oss tillbe och falla ner, låt oss knäböja för Herren, vår skapare**” (Psaltaren 95: 6).

”**Fördenskull faller jag på knä för Fadern, efter vilken allt vad fader heter i himlen och på jorden**

har sitt namn. (Ef 3:14, 15)....” (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 311, 312).

”Både när det gäller offentlig och privat tillbedjan (andakt, gudstjänst) är det vår plikt att gå ner på våra knän inför Gud när vi framför våra böner inför Honom. Detta tillvägagångssätt visar vårt beroende av Gud” (samma källa, s 312).

Kommentar: Det finns naturligtvis tillfällen då man inte faller ner på knä när man ber till Gud, till exempel under det dagliga arbetets gång eller när man går på gatan. Det kanske finns fysiska orsaker som gör att man inte kan gå ner på knä.

Evangeliet och teatraliska framställningar

”Han var genomborrad för våra överträdelers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.” (Jes 53:5).

”Därför, mina älskade, liksom ni alltid har varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävan på er frälsning ...Ty Gud är den som verkar i er både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.” (Fil 2:12, 13).

”Viljans kraft värderas inte som den borde...Om den (viljan) användes på rätt sätt skulle den styra föreställningarna.” (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 246).

”Hans (Guds) verk skall inte fullbordas genom sensationella kungörelser och dyra föreställningar, utan genom att **följa Kristi metoder**: *”Inte genom styrka eller genom kraft, utan genom min Ande, säger Herren Sebaot (Sakarja 4:6).”* (Ellen White, *Evangelism*, s 136).

”Utför ditt arbete i ödmjukhet. Lyft dig aldrig högre än Kristi evangeliums enkelhet. Det är **inte genom uppvisning, utan genom att upphöja Kristus**, Frälsaren som förlåter synder, som du kommer att få framgång i själavinnandet. När du arbetar för Gud i ödmjukhet och med anspråkslöshet i hjärtat, skall Han uppenbara sig för dig.

Med hjälp av diagram, symboler och olika slags framställningar kan predikanten göra sanningen klar och tydlig. Detta är en hjälp och i harmoni med Guds Ord. Men när en arbetare gör sitt arbete så dyrt att andra inte klarar av att skaffa fram tillräckligt med medel för att stödja sina verksamheter på fältet, arbetar han inte i harmoni med Guds plan. Arbetet i de stora städerna skall

utföras efter Kristi tillvägagångssätt, och inte genom att använda sig av teaterföreställningar. Det är **inte teaterföreställningar** som ärar Gud, utan i stället **en framställning av sanningen i Kristi kärlek**.

Beröva inte sanningen dess upphöjdhet och verkningsfullhet med inledande ting som liknar mer världens än himlens metoder. Låt inte dina åhörare tro att du håller möten för att förtrolla deras sinnen med musik och annat, utan för att förkunna sanningen i all dess allvar, så att de kan ta emot den som en varning och väcka dem från deras dödliga sömn i själviskhet. Det är **den nakna sanningen som likt ett skarpt tveeggat svärd skär åt båda hållen**. Det är detta som väcker dem som är döda i överträdelser och synder.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 9, s 142, 143).

”I vårt arbete skall vi inte gå upp på en bergstopp för att skina. Vi har inte blivit uppmanade att åstadkomma en speciell, fanatisk uppvisning. Sanningen skall förkunnas på huvudvägarna och sidovägarna och det måste göras genom förnuftiga och rationella metoder. Varje arbetares livsföring, om han underordnar sig Herren Jesu Kristi undervisning, ska uppenbara hans livs goda egenskaper. Det arbete som Kristus utförde i denna värld ska vara vårt exempel när det gäller utförande. Vi måste **hålla oss borta från det teatraliska och extraordinära**, som Kristus också undvek i sitt arbete. Sensation är inte kristendom, utan **kristendomen kommer att utöva sitt eget rena, heliga, upplyftande och helgande inflytande**, därigenom att den för med sig andligt liv och frälsning.” (Ellen White, *Evangelism*, s 396).

”Dra aldrig ner sanningen till en låg nivå för att uppnå omvändelser, utan försök få den syndige och fördärvade upp till Guds lags höga standard. Jag har ett budskap till dem som leder vårt arbete. Uppmuntra inte dem som skall delta i detta arbete till att tro att de måste förkunna det högtidliga och heliga budskapet med teatermetoder. **Inte det minsta som har med teater att göra** får införas i vårt arbete. Guds sak skall ha en helig, himmelsk prägel. Allt som hör samman med förkunnelsen av budskapet för vår tid bör ha en gudomlig prägel. Tillåt inte något teateraktigt, eftersom det skulle ödelägga arbetets heliga karaktär.

Jag har blivit visad att vi kommer att få alla möjliga slags upplevelser, och att människor skall försöka införa underliga framställningar i Guds verk. Vi har mött sådana saker på många

ställen. Från första början av min verksamhet fick jag budskapet att **allt teatraliskt** i förbindelse med förkunnelsen av sanningen för vår tid **skulle avvisas och förbjudas**. Män som trodde att de hade ett stort arbete att utföra försökte **införa ett egendomligt uppträdande och utföra besynnerliga kroppsörelser**. Detta ljus gavs till mig: **”Tillåt inte detta”**. Dessa framställningar, som kommer från teatern, skulle inte få förekomma i samband med förkunnelsen av de högtidliga budskap som anförtrotts oss...De dyrbara sanningar som är oss betrodda skall framföras med all högtidlighet och med helig, respektfull fruktan.” (Ellen White, *Evangelism*, s 137, 138).

”Det bör inte finnas några underligheter eller någon överspändhet i den verksamhet som utförs av dem som talar sanningens Ord, eftersom sådana ting kommer att **försvaga det intryck som Ordet skulle ge**. Vi måste vara på vår vakt, eftersom Satan är fast besluten att, om möjligt, blanda sitt onda inflytande med vår tjänst för Gud. Se till att det inte förekommer någon **teatralisk framställning**, för det **kommer inte att stärka tron på Guds Ord**. Det kommer snarare att **leda uppmärksamheten till det mänskliga redskapet**” (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 23, 24).

Ett avskilt liv

”De övervann honom (Satan) i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv så högt, att de drog sig undan döden.” (Upp 12:11).

”Därför, mina älskade, liksom ni som alltid varit lydiga, så arbeta med fruktan och bävnan på er frälsning ...Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske.” (Fil 2:12, 13).

”Den som inte har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike.” (Ellen White, *Review and Herald*, 10 mars, 1904).

”Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden.” (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

”När Guds Ande tar oss i besittning förvandlas hela livet. Syndiga tankar jagas på flykten, onda handlingar avvisas. Kärlek, ödmjukhet och frid intar vredens, avundsjukans och stridslustnadens plats. Sorg byts mot glädje och ansiktet återspeglar det himmelska ljuset. Ingen ser den hand som lyfter bördan eller iakttar det ljus som kommer ned från den eviga världen. Välsignelsen kommer när vi överlämnar oss åt Gud i tro.” (Ellen White, *Vändpunkten*, s 160, 161).

Fotnot: För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Mat 7:21-27; 2 Kor 2:9; Jak 2:10 och Rom 14:21-23;

”Att vinna frälsning är ett samarbete, en gemensam verksamhet. Det måste till samverkan mellan Gud och den ångerfulle syndaren. Detta är nödvändigt för att rätta principer skall formas i karaktären. Människan måste göra **allvarliga ansträngningar** för att övervinna det som hindrar henne från att uppnå **fullkomlighet**. Men hon är **helt beroende av Gud** för att nå framgång. Enbart mänsklig strävan räcker inte. Utan hjälp av gudomlig kraft kan vi inte åstadkomma någonting. Gud verkar och människan verkar. Det är människan som står emot frestelsen. Men kraften att göra detta får hon från Gud.” (Ellen White, *Acts of Apostles*, s 482).

”Gå bort från dem (de otroende) och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er och vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren...” (2 Kor 6:17-18).

”**Var och en** kommer att uppenbara karaktären av det band som de binder sig med.” (Ellen White, *1888 Materials*, s 995).

”Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen, så finns inte Faderns kärlek i honom. Ty allt som är i världen, köttets begär och ögonens begär och högmod över detta livets goda, det är inte från Fadern utan från världen. Och världen förgår och dess begär med den, men den som gör Guds vilja förblir i evighet.” (1 Joh 2:15-17).

"När vi når den standard som Gud vill att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedagsadventister som egendomliga, sällsynta, stränga extremister." (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 289).

"Verklig omvändelse innebär beslutsam förändring av känslor och motiv. Det innebär verkligt avståndstagande från världsliga förbindelser, att man snabbt kommer bort från deras andliga atmosfär, att man **avlägsnar sig från** den styrande kraften i deras **tankar, åsikter och påverkan**." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 82, 83).

"Det är **omöjligt** för er att förena er med dem som är fördärvade och ändå förbli rena." (Ellen White, *Review & Herald*, 2 januari, 1900).

"Är dina nöjen sådana att de ger moralisk och andlig kraft...? Många deltar med iver i världsliga, fördärvliga nöjen som Guds Ord förbjuder. På så sätt hugger de av föreningen med Gud och räknas bland nöjesälskarna i världen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 217-218).

"De som vakar och väntar på Kristi uppenbarelse på himlens skyar kommer inte att blanda sig med världen när det gäller nöjessällskap eller nöjessamlingar bara för sin egen förlustelse." (Ellen White, *Last Day Events*, s 85).

"...det är genom att leda Kristi efterföljare till att umgås med de ogudaktiga och förena sig med dem i deras nöjen som Satan är **mest framgångsrik** när det gäller att locka dem till att **synda**." (Ellen White, *Patriarchs and Prophets*, s 458).

"Många av dem som haft stort ljus, stora möjligheter och varje andlig förmån prisar Kristus och världen i samma andetag. De böjer sig både för Gud och mammon. **De roar sig med världens barn och påstår ändå att de är välsignade tillsammans med Guds barn**. De vill ha Kristus som sin Frälsare, men vill inte bära korset och ta på sig Hans ok. Må Herren förbarma sig över dig, för om du fortsätter på detta sätt kan inget annat än ont profeteras om dig." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 77).

"Under 120 år förkunnade Noa varningsbudskapet för dem som levde före syndafloden. Men det var bara få som omvände sig. De som trodde när Noa började bygga arken

förlorade sin tro genom att **umgås med otroende** som uppväckte alla de gamla lidelserna för nöjen och ståt och prakt." (Ellen White, *Last Day Events*, s 23).

"*Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.*" (Rom 12:2).

"Den tid är inte avlägsen när prövningen skall komma till varje människa. Man skall försöka tvinga vilddjurets märke på oss. De som **steg för steg har gett efter för världsliga krav** och rättat sig efter världsliga vanor kommer inte att finna det svårt att underordna sig de makter som råder, snarare än att tåla hån, förolämpning, hot om fängelse och död." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 80, 81).

"Några av dem [sjundedagsadventister] har varit ett eländigt exempel för otroende. De har inte varit villiga att ge upp världen, utan har förenat sig med dem, de har närvarat vid ... nöjessamlingar och smickrat sig med att de höll på med oskyldiga nöjen. Jag blev emellertid visad att **det är precis sådana eftergifter som skiljer dem från Gud och gör dem till världens barn. Gud erkänner inte nöjessökaren som sin efterföljare**. Han har inte gett oss något sådant exempel. Endast de som ger upp det egna jaget, och lever ett liv i besinning, ödmjukhet och helighet är Jesu sanna efterföljare. Och sådana kan inte inlåta sig i och finna glädje i världsälskarnas **intetsägande och tomma samtal**." (samma källa, del 1, s 269).

Församlingen har vänt sig bort från att följa Kristus

"*Kristus friköpte oss från lagens förbannelse, när han blev en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä.*" (Gal 3:13).

"*Honom (Gud) har ni att tacka för att ni är i Kristus Jesus, som Gud för oss har gjort till vishet, rättfärdighet, helgelse och återlösnings.*" (1 Kor 1:30).

"Det är anpassningen till världen som får vårt folk (SDA) att förlora färdriktningen. Fördärvandet av de rätta principerna har inte skett plötsligt. Herrens ängel framställde detta för mig i symboler. Det verkade som om en tjuv smygande närmade sig mer och mer och gradvis

men säkert stal identiteten av Guds verk genom att anpassa sig till världen...Herren förväntar sig att vi gör de mest allvarliga ansträngningar för att befria oss själva från världsansan som har kommit in ibland oss...Herren uppmanar till reformation. Överallt där troende har infört världsliga principer önskar Han att vi höjer varningens röst." (Ellen White, *The Upward Look*, s 202).

"Jag blir fylld av sorg när jag tänker på vårt tillstånd som ett folk. Herren har inte stängt himlen för oss, men vår ständiga andliga tillbakagång har skilt oss från Gud (Fotnot). **Stolthet, girighet och kärlek till världen** har levt i våra hjärtan utan att förvisas eller fördömas. Allvarliga och övermodiga synder har förekommit ibland oss. Och ändå är den allmänna uppfattningen att församlingen blomstrar och att frid och andligt välstånd råder överallt ibland oss.

"Församlingen har vänt sig bort från att följa Kristus, dess ledare, och är **stadigt på väg tillbaka till Egypten**. Ändå är det bara få som är skrämnda över sin brist på andlig kraft. **Tvivel, och även otro när det gäller Guds Andes vittnesbörd**, genomströmmar våra församlingar överallt. Satan vill ha det så. Pastorer som predikar sig själva i stället för Kristus vill ha det så. Vittnesbörden läses inte och uppskattas inte. Gud har talat till er. Ljus har lyst från Guds Ord och från Vittnesbörden, och båda har förbisett och nonchalerats. Resultatet visat sig tydligt när det gäller brist på renhet och hängivenhet samt brist på allvarlig tro ibland oss.

"Låt var och en av oss allvarligt ställa frågan: `Hur har vi kunnat falla ner till detta tillstånd av andlig svaghet och oenighet? Har vi inte själva nedkallat Guds ogillande över oss eftersom våra handlingar inte stämmer överens med vår tro? Har vi inte **hellre sökt världens vänskap och godkännande** än Kristi närvaro och en djupare kunskap om Hans vilja? Undersök era egna hjärtan, döm själva er egen kurs. Tänk på vem ni valt att umgås med? Söker ni de visas sällskap eller är ni villiga att umgås med världsliga människor som inte fruktar Gud och som inte lyder evangeliet?

"**Är era upplivande nöjen sådana att de ger moralisk och andlig kraft?** Leder de till renhet i tankar och handling? Orenhet har idag fått nästan allmän spridning, även bland bekännande

efterföljare till Kristus. Lidelser är otyglade. **De djuriska böjelserna vinner styrka genom eftergivenhet**, medan de moraliska krafterna ständigt blir svagare. Många deltar ivrigt i världsliga, demoraliserande nöjen som Guds Ord förbjuder. På så sätt skär de av sin förening med Gud och blir en del av världens nöjesälskare. De synder som förstörde dem som levde strax för syndaflo den och dem som levde på städerna på slätten (Sodom, Gomorra m fl) finns idag - inte bara i hedniska länder, inte bara bland kristenhetens populära bekännare, utan också bland en del som bekänner sig vänta på Människosönens återkomst. Om Gud skulle visa dessa synder för er som Han ser på dem skulle ni fyllas av skam och skräck.

"Och vad är det som har åstadkommit detta alarmerande tillstånd? Många har tagit emot sanningens teori utan att genomgå en sann omvändelse. Jag vet vad jag talar om. **Det är få som verkligen sörjer över synden** och är bittert överbevisade om fördärvet i den oomvända naturen. Stenhjärtat har inte ersatts av ett hjärta av kött. **Det är få som är villiga att falla på Klippan och krossas.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 217, 218).
Fotnot: Detta skrevs 30 maj, 1882.

"Genom dem som har ett sken av gudsfruktan men inte erfarit dess kraft kan vi (säger Satan till sina änglar) vinna många som annars skulle skada oss. De som älskar nöjen mer än de älskar Gud kommer att bli våra mest effektiva medhjälpare. De som tillhör denna grupp och som är skickliga och intelligenta kommer att bli lockbeten som fångar andra i våra snaror. Många kommer inte att frukta deras inflytande eftersom de bekänner sig ha samma tro. **Vi kommer därför att få dem att dra slutsatsen att Kristi krav inte behövs följas lika noggrant som de en gång trodde** och att de genom att anpassa sig världen kan utöva ett större inflytande på världsliga personer. **På detta sätt kommer de att skilja sig från Kristus**. Då kommer de inte att kunna stå emot vår kraft, och inom kort kommer de att vara redo att förlöjliga sin tidigare iver och hängivenhet." (Ellen White, *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, s 474).

Ekumenik och hemliga organisationer

"Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelse r efter din stora barmhärtighet...Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta och ge mig på nytt en frimodig ande. ...Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande. Ett

förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, inte förakta.” (Psaltaren 51:3, 12, 19).

”Vi bör arbeta med den största visdom och uthållighet för pastorer (och präster) som inte delar vår tro (dvs icke-sjundedagsadventister). Det finns många som inte förstår bättre än att vara vilseledda av pastorer som tillhör andra samfund. Trogna, gudfruktiga, ivriga (sjundedagsadventister) arbetare, vars liv är dolda med Kristus i Gud, bör be och arbeta för uppriktiga pastorer som blivit undervisade till att feltolka Livets Ord. Våra pastorer skall göra det till en speciell uppgift att arbeta för pastorer (från andra samfund). De skall inte ingå kontroverser med dem, utan, med Bibeln i handen, enträget uppmana dem att studera Ordet. Om detta görs, kommer många pastorer som nu predikar villoläror att förkunna sanningen för vår tid.” (Ellen White, *Evangelism*, s 562).

”Därför betygar jag i dag för er, att jag är utan skuld om någon går förlorad. Ty jag har inte undandragit mig att delge er allt som hör till Guds vilja och plan.” (Apg 20:26, 27).

”Vet ni inte att era kroppar är Kristi lemmar? Skall jag nu ta Kristi lemmar och göra dem till en skökas lemmar? Otänkbart! Vet ni inte att den som är förenad med en sköka är en kropp med henne. `De två skall bli ett kött`, säger Skriften. Men den som är förenad med Herren är en ande med honom.” (1 Kor 6:15-17).

”Väktarna på Sions murar får **inte förena sig med** dem som tar bort verkan av sanningen som den är i Kristus. De får **inte gå i förbund med otro, påvedömet och protestantismen när det gäller att upphöja traditionen över Bibeln**, förnuftet över uppenbarelsen och den mänskliga begåvningen över det gudomliga inflytandet och gudsfruktans livsviktiga kraft.” (Fotnot) (Ellen White, *SDA Bible Commentary*, del 4, s 1141, 1142).

Fotnot: Ekumeniken åberopar ofta Joh 17 och den enhet Jesus där ber om som stöd för sin verksamhet. Men den enhet Jesus här ber om handlar inte om kyrkornas enhet, utan den enhet som följer av att **man tar emot Guds Ord**. Se Joh 17:8, 20. Det är på det sättet enheten i Joh 10 skall förstås. Genom förkunnelsen av Upp 14:6-12 tillsammans med Upp 18:1-5 skall det till slut *”bli en hjord och en herde”* (Joh 10:16). Ekumeniken handlar inte om att komma fram till shela sanningen, utan att sopa olika uppfattningar

under mattan, eftersom vi alla är på väg till himlen.

Trots att det är viktigt att komma i kontakt med pastorer från andra samfund, som har stor påverkan på sina församlingsmedlemmar, får vi inte ingå något slags evangeliskt samarbete – ekumenik - med andra *samfund*. Enskilda pastorer kan bli omvända till sanningen för vår tid, men Babylon kommer alltid att förbli fallet. Om vi ingår ekumenik med andra samfund är risken mycket stor att vi tonar ner, eller i värsta fall förändrar, sanningen för vår tid (de tre änglarnas budskap i Upp 14). Babylon kommer **aldrig** att ta emot detta budskap.

Enligt den ekumeniska rörelsen tillhör alla samfund i denna rörelse Guds sanna församlingar. Om SDA skulle gå med i ekumeniken skulle vi alltså **erkänna att de andra samfunden också är Guds sanna församlingar**, vilket vore **ett svek** mot vårt budskap i Upp 14:6-12 och Upp 18:1-5.

“Ni skall inte se på världen för att lära er vad ni skall skriva och publicera eller vad ni skall tala.” (Ellen White, *Selected Messages*, del 2, s 371).

“Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har rättfärdighet att göra med orättfärdighet. Eller vad har ljus gemensamt med mörker?...Eller vilken delaktighet har den som tror med den som inte tror?

... Därför säger Herren: 'Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige' (2 Kor 6:14-18).

”Denna fruktansvärda bild (Upp 18:1-8) som Johannes tecknar för att visa hur jordens makter helt och hållet skall överlämnas sig till det onda, skulle visa dem som har tagit emot sanningen hur farligt det är att sluta sig samman med hemliga organisationer (Fotnot) eller att **på något som helst sätt** förena sig med dem som inte håller Guds bud” (Ellen White, *Message 135*, 1902).

Fotnot: Det är emot Guds vilja att Hans barn tillhör frimurarordnar och hemliga organisationer. Se Ellen White, *Evangelism*, s 617– 623, *Selected Messages*, del 2., s 121–140.

”Det är omöjligt för er att förena er med dem som är fördärvade och ändå förbli rena.” (Ellen White, *Review & Herald*, 2 januari, 1900).

”Gud är din rådgivare... Om du är beroende av människor som inte älskar Gud och håller

Hans bud, kommer du helt säkert att ledas in på väldigt bekymmersamma områden. De som inte har förbindelse med Gud har förbindelse med Guds fiende, och fienden kommer att arbeta med dem för att leda dem in på **falska stigar**. Vi ärar inte Gud när vi går bort från den ende sanne Guden och frågar efter Ekrons Gud. Frågan ställs: Är det för att det inte finns någon Gud i Israel som ni har gått bort för att fråga Ekrons Gud?" (Ellen White, *Message 41*, 1894).

"Vilken gemenskap finns det mellan rättfärdighet och orättfärdighet, och vad har ljus gemensamt med mörker?...Gud och Kristus och den himmelska härskaran vill att människor skall förstå att **den som förenar sig med det som är fördärvat kommer själv att bli fördärvat**" (Ellen White, *Review and Herald*, band 4, s 137).

"Låt inte bedra er: 'Dåligt sällskap fördärvar goda seder'" (1 Kor 15: 33).

"Men vem skall vi söka råd hos? Guds Ord säger: *'Ty så säger Herren till Israels hus: Sök mig, så skall ni leva. Men sök inte Betel, gå inte till Gilgal och dra inte bort till Beer-Seba, ty Gilgal skall föras bort i fångenskap, och av Betel skall ingenting bli kvar' (Am 5:4, 5)*...Gud är vår rådgivare, och **vi står i fara att misstro Gud när vi söker råd och vägledning** från människor som inte sätter sitt hopp till Gud, som **inte håller Guds bud och har Jesu tro**, utan hellre följer sina egna värderingar" (Ellen White, *Message 41*, 1894).

"Det blev framställt för mig hur **nödvändigt** det är för dem som tror att vi har det sista budskapet om nåd, att **skilja sig** från dem som dagligen insuper nya villfarelser. Jag såg att varken ung eller gammal bör besöka deras möten, för det är fel att på så sätt uppmuntra dem eftersom de framhåller villfarelser som är ett dödligt gift för själen, och framhåller läror som är människobud. Inflytandet från sådana sammankomster är inte bra. Om Gud befriat oss från sådant mörker och sådana villfarelser bör vi stå fast vid den frihet han har kallat oss till och glädja oss i sanningen. Vi misshagar Gud när vi går och lyssnar på villfarelser utan att vi måste göra det. För om han inte sänder oss till dessa möten där villfarelser pressas på folket med hjälp av viljekraften, så kommer han inte att bevara oss. **Änglarna upphör att vaka över oss, och vi är utlämnade till fiendens attacker** för att bli förmörkade och försvagade av honom och hans onda änglars makt. Och ljuset omkring oss blir besmittat av mörkret." (Ellen White, *Early Writings*, s 125).

Förvalterskap (Fotnot 1)

Fotnot 1: Här avses undanhållande av såväl **tid som medel** från Guds verk för att i stället använda detta för själviska syften.

"Detta är kärleken: inte att vi har älskat Gud, utan att han har älskat oss och sändt sin Son till försoning för våra synder...Vi älskar därför att han först har älskat oss." (1 Joh 4:10, 19).

"(Jesus sade): 'Hennes många synder har blivit förlåtna. Det är därför hon visat stor kärlek. Men den som har fått litet förlåtet, han älskar också litet.' (Luk 7:47).

"Den som segrar skall jag (Jesus) låta sitta med mig på min tron, liksom jag själv har segrat och satt mig hos min Fader på hans tron." (Upp 3:21).

"Jesus bad för oss, och han bad om att vi skulle vara ett med honom, precis som han är ett med Fadern. Vilken förening detta är! Frälsaren har sagt om sig själv: *'Sonen kan inte göra något av sig själv.'* (Joh 5:19). *'Fadern bor i mig och gärningarna är hans verk.'* (Joh 14:10). Om då Kristus bor i våra hjärtan skall han verka i oss *'både vilja och gärning för att hans goda vilja skall ske'* (Fil 2:13). Vi skall verka som han verkade. Vi skall visa samma anda." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 75).

"Om ni kämpar trons kamp med all er viljekraft, då kommer ni att segra." (Ellen White, *Messages to Young People*, s 152).

"Jorden är Herrens med allt den rymmer, världen och alla som bor i den." (Ps 24:1).

"Ära Herren med dina ägodelar och med det första av all din gröda. Då skall dina lador fyllas av riklig skörd, och presskaren flöda över av vin." (Ords 3:9, 10).

"Den ene utströr men får ändå mer, den andre snålar men blir bara fattigare. Den givmilde får rikt igen, den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt." (Ords 11:24, 25).

"Vår tid tillhör Gud. Varje ögonblick är hans, och det är vår allvarliga förpliktelse att använda tiden till hans ära. Gud kommer att kräva en mer noggrann redovisning av vår tid än av någon annan gåva vi fått av honom." (Ellen White, *Christ's Object Lessons*, s 342).

”Varje timmes arbete granskas av Gud och registreras antingen som trohet eller otrohet” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 453).

”Ni känner ju vår Herres Jesu Kristi nåd. För er skull blev han fattig, han som var rik, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika.” (2 Kor 8:9).

”Jesus sade till lärjungarna: Om någon vill följa mig måste han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig.” (Matt 16:24).

”Vet ni inte att de som tjänstgör i templet lever av det som kommer från templet? Och att de som gör tjänst vid altaret får sin del av det som offras på altaret? Så har också Herren förordnat att de som förkunnar evangeliet skall få sitt uppehälle av evangeliet.” (1 Kor 9:13, 14).

”Får en människa stjäla från Gud? Ni stjäla ju från mig. Ni säger: `Vad har vi stulit från dig?` **Tionde och offergåvor** har ni stulit.”, ”Kom med hela tiondet till förrådshuset, så att det finns mat i mitt hus. Pröva mig nu i detta, säger Herren Sebaot. Då skall jag öppna himlens fönster för er och låta välsignelse strömma ut över er i rikt mått.” (Mal 3:8, 10).

”Ve er, skrifflärda och farisèer, ni hycklare. Ni **ger tionde** av mynta och dill och kummin, men försummar det som väger tyngre i lagen: rätten och barmhärtigheten och troheten. **Det ena borde ni göra, men inte försumma det andra.**” (Matt 23:23).

”Den frikostiga andan är himlens anda. Kristi självupppoffrande kärlek uppenbaras på korset. För att människan skulle kunna bli frälst gav han (Kristus) allt han hade, och sedan gav han sig själv. Kristi kors vädjar till godheten hos varje efterföljare till den välsignade Frälsaren. Den princip som där belyses är att ge, ge. Denna princip, som visar sig i verklig godhet och goda gärningar, är den sanna frukten av det kristna livet. Principen hos världsligt sinnade personer är att få, få, och på så sätt förväntar de sig att bli lyckliga. Men när detta förverkligas i olika sammanhang blir frukten nederlag och död.” (Ellen White, *Councils on Stewardship*, s 14).

”När han (Jesus) gav sina lärjungar i uppdrag att ”gå ut överallt i världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen” (Mark 16:15) utsåg Kristus människan till att sprida kunskapen om sin nåd. Men medan somliga går ut för att predika, kallar han andra att besvara hans anspråk

på offergåvor, genom vilka de skulle stödja hans verk på jorden.

Han har gett medel till människan för att hans gudomliga gåvor skall kunna flyta genom mänskliga kanaler, så att vi kan utföra det arbete som han tilldelat oss, att arbeta för våra medmänniskors frälsning. Detta är ett av Guds sätt att upphöja människan. Det är just detta arbete som människan behöver göra, för det kommer att uppväcka hennes djupaste medkänsla och locka fram sinnets främsta förmågor hos henne.

Allt det goda som finns på jorden kommer från Gud och är ett uttryck för hans kärlek till människan. **De fattiga tillhör honom, och religionens sak tillhör honom...**Gud planerade välgörenheten för att människan skulle kunna bli lik sin Skapare, givmild och osjälvisk till karaktären, och slutligen ta del av den eviga, underbara belöningen tillsammans med Kristus.” (samma källa, s 15).

”*Lev inte för pengar, utan nöj er med vad ni har. Han (Gud) själv har ju sagt: `Jag skall aldrig lämna dig eller överge dig`.*” (Hebr 13:5).

”Det är den tilltagande hängivenheten för att skaffa pengar, den själviskhet som förorsakas av begär efter vinst, som försvagar andligheten i församlingen, och tar bort Guds ynnest från den. När huvud och händer ständigt är sysselsatta med att planera och arbeta hårt för att samla ägodelar, då glömmar man det som tjänandet av Gud och människor fordrar.” (Ellen White, *Councils on Stewardship*, s 20).

”Vi bör aldrig glömma att vi har blivit satta på prov här i världen för att vår lämplighet skall bestämmas för det kommande livet. Ingen kan komma till himlen om han har en karaktär som befläckats med själviskhetens smutsiga fläckar. Gud prövar oss därför här, genom att anförtro oss världsliga tillgångar, så att vårt bruk av dessa kan visa om vi kan anförtros eviga rikedomar. Oavsett hur mycket eller hur lite ägodelar någon person har, bör han komma ihåg att dessa endast har lämnats till honom i förtroende. Han måste redovisa inför Gud för sina krafter, sin förvärvade skicklighet, tid, begåvning, tillfällen och medel.” (samma källa, s 22).

”*Dessa tolv (lärjungarna) sände Jesus ut. Och han bjöd dem och sade: ...Ni har fått för intet, så ge också för intet.*” (Matt 10:8).

”Genom en kedja av omständigheter som skulle locka fram människans godhet, ger han (Gud) henne de bästa medlen för att hon skall öva sig i godhet, och hjälper henne att göra det till en vana att ge **för att hjälpa de fattiga och för att verka för hans sak**. Av nödvändighet lockar en ödelagd värld fram medel och påverkan från oss för att vi skall presentera sanningen för män och kvinnor, sanningen som de har ett desperat behov av.” (Ellen White, *Counsels on Stewardship*, s 13).

”Kärleken till pengar är roten till allt ont” (1 Tim 6:10). Se Fotnot 2.

Fotnot 2. Eftersom begäret efter pengar är roten till allt ont är det många som binds upp av detta och blir Satans slavar, inte minst i vår tid med **bingo, kasinon och en mängd olika lotterier**. Gud har lovat sörja för sina barn, och därför behöver de inte syssla med sådant.

Satan lägger snaror

”Därför kan han (Jesus) också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, eftersom han alltid lever för att be för dem.” (Hebr 7:25).

”Jag såg att Satan befallde sina änglar att lägga sina snaror särskilt för dem som väntar på Kristi andra ankomst och håller alla Guds bud. Satan meddelade sina änglar att kyrkosamfundet sover, och han skulle föröka sin makt och sina falska under för att kunna behålla dem. `Men`, sade han, `dem som håller sabbatsdagen hatar vi. De motarbetar oss ständigt och berövar oss våra undersåtar och kommer dem att hålla Guds förhatliga lag. Gå och gör dem som har egendomar och pengar druckna av bekymmer. Kan ni få dem att fästa sitt sinne vid dessa ting, då skall vi kunna behålla dem. Låt deras bekännelse vara vad den vill, om ni endast kan förmå dem att intressera sig mer för pengar än för Kristi rikes framgång eller utbredandet av de sanningar som vi hatar. Framställ världen för dem i det mest tilldragande ljuset, så att de kommer att älska och avguda den. Alla de pengar vi kan få kontroll över måste vi behålla ibland oss. Ju mer medel Kristi efterföljare ger till hans tjänare, ju mer skall de skada vårt rike genom att beröva oss våra undersåtar.” (Ellen White, *Early Writings*, s 266, 267).

”Gud har gjort sitt folk till förvaltare av sin nåd och sin sanning. Hur ser Gud på deras försummelse att förmedla dessa välsignelser till sina medmänniskor? Låt oss anta att en avlägsen

koloni som tillhör Storbritannien (Fotnot) befinner sig i stor nöd på grund av svält och hotande krig. Många dör av svält, och en mäktig fiende har nått fram till gränsen, vilket hotar att påskynda dödsarbetet. Regeringen hemma öppnar sina förrådshus. Allmänhetens barmhärtighet strömmar ut. Bistånd kommer in från många olika kanaler. En flotta lastas med livets förnödenheter och sänds iväg till de lidande, åtföljt av bönerna från dem vars hjärtan har väckts till att hjälpa. Och under en tid seglar flottan rakt mot sitt mål. Men, när de förlorat land ur sikte, minskar iveren hos dem som anförtratts att transportera mat till de svältande lidande. Trots att de håller på med ett arbete som gör dem till medarbetare till änglar, förlorar de de goda intryck som fanns från början. Genom påverkan av onda rådgivare uppstår frestelser.

En ögrupp ligger i deras färdriktning, och trots att öarna ligger långt från deras mål, beslutar de sig för att besöka dessa öar. Den frestelse som redan uppstått blir starkare. Det själviska begäret att göra vinster tar deras sinnen i besittning. Handelsfördelar presenterar sig. De som har högsta ansvaret för flottan ger efter för frestelsen att stanna kvar på öarna. Det ursprungliga syftet att utöva barmhärtighet försvinner från deras tankar. De glömmer det svältande folk som de blev sända till. De förråd som anförtroddes dem används till deras egen vinst. Det som skulle användas till välgörenhet används i stället för själviska ändamål. De byter bort de medel som ger liv mot självisk vinning, och lämnar sina medmänniskor att dö. Ropen från de döende når upp till himlen, och Herren skriver ner i sin bok en berättelse om rån.

Tänk på hur fruktansvärt det är att människor dör eftersom de som har hand om de medel som ger hjälp svikit det förtroende som anförtrotts dem. Det är svårt för oss att förstå att människan kan göra sig skyldig till en sådan fruktansvärd synd. Ändå har jag uppmanats att säga till er, min bror och min syster, att kristna dagligen upprepar denna synd...Budskapet i Uppenbarelsebokens 14:e kapitel är det budskap vi skall ge världen. Det är livets bröd för dessa sista dagar. Miljoner människor håller på att gå under av okunnighet och orättfärdighet. Men många av dem som Gud anförtrott livets förråd ser med likgiltighet på dessa människor. Många glömmer att livets bröd har anförtrotts dem för att ges till dem som längtar efter frälsning” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 8 s 24-27).

Fotnot: detta skrevs för över 100 år sedan, när Storbritannien fortfarande hade kolonier.

"Om jag säger till den gudlöse: `Du måste dö`. Och han sedan vänder om från sin synd och handlar rätt och rättfärdigt, så att han, den gudlöse, ger tillbaka den pant han har fått och ersätter vad han har stulit och vandrar efter livets stadgar, så att han inte handlar orätt, då skall han förvisso leva och inte dö." (Hes 33:14, 15).

Jesus frälser sitt folk från deras synder, inte i dem

"Och hon (Maria) skall föda en son, och honom skall du (Josef) ge namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder." (Matteus 1:21).

"Ty Kristi kärlek driver oss, eftersom vi är övertygade om att en har dött i allas ställe, och därför har alla dött. Och han dog för alla, för att de som lever inte längre skall leva för sig själva utan för honom som har dött och uppstått för dem." (2 Kor 5:14, 15).

"Ni skall söka mig, och ni skall också finna mig om ni söker mig av **hela** ert hjärta." (Jer 29:13).

"Då uppenbarade jag min synd för dig och dolde inte min missgärning." Jag sade: `Jag vill bekänna mina överträdelser för Herren.` Då förlät du min syndaskuld.` (Ps 32:5).

"Det offer som Gud vill ha är en förkrossad ande. Ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud." (Ps 51:19).

"Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." (Fil 4:13).

"Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra." (Joh 15:5).

"Den som segrar skall jag (Jesus) låta sitta med mig på min tron, liksom jag själv har segrat och satt mig hos min Fader på hans tron." (Upp 3:21).

Guds varning till den sista församlingen

"Jag känner dina gärningar. Du är varken kall eller varm. Jag skulle önska att du vore antingen kall eller varm. Men eftersom du är ljum och varken varm eller kall, skall jag spy ut dig ur min mun. Du säger ju: Jag är rik, jag har vunnit

rikedom och behöver ingenting. Du förstår inte att du är eländig, ömkansvärd, fattig, blind och naken. Därför råder jag dig att du köper av mig guld som har renats i eld, så att du blir rik, och vita kläder att skylla dig med och slipper visa din skamliga nakenhet, och salva att smörja dina ögon med, så att du kan se." (Upp 3:15-18).

"Jesus bad för oss, och han bad om att vi skulle vara ett med honom, precis som han är ett med Fadern. Vilken förening detta är! Frälsaren har sagt om sig själv: `Sonen kan inte göra något av sig själv.` (Joh 5:19). `Fadern bor i mig och gärningarna är hans verk.` (Joh 14:10). Om då Kristus bor i våra hjärtan skall **han** verka i oss `både vilja och gärning för att hans goda vilja skall ske` (Fil 2:13). Vi skall verka som han verkade. Vi skall visa samma anda." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 75).

"Satans makt att fresta och bedra nu (1860) är tiofaldigt större än på apostlarnas tid." (Ellen White, *Spiritual Gifts*, del 2, s 277).

"Det är överträdelse i **de små sakerna** som **först** leder själen bort från Gud." (Ellen White, *Review & Herald*, vol 4, s 233).

"På domens dag kommer många att utestängas från Guds stad på grund av synder som de antog vara **för oansenliga** för att lägga märke till" (Ellen White, *Signs of the Times, Articles*, vol 3, s 348).

"**Deras ständiga snubblande och fallande** avslöjar att de inte bibehållit en ihärdig kamp mot sina skötesynder. De har inte varit helt beroende av Kristus, eftersom de inte insett att de riskerar att övervinnas av dessa synder...Det är nödvändigt att överge de synder som Herren har tillrättaviserat innan man kan stå frikänd inför Gud." (Ellen White, *Signs of the Times*, 13 december, 1899).

"När vi når den standard som Gud vill att vi skall nå, kommer världens människor att betrakta sjundedagsadventister som egendomliga, sällsynta, stränga extremister" (Ellen White, *Fundamentals of Christian Education*, s 289).

"Enligt det ljus som Gud har gett mig i syner **ökar** ogudaktighet och bedrägeri bland Guds folk som bekänner sig hålla Hans bud. Andlig urskillningsförmåga att se synden som den är och sedan avlägsna den från lägret **minskar** bland Guds folk. Och andlig blindhet **håller snabbt** på

att komma över dem. Det raka vittnesbördet måste återupplivas...” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 324).

”Många som en gång var ivriga adventister rättar sig efter världen – dess seder, dess vanor och dess själviskhet. I stället för att leda världen till lydnad för Guds lag förenas församlingen (sjundedagsadventister) **mer och mer** med världen i överträdelse. Församlingen (sjundedagsadventister) omvänder sig **dagligen** till världen.” (samma källa, del 8, s 119).

“Jag har fått se att världens anda snabbt håller på att genomsyra församlingen. Ni följer samma steg som det gamla Israel...er försummelse att följa ljuset kommer att ställa er i **en mer ofördelaktig position än judarna** som Jesus uttalade ett ve över.” (Ellen White, samma källa, s 75, 76).

”Gud leder sitt folk, steg för steg. Han leder dem till olika situationer som är avsedda att visa vad som finns i deras hjärtan. En del uthärdar en prövning, men faller vid nästa. Vid varje steg framåt testas och prövas hjärtat lite hårdare. Om Guds bekännande folk upptäcker att deras hjärtan motsätter sig detta rättframma verk, borde det övertyga dem om att de har ett verk att utföra för att övervinna, om de inte skall utspys ur Herrens mun. Ängeln säger: ”Gud skall intensifiera sitt verk när Han testar och prövar varenda en i sitt folk”. En del är villiga att ta emot en sanning, men när Gud för dem till ännu en prövande sanning kanske de ryggar tillbaka för den. De drar sig då tillbaka eftersom de upptäcker att prövningen slår direkt mot någon avgud som man tillber. Här har de möjlighet att se vad som finns i deras hjärtan som utestänger Jesus. De värdesätter någonting högre än sanningen och deras hjärtan är inte beredda att ta emot Jesus. Enskilda personer testas och prövas under lång tid för att det skall visa sig om de kommer att offra sina avgudar och ta emot det sannfärdiga Vittnets råd (till Laodicea i Upp 3:14-22). Om någon inte vill bli renad genom att lyda sanningen och övervinna sin **själviskhet**, sin **stolthet** och sina **onda lidelser** har Guds änglar fått uppdraget att säga: ”De är förenade med sina avgudar, låt dem vara ifred”. De fortsätter sitt verk med andra och lämnar dessa som inte segrat över sina syndiga karaktärsegenskaper i onda änglars våld. De som **tar emot varje uppmaning** från Gud och **uthärdar varje prov**, och **övervinner**, till vilket pris som helst, har tagit emot det sannfärdiga Vittnets råd och **kommer att ta del av det sena regnet**. På så sätt

blir de lämpliga för förvandlingen...I denna världen, under dessa sista dagar, kommer människor att visa vilken kraft som verkar på deras hjärtan och behärskar deras handlingar. Om det är kraften från gudomlig sanning kommer den att medföra goda gärningar. Den skall då upplyfta mottagaren och göra honom **ädel och generös**, som hans gudomlige Herre. Men om onda änglar behärskar hans hjärta kommer det att visa sig på olika sätt. Frukten blir då själviskhet, girighet, stolthet och onda lidelser.” (Ellen White, samma källa, del 1, s 187, 188).

”Det har blivit mig visat att **endast ett litet antal av alla dem som nu bekänner sig tro på sanningen kommer att bli frälsta till slut** – inte därför att de inte kan bli frälsta, utan därför att de inte vill bli frälsta **på det sätt Gud har bestämt**. Den väg som vår Herre har utstakat är för smal och porten för trång för att släppa in dem, eftersom de håller fast vid världen eller håller fast vid själviskhet eller synd av något slag...Kristi ord är tydliga: ”*Kämpa för att komma in genom den trånga dörren; ty många, säger jag eder, skall försöka att komma in men skall inte lyckas.*” (Luk 13:24). (samma källa, del 2, s 445, 446).

”Det som får mig att darra är det faktum att de som har haft det största ljuset och de största privilegierna har besmittats av den förhärskande ogudaktigheten. Påverkade av orättfärdigheten omkring dem har många, även av dem som bekänner sig till sanningen, **blivit kalla och besegras av onskans starka ström**...Vid den tidpunkt när faran och nedgången för församlingen (sjundedagsadventister) är som störst skall den lilla gruppen som lever i ljuset sucka och ropa över de styggelser som begås i landet. Men särskilt ivrigt kommer de att be för de församlingsmedlemmar som följer världen.” (samma källa, del 5, s 209-211).

”De som **steg för steg har gett efter för världsliga krav och rättat sig efter världsliga vanor** kommer att underordna sig de makter som då skall regera (Fotnot 1), snarare än att utsätta sig för hån, förolämpning, hot om fängelse och död.” (Ellen White, *Prophets and Kings*, s 188).

Fotnot 1: och påtvinga söndagshållande genom lagstiftning.

Följande citat gäller skolor inom SDA, men kan ges en bredare tillämpning:

"Att sänka normen för att vinna popularitet och för att öka medlemsantalet, och att sedan göra denna ökning av medlemsantalet till en orsak att glädja sig över, visar stor blindhet. Om antalet var ett bevis på framgång skulle Satan kunna påstå att han är överlägsen, eftersom hans anhängare är i stor majoritet i denna värld. Det är den moraliska nivå som karakteriserar en skola som är en test på dess framgång. Det är dygden, intelligensen och fromheten i våra skolor, och inte antalet, som borde vara en källa till glädje och tacksamhet. Skall våra skolor omvändas till världen och följa dess seder och moden? "Så förmanar jag er nu, bröder, vid Guds barmhärtighet...anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse, så att ni kan pröva vad som är Guds vilja, det som är gott och fullkomligt och som behagar honom". (Rom 12:1, 2). (Ellen White, *Testimony for the Church*, del 6, s 143, 144).

"Jag fick se något häpnadväckande, nämligen att endast **en liten del** av dem som nu bekänner sig tro på sanningen kommer att helgas genom den och bli frälsta. Många kommer att avvika från klarheten i verket. De kommer att anpassa sig till världen, hålla fast vid avgudar och bli andligt döda." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 1, s 608, 609).

När stormen närmar sig

"...Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte mer jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv som jag nu lever i köttet, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig själv för mig." (Gal 2:19,20).

"När stormen närmar sig kommer många som har bekänt sig tro på den tredje ängelns budskap, men som **inte har blivit helgade genom lydnad för sanningen, att svika sin övertygelse och gå över till motståndarens led**. När de har förenat sig med världen, och blivit påverkade av dess anda, har de kommit att betrakta nästan allt i samma belysning som den. Och när prövningen kommer, är de beredda att välja det som är lätt och populärt. Begåvade och värtaliga människor, som en gång glatt sig i sanningen, kommer då att använda all sin begåvning för att bedra och vilseleda människor. De blir sina tidigare bröders bittraste fiender. När sabbatsfirarna förs fram inför domstolar för att svara för sin tro, kommer dessa avfallingar att bli Satans effektivaste hantlangare. Genom falska anklagelser och antydningar kommer de att hetsa myndigheterna

emot dem." (Ellen White, *Den stora striden*, s 522).

"Det arbete som församlingen har försummat att utföra under en tid av fred och välgång, måste den utföra under en fruktansvärd kristid, under de mest nedslående och avskräckande förhållanden. De varningar som genom församlingens världslighet tystats eller hållits tillbaka måste nu förkunnas under starkaste motstånd från trons fiender. Nu skall de ytliga och konservativa, vilkas inflytande ständigt har hindrat verkets framgång, avsvärja sig sin tro och göra gemensam sak med trons svurna fiender, för vilka de länge visat sin sympati. Dessa avfallingar visar sedan den bittraste fiendskap och gör allt de kan för att förtrycka och skada sina tidigare trossyskon och väcka indignation mot dem. Den dagen är mycket nära." (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 171, 172).

"Vad gör ni, bröder och systrar, i det stora förberedelsearbetet? **De som förenas med världen formars efter världen och förbereder sig för vilddjurets märke.** De som inte litar på sig själva, utan ödmjukar sig inför Gud och renar sina själar genom att lyda sanningen – dessa formars efter himlens mönster och förbereder sig för Guds sigill på sina pannor. När påbudet går ut och beseglingen skett kommer deras karaktär att förbli ren och fläckfri för evigt." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 216).

"Och därigenom att laglösheten förökas, skall kärleken hos de flesta kallna." (Matteus 24:12). Själva atmosfären är besmittad av synd. Snart kommer Guds folk att prövas genom svåra prövningar (se Fotnot 2), och den stora delen av dem som nu tycks vara äkta och sanna kommer att visa sig vara oädel metall. I stället för att bli styrkta och befästa genom opposition, hot och skymford, kommer de feget att ställa sig på motståndarnas sida. Löftet är: `De som ärar mig skall jag ära`. Skall vi vara mindre fästade vid Guds lag eftersom världen i stort har försökt upphäva den?

Guds domar drabbar **redan** landet, vitt och brett, vilket visar sig i stormar, översvämningar, oväder, jordbävningar och faror till lands och till sjöss. Den store `JAG ÄR` talar till dem som upphäver Hans lag. När Guds vrede drabbar jorden, vem kommer då att bestå? Det är nu Guds folk skall stå fasta när det gäller principer. När Kristi religion föraktas som mest, när Hans lag föraktas som mest, då borde vår iver vara som varmast och vårt mod och vår fasthet som mest

orubbliga. Att försvara sanning och rättfärdighet när majoriteten (bland sjundedagsadventister) överger oss, att utkämpa Herrens strider när förkämparna är få – detta kommer att bli vårt test. Vid denna tid **måste vi samla värme från andras kyla, mod från deras feghet, och lojalitet från deras förräderi.**" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 136).

Fotnot 2: Det är uppenbart från sammanhanget att det här handlar om tiden när söndagslagstiftningen skall sälla Guds folk (sjundedagsadventister) slutgiltigt.

"Herren har alltid krävt av sitt folk att de i alla sina vanor visar en tydlig skillnad mellan sig själva och världsliga personer... I såväl Gamla som Nya Testamentet har Herren uttryckligen tillsagt sitt folk att vara tydligt åtskilt från världen när det gäller ande, strävan och handling, dvs att vara ett heligt, speciellt folk. **Avståndet mellan öster och väster är inte längre än avståndet mellan ljusets barn och mörkrets barn när det gäller vanor, handling och ande.** Och denna skillnad kommer att bli **tydligare**, mer bestämd, allt eftersom vi närmar oss tidens slut. Det är inte bekännelsen av tron, eller ett namn som finns nedskrivet i kyrkböckerna som **gör oss till Guds barn.** Det är i stället **en levande förening med Kristus.** Vi måste vara ett med Honom, genomsyrade av Hans Ande, delaktiga av den gudomliga naturen, korsfästa för världen med dess känslor och begär, förnyade i kunskap och sann helighet." (Ellen White, *Review and Herald*, 12 nov, 1914).

Kristus kan bevara oss från att synda

"Kristus dog för våra synder enligt Skrifterna."
(1 Kor 15:3).

*"Jag (Jesus) har fått **all makt i himlen och på jorden.**" (Matt 28:18).*

*"Och vi alla som med avtäckt ansikte **skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till hans avbilder, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herrens Ande.**" (2 Kor 3:18).*

"Han (Kristus) kom till denna värld och levde ett syndfritt liv för att Hans folk, genom Hans kraft, **också skulle kunna leva syndfria liv.**" (Ellen White, *Review and Herald*, 1 april, 1902).

"Den som inte har tillräckligt stark tro på Kristus för att tro att han kan bevara honom från att synda har inte den tro som skall ge honom inträde i Guds rike." (Ellen White, *Review and Herald*, 10 mars, 1904).

"Han (Kristus) tog på sig mänsklig natur...Han visade att det är möjligt för människan att lyda lagen **fullkomligt.** Genom Kristi meriter skall människan genom sin lydnad visa att hon går att lita på i himlen, att hon inte skulle göra uppror där." (Website of Ellen G White's Writings: *Manuscript 48*, 1893).

"Den karaktär som framhålls och som människor måste ha för att vara Kristi lärjungar är så fullkomlig att den otrogne har sagt att det inte är möjligt för någon människa att uppnå den. Men det får inte framhållas någon lägre norm av någon som säger att han är Guds barn. Otroende känner inte till den kraft från himlen som är tillgänglig för alla som söker den genom tron. Allting har gjorts för varje människa som söker att få del av den gudomliga naturen och bli fullkomlig i Jesus Kristus. **Varje ofullkomlighet** i karaktären **måste** upptäckas och **tas bort** med kompromisslös beslutsamhet." (Ellen White, *In Heavenly Places*, s 201).

"Vår tillväxt i nåden, vår glädje, vår användbarhet – allt beror på vår förening med Kristus. Det är genom gemenskap med honom, varje dag, varje timma – genom att förbli i honom – som vi ska växa i nåden." (Ellen White, *Steps to Christ*, s 69).

"Låt Jesus ta ditt sinne, ditt hjärta och dina känslor i besittning, och verka som Kristus verkade...se upp för och var noggrann med de små synderna...då kommer ni till slut att få ett sådant vittnesbörd om er själva som Johannes (Döparen) och Samuel fick, och som framför allt gällde Kristus: *'Och Jesus växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor.'* (Luk 2:52)." (Ellen White, *Youth's Instructor*, 3 november, 1886).

"När Guds Ande tar oss i besittning förvandlas hela livet. Syndiga tankar jagas på flykten, onda

handlingar avvisas. Kärlek, ödmjukhet och frid intar vredens, avundsjukans och stridslystnadens plats. Sorg byts mot glädje och ansiktet återspeglar det himmelska ljuset. Ingen ser den hand som lyfter bördan eller iakttar det ljus som kommer ned från den eviga världen. Välsignelsen kommer när vi överlömnar oss åt Gud i tro." (Ellen White, *Vändpunkten*, s 160, 161).

Fotnot: För att kunna segra över synden och få frid i hjärtat krävs att vi överlämnar oss fullständigt till Gud, se Mat 7:21-27; 2 Kor 2:9; Jak 2:10 och Rom 14:21-23;

"Gud kräver i denna tid vad Han krävde av det heliga paret i Eden - fullkomlig lydnad för Hans krav. Hans lag förblir samma lag i alla tidsåldrar...Medan **en äkta tro helt och hållet förtröstar på Kristus för frälsningen, leder den till fullkomlig överensstämmelse med Guds lag.**" (Ellen White, *Review and Herald*, 5 oktober, 1886).

"Herren kräver **fullkomlighet** av sin återlösta familj. Han efterfrågar fullkomlighet när det gäller karaktärsbyggnad." (Website of Ellen G White Writings, *Manuscript 34*, 1899).

"Herren kräver inte mindre av människorna nu än Han krävde av Adam i paradiset innan han föll - **fullkomlig lydnad**, fläckfri rättfärdighet." (Ellen White, *Review and Herald*, 1 november, 1892).

"Men det som Gud krävde av Adam i paradiset innan syndafallet, det kräver Han i denna tid av dem som följer Honom - **fullkomlig lydnad** för Hans lag." (Ellen White, *Review and Herald*, 3 september, 1901).

"Herren Jesus lämnade det kungliga majestätet, tog på sig vår mänskliga natur och levde ett sådant liv som alla kan leva i människonaturen genom att följa Hans exempel. Vi kan **fullkomna ett liv** i denna värld som är ett exempel på rättfärdighet, och övervinna som Kristus gett oss ett exempel på i sitt liv och som uppenbarade att mänskligheten kan segra som Han, den store Förebilden, segrade." (Website of Ellen G White's Writings: *Brev 25*, 1904).

"**Alla som genom tron lyder Guds bud** kommer att nå det tillstånd av **syndfrihet** som Adam levde i före sin överträdelse." (Ellen White, *Signs of the Times*, 23 juli, 1902).

"Inget mindre än **fullkomlig lydnad** kan tillfredsställa Guds krav." (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 180).

"Vi har fått nådatiden för att kunna **fullkomna** en karaktär för evigheten." (Ellen White, *Review and Herald*, 17 juni, 1890).

"Vi **måste** uppnå en **fullkomlig** karaktär, annars kan vi **aldrig** ära himmelriket." (Ellen White, *Review and Herald*, 11 juni, 1889).

"Och jag fick se Lammet stå på Sions berg och med Lammet etthundrafyrtiofyra tusen som hade hans namn och hans Fader namn skrivna på sina pannor...Dessa är de som inte har befläckat sig med kvinnor. De är jungfrur, dessa som följer Lammet vart det än går. De är friköpta från människorna som en förstlingsfrukt åt Gud och Lammet. I deras mun har det inte funnits någon lögn. De är fläckfria." (Upp 14:1-5).

"Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag ge att dricka för intet ur källan med livets vatten. Den som segrar skall få detta i arv, och jag skall vara hans Gud, och han skall vara min son. Med de fega, de otroende och de skändliga, mördarna, de otuktiga, trollkarlarna, avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner av eld och svavel. Detta är den andra döden." (Upp 21:6-8).

"Hellre döden än att vanära eller överträda Guds lag skulle vara den gyllene regeln för varje kristen." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 147).

Missionbefallningen

*"Men alltsammans kommer från Gud, som har försonat oss med sig själv genom Jesus Kristus, och gett oss försoningens tjänst. Ty Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknar inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord. Vi är alltså sändebud för Kristus. Det är Gud som förmanar er genom oss. Vi ber på Kristi vägnar: **Låt er försonas med Gud!** Den som inte visste av*

någon synd, honom har han för vår skull gjort till synd, för att vi i honom skulle få rättfärdighet från Gud.” (2 Kor 5:18-21).

”Gå, och synda inte mer.” (Joh 8:11).

”Allt förmår jag i honom som ger mig kraft” (Fil 4:13).

”Jag är vinstocken, ni är grenarna. Om någon förblir i mig och jag i honom bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.” (Joh 15:5).

”Viljans kraft värderas inte som den borde...Om den (viljan) användes på rätt sätt skulle den styra föreställningarna.” (Ellen White, *Ministry of Healing*, s 246).

”Det är ett svårt arbete att fortsätta (det kristna livet) steg för steg, smärtsamt och långsamt, framåt och uppåt, på renhetens och helighetens väg. Men Kristus kan på ett rikligt sätt ge oss ny vitalitet och gudomlig kraft vid varje steg framåt i det kristna livet.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 3, s 193).

”Då trädde Jesus fram och talade till dem (lärjungarna) och sade: `Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut.`” (Matt 28:18-20).

”På ett särskilt sätt har **sjundedagsadventister** blivit satta som väktare och ljusbärare i världen. Den sista varningen för en döende värld har anförtrötts dem. Ett underbart ljus från Guds Ord lyser på dem. De **har fått i uppdrag att utföra ett arbete av allra största betydelse – att förkunna den första, den andra och den tredje ängelns budskap (Upp 14:6-12). Det finns inte något annat arbete som har så stor betydelse.** De får inte tillåta någonting annat att uppta deras uppmärksamhet. **De största sanningar som någonsin anförtrötts människor har getts till oss för att vi skall förkunna dem för världen. Att förkunna dessa sanningar skall vara vårt arbete. Världen skall varnas,** och Guds folk skall vara trogna det förtroende som de fått.” (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 9, s 19).

Fotnot: Den undersökande domen på alla som bekant sig - och bekänner sig - tro på Jesus

Kristus är en central del av de tre änglarnas budskap: *”Stunden för hans dom har kommit”* (Upp 14:7). Uttrycket *”stunden för hans dom har kommit”* i Upp 14:7 säger att domen pågår nu, inte någon gång i framtiden, enligt den grekiska grundtexten. Den grekiska aorist-formen som här används innebär att domen redan har börjat, men fortsätter i nutid. Gud håller på att döma nu. Denna dom kan alltså **inte** vara den dom som inträffar i samband med Jesu återkomst och som beskrivs i slutet av kapitlet, i Upp 14:14-20. De två viktigaste grekiska orden som har översatts till "dom" är **krisis** och **krima**. **Krima** syftar på domstolsutslaget, det beslut som har fattats som en följd av domstolsprocessen. **Krisis** syftar på tiden för domstolsprocessen, det vill säga rannsakingen, som föregår domstolsutslaget. I Upp 14:7 är det **krisis** som används. Domen i Upp 14:7 är alltså själva undersökningen (rannsakingen).

”Gud har kallat sin församling, precis som Han kallade det gamla Israel, att stå som ett ljus på jorden. Genom sanningens mäktiga svärd, **den första, den andra och den tredje ängelns budskap (Upp 14:6-12)**, har Han skiljt dem från samfundet och världen för att föra dem in i en helig gemenskap med sig själv...Satan kommer att använda sig av alla möjligheter för att hindra sanningen att nå dem som sitter fast i villfarelser, men den varnande och vädjande rösten måste nå dem. Och medan endast ett fåtal utför detta arbete, borde tusentals vara lika mycket intresserade som de...Så länge det finns oomvända människor i världen, borde man göra den mest aktiva, den allvarligaste, den ivrigaste och mest bestämda ansträngning för deras frälsning. De som tagit emot ljuset borde söka upplysa dem som inte har fått det. Om inte församlingens medlemmar personligen utför detta arbete, **visar de att de inte har någon levande förbindelse med Gud.** Deras namn är registrerade som lata tjänare. Kan ni inte se orsaken till att det inte finns mer andlighet i våra församlingar? Det beror på att ni inte är Kristi medarbetare.

Gud har gett varje människa sin uppgift. Låt oss var och en lita på Gud så skall Han undervisa oss hur vi skall arbeta och vilket arbete som passar oss bäst att utföra...Arbetarna bör arbeta i överensstämmelse med sanningen och sina trossyskon. Det bör vara **rådslag och samarbete.** Men de skall inte behöva känna att de **för varje steg de tar** måste stanna upp och fråga någon överordnad om lov att göra det eller det. **Fråga inte människor om vägledning, utan vänd er i stället till Israels Gud!**

Det arbete som församlingen har försummat att utföra under en tid av fred och välgång, kommer den att vara tvungen att utföra under en fruktansvärd kristid, under de mest nedslående och avskräckande omständigheter. De varningar som genom församlingens världslighet tystats ned eller hållits tillbaka måste nu förkunnas under starkaste motstånd från trons fiender. Vid den tiden skall de ytliga och konservativa, vilkas inflytande ständigt har hindrat verkets framgång, förneka sin tro och ställa sig på samma sida som trons svurna fiender, för vilka de länge visat sina sympatier. Dessa avfallingar kommer då att visa den bittraste fiendskap och göra allt som står i deras förmåga för att förtrycka och skada sina tidigare trossyskon och uppväcka vrede mot dem. Den dagen är mycket nära.

Församlingens medlemmar skall **individuellt** sättas på prov. De skall försättas i sådana omständigheter att de tvingas att vittna för sanningen. Många kommer att kallas att **tala inför kyrkomöten och domstolar, kanske avskilda och ensamma.** Den erfarenhet som skulle ha hjälpt dem i denna nödsituation har de försummat att skaffa sig, och de tyngs nu av ånger över förlorade tillfällen och försummade förmåner." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 455, 461, 462).

"Vi har ingen tid att förlora. Änden är nära. **Resor från plats till plats för att förkunna sanningen kommer snart att försvåras genom faror från både höger och vänster.** Allting kommer att göras för att spärra vägen för Herrens sändebud, så att de inte skall kunna utföra, vad de nu kan göra. Vi måste möta vår uppgift med öppna ögon och gå framåt så snabbt som möjligt i aggressivt angrepp. Genom det ljus som Gud gett mig, vet jag att mörkrets makter arbetar med intensiv energi, och med smygande steg går Satan fram för att, som en varg griper sitt byte, fånga dem som nu sover. Vi har varningar som vi kan ge just nu, ett arbete som vi nu kan göra, men snart kommer det att bli svårare än vi kan föreställa oss. Gud hjälpe oss att förbli på ljusets väg, att verka med **våra ögon fästade på Jesus, vår Ledare, och tåligt, uthålligt kämpa oss fram till seger.**" (Ellen White, *Vägledning för församlingen*, del 2, s 387).

"Somliga kommer att göra allt för att skillnaden mellan sjundedagsadventister och söndagsfirare skall bli mindre tydlig...**vi får inte på något sätt dölja vår tro för att vinna allmänhetens välvilja.** Människor som håller på att gå under

måste få sanningen. Om sanningen är dold på något sätt, vanäras Gud, och blodet från människor som går under av denna anledning kommer att befläcka våra kläder." (Ellen White, *Testimony for the Church*, del 6, s 144).

"Samma olydnad och misslyckande som sågs hos den judiska församlingen har **i ännu större utsträckning** kännetecknat det folk som har fått det stora ljuset från himlen genom det sista varningsbudskapet. Skall vi, precis som de, slösa bort våra tillfällen och privilegier tills Gud kommer att tillåta förtryck och förföljelse att drabba oss? Skall det arbete som kunde ha utförts under fred och förhållandevis gynnsamma förhållanden bli ogjort, till dess det måste utföras under mörka dagar, under vederbörliga och förföljelse? Det föreligger **ett fruktansvärt skuldberg** som församlingen bär ansvaret för. **Varför gör inte de som fått ljuset allvarliga ansträngningar för att ge detta ljus till andra?** De ser att änden är nära. De ser att många människor dagligen överträder Guds lag, och de vet att dessa människor inte kan bli frälsta i överträdelse. Ändå är de **mer intresserade av sin handel, sitt jordbruk, sina hus, sina köpta varor, sin klädsel, sitt matbord, än av de män och kvinnor som de måste möta ansikte mot ansikte i domen.** Det folk som påstår att de lyder sanningen sover." (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 5, s 456, 457).

"Varje timmes arbete granskas av Gud och registreras antingen som trohet eller otrohet" (Ellen White, *Testimonies for the Church*, del 4, s 453).

